

SZCZEGÓŁOWE SPECYFIKACJE TECHNICZNE

wykonania i odbioru robót występujących przy realizacji budowy

ul. Przyjacielskiej (na odcinku od ul. Natęczowskiej do ul. Skromnej),
ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jeźdnego do działki
Nr 1/8) i ciągu pieszo – jeźdnego (na odcinku od ul. Natęczowskiej
do ul. Skromnej) w Lublinie

Nr-y ewid. działek:

3/1, 3/2, 3/3, 4/1, 4/2, 5/1, 5/2, 6/2, 9/5, 9/6, 9/7, 9/8, 10/1, 10/2, 10/3, 12/2, 17/6,
18/3, 18/5

Inwestor:

Urząd Miasta Lublin, Pl. Wolności 1, 20-950 Lublin

Umowa:

Nr 3158/IN/2008 z dnia 30.10.2008 r.

Opracował:

inż. Jerzy Kurczuk
opr. bud. do projektowania i nadzoru
w budow. drogowym bez ograniczeń
BGPK-VI-8387/56/89

Egz. Nr

Zamość, marzec 2009 r.

Zatwierdzam do wydania
Wykonawcom
Wyznacza: Marek
inż. Jerzy Kurczuk

Zawartość opracowania

- D-M-00.00.00 – Wymagania ogólne
- D-01.01.01 – Odtworzenie trasy i punktów wysokościowych
- D-01.02.04 – Rozbiorka elementów dróg i ogrodzeń
- D-02.00.01 – Roboty ziemne. Wymagania ogólne
- D-02.01.01 – Wykonanie wykopów w gruntach nieskalistych
- D-02.03.01 – Wykonanie nasypów
- D-04.01.01 – Koryto wraz z profilowaniem i zagęszczeniem podłoża
- D-04.03.01 – Oczyszczenie i skroplenie warstw konstrukcyjnych
- D-04.04.00 – Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne
- D-04.04.02 – Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie
- D-04.05.00 – Ulepszone podłoże z gruntów stabilizowanych spoiwami hydraulicznymi.
- Wymagania ogólne
- D-04.05.01 – Ulepszone podłoże z gruntu stabilizowanego cementem
- D-04.07.01 – Podbudowa z betonu asfaltowego
- D-05.03.05 – Nawierzchnia z betonu asfaltowego/warstwa wiążąca/
- D-05.03.13 – Nawierzchnia z mieszanki mastykowo – grysowej (SMA) /warstwa ścierna/
- D-05.03.23a – Nawierzchnia z betonowej kostki brukowej dla chodników i zjazdów
- D-06.01.01 – Umocnienie powierzchniowe skarp
- D-08.01.01 – Krawniki betonowe
- D-08.02.02 – Chodnik z brukowej kostki betonowej
- D-08.03.01 – Betonowe obrzeża chodnikowe
- D-10.07.01 – Zjazdy na posesje
- BRANŻA SANITARNA
- D-01.03.06 – Przebudowa podziemnych linii gazowych
- D-01.03.06b – Roboty montażowe sieci wodociągowych z tworzyw sztucznych
- D-03.02.01 – Kanalizacja deszczowa
- D-03.04.01 – Studnie chłonne
- BRANŻA ENERGETYCZNA
- E.00. Ogólne zasady wykonywania robót w branży energetycznej
- E.01 – Linie kablowe niskiego napięcia
- E.02 – Linie kablowe średniego napięcia
- E.03 – Urządzenia oświetlenia ulicznego
- E.04 – Roboty demontażowe

WYMAGANIA OGÓLNE

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót i obejmują wymagania ogólne dla robót ujętych w SST związanych z budową ul. Przyjacielskiej (na odcinku od ul. Należowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej, ul. Skromnej (na odcinku od ul. Należowskiej do ul. Należowskiej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji obejmują wymagania ogólne, wspólne dla robót objętych szczegółowymi specyfikacjami technicznymi, dla danego asortymentu robót.

1.4. Określenia podstawowe

UzYTE W SST WYMNIENIONE PONIZEJ OKREŚLENIA NALEŻY ROZUMIEĆ W KAZDYM PRZYPADKU NASTĘPUJĄCO:

- 1.4.1. Budowa drogowa – obiekt budowlany, nie będący budynkiem, stanowiący całość techniczną – użytkową (droga) albo jego część stanowiącą odrębny element konstrukcyjny lub technologiczny (obiekt mostowy, korpus ziemny, węzeł).
- 1.4.2. Chodnik – wyznaczony pas terenu przy jezdni lub odsunięty od jezdni, przeznaczony do ruchu pieszych.
- 1.4.3. Długość mostu – odległość między zewnętrznymi krańcami pomostu, a w przypadku mostów łukowych z nadsypką – odległość w świetle podstav sklepienia mierzona w osi jezdni drogowej.
- 1.4.4. Droga – wydzielony pas terenu przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów oraz ruchu pieszych wraz z wszelkimi urządzeniami technicznymi związanymi z prowadzeniem i zabezpieczeniem ruchu.
- 1.4.5. Droga tymczasowa (montażowa) – droga specjalnie przygotowana, przeznaczona do ruchu pojazdów obsługujących zadanie budowlane na czas jego wykonania, przewidziana do usunięcia po jego zakończeniu.
- 1.4.6. Dziennik budowy – zeszyt z ponumerowanymi stronami, opatrzone pieczęcią organu wydającego, wydany zgodnie z obowiązującymi przepisami, stanowiący dokument przebiegu robót budowlanych, służący do notowania zdarzeń i okoliczności zachodzących w toku wykonywania robót, rejestrowania dokonywanych odbiorów robót, przekazywania poleceń i innej korespondencji technicznej pomiędzy Inżynierem, Wykonawcą i projektantem.
- 1.4.7. Estakada – obiekt zbudowany nad przeszkodą terenową dla zapewnienia komunikacji drogowej i ruchu pieszego.
- 1.4.8. Inżynier – osoba wyznaczona w danych kontraktowych (wyznaczona przez Zamawiającego, o której wyznaczeniu poinformowany jest Wykonawca), odpowiedzialna za nadzorowanie robót i administristrowanie kontraktem.
- 1.4.9. Jezdnia – część korony drogi przeznaczona do ruchu pojazdów.
- 1.4.10. Kierownik budowy – osoba wyznaczona przez Wykonawcę, upoważniona do kierowania robotami i do występowania w jego imieniu w sprawach realizacji kontraktu.
- 1.4.11. Korona drogi – jezdnia (jezdnie) z pobocznymi lub chodnikami, zatokami, pasami awaryjnego postoju i pasami dzielącymi jezdnie.
- 1.4.12. Konstrukcja nawierzchni – układ warstw nawierzchni wraz ze sposobem ich połączenia.
- 1.4.13. Konstrukcja nośna (przęsło lub przęsła obiektu mostowego) – część obiektu oparta na podporach mostowych, tworząca ustroj nosący dla przeniesienia ruchu pojazdów lub pieszych.
- 1.4.14. Korpus drogowy – nasyp lub ta część wykopu, która jest ograniczona koroną drogi i skarpami rowów.
- 1.4.15. Koryto – element uformowany w korpusie drogowym w celu ułożenia w nim konstrukcji nawierzchni.
- 1.4.16. Książka obmiarów – akceptowany przez Inżyniera zeszyt z ponumerowanymi stronami, służący do wpisywania przez Wykonawcę obmiarów dokonywanych robót w formie wyliczeń, szkiców i ew. dodatkowych załączników. Wpisy w książce obmiarów podlegają potwierdzeniu przez Inżyniera.
- 1.4.17. Laboratorium – drogowe lub inne laboratorium badawcze, zaakceptowane przez Zamawiającego, niezbędne do przeprowadzenia wszelkich badań i prób związanych z oceną jakości materiałów oraz robót.
- 1.4.18. Materiały – wszelkie tworzywa niezbędne do wykonania robót, zgodne z dokumentacją projektową i specyfikacjami technicznymi, zaakceptowane przez Inżyniera.
- 1.4.19. Most – obiekt zbudowany nad przeszkodą wodną dla zapewnienia komunikacji drogowej i ruchu pieszego.

- 1.4.20. Nawierzchnia – warstwa lub zespół warstw służących do przejmowania i rozkładania obciążeń od ruchu na podłoże gruntuowe i zabezpieczających dogodne warunki dla ruchu.
- a) Warstwa szczerbowa – górna warstwa nawierzchni poddana bezpośrednio oddziaływaniu ruchu i czynników atmosferycznych. Warstwa wiążąca – warstwa znajdująca się między warstwą szczerbową a podbudową, zapewniająca lepsze rozłożenie naprężeń w nawierzchni i przekazywanie ich na podbudowę.
- b) Warstwa wyrownawcza – warstwa służąca do wyrównania nierówności podbudowy lub profilu istniejącej nawierzchni.
- c) Warstwa wyrownawcza – warstwa służąca do wyrównania nierówności podbudowy lub profilu istniejącej nawierzchni.
- d) Podbudowa – dolna część nawierzchni służąca do przenoszenia obciążeń od ruchu na podłoże. Podbudowa może składać się z podbudowy zasadniczej i podbudowy pomocniczej.
- e) Podbudowa zasadnicza – górna część podbudowy spełniająca funkcje nośne w konstrukcji nawierzchni. Może ona składać się z jednej lub dwóch warstw.
- f) Podbudowa pomocnicza – dolna część podbudowy spełniająca, obok funkcji nośnych, funkcje zabezpieczenia nawierzchni przed działaniem wody, mrozu i przenikaniem cząstek podłoża. Może zawierać warstwę mrozoodporną, odsączającą lub oddcinającą.
- g) Warstwa mrozoodporna – warstwa, której głównym zadaniem jest ochrona nawierzchni przed skutkami działania mrozu.
- h) Warstwa oddcinająca – warstwa stosowana w celu uniemożliwienia przenikania cząstek drobnych gruntu do warstwy nawierzchni (cząstek powyżej).
- i) Warstwa odsączająca – warstwa służąca do odprowadzenia wody przedostającej się do nawierzchni.
- 1.4.21. Niveleta – wysokościowe i geometryczne rozmięcie na płaszczyźnie pionowej przekroju w osi drogi lub obiektu mostowego.
- 1.4.22. Obiekt mostowy – most, wiadukt, estakada, tunel, kładka dla pieszych i przepust.
- 1.4.23. Objazd tymczasowy – droga specjalnie przygotowana i odpowiednio utrzymana do przeprowadzenia ruchu publicznego na okres budowy.
- 1.4.24. Odpowiednia (bliska) zgodność – zgodność wykonywanych robót z dopuszczonymi tolerancjami, a jeśli przedział tolerancji nie został określony – z przeciętnymi tolerancjami, przyjmowanymi z wyjątkowo dla danego rodzaju robót budowlanych.
- 1.4.25. Pas drogowy – wydzielony liniami granicznymi pas terenu przeznaczony do umieszczenia w nim drogi i związanych z nią urządzeń oraz drzew i krzewów. Pas drogowy może również obejmować teren przewidziany do rozbudowy drogi i budowy urządzeń chroniących ludzi i środowisko przed uciążliwymi powodowanymi przez ruch na drodze.
- 1.4.26. Pobocze – część korony drogi przeznaczona do chwilowego postoju pojazdów, umieszczenia urządzeń organizacji i zabezpieczenia ruchu oraz do ruchu pieszych, służąca jednocześnie do bocznego oparcia konstrukcji nawierzchni.
- 1.4.27. Podłoże nawierzchni – gruntu rodzimy lub nasypany, leżący pod nawierzchnią do głębokości przemarzania.
- 1.4.28. Podłoże nielazone nawierzchni – górna warstwa podłoża, leżąca bezpośrednio pod nawierzchnią, ulepszona w celu umożliwienia przejęcia ruchu budowlanego i właściwego wykonania nawierzchni.
- 1.4.29. Polecenie Inżyniera – wszelkie polecenia przekazane Wykonawcy przez Inżyniera, w formie pisemnej, dotyczące sposobu realizacji robót lub innych spraw związanych z prowadzeniem budowy.
- 1.4.30. Projektant – uprawniona osoba prawna lub fizyczna będąca autorem dokumentacji projektowej.
- 1.4.31. Przedsięwzięcie budowlane – kompleksowa realizacja nowego połączenia drogowego lub całkowita modernizacja/przebudowa (zmiana parametrów geometrycznych trasy w planie i przekroju podłużnym) istniejącego połączenia.
- 1.4.32. Przepust – budowla o przekroju poprzecznym zamkniętym, przeznaczona do przeprowadzenia cieku, szlaku wędrowek zwierząt dziko żyjących lub urządzeń technicznych przez korpus drogowy.
- 1.4.33. Przeszkoda naturalna – element środowiska naturalnego, stanowiący utrudnienie w realizacji zadania budowlanego, na przykład dolina, bagno, rzeka, szlak wędrowek dzikich zwierząt itp.
- 1.4.34. Przeszkoda sztuczna – dzieło ludzkie, stanowiące utrudnienie w realizacji zadania budowlanego, na przykład droga, koleje, rurociąg, kanał, ciąg pieszy lub rowerowy itp.
- 1.4.35. Przetargowa dokumentacja projektowa – część dokumentacji projektowej, która wskazuje lokalizację, charakterystykę i wymiary obiektu będącego przedmiotem robót.
- 1.4.36. Przyściółek – skrajna podpora obiektu mostowego. Może składać się z pełnej ściany, słupów lub innych form konstrukcyjnych, np. skrzyń, komór.
- 1.4.37. Reaktywacja – roboty mające na celu uporządkowanie i przywrócenie pierwotnych funkcji terenom naruszonym w czasie realizacji zadania budowlanego.
- 1.4.38. Rozpiętość teoretyczna – odległość między punktami podporcia (kozyskami), przęsła mostowego.
- 1.4.39. Szerokość całkowita obiektu (mostu / wiaduktu) – odległość między zewnętrznymi trawersami konstrukcji obiektu, mierzona w linii prostopadłej do osi podłużnej, obejmuje całkowitą szerokość konstrukcyjną ustroju nośnego.
- 1.4.40. Szerokość użytkowa obiektu – szerokość jezdnii (nawierzchni) przeznaczona dla poszczególnych rodzajów ruchu oraz szerokość chodników mierzona w świetle poręczy mostowych z wyłączeniem konstrukcji przy jezdnii dołem oddzielającej ruch kołowy od ruchu pieszego.
- 1.4.41. Ślepy kosztorys – wykaz robót z podaniem ich ilości (przedmiarem) w kolejności technologicznej ich wykonania.
- 1.4.42. Teren budowy – teren udostępniony przez Zamawiającego dla wykonania na nim robót oraz inne miejsca wymienione w kontrakcie jako tworzące część terenu budowy.

Podczas realizacji robót Wykonawca będzie przestrzegać przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy.

1.5.10. Bezpieczeństwo i higiena pracy

Wykonawca będzie stosować się do ustawowych ograniczeń nacisków osi na drogach publicznych przy transporcie materiałów i wyposażenia na i z terenu robót. Wykonawca uzyska wszelkie niezbędne zezwolenia i uzgodnienia od właściwych władz co do przewozu nietypowych wagowo ładunków (ponadnormatywnych) i o każdym takim przewozie będzie powiadamiał Inżyniera. Inżynier może polecić, aby pojazdy nie spełniające tych warunków zostały usunięte z terenu budowy. Pojazdy powodujące nadmierne obciążenie osiowe nie będą dopuszczone na świeżo ukończony fragment budowy w obrębie terenu budowy i Wykonawca będzie odpowiadał za naprawę wszelkich robót w ten sposób uszkodzonych, zgodnie z poleceniami Inżyniera.

1.5.9. Ograniczenie obciążen osi pojazdów

Inżynier będzie na bieżąco informowany o wszystkich umowach zawartych pomiędzy Wykonawcą a właścicielami nieruchomości dotyczących korzystania z własności i dróg wewnątrznych. Jednakże, ani Inżynier ani Zamawiający nie będzie ingerował w takie porozumienia, o ile nie będą one sprzeczne z postanowieniami zawartymi w warunkach umowy.

Jeżeli teren budowy przylega do terenów z zabudową mieszkaniową, Wykonawca będzie realizował roboty w sposób powodujący minimalne niedogodności dla mieszkańców. Wykonawca odpowiada za wszelkie uszkodzenia zabudowy mieszkaniowej w sąsiedztwie budowy, spowodowane jego działaniem.

Wykonawca zobowiązany jest umieścić w swoim harmonogramie rezerwy czasowej dla wszelkiego rodzaju robót, które mają być wykonane w zakresie przełożenia instalacji i urządzeń podziemnych na terenie budowy i powiadomić Inżyniera i władze lokalne o zamiarze rozpoczęcia robót. O fakcie przyrządowego uszkodzenia tych instalacji Wykonawca bezzwłocznie powiadamia Inżyniera i zainteresowane władze oraz będzie z nimi współpracował dostarczając wszelkiej pomocy potrzebnej przy dokonywaniu napraw. Wykonawca będzie odpowiadać za wszelkie spowodowane przez jego działania uszkodzenia instalacji na powierzchni ziemi i urządzeń podziemnych wykazanych w dokumentach dostarczonych mu przez Zamawiającego.

Wykonawca odpowiada za ochronę instalacji na powierzchni ziemi i za urządzenia podziemne, takie jak rurociągi, kable itp. oraz instalacji i urządzeń w czasie trwania budowy. Wykonawca zapewni właściwe oznaczenie i zabezpieczenie przed uszkodzeniem tych zamawiającego w ramach planu ich lokalizacji. Wykonawca zapewni właściwe potwierdzenie informacji dostarczonych mu przez użyska od odpowiednich władz będących właścicielami tych urządzeń potwierdzenie informacji dostarczonych mu przez Wykonawca odpowiada za ochronę instalacji na powierzchni ziemi i za urządzenia podziemne, takie jak rurociągi, kable itp. oraz

1.5.8. Ochrona własności publicznej i prywatnej

Jeżeli Wykonawca użył materiałów szkodliwych dla otoczenia zgodnie ze specyfikacją, a ich użycie spowodowało jakikolwiek zagrożenie środowiska, to konsekwencje tego poniesie Zamawiający.

Wszelkie materiały odpadowe użyte do robót będą miały aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę, jednoznacznie określającą brak szkodliwego oddziaływania tych materiałów na środowisko.

Materiały, które są szkodliwe dla otoczenia tylko w czasie robót, a po zakończeniu robót ich szkodliwość zanika (np. materiały pyliste) mogą być użyte pod warunkiem przestrzegania wymagań technologicznych w budowaniu. Jeżeli wymagają tego odpowiednie przepisy Wykonawca powinien otrzymać zgodę na użycie tych materiałów od właściwych organów administracji państwowej.

Jeżeli Wykonawca użył materiałów szkodliwych dla otoczenia zgodnie ze specyfikacją, a ich użycie spowodowało jakikolwiek zagrożenie środowiska, to konsekwencje tego poniesie Zamawiający.

1.5.7. Materiały szkodliwe dla otoczenia

Wszelkie materiały odpadowe użyte do robót będą miały aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę, jednoznacznie określającą brak szkodliwego oddziaływania tych materiałów na środowisko.

Wszelkie materiały odpadowe użyte do robót będą miały aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę, jednoznacznie określającą brak szkodliwego oddziaływania tych materiałów na środowisko.

1.5.6. Ochrona przeciwpożarowej

- 1) lokalizację baz, warsztatów, magazynów, składów, ukopów i dróg dojazdowych;
- 2) środki ostrożności i zabezpieczenia przed:
 - a) zanieczyszczeniem zbiorników i cieków wodnych pyłami i gazami,
 - b) zanieczyszczeniem powietrza pyłami i gazami,
 - c) możliwością powstania pożaru.

Stosując się do tych wymagań będzie miał szczególny wzgląd na:

- a) utrzymanie terenu budowy i wykopy w stanie bez wody stojącej,
- b) podjęcie wszelkich uzasadnionych kroków mających na celu stosowanie się do przepisów i norm dotyczących ochrony środowiska na terenie i wokół terenu budowy oraz będzie unikał uszkodzeń lub uciążliwości dla osób lub dóbr publicznych i innych, a wnikających z nadmiernego hałasu, wibracji, zanieczyszczenia lub innych przyczyn powstałych w następstwie jego sposobu działania.

Wykonawca ma obowiązek znać i stosować w czasie prowadzenia robót wszelkie przepisy dotyczące ochrony środowiska naturalnego.

1.5.5. Ochrona środowiska w czasie wykonywania robót

Wykonawca ma obowiązek znać i stosować w czasie prowadzenia robót wszelkie przepisy dotyczące ochrony środowiska naturalnego.

W miejscach przylegających do dróg otwartych dla ruchu, Wykonawca ogrozi lub wyraźnie oznakuje teren budowy, w sposób uzgodniony z Inżynierem.

Wjazd i wyjazd z terenu budowy przeznaczone dla pojazdów i maszyn pracujących przy realizacji robót, Wykonawca odpowiedzialno oznakuje w sposób uzgodniony z Inżynierem.

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość wykonywanych robót i właściwości przevezonych materiałów.

Liźba środków transportu powinna zapewnić prowadzenie robót zgodnie z zasadami określonymi w dokumentacji projektowej, SST i wskazaniach Inżyniera, w terminie przewidzianym umową.

Przy ruchu na drogach publicznych pojazdy będą spełniać wymagania dotyczące przepisów ruchu drogowego w odniesieniu do dopuszczalnych nacisków na oś i innych parametrów technicznych. Środki transportu nie spełniające tych warunków mogą być dopuszczone przez Inżyniera, pod warunkiem przywrócenia stanu pierwotnego użytkowanych odcinków dróg na koszt Wykonawcy.

Wykonawca będzie usuać na bieżąco, na własny koszt, wszelkie zamieszczenia, uszkodzenia spowodowane jego pojazdami na drogach publicznych oraz dojazdach do terenu budowy.

4. TRANSPORT

Wykonawca jest zobowiązany do używania jedynie takiego sprzętu, który nie spowoduje niekorzystnego wpływu na jakość wykonywanych robót. Sprzęt używany do robót powinien być zgodny z normami ochrony środowiska i przepisami dotyczącymi jego użytkowania. Wykonawca dostarczy Inżynierowi kopie dokumentów potwierdzających dopuszczenie sprzętu do użytkowania i badań okresowych, tam gdzie jest to wymagane przepisami.

Wykonawca będzie konserwował sprzęt jak również naprawiał lub wymieniał sprzęt niesprawny.

Jeżeli dokumentacja projektowa lub SST przewidują możliwość wariantowego użycia sprzętu przy wykonywanych robotach, akceptacji Inżyniera, nie może być później zmieniany bez jego zgody.

Jakikolwiek sprzęt, maszyny, urządzenia i narzędzia nie gwarantujące zachowania warunków umowy, zostaną przez Inżyniera zdyskwalifikowane i nie dopuszczone do robót.

3. SPRZĘT

Wykonawca jest zobowiązany do używania jedynie takiego sprzętu, który nie spowoduje niekorzystnego wpływu na jakość wykonywanych robót. Sprzęt używany do robót powinien być zgodny z ofertą Wykonawcy i powinien odpowiadać pod względem typów i ilości wskazanym w SST lub projekcie organizacji robót, zaakceptowanym przez Inżyniera, w przypadku braku ustaleń w wymienionych wyżej dokumentach, sprzęt powinien być uzgodniony i zaakceptowany przez Inżyniera.

Liźba i wydatność sprzętu powinny gwarantować przeprowadzenie robót, zgodnie z zasadami określonymi w dokumentacji projektowej, SST i wskazaniach Inżyniera.

Sprzęt będący własnością Wykonawcy lub wynajęty do wykonania robót ma być utrzymywany w dobrym stanie i gotowości do pracy. Powinien być zgodny z normami ochrony środowiska i przepisami dotyczącymi jego użytkowania.

Wykonawca dostarczy Inżynierowi kopie dokumentów potwierdzających dopuszczenie sprzętu do użytkowania i badań okresowych, tam gdzie jest to wymagane przepisami.

Wykonawca będzie konserwował sprzęt jak również naprawiał lub wymieniał sprzęt niesprawny.

2.6. Inspekcja wytwórni materiałów

Wytwórnie materiałów mogą być okresowo kontrolowane przez Inżyniera w celu sprawdzenia zgodności stosowanych metod produkcji z wymaganiami. Problemy materiałów mogą być pobierane w celu sprawdzenia ich właściwości. Wyniki tych kontroli będą stanowiąc podstawę do akceptacji partii materiałów pod względem jakości.

W przypadku, gdy Inżynier będzie przeprowadzał inspekcję wytwórni, muszą być spełnione następujące warunki:

a) Inżynier będzie miał zapewnioną współpracę i pomoc Wykonawcy oraz producenta materiałów w czasie przeprowadzania inspekcji,

b) Inżynier będzie miał wolny dostęp, w dowolnym czasie, do tych części wytwórni, gdzie odbywa się produkcja materiałów przeznaczonych do realizacji robót,

c) Jeżeli produkcja odbywa się w miejscu nie należącym do Wykonawcy, Wykonawca uzyska dla Inżyniera zezwolenie dla przeprowadzenia inspekcji i badań w tych miejscach.

2.5. Przechowywanie i składowanie materiałów

Wykonawca zapewni, aby tymczasowo składowane materiały, do czasu gdy będą one użyte do robót, były zabezpieczone przed zamieszczaniem, zachowały swoją jakość i właściwości i były dostępne do kontroli przez Inżyniera.

Miejsca czasowego składowania materiałów będą zlokalizowane w obszarze terenu budowy w miejscach uzgodnionych z Inżynierem lub poza terenem budowy w miejscach zorganizowanych przez Wykonawcę i zaakceptowanych przez Inżyniera.

2.4. Wariantowe stosowanie materiałów

Jeśli dokumentacja projektowa lub SST przewidują możliwość wariantowego zastosowania rodzaju materiału w wykonywanych robotach, Wykonawca powiadomi Inżyniera o swoim zamiarze co najmniej 3 tygodnie przed użyciem tego materiału, albo w okresie dłuższym, jeśli będzie to potrzebne z uwagi na wykomanie badań wymaganych przez Inżyniera. Wybrany i zaakceptowany rodzaj materiału nie może być później zmieniany bez zgody Inżyniera.

2.3. Materiały nie odpowiadające wymaganiom

Eksploatacja źródeł materiałów będzie zgodna z wszelkimi regulacjami prawnymi obowiązującymi na danym obszarze.

Wszystkie odpowiednie materiały pozyskane z wykopów na terenie budowy lub z innych miejsc wskazanych w dokumentach umowy będą wykorzystywane do robót lub odwiezione na odkład odpowiadający do wymagań umowy lub wskazań Inżyniera.

Wykonawca nie będzie prowadzić żadnych wykopów w obszarze terenu budowy poza tym, które zostały wyszczególnione w dokumentach umowy, chyba, że uzyska na to pisemną zgodę Inżyniera.

Materiały nie odpowiadające wymaganiom zostaną przez Wykonawcę wywiezione z terenu budowy i złożone w miejscu wskazanym przez Inżyniera. Jeśli Inżynier zezwoli Wykonawcy na użycie tych materiałów do innych robót, niż te dla których zostały zakupione, to koszt tych materiałów zostanie odpowiednio przewartościowany (skorygowany) przez Inżyniera.

Każdy rodzaj robót, w którym znajdują się nie zbadane i nie zaakceptowane materiały, Wykonawca wykomuje na własne ryzyko, liźąc się z jego nieprzyjęciem, usunięciem i niezapaceniem.

Wykonawca jest odpowiedzialny za prowadzenie robót zgodnie z warunkami umowy oraz za jakość zastosowanych materiałów i wykonywanych robót, za ich zgodność z dokumentacją projektową, wymaganiami SST, projektem organizacyjnym robót opracowanym przez Wykonawcę oraz polecaniami Inżyniera.

Wykonawca jest odpowiedzialny za stosowane metody wykonywania robót.

Wykonawca jest odpowiedzialny za dokładne wytyczenie w planie i wyznaczenie wysokości wszystkich elementów robót zgodnie z wymiarami i rzędami określonymi w dokumentacji projektowej lub przekazany na piśmie przez Inżyniera.

Błędy popełnione przez Wykonawcę w wytyczeniu i wyznaczaniu robót zostaną, usunięte przez Wykonawcę na własny koszt, z wyjątkiem, kiedy dany błąd okaże się skutkiem błędów zawartego w danych dostarczonych Wykonawcy na piśmie przez Inżyniera/Sprawdzenie wytyczenia robót lub wyznaczenia wysokości przez Inżyniera nie zwalnia Wykonawcy od odpowiedzialności za ich dokładność.

Decyzje Inżyniera dotyczące akceptacji lub odrzucenia materiałów i elementów robót będą oparte na wytyczeniach określonych w dokumentach umowy, dokumentacji projektowej i w SST, a także w normach i wytyczeniach. Przy podejmowaniu decyzji Inżynier uwzględni wyniki badań materiałów i robót, rozrzucone normalnie występujące przy produkcji i przy badaniach materiałów, doświadczenia z przeszłości, wyniki badań naukowych oraz inne czynniki wpływające na rozważaną kwestię.

Polecenia Inżyniera powinny być wykonywane przez Wykonawcę w czasie określonym przez Inżyniera, pod groźbą zatrzymania robót. Skutki finansowe z tego tytułu poniesie Wykonawca.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Program zapewnienia jakości

Wykonawca jest zobowiązany opracować i przedstawić do akceptacji Inżyniera program zapewnienia jakości. W programie zapewnienia jakości Wykonawca powinien określić, zamierzony sposób wykonywania robót, możliwości techniczne, kadrowe i plan organizacyjny robót gwarantujący wykonanie robót zgodnie z dokumentacją projektową, SST oraz ustaleniami.

Program zapewnienia jakości powinien zawierać:

- a) część ogólna opisująca:
- organizację wykonania robót, w tym terminy i sposób prowadzenia robót,
 - organizację ruchu na budowie wraz z oznakowaniem robót,
 - sposób zapewnienia bhp,
 - wykaz zespołów roboczych, ich kwalifikacje i przygotowanie praktyczne,
 - wykaz osób odpowiedzialnych za jakość i terminowość wykonania poszczególnych elementów robót,
 - system (sposób i procedurę) proponowanej kontroli i sterowania jakością wykonywanych robót,
 - wyposażenie w sprzęt i urządzenia do pomiarów i kontroli (opis laboratorium własnego lub laboratorium, któremu Wykonawca zamierza zlecić prowadzenie badań),
 - sposób oraz formę gromadzenia wyników badań laboratoryjnych, zapis pomiarów, nastaw mechanizmów sterujących, a także wytyczeniach wniosków i zastosowanych korekt w procesie technologicznym, proponowany sposób i formę przekazywania tych informacji Inżynierowi;
- b) część szczegółowa opisująca dla każdego asortymentu robót:
- wykaz maszyn i urządzeń stosowanych na budowie z ich parametrami technicznymi oraz wyposażeniem w mechanizmy do sterowania i urządzenia pomiarowe – kontrolne,
 - rodzaje i ilość środków transportu oraz urządzeń do magazynowania i załadunku materiałów, spoiw, lepiszczy, kruszywa itp.,
 - sposób zabezpieczenia i ochrony ładunków przed utratą ich właściwości w czasie transportu,
 - sposób i procedurę pomiarów i badań (rodzaj i częstotliwość, pobieranie próbek, legalizacja i sprawdzanie urządzeń, itp.) prowadzonych podczas dostaw materiałów, wytwarzania mieszanek i wykonywania poszczególnych elementów robót,
 - sposób postępowania z materiałami i robotami nie odpowiadającymi wymaganiom.

6.2. Zasady kontroli jakości robót

Celem kontroli robót będzie takie sterowanie ich przygotowaniem i wykonaniem, aby osiągnąć założoną jakość robót. Wykonawca jest odpowiedzialny za pełną kontrolę robót i jakości materiałów. Wykonawca zapewni odpowiedni system kontroli, włączając personel, laboratorium, sprzęt, zaopatrzenie i wszystkie urządzenia niezbędne do pobierania próbek i badań materiałów oraz robót.

Przed zatwierdzeniem systemu kontroli Inżynier może zająć od Wykonawcy przeprowadzenia badań w celu zademonstrowania, że poziom ich wykonania jest zadowalający.

Wykonawca będzie przeprowadzać pomiary i badania materiałów oraz robót z częstotliwością zapewniającą stwierdzenie, że roboty wykonano zgodnie z wymaganiami zawartymi w dokumentacji projektowej i SST.

Minimalne wymagania co do zakresu badań i ich częstotliwość są określone w SST, normach i wytyczeniach. W przypadku, gdy nie zostały one tam określone, Inżynier ustalił jakiegoś zakres kontroli jest konieczny, aby zapewnić wykonanie robót zgodnie z umową.

Wykonawca dostarczy Inżynierowi świadectwa, że wszystkie stosowane urządzenia i sprzęt badawczy posiadają ważną legalizację, zostały prawidłowo wykwalifikowane i odpowiadają wymaganiom norm określających procedury badań.

Inżynier będzie mieć nieograniczony dostęp do pomieszczeń laboratoryjnych, w celu ich inspekcji.

Inżynier będzie przekazywać Wykonawcy pisemne informacje o jakichkolwiek niedociągnięciach dotyczących urządzeń laboratoryjnych, sprzętu, zaopatrzenia laboratorium, pracy personelu lub metod badawczych. Jeżeli niedociągnięcia te będą tak poważne, że mogą wpłynąć ujemnie na wyniki badań, Inżynier natychmiast wstrzyma użycie do robót badanych materiałów i dopuszcza do użycia dopiero wtedy, gdy niedociągnięcia w pracy laboratorium Wykonawcy zostaną usunięte i stwierdzona zostanie odpowiednia jakość tych materiałów.

Wszystkie koszty związane z organizowaniem i prowadzeniem badań materiałów ponosi Wykonawca.

- daty zarządzenia wstrzymania robót, z podaniem powodu,
- uwagi i polecenia Inżyniera,
- przebieg robót, trudności i przeszkody w ich prowadzeniu, okresy i przyczyny przerw w robotach,
- terminy rozporządzenia i zakończenia poszczególnych elementów robót,
- datę uzgodnienia przez Inżyniera programu zapewnienia jakości i harmonogramów robót,
- datę przekazania przez Zamawiającego dokumentacji projektowej,
- datę przekazania Wykonawcy terenu budowy,

Do dziennika budowy należy wpisywać w szczególności:
 podpisem Wykonawcy i Inżyniera.
 Załączone do dziennika budowy protokoły i inne dokumenty będą oznaczone kolejnym numerem załącznika i opatrzone datą i bezpośrednio jeden pod drugim, bez przerw.
 Imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego. Zapisy będą czytelne, dokonane trwałą techniką, w porządku chronologicznym.
 Każdy zapis w dzienniku budowy będzie opatrzony datą jego dokonania, podpisem osoby, która dokonała zapisu, z podaniem jej oraz technicznej i gospodarczej strony budowy.
 Zapisy w dzienniku budowy będą dokonywane na bieżąco i będą dotyczyć przebiegu robót, stanu bezpieczeństwa ludzi i mienia zgodnie z obowiązującymi przepisami i przepisami sporządzanymi przez Wykonawcę.
 Działanie Wykonawcy w zakresie zapewnienia jakości i harmonogramów robót, stan bezpieczeństwa ludzi i mienia oraz technicznej i gospodarczej strony budowy.

(1) Dziennik budowy
6.8. Dokumenty budowy

Jakiekolwiek materiały, które nie spełniają tych wymagań będą odrzucone.
 Wykonanych przez niego. Kopia wyników tych badań będzie dostarczona przez Wykonawcę Inżynierowi.
 Produkty przemyślowe muszą posiadać ww. dokumenty wydane przez producenta, a w razie potrzeby poparte wynikami badań i dokumenty, określające w sposób jednoznaczny jej cechy.
 W przypadku materiałów, dla których ww. dokumenty są wymagane przez SST, każda partia dostarczona do robót będzie posiadać i które spełniają wymagania SST.

- aprobatę techniczną, w przypadku wyrobów, dla których nie ustanowiono Polskiej Normy, jeżeli nie są objęte Polską Normą lub
- 2. deklaracje zgodności lub certyfikaty zgodności z:
 - 1. Polskich Norm, aprobat technicznych oraz właściwych przepisów i dokumentów technicznych
 - 1. certyfikat na znak bezpieczeństwa wykazujący, że zapewniono zgodność z kryteriami technicznymi określonymi na podstawie Inżynier może dopuścić do użycia tylko te materiały, które posiadają:

6.7. Certyfikaty i deklaracje

Inżynier jest uprawniony do dokonywania kontroli, pobierania próbek i badania materiałów w miejscu ich wytwarzania/poskitwania, a Wykonawca i producent materiałów powinien udzielić mu niezbędnej pomocy.
 Inżynier, dokonując weryfikacji systemu kontroli robót prowadzonego przez Wykonawcę, poprzez między innymi swoje badania, będzie oceniał zgodność materiałów i robót z wymaganiami SST na podstawie wyników badań kontrolnych jak i wyników badań dostarczonych przez Wykonawcę.
 Inżynier powinien pobierać próbki materiałów i prowadzić badania niezależnie od Wykonawcy, na swój koszt. Jeżeli wyniki tych badań wykazą, że raporty Wykonawcy są niewiarygodne, to Inżynier oprze się wyłącznie na własnych badaniach przy ocenie zgodności materiałów i robót z dokumentacją projektową i SST. Może również zlecić, sam lub poprzez Wykonawcę, przeprowadzenie powtórnych lub dodatkowych badań niezależnemu laboratorium. W takim przypadku całkowite koszty powtórnych lub dodatkowych badań i pobierania próbek poniesione zostaną przez Wykonawcę.

6.6. Badania prowadzone przez Inżyniera

Wykonawca będzie przekazywał Inżynierowi kopie raportów z wynikami badań jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie określonym w programie zapewnienia jakości.
 Wyniki badań (kopie) będą przekazywane Inżynierowi na formularzach według dostarczonego przez niego wzoru lub innych, przez niego zaaprobowanych.

6.5. Raporty z badań

Wykonawca będzie przekazywał Inżynierowi kopie raportów z wynikami badań jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie określonym w programie zapewnienia jakości.
 Wyniki badań (kopie) będą przekazywane Inżynierowi na formularzach według dostarczonego przez niego wzoru lub innych, przez niego zaaprobowanych.

6.4. Badania i pomiary

Wszystkie badania i pomiary będą przeprowadzone zgodnie z wymaganiami norm. W przypadku, gdy normy nie obejmują jakiegokolwiek badania wymaganego w SST, stosować można wytyczne krajowe, albo inne procedury, zaakceptowane przez Inżyniera.
 Przed przystąpieniem do pomiarów lub badań, Wykonawca powiadomi Inżyniera o rodzaju, miejscu i terminie pomiaru lub badania. Po wykonaniu pomiaru lub badania, Wykonawca przedstawi na piśmie ich wyniki do akceptacji Inżyniera.
 Na zlecenie Inżyniera Wykonawca będzie przeprowadzał dodatkowe badania tych materiałów, które budzą wątpliwości co do jakości, o ile kwestionowane materiały nie zostaną przez Wykonawcę usunięte lub ulepszone z własnej woli. Koszty tych dodatkowych badań pokrywa Wykonawca tylko w przypadku stwierdzenia usterek; w przeciwnym przypadku koszty te pokrywa Zamawiający.

6.3. Pobieranie próbek

Problemy będą pobierane losowo. Zaleca się stosowanie statystycznych metod pobierania próbek, opartych na zasadzie, że wszystkie jednostkowe elementy produkcji mogą być z jednakowym prawdopodobieństwem wytypowane do badań.
 Inżynier będzie mieć zapewnioną możliwość udziału w pobieraniu próbek.
 Poforniki do pobierania próbek będą dostarczone przez Wykonawcę i zatwierdzone przez Inżyniera. Poforniki dostarczone przez Wykonawcę do badań wykonywanych przez Inżyniera będą odpowiednio opisane i oznakowane, w sposób zaakceptowany przez Inżyniera.

- zgłoszenia i daty odbiorów robot zainstalowanych i ulegających zakryciu, częściowych i ostatecznych odbiorów robot,
 - wyjaśnienia, uwagi i propozycje Wykonawcy,
 - stan pogody i temperaturę powietrza w okresie wykonywania robot polegających ograniczeniem lub wymaganiami szczególnymi w związku z warunkami klimatu czynnymi,
 - zgodność rzeczywistych warunków geotechnicznych z ich opisem w dokumentacji projektowej,
 - dane dotyczące sposobu wykonywania zabezpieczenia robot,
 - dane dotyczące jakości materiałów, pobierania próbek oraz wyniki przeprowadzonych badań z podaniem, kto je przeprowadzał, wyniki prób poszczególnych elementów budowlanych z podaniem, kto je przeprowadzał,
 - inne istotne informacje o przebiegu robot.
- Propozycje, uwagi i wyjaśnienia Wykonawcy, wpisane do dziennika budowy będą przedłożone Inżynierowi do ustosunkowania się.
- Decyzje Inżyniera wpisane do dziennika budowy Wykonawca podpisuje z zaznaczeniem ich przyjęcia lub zajęciem stanowiska. Wpis projektanta do dziennika budowy obliżuje Inżyniera do ustosunkowania się. Projektant nie jest jednak stroną umowy i nie ma uprawnień do wydawania poleceń Wykonawcy robot.
- (2) Książka obmiarów
- Książka obmiarów stanowi dokument pozwalający na rozliczenie faktycznego postępu każdego z elementów robot. Obmiary wykonanych robot przeprowadza się w sposób ciągły w jednostkach przyjętych w kosztorysie i wpisuje do książki obmiarów.
- (3) Dokumenty laboratoryjne
- Dzienniki laboratoryjne, deklaracje zgodności lub certyfikaty zgodności materiałów, orzeczenia o jakości materiałów, recepty robocze i kontrolne wyniki badań Wykonawcy będą gromadzone w formie uzgodnionej w programie zapewnienia jakości. Dokumenty te stanowią załączniki do odbioru robot. Winny być udostępnione na każde życzenie Inżyniera.
- (4) Pozostałe dokumenty budowy
- Do dokumentów budowy zalicza się, oprócz wymienionych w punktach (1) – (3) następujące dokumenty:
- a) pozwolenie na realizację zadania budowlanego,
 - b) protokoły przekazania terenu budowy,
 - c) umowy cywilno – prawne z osobami trzecimi i inne umowy cywilno – prawne,
 - d) protokoły odbioru robot,
 - e) protokoły z narad i ustaleń,
 - f) korespondencje na budowie.
- (5) Przechowywanie dokumentów budowy
- Dokumenty budowy będą przechowywane na terenie budowy w miejscu odpowiednio zabezpieczonym.
- Zagmięcie któregokolwiek z dokumentów budowy spowoduje jego natychmiastowe odwołanie w formie przewidzianej prawem. Wszelkie dokumenty budowy będą zawsze dostępne dla Inżyniera i przedstawiane do wglądu na życzenie Zamawiającego.

7. OBMIAR ROBOT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robot

Obmiar robot będzie określać faktyczny zakres wykonywanych robot zgodnie z dokumentacją projektową i SST, w jednostkach ustalonych w kosztorysie.

Obmiaru robot dokonuje Wykonawca po pisemnym powiadomieniu Inżyniera o zakresie obmiarowanych robot i terminie obmiaru, co najmniej na 3 dni przed tym terminem.

Wyniki obmiaru będą wpisane do książki obmiarów.

Jakikolwiek błąd lub przeoczenie (opuszczenie) w ilościach podanych w ślepych kosztorysie lub gdzie indziej w SST nie zwalnia Wykonawcy od obowiązków ukończenia wszystkich robot. Będące dane zostaną poprawione wg instrukcji Inżyniera na piśmie.

Obmiar czasie określonym w umowie lub oczekiwany przez Wykonawcę i Inżyniera.

7.2. Zasady określania ilości robot i materiałów

Ilości i odległości pomiędzy wyszczególnionymi punktami skrątnymi będą obmierzone poziomem wzdłuż linii osiowej. Jestli SST właściwe dla danych robot nie wymagają tego inaczej, objętości będą wyliczone w m³ jako długość pomnożona przez średni przekrój.

Ilości, które mają być obmierzone wagowo, będą wazone w tonach lub kilogramach zgodnie z wymaganiami SST.

7.3. Urządzenia i sprzęt pomiarowy

Wszystkie urządzenia i sprzęt pomiarowy, stosowany w czasie obmiaru robot będą zaakceptowane przez Inżyniera. Urządzenia i sprzęt pomiarowy zostaną dostarczone przez Wykonawcę. Jeżeli urządzenia te lub sprzęt wymagają badań atestujących to Wykonawca będzie posiadać ważne świadectwa legalizacji.

Wszystkie urządzenia pomiarowe będą przez Wykonawcę utrzymywane w dobrym stanie, w całym okresie trwania robot.

7.4. Wagi i zasady wazenia

Wykonawca dostarczy i zainstaluje urządzenia wagowe odpowiadające odnośnym wymaganiom SST. Będzie utrzymywał wypożyczenie zapewniając w sposób ciągły zachowanie dokładności wg norm zatwierdzonych przez Inżyniera.

7.5. Czas przeprowadzenia obmiaru

Obmiary będą przeprowadzone przed częściowym lub ostatecznym odbiorem oddinków robot, a także w przypadku występowania dłuższej przerwy w robotach.

Obmiar robot zainstalowanych przeprowadza się w czasie ich wykonywania.

Obmiar robot ulegających zakryciu przeprowadza się przed ich zakryciem.

Roboty pomiarowe do obmiaru oraz nieodzwone obliczenia będą wykonywane w sposób zrozumiały i jednoznaczny. Wymiaru skomplikowanych powierzchni lub objętości będą uzupełnione odpowiednimi szkicami umieszczonymi na kartce książki obmiarów. W razie braku miejsca szkice mogą być dołączone w formie oddzielnej załącznika do książki obmiarów, którego wzór zostanie uzgodniony z Inżynierem.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Rodzaje odbiorów robót

W zależności od ustaleń odpowiednich SST, roboty podlegają następującym etapom odbioru:

- odbiorowi robót zankających i ulegających zakryciu,
- odbiorowi częściowemu,
- odbiorowi ostatecznemu,
- odbiorowi pogwarancyjnemu.

8.2. Odbiór robót zankających i ulegających zakryciu

Odbiór robót zankających i ulegających zakryciu polega na finalnej ocenie ilości i jakości wykonywanych robót, które w dalszym procesie realizacji ulegną zakryciu.

Odbiór robót zankających i ulegających zakryciu będzie dokonany w czasie umożliwiający wykonanie ewentualnych korekt i poprawek bez hamowania ogólnego postępu robót.

Gotowość danej części robót do odbioru zgłasza Wykonawca wpisem do dziennika budowy i jednocześnie powiadomieniem Inżyniera. Odbiór będzie przeprowadzony niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 3 dni od daty zgłoszenia wpisem do dziennika budowy i powiadomienia o tym fakcie Inżyniera.

Jakość i ilość robót ulegających zakryciu ocenia Inżynier na podstawie dokumentów zawierających komplet wyników badań laboratoryjnych i w oparciu o przeprowadzone pomiary, w konfrontacji z dokumentacją projektową, SST i uprzednimi ustaleniami.

8.3. Odbiór częściowy

Odbiór częściowy polega na ocenie ilości i jakości wykonanych części robót. Odbioru częściowego robót dokonuje się wg zasad jak przy odbiorze ostatecznym robót. Odbioru robót dokonuje Inżynier.

8.4. Odbiór ostateczny robót

8.4.1. Zasady odbioru ostatecznego robót

Odbiór ostateczny polega na finalnej ocenie rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do ich ilości, jakości i wartości.

Całkowite zakończenie robót oraz gotowość do odbioru ostatecznego będzie stwierdzona przez Wykonawcę wpisem do dziennika budowy z bezwzględnym powiadomieniem na piśmie o tym fakcie Inżyniera.

Odbiór ostateczny robót nastąpi w terminie ustalonym w dokumentach umowy, licząc od dnia potwierdzenia przez Inżyniera zakończenia robót i przyjęcia dokumentów, o których mowa w punkcie 8.4.2.

Odbioru ostatecznego robót dokona komisja wyznaczona przez Zamawiającego w obecności Inżyniera i Wykonawcy. Komisja odbierająca roboty dokona ich oceny jakościowej na podstawie przedłożonych dokumentów, wyników badań i pomiarów, ocenie wizualnej oraz zgodności wykonania robót z dokumentacją projektową i SST.

W toku odbioru ostatecznego robót komisja zapozna się z realizacją ustaleń przyjętych w trakcie odbiorów robót zankających i ulegających zakryciu, zwłaszcza w zakresie wykonania robót poprawkowych i robót uzupełniających w warstwie ścieralnej lub robotach wykonawczych, komisja przewie swoje czynności i ustali nowy termin odbioru ostatecznego.

W przypadku stwierdzenia przez komisję, że jakość wykonywanych robót w poszczególnych asortymentach nieznacznie odbiega od wymaganiej dokumentacją projektową i SST z uwzględnieniem tolerancji i nie ma większego wpływu na cechy eksploatacyjne obiektu i bezpieczeństwa ruchu, komisja dokona potęcen, oceniając pomniejszoną wartość wykonywanych robót w stosunku do wymagań przyjętych w dokumentach umowy.

8.4.2. Dokumenty do odbioru ostatecznego

Podstawowym dokumentem do dokonania odbioru ostatecznego robót jest protokół odbioru ostatecznego robót sporządzony wg wzoru ustalonego przez Zamawiającego.

Do odbioru ostatecznego Wykonawca jest zobowiązany przygotować następujące dokumenty:

- dokumentację projektową podstawową z naniesionymi zmianami oraz dodatkową, sporządzoną w trakcie realizacji umowy,
- szczegółowe specyfikacje techniczne (podstawowe z dokumentów umowy i ew. uzupełniające lub zamienne),
- recepty i ustalenia technologiczne,
- dzienniki budowy i książki obmiarów (oryginały),
- wyniki pomiarów kontrolnych oraz badań i oznaczeń laboratoryjnych, zgodne z SST,
- deklaracje zgodności lub certyfikaty zgodności w budowanych materiałach zgodnie z SST,
- opinie technologiczne sporządzone na podstawie wszystkich wyników badań i pomiarów związanych do dokumentów odbioru,
- wykonywane zgody z SST i,
- rysunki (dokumentacje) na wykonanie robót towarzyszących (np. na przełożenie linii telefonicznej, energetycznej, gazowej, oświetlenia itp.) oraz protokoły odbioru i przekazania tych robót właściwemu zarządcy,
- geodezyjną inwentaryzację powkonawczą robót i sieci uzbrojenia terenu,
- kopie mapy zasadniczej powstałej w wyniku geodezyjnej inwentaryzacji powkonawczej.

W przypadku, gdy wg komisji, roboty pod względem przygotowania dokumentacyjnego nie będą gotowe do odbioru ostatecznego, komisja w porozumieniu z Wykonawcą wyznaczy ponowny termin odbioru ostatecznego robót.

Wszystkie zarządzone przez komisję roboty poprawkowe lub uzupełniające będą zestawione wg wzoru ustalonego przez Zamawiającego.

Termin wykonania robót poprawkowych i robót uzupełniających wyznaczy komisja.

1. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414 z późniejszymi zmianami).
2. Zarządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki oraz tablicy informacyjnej (Dz. U. Nr 138, poz. 1555).
3. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60 z późniejszymi zmianami).

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

- (a) usunięcie wbudowanych materiałów i oznakowania,
 - (b) doprowadzenie terenu do stanu pierwotnego.
- Koszt likwidacji objazdów/przejazdów i organizacji ruchu obejmuje:
- (a) oczyszczenie, przestawienie, przykrycie i usunięcie tymczasowych oznakowań pionowych, poziomych, barier i świateł,
 - (b) utrzymanie płynności ruchu publicznego.
- Koszt utrzymania objazdów/przejazdów i organizacji ruchu obejmuje:
- (f) tymczasową przebudowę urządzeń obcych.
 - (e) konstrukcję tymczasowej nawierzchni, ramp, chodników, krzewników, barier, oznakowań i drenażu,
 - (d) przygotowanie terenu,
 - (c) opłaty/dzierżawy terenu,
 - (b) ustawienie tymczasowego oznakowania i oświetlenia zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa ruchu,
 - (a) opracowanie oraz uzgodnienie z Inżynierem i odpowiedzialnymi instytucjami projektu organizacji ruchu na czas trwania budowy, wraz z dostarczeniem kopii projektu Inżynierowi i wprowadzaniem dalszych zmian i uzgodnień wynikających z postępu robót.
- Koszt wybudowania objazdów/przejazdów i organizacji ruchu obejmuje:

9.3. Objazdy, przejazdy i organizacja ruchu

Koszt dostosowania się do wymagań warunków umowy i wymagań ogólnych zawartych w D-M-00.00.00 obejmuje wszystkie warunki określone w ww. dokumentach, a nie wyszczególnione w kosztorysie.

9.2. Warunki umowy i wymagania ogólne D-M-00.00.00

- Do cen jednostkowych nie należy wliczać podatku VAT.
 - podatki obliczone zgodnie z obowiązującymi przepisami.
 - koszty pośrednie, zysk kalkulacyjny i ryzyko,
 - wartość pracy sprzętu wraz z towarzyszącymi kosztami,
 - wartość zużytych materiałów wraz z kosztami zakupu, magazynowania, ewentualnych ubytków i transportu na teren budowy,
 - robociznę bezpośrednią wraz z towarzyszącymi kosztami.
- Ceny jednostkowe lub kwoty ryczałtowe robót będą obejmować:
- składające się na jej wykonanie, określone dla tej roboty w SST i w dokumentacji projektowej.
- Cena jednostkowa lub kwota ryczałtowa pozycji kosztorysowej będzie uwzględniać wszystkie czynności, wymagania i badania pozycji kosztorysu.
- Dla pozycji kosztorysowych ryczałtowych podstawą płatności jest wartość (kwota) podana przez Wykonawcę w danej pozycji kosztorysu.
- Podstawą płatności jest cena jednostkowa skalkulowana przez Wykonawcę za jednostkę obmiarową ustaloną dla danej pozycji kosztorysu.

9.1. Ustalenia ogólne

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

- 8.5. Obdór pogwarancyjny
 - Obdór pogwarancyjny polega na ocenie wykonanych robót związanych z usunięciem wad stwierdzonych przy odbiorze ostatecznym i zaistniałych w okresie gwarancyjnym.
 - Obdór pogwarancyjny będzie dokonany na podstawie oceny wizualnej obiektu z uwzględnieniem zasad opisanych w punkcie 8.4 „Obdór ostateczny robót”.

ODTWORZENIE TRASY I PUNKTÓW WYSOKOŚCIOWYCH

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z odtworzeniem trasy drogowej i jej punktów wysokościowych przy budowie ul. Przyjaźelskiej (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszego – jezdnego do działki Nr 1/8) i ciągu pieszego – jezdnego (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówienia i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wszystkimi czynnościami umożliwiającymi i mającymi na celu odtworzenie w terenie przebiegu trasy drogowej oraz położenia obiektów inżynierskich.

1.3.1. Odtworzenie trasy i punktów wysokościowych

W zakresie robót pomiarowych, związanych z odtworzeniem trasy i punktów wysokościowych wchodzi:

- sprawdzenie wyznaczenia sytuacyjnego i wysokościowego punktów głównych osi trasy i punktów wysokościowych,
- uzupełnienie osi trasy dodatkowymi punktami (wyznaczenie osi),
- wyznaczenie dodatkowych punktów wysokościowych (reperów roboczych),
- wyznaczenie przekrojów poprzecznych,
- zastabilizowanie punktów w sposób trwały, ochrona ich przed zniszczeniem oraz oznakowanie w sposób ułatwiający odszukanie i ewentualne odtworzenie.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Punkty główne trasy – punkty załamania osi trasy, punkty kierunkowe oraz początkowy i końcowy punkt trasy.

1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D – M – 00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D–M–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w SST D–M–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Rodzaje materiałów

Do utrwalenia punktów głównych trasy należy stosować pale drewniane z gwoździem lub prętem stalowym, słupki betonowe albo rury metalowe o długości około 0,50 m..

Pale drewniane umieszczone poza granicą robót ziemnych, w sąsiedztwie punktów załamania trasy, powinny mieć średnicę od 0,15 do 0,20 m i długość od 1,5 do 1,7 m.

Do stabilizacji pozostałości punktów należy stosować paliki drewniane średnicy od 0,05 do 0,08 m i długości około 0,30 m, a dla punktów utrwalanych w istniejącej nawierzchni boje stalowe średnicy 5 mm i długości od 0,04 do 0,05 m.

„Słupki” powinny mieć długość około 0,50 m i przekrój prostokątny.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D–M–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzęt pomiarowy

Do odtworzenia sytuacyjnego trasy i punktów wysokościowych należy stosować następujący sprzęt:

– teodolity lub tachimetry,

– niwelatory,

– dalmierze,

– tyczki,

– łaty,

– taśmy stalowe, szpilki.

Sprzęt stosowany do odtworzenia trasy drogowej i jej punktów wysokościowych powinien gwarantować uzyskanie wymaganej dokładności pomiaru.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.2. Transport sprzętu i materiałów

Sprzet i materiały do odtworzenia trasy można przewozić dowolnymi środkami transportu.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Zasady wykonywania prac pomiarowych

Prace pomiarowe powinny być wykonane zgodnie z obowiązującymi Instrukcjami GUGiK (od 1 do 7).
Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien przejąć od Zamawiającego dane zawierające lokalizację i współrzędne punktów głównych trasy oraz reperów.
W oparciu o materiały dostarczone przez Zamawiającego, Wykonawca powinien przeprowadzić obliczenia i pomiary geodezyjne niezbędne do szczegółowego wytyczenia robót.
Prace pomiarowe powinny być wykonane przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia.
Wykonawca powinien natychmiast poinformować Inżyniera o wszelkich błędach wykrytych w wytyczeniu punktów głównych trasy i (lub) reperów roboczych. Błędy te powinny być usunięte na koszt Zamawiającego.
Wykonawca powinien sprawdzić czy rzędne terenu określone w dokumentacji projektowej są zgodne z rzeczywistymi rzędnymi terenu. Jeżeli Wykonawca stwierdzi, że rzeczywiste rzędne terenu istotnie różnią się od rzędnych określonych w dokumentacji projektowej, to powinien powiadomić o tym Inżyniera. Ukształtowanie terenu w takim rejonie nie powinno być zmieniane przed podjęciem odpowiedniej decyzji przez Inżyniera. Wszyskie roboty dodatkowe, wynikające z różnic rzędnych terenu podanych w dokumentacji projektowej i rzędnych rzeczywistych, akceptowane przez Inżyniera, zostają wykonane na koszt Zamawiającego. Zaniechanie powiadomienia Inżyniera oznacza, że roboty dodatkowe w takim przypadku obciążą Wykonawcę.
Wszyskie roboty, które bazują na pomiarach Wykonawcy, nie mogą być rozpoczęte przed zaakceptowaniem wyników pomiarów przez Inżyniera.

Punkty wierzchołkowe, punkty główne trasy i punkty pośrednie osi trasy muszą być zaopartzone w oznaczenia określające w sposób wyraźny i jednoznaczny charakterystykę i położenie tych punktów. Forma i wzór tych oznaczeń powinny być zaakceptowane przez Inżyniera.

Wykonawca jest odpowiedzialny za ochronę wszyskich punktów pomiarowych i ich oznaczeń w czasie trwania robót. Jeżeli znaki pomiarowe przekazane przez Zamawiającego zostaną zniszczone przez Wykonawcę świadomie lub wskutek zaniedbania, a ich odtworzenie jest konieczne do dalszego prowadzenia robót, to zostają one odtworzone na koszt Wykonawcy.

Wszyskie pozostałe prace pomiarowe konieczne dla prawidłowej realizacji robót należą do obowiązków Wykonawcy.

5.3. Sprawdzenie wyznaczenia punktów głównych osi trasy i punktów wysokościowych

Punkty wierzchołkowe trasy i inne punkty główne powinny być zastabilizowane w sposób trwały, przy użyciu pali drewnianych lub szpilków betonowych, a także dowiązane do punktów pomocniczych, położonych poza granicą robót ziemnych. Maksymalna odległość pomiędzy punktami głównymi na odcinkach prostych nie może przekraczać 500 m.
Zamawiający powinien zatwierdzić punkty wysokościowe (repery robocze) wzduż osi trasy drogowej, a także przy każdym obiekcie inżynierskim.

Maksymalna odległość między reperami roboczymi wzduż trasy drogowej w terenie płaskim powinna wynosić 500 metrów, natomiast w terenie falistym i górkim powinna być odpowiednio zmniejszona, zależnie od jego konfiguracji.
Repery robocze należy zatwierdzić poza granicami robót związanymi z wykonaniem trasy drogowej i obiektów towarzyszących. Jako repery robocze można wykorzystywać punkty stałe na stabilnych, istniejących budowalach wzduż trasy drogowej. O ile brak takich punktów, repery robocze należy zatwierdzić w postaci szpilków betonowych lub grubych kształtowników stalowych, osadzonych w gruncie w sposób wykluczający osiadanie, zaakceptowany przez Inżyniera.

Rzędne reperów roboczych należy określać z taką dokładnością, aby średni błąd niwelacji po wyrownaniu był mniejszy od 4 mm/km, stosując niwelację podwójną w nawiazaniu do reperów państwowych.
Repery robocze powinny być wyposażone w dodatkowe oznaczenia, zawierające wyrazne i jednoznaczne określenie nazwy reperu i jego rzędnej.

5.4. Odtworzenie osi trasy

Tyczenie osi trasy należy wykonać w oparciu o dokumentację projektową oraz inne dane geodezyjne przekazane przez Zamawiającego, przy wykorzystaniu sieci poligonizacji państwowej albo innej osnowy geodezyjnej, określonej w dokumentacji projektowej.
Oś trasy powinna być wyznaczona w punktach głównych i w punktach pośrednich w odległości zależnej od charakterystyki terenu i ukształtowania trasy, lecz nie rzadziej niż co 50 metrów.

Dopuszczalne odchylenie sytuacyjne wytyczonych osi trasy w stosunku do dokumentacji projektowej nie może być większe niż 3 cm dla autostrad i dróg ekspresowych lub 5 cm dla pozostałych dróg. Rzędne niwelacji punktów osi trasy należy wyznaczyć z dokładnością do 1 cm w stosunku do rzędnych niwelacji określonych w dokumentacji projektowej.
Do utwardzenia osi trasy w terenie należy użyć materiałów wymienionych w pkt 2.2.

Usunięcie pali z osi trasy jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy Wykonawca robot zastąpi je odpowiednimi palami po obu stronach osi, umieszczonych poza granicą robót.

5.5. Wyznaczenie przekrojów poprzecznych

Wyznaczenie przekrojów poprzecznych obejmuje wyznaczenie krawędzi nasypów i wykopów na powierzchni terenu (określenie granicy robót), zgodnie z dokumentacją projektową oraz w miejscach wymagających uzupełnienia dla poprawnego przeprowadzenia robót i w miejscach zaakceptowanych przez Inżyniera.

Do wyznaczania trawędzi nasyków i wykopów należy stosować dobrze widoczne paliki lub wiechy. Wiechy należy stosować w przypadku nasyków o wysokości przekraczającej 1 metr oraz wykopów głębszych niż 1 metr. Odległość między palikami lub wiechami należy dostosować do ukształtowania terenu oraz geometrii trasy drogowej. Odległość ta co najmniej powinna odpowiadać odstępowi kolejnych przekrojów poprzecznych.

Profilowanie przekrojów poprzecznych musi umożliwiać wykonanie nasyków i wykopów o kształcie zgodnym z dokumentacją projektową.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Kontrola jakości prac pomiarowych

Kontrolę jakości prac pomiarowych związanych z odtworzeniem trasy i punktów wysokościowych należy prowadzić według ogólnych zasad określonych w instrukcjach i wytycznych GUGiK (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7) zgodnie z wymaganiami podanymi w pkt 5.4.

7. OBMIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostką obmiarową jest km (kilometr) odtworzonej trasy w terenie.

Obmiar robót związanych z wyznaczeniem obiektów jest częścią obmiaru robót mostowych.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

8.2. Sposób odbioru robót

Odbiór robót związanych z odtworzeniem trasy w terenie następuje na podstawie szkiców i dzienników pomiarów geodezyjnych lub protokołu z kontroli geodezyjnej, które Wykonawca przedkłada Inżynierowi.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Cena 1 km wykonania robót obejmuje:

– sprawdzenie wyznaczenia punktów głównych osi trasy i punktów wysokościowych,

– uzupełnienie osi trasy dodatkowymi punktami,

– wyznaczenie dodatkowych punktów wysokościowych,

– wyznaczenie przekrojów poprzecznych z ewentualnym wytyczeniem dodatkowych przekrojów,

– zastabilizowanie punktów w sposób trwały, ochrona ich przed zniszczeniem i oznakowanie ułatwiające odszukanie i ewentualne odtworzenie.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

1. Instrukcja techniczna 0-1. Ogólne zasady wykonywania prac geodezyjnych.
2. Instrukcja techniczna G-3. Geodezyjna obsługa inwestycji. Główny Urząd Geodezji i Kartografii, Warszawa 1979.
3. Instrukcja techniczna G-1. Geodezyjna osnowa pozioma, GUGiK 1978.
4. Instrukcja techniczna G-2. Wysokościowa osnowa geodezyjna, GUGiK 1983.
5. Instrukcja techniczna G-4. Pomiar sytuacyjny i wysokościowe, GUGiK 1979.
6. Wytyczne techniczne G-3.2. Pomiar realizacyjny, GUGiK 1983.
7. Wytyczne techniczne G-3.1. Osnowy realizacyjne, GUGiK 1983.

ROZBIÓRKA ELEMENTÓW DRÓG I OGRÓDZEN

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z prowadzeniem robót rozbiórkowych elementów drogi i ogrodzeń przy budowy ul. Przyjacielskiej (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jezdniego do działki Nr 1/8) i ciągu pieszo – jezdniego (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzielaniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z rozbiórką:

1.4. Określenia podstawowe

- warstw nawierzchni,
- krawężników i obrzeży,
- chodników,
- zjazdów na posesje,
- ogrodzeń, bram i furtek,
- znaków drogowych.

Stosowane określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami oraz z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzęt do rozbiórki

Do wykonania robót związanych z rozbiórką elementów ulicy może być wykorzystany sprzęt podany poniżej, lub inny zaakceptowany przez Inżyniera:

- spycharki,
- ładowarki,
- samochody ciężarowe,
- zrywarki,
- młoty pneumatyczne,
- piły mechaniczne,
- koparki.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.2. Transport materiałów z rozbiórki

Materiał z rozbiórki można przewozić dowolnym środkiem transportu.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Wykonanie robót rozbiórkowych

Roboty rozbiórkowe elementów ulicy obejmują usunięcie z terenu budowy wszystkich elementów wymienionych w pkt 1.3, zgodnie z dokumentacją projektową, SST lub wskazanymi przez Inżyniera.

Jeśli dokumentacja projektowa nie zawiera dokumentacji inwentaryzacyjnej lub/rozbiórkowej, Inżynier może polecić Wykonawcy sporządzenie takiej dokumentacji, w której zostanie określony przewidziany odzysk materiałów.

D – 01.02.04 Rozbiórka elementów dróg i ogrodzeń

- uporzędkowanie terenu robót.
- zafundowanie i wywiezienie materiałów z robót,
- zasypanie dołów po ślupkach wraz z zagęszczeniem do uzyskania $I_s \geq 1,00$ wg BN-77/8931-12,
- odkopanie i wydobycie ślupków,
- demontaż tablic znaków drogowych ze ślupków,
- e) dla robót znaków drogowych:
 - uporzędkowanie terenu robót;
 - zafundowanie i wywiezienie materiałów z robót,
 - ew. przesortowanie materiału uzyskanego z robót, w celu ponownego jego użycia, z ułożeniem w stosy na poboczu,
 - zasypanie dołów po ślupkach z zagęszczeniem do uzyskania $I_s \geq 1,00$ wg BN-77/8931-12,
 - odkopanie i wydobycie ślupków wraz z fundamentem,
 - demontaż elementów ogrodzenia,
- d) dla robót ogrodzeń:
 - wytworzenie podłoża i uporzędkowanie terenu robót;
 - zafundowanie i wywiezienie materiałów z robót,
 - zerwanie podsypki cementowo-piaskowej,
 - ew. przesortowanie materiału uzyskanego z robót w celu ponownego jego użycia, z ułożeniem na poboczu,
 - ręczne wyjęcie płyt chodnikowych, lub rozkucie i zerwanie innych materiałów chodnikowych,
- e) dla robót chodników:
 - wytworzenie podłoża i uporzędkowanie terenu robót;
 - zafundowanie i wywiezienie materiałów z robót,
 - zerwanie podsypki cementowo-piaskowej i ew. ław,
 - odkopanie kraężników, obrzeży i oporników wraz z wyjęciem i oczyszczeniem,
- b) dla robót kraężników, obrzeży i oporników:
 - wytworzenie podłoża i uporzędkowanie terenu robót;
 - zafundowanie i wywiezienie materiałów z robót,
 - ew. przesortowanie materiału uzyskanego z robót, w celu ponownego jej użycia, z ułożeniem na poboczu,
 - rozkucie i zerwanie nawierzchni,
 - wyznaczenie powierzchni przeznaczonych do robót,
- a) dla robót warstw nawierzchni:
 - Cena wykonania robót obejmuje:

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

8. ODBIÓR ROBÓT

- dla nawierzchni i chodnika – m² (metr kwadratowy),
 - dla kraężnika, opornika, obrzeża, barier i poręczy – m (metr),
 - dla znaków drogowych – szt. (sztuka).
- Jednostką obmiarową robót związanych z rozbierką elementów ulicy jest:

7.2. Jednostka obmiarowa

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

7. OBIÓR ROBÓT

uszkodzenia elementów przewidzianych do powtórznego wykorzystania.

6.2. Kontrola jakości robót rozbiorczych

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

Roboty rozbiorcze można wykonywać mechanicznie lub ręcznie w sposób określony w SST lub przez Inżyniera. Wszystkie elementy możliwe do powtórznego wykorzystania powinny być usuwane bez powodowania zbędnych uszkodzeń. O ile uzyskane elementy nie stają się własnością Wykonawcy, powinien on przewieźć je na miejsce określone w SST lub wskazane przez Inżyniera. Elementy i materiały, które zgodnie z SST stają się własnością Wykonawcy, powinny być usunięte z terenu budowy. Doły (wykopy) powstałe po rozbiorze elementów ulicy znajdujące się w miejscach, gdzie zgodnie z dokumentacją projektową będą wykonane wykopy drogowe, powinny być tymczasowo zabezpieczone. W szczególności należy zapobiec gromadzeniu się w nich wody opadowej.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

Normy

1. BN-77/8931-12

Oznaczenie wskaźnika zagęszczenia gruntu.

D - 01.02.04 Rozbiórka elementów dróg i ogrodzeń

ROBOTY ZIEMNE, WYMAGANIA OGÓLNE

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem robót ziemnych przy budowie ul. Przyjaźni (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jezdni do działości Nr 1/8) i ciągu pieszo – jezdni (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

Niniejsza specyfikacja nie ma zastosowania do robót fundamentowych i związanych z wykonaniem instalacji.

1.3. Zakres robót objętych SST

Instalacja zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót ziemnych w czasie budowy lub modernizacji dróg i obejmują:

- wykonanie wykopów w gruntach nieskalistych,
- wykonanie wykopów w gruntach skalistych,
- budowę nasypów drogowych,
- pozyskiwanie gruntu z ukopu lub dokopu.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Budowla ziemna – budowla wykonana w gruncie lub z gruntu naturalnego lub z gruntu antropogenicznego spełniająca warunki stateczności i odwodnienia.

1.4.2. Korpus drogowy – nasyp lub ta część wykopu, która jest ograniczona koroną drogi i skarpmi rowów.

1.4.3. Wysokość nasypu lub głębokość wykopu – różnica rzędnej terenu i rzędnej robót ziemnych, wyznaczonych w osi nasypu lub wykopu.

1.4.4. Nasyp niski – nasyp, którego wysokość jest mniejsza niż 1 m.

1.4.5. Nasyp średni – nasyp, którego wysokość jest zawarta w granicach od 1 do 3 m.

1.4.6. Nasyp wysoki – nasyp, którego wysokość przekracza 3 m.

1.4.7. Wykop płytki – wykop, którego głębokość jest mniejsza niż 1 m.

1.4.8. Wykop średni – wykop, którego głębokość jest zawarta w granicach od 1 do 3 m.

1.4.9. Wykop głęboki – wykop, którego głębokość przekracza 3 m.

1.4.10. Bagno – grunt organiczny nasycony wodą, o małej nośności, o znacznym i długotrwałym osiadaaniu pod obciążeniem.

1.4.11. Grunt nieskalisty – każdy grunt rodzimy, nie określony w punkcie 1.4.12 jako grunt skalisty.

1.4.12. Grunt skalisty – grunt rodzimy, lity lub spękany o nieprzesusniętych blokach, którego próbki nie wykazują zmian objętości ani nie rozpadają się pod działaniem wody destylowanej; mają wytrzymałość na ściskanie R_c ponad 0,2 MPa; wymaga użycia środków wybuchowych albo narzędzi pneumatycznych lub hydraulicznych do odspojenia.

1.4.13. Ukop – miejsce pozyskania gruntu do wykonania nasypów, położone w obrębie pasa robót drogowych.

1.4.14. Dokop – miejsce pozyskania gruntu do wykonania nasypów, położone poza pasem robót drogowych.

1.4.15. Oddład – miejsce wbudowania lub składowania (odwiezienia) gruntów pozyskanych w czasie wykonywania wykopów, a nie wykorzystanych do budowy nasypów oraz innych prac związanych z trasą drogową.

1.4.16. Wskaźnik zagęszczenia gruntu – wielkość charakteryzująca stan zagęszczenia gruntu, określona wg wzoru:

$$I_s = \frac{p}{p^{ds}}$$

gdzie:
 p – gęstość objętościowa szkieletu zagęszczonego gruntu, zgodnie z BN-77/8931-12, (Mg/m³),
 p^{ds} – maksymalna gęstość objętościowa szkieletu gruntowego przy wilgotności optymalnej, zgodnie z PN-B-04481:1988, służąca do oceny zagęszczenia gruntu w robotach ziemnych, (Mg/m³).

1.4.17. Wskaźnik różnorodności – wielkość charakteryzująca zagęszczalność gruntów niespoistych, określona wg wzoru:

$$U = \frac{d_{60}}{d_{10}}$$

gdzie:
 d_{60} – średnica oczek sита, przez które przechodzi 60% gruntu, (mm);
 d_{10} – średnica oczek sита, przez które przechodzi 10% gruntu, (mm).

1.4.18. Wskaźnik odkształcenia gruntu – wielkość charakteryzująca stan zagęszczenia gruntu, określona wg wzoru:

$$I_0 = \frac{E_1}{E_2}$$

gdzie:
 E_1 – moduł odkształcenia gruntu oznaczony w pierwszym obciążeniu badanej warstwy zgodnie z PN-S-02205:1998,
 E_2 – moduł odkształcenia gruntu oznaczony w powtórnym obciążeniu badanej warstwy zgodnie z PN-S-02205:1998.

1.4.19. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY (GRUNTY)

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Podział gruntów

Podział gruntów pod względem wysadzinowości podaje tablica 1.

Podział gruntów pod względem przydatności do budowy nasyków podano w SST D-02.03.01 pkt 2.

2.3. Zasady wykorzystania gruntów

Grunty uzyskane przy wykonywaniu wykopów powinny być przez Wykonawcę wykorzystywane w maksymalnym stopniu do budowy nasyków. Grunty przydatne do budowy nasyków mogą być wywiezione poza teren budowy tylko wówczas, gdy stanowią nadmiar objętości robót ziemnych i za zezwoleniem Inżyniera.

Jeżeli grunty przydatne, uzyskane przy wykonaniu wykopów, nie będą nadmiarem objętości robót ziemnych, zostały za zgodą Inżyniera wywiezione przez Wykonawcę poza teren budowy z przeznaczeniem innym niż budowa nasyków lub wykonanie prac objętych kontraktem, Wykonawca jest zobowiązany do dostarczenia równoważnej objętości gruntów przydatnych ze źródeł własnych, zaakceptowanych przez Inżyniera.

Grunty i materiały nieprzydatne do budowy nasyków, określone w SST D-02.03.01 pkt 2.4, powinny być wywiezione przez Wykonawcę na oddkąd. Zapewnienie terenów na oddkąd należy do obowiązków Zamawiającego, o ile nie określono tego inaczej w kontrakcie. Inżynier może nakazać pozostawienie na terenie budowy gruntów, których czasowa nieprzydatność wynika jedynie z powodu zamrażnięcia lub nadmiernej wilgotności.

Tablica 1. Podział gruntów pod względem wysadzinowości wg PN-S-02205:1998

Lp.	Wyszczególnienie właściwości	Jednostki	Grupy gruntów		
			niewysadzinowe	wąpłiwe	wysadzinowe
1	Rodzaj gruntu		rumosze niegliniaste rumosze gliniaste pospółka piasek grubo piasek średni piasek drobny zwał nierozpadowy zwał piasek gliniasta zwięzła gliniasta rumosze gliniaste zwał gliniasty pospółka gliniasta pył, pył piaszczysty gliniasta gliniasta piaszczysta, gлина, gлина pylasta – il warwowy	piasek pylasty zwięzła gliniasta rumosze gliniaste zwał gliniasty pospółka gliniasta rumosze gliniaste zwał gliniasty pospółka gliniasta pył, pył piaszczysty piasek gliniasty – il warwowy	mało wysadzinowe głina piaszczysta zwięzła, gлина zwięzła, gлина pylasta zwięzła – il warwowy bardzo wysadzinowe – il, il piaszczysty, il pylasty – il, il piaszczysty, il pylasty – il warwowy
2	Zwartość cząstek ≤ 0,075 mm ≤ 0,02 mm	%	< 15	od 15 do 30	> 30
3	Kapilarność bierna H_{kb}	m	< 1,0	≥ 1,0	> 1,0
4	Wskaznik WP		> 35	od 25 do 35	< 25

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzęt do robót ziemnych

Wykonawca przystępujący do wykonania robót ziemnych powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu do: – odpajania i wydobywania gruntów (narzędzia mechaniczne, młoty pneumatyczne, zrywarki, koparki, ładowarki, wiertarki mechaniczne itp.),

– jednoczesnego wydobycia i przenieszenia gruntów (spycharki, zgarniarki, równarki, urządzenia do hydromechanizacji itp.),
– transportu mas ziemnych (samochody skrzyniowe, łasnociagi itp.),
– sprzętu zagęszczającego (walce, ubijaki, płyty wibracyjne itp.).

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D–M–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.2. Transport gruntów

Wybór środków transportowych oraz metod transportu powinien być dostosowany do rodzaju gruntu (materiału), jego objętości, sposobu odspajania i załadunku oraz do odległości transportu. Wydażność środków transportowych powinna być ponadto dostosowana do wydajności sprzętu stosowanego do wabiania i wbudowania gruntu (materiału).
Zwiększenie odległości transportu ponad wartości zatwierdzone nie może być podstawą rozszerzenia Wykonawcy, dotyczących dodatkowej zapłaty za transport, o ile zwiększone odległości nie zostały wcześniej zaakceptowane na piśmie przez Inżyniera.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D–M–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Dokładność wykonania wykopów i nasypów

Odchylenie osi korpusu ziemnego, w wykopie lub nasypie, od osi projektowanej nie powinny być większe niż ± 10 cm. Różnica w stosunku do projektowanych rzędnych robót ziemnych nie może przekraczać $+ 1$ cm i $- 3$ cm. Szerokość górnej powierzchni korpusu nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż ± 10 cm, a krawędzie korony drogi nie powinny mieć wyraznych załamania w planie.
Pochylenie skarpu nie powinno różnić się od projektowanego o więcej niż 10% jego wartości wyrażonej tangensem kąta. Maksymalne nierówności na powierzchni skarpu nie powinny przekraczać ± 10 cm przy pomiarze łaq 3–metrową, albo powinny być spehione imie wymagania dotyczące nierówności, wynikające ze sposobu umocnienia powierzchni skarpu.
W gruntach skalistych wymagania, dotyczące wykonania, dotyczącej równości powierzchni dna wykopu oraz pochylenia i równości skarpu, powinny być określone w dokumentacji projektowej i SST.

5.3. Odwodnienia pasa robót ziemnych

Niezależnie od budowy urządzeń, stanowiących elementy systemów odwadniającego, ujętych w dokumentacji projektowej, Wykonawca powinien, o ile wymagają tego warunki terenowe, wykonać urządzenia, które zapewnią odprowadzenie wód gruntowych i opadowych poza obszar robót ziemnych tak, aby zabezpieczyć grunty przed przewilgoceniem i nawodnieniem. Wykonawca ma obowiązek także wykonywania wykopów i nasypów, aby powierzoniom gruntu nadawać w całym okresie trwania robót spadki, zapewniające prawidłowe odwodnienie.
Jeżeli, wskutek zamiekania Wykonawcy, grunty ulegną nawodnieniu, które spowoduje ich dngotrawą nieprzydatność, Wykonawca ma obowiązek usunięcia tych gruntów i zastąpienia ich gruntami przydatnymi na własny koszt bez jakichkolwiek dodatkowych opłat ze strony Zamawiającego za te czynności, jak również za dowieziony grunt.
Odprowadzenie wód do istniejących zbiorników naturalnych i urządzeń odwadniających musi być poprzedzone uzgodnieniem z odpowiedzialnymi instytucjami.

5.4. Odwodnienie wykopów

Technologia wykonania wykopu musi umożliwiać jego prawidłowe odwodnienie w całym okresie trwania robót ziemnych. Wykonanie wykopów powinno postępować w kierunku podnoszenia się niwelety.
W czasie robót ziemnych należy zachować odpowiednie spadki podłużny i nadad przekrojom poprzecznym spadki, umożliwiający szybki odpływ wód z wykopu. O ile w dokumentacji projektowej nie zawarto innego wymagania, spadek poprzeczny nie powinien być mniejszy niż 4% w przypadku gruntów spoiistych i nie mniejszy niż 2% w przypadku gruntów niespoistych. Należy uwzględnić ewentualny wpływ kolejności i sposobu odspajania gruntów oraz termów wykonywania innych robót na spełnienie wymagań dotyczących prawidłowego odwodnienia wykopu w czasie postępu robót ziemnych.
Zródła wody, odsłonięte przy wykonywaniu wykopów, należy ująć w rowy i /lub dreny. Wody opadowe i gruntowe należy odprowadzić poza teren pasa robót ziemnych.
5.5. Rowy
Rowy boczne oraz rowy stokowe powinny być wykonane zgodnie z dokumentacją projektową i SST. Szerokość dna i głębokość rowu nie mogą różnić się od wymiarów projektowanych o więcej niż ± 5 cm. Dokładność wykonania skarpu rowów powinna być zgodna z określona dla skarpu wykopów w SST D–02.01.01.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D–M–00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Badania i pomiary w czasie wykonywania robót ziemnych

6.2.1. Sprawdzenie odwodnienia
Sprawdzenie odwodnienia korpusu ziemnego polega na kontroli zgodności z wymaganiami specyfikacji określonymi w punkcie 5 oraz z dokumentacją projektową.
Szczególną wagę należy zwrócić na:
– właściwe ujęcie i odprowadzenie wód opadowych,

Jednostka obmiarową jest m³ (metr sześcienny) wykonanych robót ziemnych.

7.2. Obmiar robót ziemnych

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

7. OBMIAR ROBÓT

Wszystkie materiały nie spełniające wymagań podanych w odpowiednich punktach specyfikacji, zostaną odrzucone. Jeśli materiały nie spełniające wymagań zostaną wbudowane lub zastosowane, to na polecenie Inżyniera Wykonawca wymieni je na właściwe, na własny koszt. Wszystkie roboty, które wykazują większe odchylenia cech od określonych w punktach 5 i 6 specyfikacji powinny być ponownie wykonane przez Wykonawcę na jego koszt. Na pisemne wystąpienie Wykonawcy, Inżynier może uznać wadę za nie mającą zasadniczego wpływu na cechy eksploatacyjne drogi i ustali zakres i wielkość potrąceń za obniżoną jakość.

6.4. Zasady postępowania z wadliwie wykonanymi robotami

Wskaźnik zagęszczenia gruntu określony zgodnie z BN-77/931-12 powinien być zgodny z założonym dla odpowiedniej kategorii ruchu. W przypadku gruntów dla których nie można określić wskaźnika zagęszczenia należy określić wskaźnik odkształcenia I₀ zgodnie z normą PN-S-02205:1998.

6.3.9. Zagęszczenie gruntu

Spadek podłużny powierzchni korpusu ziemnego lub dna rowu, sprawdzony przez pomiar niwelatorem rzędnych wysokościowych, nie może dawać różnic, w stosunku do rzędnych projektowanych, większych niż -3 cm lub +1 cm.

6.3.8. Spadek podłużny korony korpusu lub dna rowu

Nierówność skarp, mierzone łatą 3-metrową, nie mogą przekraczać ± 10 cm.

6.3.7. Równość skarp

Nierówność powierzchni korpusu ziemnego mierzone łatą 3-metrową, nie mogą przekraczać 3 cm.

6.3.6. Równość korony korpusu

Pochylenie skarp nie może różnić się od pochylenia projektowanego o więcej niż 10% wartości pochylenia wyrażonego tangensem kąta.

6.3.5. Pochylenie skarp

Rzędne korony korpusu ziemnego nie mogą różnić się od rzędnych projektowanych o więcej niż -3 cm lub +1 cm.

6.3.4. Rzędne korony korpusu ziemnego

Szerokość dna rowów nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż ± 5 cm.

6.3.3. Szerokość dna rowów

Szerokość korpusu ziemnego nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż ± 10 cm.

6.3.2. Szerokość korpusu ziemnego

Lp	Badana cecha	Minimalna częstotliwość badań i pomiarów
1	Pomiar szerokości korpusu ziemnego	
2	Pomiar szerokości dna rowów	
3	Pomiar rzędnych powierzchni korpusu ziemnego	
4	Pomiar pochylenia skarp	
5	Pomiar równości powierzchni korpusu	
6	Pomiar równości skarp	
7	Pomiar spadku podłużnego powierzchni korpusu lub dna rowu	
8	Badanie zagęszczenia gruntu	Wskaźnik zagęszczenia określać dla każdej niższej warstwy. Iecz nie rzadziej niż w trzech punktach na 1000 m ² warstwy

Tablica 2. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanych robót ziemnych

Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów do odbioru korpusu ziemnego podaje tablica 2.

6.3.1. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

6.3. Badania do odbioru korpusu ziemnego

Czynności wchodzące w zakres sprawdzenia jakości wykonania robót określono w punkcie 6 SST D-02.01.01, D-02.02.01 oraz D-02.03.01.

6.2.2. Sprawdzenie jakości wykonania robót

– właściwe ujęcie i odprowadzenie wycieków wodnych.

8. ODBIÓR ROBÓT
 Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.
 Roboty ziemne uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt. 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.
 Zakres czynności objętych ceną jednostkową podano w SST D-02.01.01, D-02.02.01 oraz D-02.03.01 pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1. PN-B-02480:1986 Grunty budowlane. Określenia. Symbole. Podział i opis gruntów
2. PN-B-04481:1988 Grunty budowlane. Badania próbek gruntów
3. PN-B-04493:1960 Grunty budowlane. Oznaczanie kapilarności biernej
4. PN-S-02205:1998 Drogi samochodowe. Roboty ziemne. Wymagania i badania
5. BN-64/8931-01 Drogi samochodowe. Oznaczenie wskaźnika piaskowego
6. BN-64/8931-02 Drogi samochodowe. Oznaczenie modułu odkształcenia nawierzchni podanych i podłoża przez obciążenie płytą
7. BN-77/8931-12 Oznaczenie wskaźnika zagęszczenia gruntu

10.2. Inne dokumenty

- 10.1. Wykonanie i odbiór robót ziemnych dla dróg szybkiego ruchu, IBDiM, Warszawa 1978.
- 10.2. Instrukcja badań podłoża gruntowego budowli drogowych i mostowych, GD DP, Warszawa 1998.
- 10.3. Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podanych i półsztywnych, IBDiM, Warszawa 1997.
- 10.4. Wytyczne wzmacniania podłoża gruntowego w budownictwie drogowym, IBDiM, Warszawa 2002.

WYKONANIE WYKOPÓW W GRUNTACH NIEKALISTYCH

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonywaniem wykopów w gruntach nieskalistych przy budowie ul. Przyjaźni (na odcinku od ul. Naleczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jeźdnego do działki Nr 1/8) i ciągu pieszo – jeźdnego (na odcinku od ul. Naleczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót ziemnych w czasie rozbudowy skrzyżowania, rond i obejmują wykonanie wykopów w gruntach nieskalistych.

1.4. Określenia podstawowe

Podstawowe określenia zostały podane w SST D-02.00.01 pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-02.00.01 pkt 1.5.

2. MATERIAŁY (GRUNTY)

Materiał występujący w podłożu wykopu jest gruntem rodzimym, który będzie stanowił podłoże nawierzchni. Zgodnie z Katalogiem typowych konstrukcji nawierzchni podamych i późniejszy powinien charakteryzować się grupą nośności G₁. Gdy podłoże nawierzchni zaklasyfikowano do innej grupy nośności, należy podłoże doprowadzić do grupy nośności G₁ zgodnie z dokumentacją projektową i SST.

3. SPRZĘT

Ogólne wymagania i ustalenia dotyczące sprzętu określono w SST D-02.00.01 pkt 3.

4. TRANSPORT

Ogólne wymagania i ustalenia dotyczące transportu określono w SST D-02.00.01 pkt 4.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Zasady prowadzenia robót

Ogólne zasady prowadzenia robót podano w SST D-02.00.01 pkt 5.

Sposób wykonania skarp wykopu powinien gwarantować ich stateczność w całym okresie prowadzenia robót, a naprawa uszkodzeń, wynikających z nieprawidłowego ukształtowania skarp wykopu, ich podcięcia lub innych odstępstw od dokumentacji projektowej obciąża Wykonawcę.

Wykonawca powinien wykonywać wykopy w taki sposób, aby grunty o różnym stopniu przydatności do budowy nasypów były odpasane oddzielnie, w sposób umożliwiający ich wymieszanie. Odstępstwo od powyższego wymagania, uzasadnione skomplikowanym układem warstw geotechnicznych, wymaga zgody Inżyniera.

Odpasane grunty przydatne do wykonania nasypów powinny być bezpośrednio wbudowane w nasyp lub przevezione na oddkad. O ile Inżynier dopuści czasowe składowanie odsponionych gruntów, należy je odpowiednio zabezpieczyć przed nadmiernym zawiązaniem.

5.2. Wymagania dotyczące zagęszczenia i nośności gruntu

Zagęszczenie gruntu w wykopach i miejscach zerowych robót ziemnych powinno spełniać wymagania, dotyczące minimalnej wartości wskaźnika zagęszczenia (I_z), podanego w tabelicy 1.

Tabela 1. Minimalne wartości wskaźnika zagęszczenia w wykopach i miejscach zerowych robót ziemnych

Strefa korpusu	autostad i dróg ekspresowych	kategoria ruchu KR3-KR6	kategoria ruchu KR1-KR2	Głona warstwa o grubości 20 cm	-	-	1,00
				Na głębokości od 20 do 50 cm od powierzchni robót ziemnych	-	-	0,97
Minimalna wartość I _z dla:							
miejscach dróg							

Jeżeli grunty rodzime w wykopach i miejscach zerowych nie spełniają wymagane wskaźnika zagęszczenia, to przed ułożeniem konstrukcji nawierzchni należy je dogęścić do wartości I_z podanych w tabelicy 1.

- 10.1. Wykonanie i odbiór robót ziemnych dla dróg sztybkowego ruchu, BBDIM, Warszawa 1978.
 10.2. Instrukcja badań podłoża gruntowego budowlanych i mostowych, GDPP, Warszawa 1998.
 10.3. Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych, BBDIM, Warszawa 1997.
 10.4. Wytoczne wzmacniania podłoża gruntowego w budownictwie drogowym, BBDIM, Warszawa 2002.

10.2. Inne dokumenty

1. PN-B-02480:1986 Grunty budowlane. Określenia. Symbole. Podział i opis gruntów
 2. PN-B-04481:1988 Grunty budowlane. Badania próbek gruntów
 3. PN-B-04493:1960 Grunty budowlane. Oznaczanie kapilarności biernej
 4. PN-S-02205:1998 Drogi samochodowe. Roboty ziemne. Wymagania i badania
 5. BN-64/8931-01 Drogi samochodowe. Oznaczenie modułu odkształcenia nawierzchni
 6. BN-64/8931-02 Drogi samochodowe. Oznaczenie modułu odkształcenia nawierzchni podatnych i podłoża przez obciążenie płytą
 7. BN-77/8931-12 Oznaczenie wskaźnika zagęszczenia gruntu

10.1. Normy

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
- oznakowanie robót,
- wykonanie wykopu z transportem worku na nasymp lub odkład, obejmujące: odspojenie, przemieszczenie, załadunek, przewiezienie i wyładunek,
- odwodnienie wykopu na czas jego wykonywania,
- profilowanie dna wykopu, skarp,
- zagęszczenie powierzchni wykopu,
- przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych, wymaganych w specyfikacji technicznej,
- rozplanowanie worku na odkładzie,
- rekultywację terenu.

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Cena wykonania 1 m³ wykopów w gruntach nieskalfistych obejmuje:

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-02.00.01 pkt 9.

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-02.00.01 pkt 8.

8. ODBIÓR ROBÓT

Jednostką obmiarową jest m³ (metr sześcienny) wykonanego wykopu.

7.2. Jednostka obmiarowa

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-02.00.01 pkt 7.

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

7. OBMAR ROBÓT

- a) sposób odpajania gruntów nie pogarszający ich właściwości,
 b) zapewnienie stateczności skarpu,
 c) odwodnienie wykopów w czasie wykonywania robót i po ich zakończeniu,
 d) dokładność wykonania wykopów (usytuowanie i wykończenie),
 e) zagęszczenie górnej strefy korpusu w wykopie według wymagań określonych w pktcie 5.2.

SST. W czasie kontroli szczególnej wagę należy zwrócić na:

Kontrola wykonania wykopów polega na sprawdzeniu zgodności z wymaganiami określonymi w dokumentacji projektowej i

6.2. Kontrola wykonania wykopów

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-02.00.01 pkt 6.

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

Nie należy dopuszczać ruchu budowlanego po dnie wykopu o ile grubość warstwy gruntu (nakład) powyżej rzędnych robót ziemnych jest mniejsza niż 0,3 m.
 Z chwilą przystąpienia do ostatecznego profilowania dna wykopu dopuszcza się po nim jedynie ruch maszyn wykonujących tę czynność budowlaną. Może odbywać się jedynie sporadyczny ruch pojazdów, które nie spowodują uszkodzeń powierzchni korpusu.
 Naprawa uszkodzeń powierzchni robót ziemnych, wynikających z niedotrzymania podanych powyżej warunków obciąża Wykonawcę robót ziemnych.

5.3. Ruch budowlany

modułu odkształcenia E₂ zgodne z PN-02205:1998.

Dodatkowo można sprawdzić nośność warstwy gruntu na powierzchni robót ziemnych na podstawie pomiaru wlotnego akceptacji Inżynierowi.

Jeżeli wartości wskaźnika zagęszczenia określone w tabelcy I nie mogą być osiągnięte przez bezpośrednie zagęszczanie gruntów rodzimych, to należy podjąć środki w celu ulepszenia gruntu podłoża, umożliwiające uzyskanie wymaganych wartości wskaźnika zagęszczenia. Możliwe do zastosowania środki, o ile nie są określone w SST, proponuje Wykonawca i przedstawia do

WYKONANIE NASYPÓW

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem nasypów przy budowie ul. Przejścielskiej (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej) (na odcinku od ciągu pieszo – jeźdnego do działki Nr 1/8) i ciągu pieszo – jeźdnego (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST
Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST
Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót ziemnych w czasie budowy lub modernizacji drogi i obejmują wykonanie nasypów.

1.4. Określenia podstawowe

Podstawowe określenia zostały podane w SST D-02.00.01 pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-02.00.01 pkt 1.5.

2. MATERIAŁY (GRUNTY)

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-02.00.01 pkt 2.

2.2. Grunty i materiały do nasypów

Grunty i materiały dopuszczone do budowy nasypów powinny spełniać wymagania określone w PN-S-02205: 1998. Grunty i materiały do budowy nasypów podaje tablica 1.

Tablica 1. Przydatność gruntów do wykonywania budowli ziemnych wg PN-S-02205: 1998.

Przeznaczenie	Przydatne	Przydatne z zastrzeżeniami	Treść zastrzeżenia
Na dolne warstwy nasypów poniżej strefy przemarzania	1. Rozdrobnione grunty skaliste twardo oraz grunty kamienniste, zwietrzeliwne, rumosze i otoczaki	2. Zwietrzliny i rumosze	- gdy pory w gruncie skalistym będą wypełnione gruntem lub materiałem drobnziarnistym
	2. Zwity i pospolki, również gliniaste	3. Piaski pylaste, piaski gliniaste, pyły piaszczyste i pyły	- gdy będą wbudowane w miejscach suche lub zabezpieczone od wód gruntowych i powierzchniowych
	3. Piaski grubo, średnio i drobnoziarniste, naturalne i łamane	4. Piaski próchniczne, z wyjątkiem pylasych piaszków próchnicznych	- do nasypów nie wyższych niż 3 m, zabezpieczonych przed zawilgoceniem
	4. Piaski gliniaste z domieszką frakcji zwitowo – kamiennistej (morenowe) o wskaźniku różnoziarnistości $U \geq 15$	5. Gliny piaszczyste, gliny i gliny pylaste oraz inne o $w_L < 35\%$	- w miejscach suchych lub przejściowo zawilgoconych
	5. Zuzle wielkocięte i inne metalurgiczne ze starych zwalów (powyżej 5 lat)	6. Gliny piaszczyste zwietrze, gliny zwietrze i gliny pylaste	- do nasypów nie wyższych niż 3 m, zabezpieczonych przed zawilgoceniem lub po ulepszeniu spoiwami
	6. Łupki przywęglowe przepalone	7. Wysiewki kamiennaste o zawartości frakcji $H_{0.075}$ ponad 2%	- gdy zwietrzało wody gruntowej znajduje się na głębokości większej od kapilarności biernej gruntu podłoża
	7. Wysiewki kamiennaste o zawartości frakcji $H_{0.075}$ poniżej 2%	8. Zuzle wielkocięte i inne metalurgiczne z nowego studzenia (do 5 lat)	- o ograniczonej podatności na rozpad – łączne straty masy do 5%
	8. Zuzle wielkocięte i inne popiołowo – zuzłowe	9. Hottupki przywęglowe nieprzepalone	- gdy wolne przestrzenie zostaną wypełnione materiałem drobnziarnistym
		10. Popioły lotne i mieszaniny popiołowo – zuzłowe	- gdy zalegają w miejscach suchych lub są izolowane od wody

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania i ustalenia dotyczące sprzętu określono w SST D-02.00.01 pkt 3.

3.2. Dobór sprzętu zagęszczającego

W tabeli 2 podano, dla różnych rodzajów gruntów, orientacyjne dane przy doborze sprzętu zagęszczającego. Sprzet do zagęszczania powinien być zatwierdzony przez Inżyniera.

Tabela 2. Orientacyjne dane przy doborze sprzętu zagęszczającego

Rodzaje gruntów	Rodzaje urządzeń zagęszczających		Rodzaje gruntów		Rodzaje urządzeń zagęszczających		Wagi o przydatności maszyn
	nieposiadcze: piaski, żwir, pospółki	spoiście: pyły gliny, ilt	grubość warstwy [m]	grubość warstwy [m]	grubość warstwy [m]	grubość warstwy [m]	
Walec statyczny * gładkie	0,1 do 0,2	4 do 8	0,1 do 0,2	4 do 8	0,2 do 0,3	4 do 8	1)
Walec statyczne okolkowane *	—	—	0,2 do 0,3	8 do 12	0,2 do 0,3	8 do 12	2)
Walec statyczne ogumione *	0,2 do 0,5	6 do 8	0,2 do 0,4	6 do 10	—	—	3)
Walec wibracyjne gładkie **	0,4 do 0,7	4 do 8	0,2 do 0,4	3 do 4	0,3 do 0,6	3 do 5	4)
Walec wibracyjne okolkowane **	0,3 do 0,6	3 do 6	0,2 do 0,4	6 do 10	0,2 do 0,4	6 do 10	5)
Zagęszczarki wibracyjne **	0,3 do 0,5	4 do 8	—	—	0,2 do 0,5	4 do 8	6)
Ubiłaki sztybkouderzające	0,2 do 0,4	2 do 4	0,1 do 0,3	3 do 5	0,2 do 0,4	3 do 4	6)
Ubiłaki o masie od 1 do 10 Mg zrzucone z wysokości od 5 do 10 m	2,0 do 8,0 w punkt	4 do 10 w punkt	1,0 do 4,0	3 do 6 w punkt	1,0 do 5,0	3 do 6 w punkt	

*) Walec statyczne są mało przydatne w gruntach kamienistych.

**) Wibracyjnie należy zagęszczać warstwy grubości ≥ 15 cm, cięższe warstwy należy zagęszczać statycznie.

***) Wartości orientacyjne, właściwe należy ustalić na odcinku doświadczalnym.

Uwagi: 1) Do zagęszczania gómych warstw podłoża. Zalecane do codziennego wygładzania (przywalowania) gruntów spoiстых w miejscu pobrania i w nasypie.

2) Nie nadają się do gruntów nawodnionych.

3) Mało przydatne w gruntach spoiстых.

4) Do gruntów spoiстых przydatne są walec średnie i ciężkie, do gruntów kamienistych – walec bardzo ciężkie.

5) Zalecane do paszków pylastych i gliniastych, pospółek gliniastych i glin piaszczystych.

6) Zalecane do zasypek wąskich przekopów

4. TRANSPORT

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-02.00.01 pkt 4.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-02.00.01 pkt 5.

- d) Warstwy gruntu przepuszczającego należy budować poziomo, a warstwy gruntu mało przepuszczającego (o współczynniku $K_{10} \leq 10^{-5}$ m/s) ze spadkiem górnej powierzchni około $4\% \pm 1\%$. Kiedy nasyt jest budowany w terenie płaskim spadek powinien być obustronny, gdy nasyt jest budowany na zboczu spadek powinien być jednostronny, zgodny z jego nachyleniem. Ukształtowanie górnej powierzchni gruntu spójnego zapobiega powstaniu potencjalnych powierzchni poślizgu w gruncie. Jeżeli w okresie zimowym następuje przerwa w wykonywaniu nasypu, a gótna powierzchnia jest wykonana z gruntu spójnego, to jej spadki poręczne powinny być ukształtowane ku osi nasypu, a woda odprowadzona poza nasyt z zastosowaniem ścieku. Takie ukształtowanie górnej powierzchni gruntu spójnego zapobiega powstaniu potencjalnych powierzchni poślizgu w gruncie tworzącym nasyt.
- f) Górna warstwa nasypu, o grubości co najmniej $0,5$ m należy wykonać z gruntów niewysadzimowych, o wskaźniku wodoprzepuszczalności $K_{10} \geq 6 \times 10^{-5}$ m/s i wskaźniku różnorodności $U \geq 5$. Jeżeli Wykonawca nie dysponuje gruntem o takich właściwościach, Inżynier może wyrazić zgodę na lepszenie górnej warstwy nasypu poprzez stabilizację cementem, wapnem lub popiołami lotnymi. W takim przypadku jest konieczne sprawdzenie warunków nośności i proporcjonalności konstrukcji nawierzchni i wprowadzenie korekty, polegającej na rozbudowaniu podbudowy pomocniczej.
- g) Na terenach o wysokim stanie wód gruntowych oraz na terenach zalewowych dolne warstwy nasypu, o grubości co najmniej $0,5$ m powyżej najwyższego poziomu wody, należy wykonać z gruntu przepuszczającego.
- h) Trzy wykonywane nasypów z popiołów lotnych, warstwę pod popiołami, grubości $0,3$ do $0,5$ m, należy wykonać z gruntu lub materiałów o dużej przepuszczalności. Górnej powierzchni warstwy popiołu należy nadąć spadki poręczne $4\% \pm 1\%$ według poz. d).
- i) Grunt przewidziany w miejsce wbudowania powinien być bezwzględnie wbudowany w nasyt. Inżynier może dopuścić czasowe składowanie gruntu, pod warunkiem jego zabezpieczenia przed nadmiernym zawiłgoceniem.
- 5.3.3.2. Wykonywanie nasypów z gruntów kamiennych lub gruboziarnistych odpadów przemysłowych
- a) Wykonywanie nasypów z gruntów kamiennych lub gruboziarnistych odpadów przemysłowych z wypełnieniem wolnych przestrzeni
- Każda rozłożona warstwa materiałów gruboziarnistych o grubości nie większej niż $0,3$ m, należy przykryć warstwą żwiru, pospółki, piasku lub gruntu (materiału) drobnoziarnistego. Materiałem tym wskutek zagęszczenia (najlepiej sprężynym), wypełnia się wolne przestrzenie między grubymi ziarnami. Przy tym sposobie budowania nasypów można stosować skąty oraz odpady przemysłowe, które są miękkie (zgodnie z charakterystyką podaną w tabelcy 1).
- b) Wykonywanie nasypów z gruntów kamiennych lub gruboziarnistych odpadów przemysłowych bez wypełnienia wolnych przestrzeni
- Warstwy nasypu wykonane według tej metody powinny być zbudowane z materiałów mrozoodpornych. Warstwy te należy oddzielić od podłoża gruntowego pod nasypem oraz od górnej strefy nasypu około 10 – – centymetrową warstwą żwiru, pospółki lub nieodsianego kruszywa łamanego, zawierającego od 25 do 50% ziaren mniejszych od 2 mm i spełniających warunek:
- $$4 d_{85} \geq D_{15} \geq 4 d_{15}$$
- gdzie: d_{85} i d_{15} – średnica oczek sita, przez które przechodzi 85% i 15% gruntu podłoża lub gruntu górnej warstwy nasypu (mm), D_{15} – średnica oczek sita, przez które przechodzi 15% materiału gruboziarnistego (mm).
- c) Warstwa oddzielająca z geotekstylów przy wykonywaniu nasypów z gruntów kamiennych
- Role warstw oddzielających mogą również pełnić warstwy geotekstylów. Geotekstyla przewidziana do użycia w tym celu powinna posiadać aprobatę techniczną, wydaną przez uprawnioną jednostkę. W szczególności wymagana jest odpowiednia wytrzymałość mechaniczna geotekstylów, uniemożliwiająca ich przebite przez ziarna materiału gruboziarnistego oraz odpowiednie właściwości filtracyjne, dostosowane do uziamiania przyległych warstw.
- 5.3.3.3. Wykonywanie nasypów na dojazdach do obiektów mostowych
- Do wykonywania nasypów na dojazdach do obiektów mostowych, na długości równej długości klina odłamu, zaleca się stosowanie gruntów stabilizowanych cementem.
- Do wykonania nasypów na dojazdach do mostów i wiaduktów, bez ulepszenia gruntów spojem, mogą być stosowane żwir, pospółki, piaski średnioziarniste i gruboziarniste, o wskaźniku różnorodności $U \geq 5$ i współczynniku wodoprzepuszczalności $k_{10} > 10^{-5}$ m/s.
- W czasie wykonywania nasypu na dojazdach należy spełnić wymagania ogólne, sformułowane w pktcie 5.3.3.1. Wskaźnik zagęszczenia gruntu I_p powinien być nie mniejszy niż $1,00$ na całej wysokości nasypu.
- 5.3.3.4. Wykonanie nasypów nad przepustami
- Nasypy w obrębie przepustów należy wykonywać jednocześnie z obu stron przepustu z jednakoowych, dobrze zagęszczonych poziomych warstw gruntu. Dopuszcza się wykonanie przepustów z innych poprzedzonych elementów odwodnienia w przekopach (weinkach) wykonywanych w poprzek uformowanego nasypu. W tym przypadku podczas wykonywania nasypu w obrębie przekopu należy uwzględnić wymagania określone w punkcie 5.3.3.6.
- 5.3.3.5. Wykonywanie nasypów na zboczach
- Przy budowie nasypu na zboczu o nachyleniu od $1:5$ do $1:2$ należy zabezpieczyć nasyt przed zsuwaniem się przez:
- a) wycięcie w zboczu stopni wg pktu 5.3.1.1,
- b) wykonanie rowu stokowego powyżej nasypu.
- Przy nachyleniach zbocza większych niż $1:2$ wskazane jest zabezpieczenie stateczności nasypu przez podparcie go murem oporowym.
- 5.3.3.6. Poszerzenie nasypu
- Przy poszerzeniu istniejącego nasypu należy wykonywać w jego skarpie stopnie o szerokości do $1,0$ m. Spadek górnej powierzchni stopni powinien wynosić $4\% \pm 1\%$ w kierunku zgodnym z nachyleniem skarpy.

Wykucie stopni obowiązuje zawsze przy wykonywaniu styku dwóch przyległych części nasypu, wykonanych z gruntów o

5.3.3.7. Wykonywanie nasypów w okresie deszczów

Wykonywanie nasypów należy przerwać, jeżeli wilgotność gruntu przekracza wartość dopuszczalną, to znaczy jest większa od wilgotności optymalnej o więcej niż 10% jej wartości.

Na warstwie gruntu nadmierne zawilgoconego nie wolno układać następnej warstwy gruntu.

Osuszenie można przeprowadzić w sposób mechaniczny lub chemiczny, poprzez wymieszanie z wapnem palonym albo hydratyzowanym.

W celu zabezpieczenia nasypu przed nadmiernym zawilgoconiem, poszczególne jego warstwy oraz korona nasypu po zakończeniu robót ziemnych powinny być równe i mieć spadek potrzebne do prawidłowego odwodnienia, według pktu 5.3.1, poz. d).

W okresie deszczowym nie należy pozostawiać nie zagęszczonej warstwy do dnia następnego. Jeżeli warstwa gruntu niezagęszczonego ulega przewilgoconiu, a Wykonawca nie jest w stanie osuszyć jej i zagęścić w czasie zaakceptowanym przez Inżyniera, to może on nakazać Wykonawcy usunąć warstwę.

5.3.3.8. Wykonywanie nasypów w okresie mrozów

Niedopuszczalne jest wykonywanie nasypów w temperaturze przy której nie jest możliwe osiągnięcie w nasypie wymaganego wskaźnika zagęszczenia gruntu.

Nie dopuszcza się w budowaniu w nasyp gruntu zamarniętych lub gruntu przemieszanych ze śniegiem lub lodem.

W czasie dużych opadów śniegu wykonywanie nasypów powinno być przerwane. Przed wznowieniem prac należy usunąć śnieg z powierzchni wznoszonego nasypu.

Jeżeli warstwa niezagęszczonego gruntu zamrzła, to nie należy jej przed rozmarzeniem zagęszczać ani układać na niej następnych warstw.

5.3.4. Zagęszczenie gruntu

5.3.4.1. Ogólne zasady zagęszczenia gruntu

Każda warstwa gruntu jak najszybciej po jej rozłożeniu, powinna być zagęszczona z zastosowaniem sprzętu odpowiedniego dla danego rodzaju gruntu oraz występujących warunków.

Rozłożone warstwy gruntu należy zagęszczać od krańców nasypu w kierunku jego osi.

5.3.4.2. Grubość warstwy

Grubość warstwy zagęszczonego gruntu oraz liczbe przejazdów maszyni zagęszczającej zależa się określić doświadczalnie dla każdego rodzaju gruntu i typu maszyny, zgodnie z zasadami podanymi w pktcie 5.3.4.5.

Orientacyjne wartości, dotyczące grubości warstw różnych gruntu oraz liczby przejazdów różnych maszyn do zagęszczenia podano w pktcie 3.

5.3.4.3. Wilgotność gruntu

Wilgotność gruntu w czasie zagęszczenia powinna być równa wilgotności optymalnej, z tolerancją:

a) w gruntach niespoistych $\pm 2\%$

b) w gruntach mało i średnio spoistych $+0\%$, -2%

c) w mieszaninach popiołowo - żużliwych $+2\%$, -4%

Sprawdzenie wilgotności gruntu należy przeprowadzać laboratoryjnie, z częstotliwością określoną w pktach 6.3.2 i 6.3.3.

5.3.4.4. Wymagania dotyczące zagęszczenia

W zależności od uziamienia stosowanych materiałów, zagęszczenie warstwy należy określać za pomocą oznaczenia wskaźnika zagęszczenia lub porównania pierwotnego i wtórnego modułu odkształcenia.

Kontrolę zagęszczenia na podstawie porównania pierwotnego i wtórnego modułu odkształcenia, określonych zgodnie z normą PN-S-02205:1998, należy stosować tylko dla gruntów gruboziarnistych, dla których nie jest możliwe określenie wskaźnika zagęszczenia I_s , według BN-77/8931-12.

Wskaźnik zagęszczenia gruntu w nasypach, określony według normy BN-77/8931-12, powinien na całej szerokości korpusu spełniać wymagania podane w tabelicy 4.

Tabela 4. Minimalne wartości wskaźnika zagęszczenia gruntu w nasypach

Strefa nasypu		Głona warstwa o grubości 20 cm	
		Autostad i drog ekspresowych	KR3-KR6
Minimalna wartość I_s dla:		innych dróg	KR1-KR2
Nizej leżące warstwy nasypu do głębokości od powierzchni robót ziemnych:	-0,2 do 2,0 m (autostady)	-	1,00
	-0,2 do 1,2 m (inne drogi)	-	0,97
Warstwy nasypu na głębokości od powierzchni robót ziemnych poniżej:	-2,0 m (autostady)	-	-
	-1,2 m (inne drogi)	-	0,95

Jako zastępcze kryterium oceny wymaganego zagęszczenia gruntu dla których trudne jest pomierzenie wskaźnika zagęszczenia, przyjmuje się wartość wskaźnika odkształcenia I_0 określonego zgodnie z normą PN-S-02205:1998.

a) dla zwirow, pospółek i piasków

b) 2,2 przy wymaganej wartości $I_0 \geq 1,0$,

c) 2,5 przy wymaganej wartości $I_0 < 1,0$.

Wyznaczenia i podany w dokumencie projektu lub SST. Jeżeli nie określono inaczej, należy przestrzegać ustaleń podanych w normie PN-S-02205:1998 to znaczy odkład powinien być uformowany w przymie o wysokości do 1,5 m, pochylem skarp od 1,5 i spadku korony od 2% do 5%.

Odkłady powinny być tak ukształtowane, aby harmonizowały z otaczającym terenem. Powierzchnie odkładów powinny być obsiane trawą, obsadzone krzewami lub drzewami albo przeznaczony na użytki rolne lub jeśne, zgodnie z dokumentacją projektową. Odpasanie materiału przewidzianego do przewiezienia na odkład powinno być przetrwane, o ile warunki atmosferyczne lub inne przychyne uniemożliwiają jego wbudowanie zgodnie z wymaganiami sformułowanymi w tym zakresie w dokumentacji projektowej, SST lub przez Inżyniera.

5.4.3. Zasady wykonania odkładów

Wykonawca nie uzgodniony do tego miejsca, obciążają Wykonawcę.

Konsekwencje finansowe i prawne, wynikające z ewentualnych uszkodzeń środowiska naturalnego wskutek prowadzenia prac w nie uzgodnionym do tego miejscu, obciążają Wykonawcę.

Wykonawca na jego koszt, według wskazań Inżyniera.

Jeżeli odkład zostanie wykonany w nie uzgodnionym miejscu lub niezgodnie z wymaganiami, to zostanie on usunięty przez odległości ponad 20 m od krawędzi wykopu.

(d) na odcinkach zagrożonych przez zasypywanie drogi śniegiem, odkład należy wykonać od strony najczęściej wiejących wiatrów, w (c) przy pochylem poprzecznym terenu wynoszącym ponad 20%, odkład należy zlokalizować poniżej wykopu, wykopu, dla odcinków od wody (stokowej),

(b) przy znacznym pochylem poprzecznym terenu, jednak mniejszym od 20%, odkład należy wykonać tylko od górnej strony – nie mniej niż 5 m w gruntach nieprzeznaczonych, – nie mniej niż 3 m w gruntach przeznaczonych,

(a) odkłady można wykonać z obu stron wykopu, jeżeli pochylem poprzeczny terenu jest niewielki, przy czym odległość podłoża skarp od odkładu od górnej krawędzi wykopu powinna wynosić:

Jeżeli odkłady są zlokalizowane wzdłuż odcinka trasy przebiegającego w wykopie, to właściciele terenu.

Wybrane przez Wykonawcę, musi być ono zaakceptowane przez Inżyniera. Niezależnie od tego, Wykonawca musi uzyskać zgodę na odkład.

Lokalizacja odkładu powinna być wskazana w dokumentacji projektowej lub przez Inżyniera. Jeżeli miejsce odkładu zostało

Jeżeli nie przewidziano zagospodarowania nadmiaru objętości w sposób określony powyżej, materiały te należy przewieźć i zagęszczać gruntem oraz wskazać Inżyniera.

Jeżeli pozwala na to właściwość materiałów przeznaczonych do przewiezienia na odkład, materiały te powinny być w nasypów. Roboty te powinny być wykonane zgodnie z dokumentacją projektową i odpowiednimi zasadami, dotyczącymi wbudowania

5.4.2. Lokalizacja odkładu

określone w dokumentacji projektowej, harmonogramie robót lub przez Inżyniera.

Wykonawca może przyjąć, że zachodzi jeden z podanych wyżej przypadków tylko wówczas, gdy zostało to jednoznacznie wykopu.

(c) ze względu na harmonogram robót nie jest ekonomicznie uzasadnione oczekiwanie na wbudowanie materiałów pozyskiwanych z (b) są nieprzystające do budowy nasypów oraz wykorzystania w innych pracach, związanych z trasą drogową, (a) stanowia nadmiar objętości w stosunku do objętości gruntów przewidzianych do wbudowania,

Grunty lub inne materiały powinny być przewidziane na odkład, jeżeli:

czasie wykonywania wykopów, a które nie będą wykorzystane do budowy nasypów oraz innych prac związanych z trasą drogową.

Roboty omówione w tym punkcie dotyczą postępowania z gruntami lub innymi materiałami, które zostały pozyskane w

5.4.1. Warunki ogólne wykonania odkładów

5.4. Odkłady

rozkładanego gruntu.

wymaganiami podanymi w punkcie 5.3.4.4 dokonuje się wyboru sprzętu i ustala się potrzebny liczbę przejazdów oraz grubość warstwy

ustalenie wskaźnika zagęszczenia w dolnej części warstwy. Na podstawie porównania uzyskanych wyników zagęszczenia z Oznaczenie wskaźnika zagęszczenia należy wykonać co najmniej w 4 punktach, z których co najmniej 2 powinny umożliwić ugięciomierz udarowy po ich skalkulowaniu w warunkach terenowych).

maszyn należy określić wskaźniki zagęszczenia, dopuszczając stosowanie innych, szybkich metod pomiaru (sonda izotopowa, 5.3.4.3. Grunty ułożony na polietyku według podanej wyżej zasady powinny być następnie zagęszczone, a po każdej serii przejazdów dla danego sprzętu zagęszczonego. Właściwość gruntu powinna być równa optymalnej z tolerancją podaną w punkcie warstwy uкладanego gruntu powinny mieć w każdym pasie inną grubość z tym, że wszystkie muszą mieścić się w granicach terenu oczyszczonego z gleby, na którym uклада się grunt czterema pasami o szerokości od 3,5 do 4,5 m każde. Poszczególne

5.3.4.5. Próbnice zagęszczenia

na ponowne próby prawidłowego zagęszczenia warstwy.

Wykonawca powinien usunąć warstwę i wbudować nową warstwę, o ile Inżynier nie zezwoli

warstwy, doprowadzić grunt do właściwej optymalnej i powiornie zagęścić. Jeżeli powiornie zagęszczenie nie spowoduje uzyskania

Jeżeli badania kontrolne wykaza, że zagęszczenie warstwy nie jest wystarczające, to Wykonawca powinien spulchnić (g) dla gruntów antropogenicznych – na podstawie badań poligonowych.

(f) dla nasypów kamiennych, rumoszy – 4,

(e) dla gruntów różnorodnych (związków gliniastych, pospółek gliniastych, pyłów piaszczystych, piasków gliniastych, glin piaszczystych, glin piaszczystych zwięzłych) – 3,0,

(d) dla gruntów drobnoziarnistych o równomiernym uziarnieniu (pyłów, glin pylistych, glin zwięzłych, ilów – 2,0,

5.4.1. Jeżeli wskutek poehopnego przewiezienia gruntu na odkład przez Wykonawcę, załadzie konieczność dowieszenia gruntu do przed przewiezieniem gruntu na odkład Wykonawca powinien upewnić się, że spełnione są warunki określone w punkcie 5.4.1. I jeżeli wskutek poehopnego przewiezienia gruntu na odkład przez Wykonawcę, załadzie konieczność dowieszenia gruntu do wykonania nasypów z ukopu, to koszty tych czynności w całości obciąża Wykonawcę.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-02.00.01 pkt 6.

6.2. Sprawdzenie wykonania ukopu i dokopu

Sprawdzenie wykonania ukopu i dokopu polega na kontrolowaniu zgodności z wymaganiami określonymi w punkcie 5.2 niniejszej specyfikacji oraz w dokumentacji projektowej i SST. W czasie kontroli należy zwrócić szczególną uwagę na sprawdzenie:

- zgodności rodzaju gruntu z określonym w dokumentacji projektowej i SST, zachowania kształtu zboczy, zapewnienia ich stateczność,
- odwodnienia,
- zagospodarowania (rekultywacji) terenu po zakończeniu eksploatacji ukopu.

6.3. Sprawdzenie jakości wykonania nasypów

6.3.1. Rodzaje badań i pomiarów

Sprawdzenie jakości wykonania nasypów polega na kontrolowaniu zgodności z wymaganiami określonymi w punktach 2,3 oraz 5.3 niniejszej specyfikacji, w dokumentacji projektowej i SST.

Szczególną uwagę należy zwrócić na:

- badania przydatności gruntów do budowy nasypów,
- badania prawidłowości wykonania poszczególnych warstw nasypu,
- badania zagęszczenia nasypu,
- badania kształtu nasypu.

6.3.2. Badania przydatności gruntów do budowy nasypów

Badania przydatności gruntów do budowy nasypu powinny być przeprowadzone na próbkach pobranych z każdej partii przeznaczony do wbudowania w korpus ziemny, pochodzącej z nowego źródła, jednak nie rzadziej niż jeden raz na 3000 m³. W każdym badaniu należy określić następujące właściwości:

- skład granulometryczny, wg PN-B-04481: 1988,
- zawartość części organicznych, wg PN-B-04481: 1988,
- wilgotność naturalną, wg PN-B-04481: 1988,
- wilgotność optymalną i maksymalną gęstość objętościową szkieletu gruntowego, wg PN-B-04481: 1988,
- granicę płynności, wg PN-B-04481: 1988,
- kapilarność bierna, wg PN-B-04493: 1960,
- wskaźnik piaskowy, wg BN-64/8931-01.

6.3.3. Badania kontrolne prawidłowości wykonania poszczególnych warstw nasypu

Badania kontrolne prawidłowości wykonania poszczególnych warstw nasypu polegają na sprawdzeniu:

- prawidłowości rozmieszczenia gruntów o różnych właściwościach w nasypie,
- odwodnienia każdej warstwy,
- grubości każdej warstwy i jej wilgotności przy zagęszczeniu; badania należy przeprowadzić nie rzadziej niż jeden raz na 500 m² warstwy,
- padania spadków warstwom z gruntów spoiłowych według punktu 5.3.3.1 poz. d),
- przebiegania ograniczeń określonych w punktach 5.3.3.8 i 5.3.3.9, dotyczących wbudowania gruntów w okresie deszczów i mrozów.

6.3.4. Sprawdzenie zagęszczenia nasypu oraz podłoża nasypu

Sprawdzenie zagęszczenia nasypu oraz podłoża nasypu polega na skontrolowaniu zgodności wartości wskaźnika zagęszczenia I_s lub stosunku modułów odfkształcenia z wartościami określonymi w punktach 5.3.1.2 i 5.3.4.4. Do bieżącej kontroli zagęszczenia dopuszcza się aparaty izotopowe.

Oznaczenie wskaźnika zagęszczenia I_s powinno być przeprowadzone według normy BN-77/8931-12, oznaczenie modułów odfkształcenia według normy PN-S-02205:1998.

Zagęszczenie każdej warstwy należy kontrolować nie rzadziej niż:

- jeden raz w trzech punktach na 100 m² warstwy, w przypadku określenia pierwiastka wartości I_s
 - jeden raz w trzech punktach na 2000 m² warstwy w przypadku określenia pierwiastka wartości I_s
- Wyniki kontroli zagęszczenia robót Wykonawca powinien wpisywać do dokumentów laboratoryjnych. Prawidłowość zagęszczenia konkretnej warstwy nasypu lub podłoża pod nasypem powinna być potwierdzona przez Inżyniera wpisem w dzienniku budowy.

6.3.5. Pomiar kształtu nasypu

Pomiar kształtu nasypu obejmują kontrolę:

- prawidłowości wykonania skarpu,
- szerokości korony korpusu.

Sprawdzenie prawidłowości wykonania skarpu polega na skontrolowaniu zgodności z wymaganiami dotyczącymi pochyleń i dokładności wykonania skarpu, określonymi w dokumentacji projektowej, SST oraz w punkcie 5.3.5 niniejszej specyfikacji.

Sprawdzenie szerokości korony korpusu polega na porównaniu szerokości korony korpusu na poziomie wykonywanej warstwy nasypu z szerokością wynikającą z wymiarów geometrycznych korpusu, określonych w dokumentacji projektowej.

- 6.4. Sprawdzenie jakości wykonania oddkładu**
Sprawdzenie wykonania oddkładu polega na sprawdzeniu zgodności z wymaganiami określonymi w punktach 2 oraz 5.4 niniejszej specyfikacji, w dokumentacji projektowej i SST. Szczególną uwagę należy zwrócić na:
- prawiłdowość usytuowania i kształt geometryczny oddkładu,
 - odpowiednie wbudowanie gruntu,
 - właściwe zagospodarowanie (rekultywację) oddkładu.
- 7. OBIAR ROBÓT**
- 7.1. Ogólne zasady obmiaru robót**
Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-02.00.01 pkt 7.
- 7.2. Jednostka obmiarowa**
Jednostką obmiarową jest m³ (metr sześcienny).
- Objętość ukopu i dokopu będzie ustalona w metrach sześciennych jako różnica ogólnej objętości nasypów i ogólnej objętości wykopów, pomniejszonej o objętość gruntów nieprzydatnych do budowy nasypów, z uwzględnieniem spulchnienia gruntu, tj. procentowego stosunku objętości gruntu w stanie rodzym do objętości w nasypie.
- Objętość nasypów będzie ustalona w metrach sześciennych na podstawie obliczeń z przekrojów poprzecznych, w oparciu o poziom gruntu rodzimego lub poziom gruntu po usunięciu warstw gruntów nieprzydatnych.
- Objętość oddkładu będzie określona w metrach sześciennych na podstawie obmiaru jako różnica objętości wykopów, powiększonej o objętość ukopów i objętości nasypów, z uwzględnieniem spulchnienia gruntu i zaszczerzeń sformurowanych w punkcie 5.4.
- 8. ODBIÓR ROBÓT**
Ogólne zasady odbioru podano w SST D-02.00.01 pkt 8.
- 9. PODSTAWA PŁATNOŚCI**
- 9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności**
Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-02.00.01 pkt 9.
- 9.2. Cena jednostki obmiarowej**
Cena wykonania 1 m³ nasypów obejmuje:
- prace pomiarowe,
 - oznakowanie robót,
 - pozyskanie gruntu z ukopu lub/i dokopu, jego odspojenie i załadunek na środki transportowe,
 - transport ukopu z ukopu lub/i dokopu na miejsce wbudowania,
 - wbudowanie dostarczonego gruntu w nasyp,
 - zagęszczenie gruntu,
 - profilowanie powierzchni nasypu, rowów i skarp,
 - wyprofilowanie skarp ukopu i dokopu,
 - rekultywację dokopu i teren przyległego do drogi,
 - odwodnienie terenu robót,
 - wykonanie dróg dojazdowych na czas budowy, a następnie ich rozbranie,
 - przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych wymaganych w specyfikacji technicznej.
- 10. PRZEPISY ZWIĄZANE**
- 10.1. Normy**
1. PN-B-02480:1986	Grunty budowlane. Określenia. Symbol. Podział i opis gruntów
2. PN-B-04481:1988	Grunty budowlane. Badania próbek gruntów
3. PN-B-04493:1960	Grunty budowlane. Oznaczanie kapilarności biernej
4. PN-S-02205:1998	Drugi samochodowe. Roboty ziemne. Wymagania i badania
5. PN-ISO10318:1993	Geokstyla – Terminologia
6. PN-EN-963:1999	Geokstyla i wyroby pokrewne
7. BN-64/8931-01	Drugi samochodowe. Oznaczenie wskaźnika piaskowego
8. BN-64/8931-02	Drugi samochodowe. Oznaczenie modułu okształcenia nawierzchni podamy i podłoża przez obciążenie płytą
9. BN-77/8931-12	Oznaczenie wskaźnika zagęszczenia gruntu
- 10.2. Inne dokumenty**
10. Wykonanie i odbiór robót ziemnych dla dróg szybkiego ruchu, IBDIM, Warszawa 1978.
11. Instrukcja badań podłoża gruntowego budowlanych i mostowych, GDDP, Warszawa 1998.
12. Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podamy i półsztywnych, IBDIM, Warszawa 1997.
13. Wytczne wzmacniania podłoża gruntowego w budownictwie drogowym, IBDIM, Warszawa 2002.

KORYTO WRAZ Z PROFLOWANIEM I ZAGĘSZCZANIEM PODŁOŻA**1. WSTĘP****1.1. Przedmiot SST**

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonywaniem koryta wraz z proflowaniem i zagęszczeniem podłoża grunтового przy budowie ul. Przejściowej (na odcinku od ul. Naleczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej, ul. Naleczowskiej (na odcinku od ciągu pieszego - jezdniowego (na odcinku od ul. Naleczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wysegregowanych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonaniem koryta przeznaczzonego do ułożenia konstrukcji nawierzchni.

1.4. Określenia podstawowe

Określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

Nie występują.

3. SPRZĘT**3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu**

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzęt do wykonania robót

Wykonawca przystępujący do proflowania koryta i proflowania koryta powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:

— koparek z czepkami proflowymi (przy wykonywaniu wąskich koryt),

— walców statycznych lub płyt wibracyjnych.

Stosowany sprzęt nie może spowodować niekorzystnego wpływu na właściwości gruntu podłoża.

4. TRANSPORT**4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu**

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.2. Transport materiałów

Wymagania dotyczące transportu materiałów podano w SST D-04.03.01 pkt 4.

5. WYKONANIE ROBÓT**5.1. Ogólne zasady wykonania robót**

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Warunki przystąpienia do robót

Wykonawca powinien przystąpić do wykonania koryta oraz proflowania i zagęszczenia podłoża bezpośrednio przed rozpoczęciem robót związanych z wykonaniem warstw nawierzchni. Wcześniejsze przystąpienie do wykonania koryta oraz proflowania i zagęszczenia podłoża, jest możliwe wyłącznie za zgodą Inżyniera, w korzystnych warunkach atmosferycznych. W wykonaniu korycie oraz po wyprofilowaniu i zagęszczeniu podłożu nie może odbywać się ruch budowlany, niezwiązany bezpośrednio z wykonaniem pierwszej warstwy nawierzchni.

5.3. Wykonanie koryta

Paliki lub szpilki do prowidlowego ukształtowania koryta w planie i profilu powinny być wcześniej przygotowane. Paliki lub szpilki należy ustawiać w rzędach równoległych do osi drogi lub w inny sposób zaakceptowany przez Inżyniera. Rozmieszczenie palików lub szpilek powinno umożliwiać naciąganie sznurków lub linek do wytyczenia robót w odstępach nie większych niż co 10 m. Rodzaj sprzętu, a w szczególności jego moc należy dostosować do rodzaju gruntu, w którym prowadzone są roboty i do trudności jego odsłonięcia. Koryto można wykonywać ręcznie, gdy jego szerokość nie pozwala na zastosowanie maszyny, na przykład na poszerzeniach lub w przypadku robót o małym zakresie. Sposób wykonania musi być zaakceptowany przez Inżyniera.

Szerokość koryta i profilowanego podłoża nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż +10 cm i – 5 cm.

6.2.2. Szerokość koryta (profilowanego podłoża)

Lp.	Wyszczególnienie badań i pomiarów	Minimalna częstotliwość badań i pomiarów
1	Szerokość koryta	10 razy na 1 km
2	Równość podłoża	co 20 m na każdym pasie ruchu
3	Równość poprzeczna	10 razy na 1 km
4	Spadki poprzeczne	10 razy na 1 km
5	Rzędne wysokościowe	co 25 m w osi jezdni i na jej krawędziach dla autostrad i dróg ekspresowych, co 100 m dla pozostałych dróg
6	Ukształtowanie osi w planie *)	co 25 m w osi jezdni i na jej krawędziach dla autostrad i dróg ekspresowych, co 100 m dla pozostałych dróg
7	Zagęszczenie, wilgotność gruntu podłoża	w 2 punktach na dzielną działość roboczej, lecz nie rzadziej niż raz na 600 m ²
*) Dodatkowe pomiary spadków poprzecznych i ukształtowania osi w planie należy wykonać w punktach głównych iuków poziomych		

Tablica 2. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanego koryta i wyprofilowanego podłoża

podłoża podaje tablica 2.

Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów dotyczących cech geometrycznych i zagęszczenia koryta i wyprofilowanego

6.2.1. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

6.2. Badania w czasie robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

nastąpiło wskutek zaniedbania Wykonawcy, to naprawę wykona on na własny koszt.

Po osuszeniu podłoża Inżynier oceni jego stan i ewentualnie zaleci wykonanie niezbędnych napraw. Jeżeli zawilgocenie przystąpić dopiero po jego naturalnym osuszeniu.

Jeżeli wyprofilowane i zagęszczone podłożo uległo nadmiernemu zawilgoceniu, to do układania kolejnej warstwy można na przykład przez rozłożenie folii lub w inny sposób zaakceptowany przez Inżyniera.

nie przystąpi natychmiast do układania warstw nawierzchni, to powinien on zabezpieczyć podłożo przed nadmiernym zawilgoceniem, jeżeli po wykonaniu robót związanych z profilowaniem i zagęszczeniem podłoża nastąpi przerwa w robotach i Wykonawca

Podłożo (koryto) po wyprofilowaniu i zagęszczeniu powinno być utrzymywane w dobrym stanie.

5.3. Utrzymanie koryta oraz wyprofilowanego i zagęszczonego podłoża

Podłożo (koryto) po wyprofilowaniu i zagęszczeniu powinno być utrzymywane w dobrym stanie.

Jeżeli po wykonaniu robót związanych z profilowaniem i zagęszczeniem podłoża nastąpi przerwa w robotach i Wykonawca

W przypadku, gdy gruboziarnisty materiał tworzący podłożo uniemożliwia przeprowadzenie badania zagęszczenia, kontrolę zagęszczenia należy opierać na metodzie obciążen płytyowych. Należy określić pierwotny i wtórny moduł odkształcenia podłoża według

BN-64/8931-02. Stosunek wtórnego i pierwotnego modułu odkształcenia nie powinien przekraczać 2,2.

Wielgotność gruntu podłoża podczas zagęszczenia powinna być równa wilgotności optymalnej z tolerancją od -20% do +10%.

Minimalna wartość I _s dla:		Na głębokości od 20 do 50 cm od powierzchni podłoża	
Autostrad i dróg ekspresowych	Ruch ciężki i bardzo ciężki	1,00	1,00
	Ruch mniejszy od ciężkiego	1,00	0,97
Innych dróg		1,00	1,00

Tablica 1. Minimalne wartości wskaźnika zagęszczenia podłoża (I_s)

BN-77/8931-12.

do osiągnięcia wskaźnika zagęszczenia nie mniejszego od podanego w tablicy 1. Wskaźnik zagęszczenia należy określać zgodnie z

Bezpośrednio po profilowaniu podłoża należy przystąpić do jego zagęszczenia. Zagęszczenie podłoża należy kontynuować

zagaścić warstwę do uzyskania wartości wskaźnika zagęszczenia, określonych w tablicy 1.

Wymagania obowiązujące dla górnej strefy korpusu, w ilości koniecznej do uzyskania wymaganych rzędnych wysokościowych i

Wykonawca powinien spulchnić podłożo na głębokość zaakceptowaną przez Inżyniera, dowiedzieć dodatkowy grunt spełniający

Jeżeli powyższy warunek nie jest spełniony i występują zanieczyszczenia poziomu w podłożu przewidzianym do profilowania,

projektowane rzędne podłoża.

zaprojektowanych rzędnych podłoża. Zaleca się, aby rzędne przed profilowaniem były o co najmniej 5 cm wyższe niż

Po oczyszczeniu powierzchni podłoża należy sprawdzić, czy istniejące rzędne terenu umożliwiają uzyskanie po profilowaniu

5.4. Profilowanie i zagęszczenie podłoża

Przed przystąpieniem do profilowania podłożo powinno być oczyszczone ze wszelkich zanieczyszczeń.

Przed przystąpieniem do profilowania podłożo powinno być oczyszczone ze wszelkich zanieczyszczeń.

Grunt odpolowany w czasie wykonywania koryta powinien być wykorzystany zgodnie z ustaleniami dokumentacji projektowej

! SST, tj. wbudowany w nasyp lub odwieziony na odkład w miejsce wskazane przez Inżyniera.

1.	PN-B-04481	Grunty budowlane. Badania próbek gruntu
2.	PN-B-06714-17	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie wilgotności
3.	BN-64/8931-02	Drogi samochodowe. Oznaczanie modułu odkształcenia nawierzchni podanych i podłoża przez obciążenie płytą
4.	BN-68/8931-04	Drogi samochodowe. Pomiar równości nawierzchni planogramem i łata
5.	BN-77/8931-12	Oznaczanie wskaźnika zagęszczenia gruntu

Normy

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

- przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych, wymaganych w specyfikacji technicznej.
- utrzymanie koryta lub podłoża,
- zagęszczenie,
- profilowanie dna koryta lub podłoża,
- załadunek nadmiaru odszpalonego gruntu na środki transportowe i odwiezienie na odkład lub nasyp.
- odspalenie gruntu z przetrznięciem na pobocze i rozplamtowaniem,
- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
- Cena wykonania 1 m² koryta obejmuje:

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8. Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg punktu 6 daly wyniki pozytywne.

8. ODBIÓR ROBÓT

Jednostką obmiarową jest m² (metr kwadratowy) wykonanego i odebranego koryta.

7.2. Jednostka obmiarowa

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

7. OBMIAR ROBÓT

Wszystkie powierzchnie, które wykazują większe odchylenia cech geometrycznych od określonych w punkcie 6.2 powinny być naprawione przez spulchnienie do głębokości co najmniej 10 cm, wyrownanie i powtórne zagęszczenie. Dodanie nowego materiału bez spulchnienia wykonanej warstwy jest niedopuszczalne.

6.3. Zasady postępowania z wadliwie wykonanymi odcinkami koryta (profilowanego podłoża)

Jeśli jako kryterium dobrego zagęszczenia stosuje się porównanie wartości modułów odkształcenia, to wartość stosunku wtórnego do pierwotnego modułu odkształcenia, określonych zgodnie z normą BN-64/8931-02 nie powinna być większa od 2,2. Wilgotność optymalnej z tolerancją od -20% do +10%.

Wskaźnik zagęszczenia koryta i wyprofilowanego podłoża określony wg BN-77/8931-12 nie powinien być mniejszy od podanego w tabeli 1.

6.2.7. Zagęszczenie koryta (profilowanego podłoża)

Oś w planie nie może być przesunięta w stosunku do osi projektowanej o więcej niż ± 3 cm dla autostrad i dróg ekspresowych lub więcej niż ± 5 cm dla pozostałych dróg.

6.2.6. Ukształtowanie osi w planie

Różnice pomiędzy rzędnymi wysokościowymi koryta lub wyprofilowanego podłoża i rzędnymi projektowanymi nie powinny przekraczać +1 cm oraz -2 cm.

6.2.5. Rzędne wysokościowe

Spadki poprzeczne koryta i profilowanego podłoża powinny być zgodne z dokumentacją projektową z tolerancją ± 0,5%.

6.2.4. Spadki poprzeczne

Nierówności podłużne koryta i profilowanego podłoża należy mierzyć 4-metrową łata zgodnie z normą BN-68/8931-04. Nierówności poprzeczne należy mierzyć 4-metrową łata. Nierówności nie mogą przekraczać 20 mm.

6.2.3. Równość koryta (profilowanego podłoża)

OCZYSZCZENIE I SKROPIENIE WARSTW KONSTRUKCYJNYCH

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z oczyszczeniem i skropieniem warstw konstrukcyjnych nawierzchni przy budowie ul. Przyjaźniskiej (na odcinku od ul. Należczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jezdniowego do działki Nr 1/8) i ciągu pieszo – jezdniowego (na odcinku od ul. Należczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówienia i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Ogólny zakres robót objętych SST

Usłania zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z oczyszczeniem i skropieniem warstw konstrukcyjnych przed ułożeniem następnych warstw nawierzchni i obejmują:

- oczyszczenie i skropienie podbudowy z betonu asfaltowego, sfiżowanej i smięjącej nawierzchni,
- oczyszczenie i skropienie warstwy wyrównawczej i wiążącej z betonu asfaltowego
- skropienie warstwy bitumicznej przed ułożeniem geotekstury i sztywnych węzłach,
- oczyszczenie i skropienie podbudowy z chudego betonu pod nawierzchnię zatok autobusowych.

1.4. Określenia podstawowe

Określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definiacjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za ich zgodność z dokumentacją techniczną, SST oraz zaleceniami Inżyniera.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Rodzaje materiałów do wykonania skropienia

Materiałami stosowanymi przy skropieniu warstw konstrukcyjnych nawierzchni są:

- a) do skropienia podbudowy asfaltowych i warstw z mieszanki mineralno – asfaltowych:
- kationowe emulsje szybkorozpadowe wg WT.EMA-1999.

2.3. Wymagania dla materiałów

Wymagania dla kationowej emulsji asfaltowej podano w EMA-99.

2.4. Zużycie lepszycy do skropienia

Zalecane ilości asfaltu do skropienia podłoża w kg/m^2 wg PN-S-96025:1999

Lp.	Podłoże do wykonania warstwy z BA	Ilość asfaltu po odparowaniu wody z emulsji lub uplyniactwa z asfaltu uplymionego
Podłoże pod warstwę asfaltową		
1	Nawierzchnia asfaltowa o chropowatej powierzchni	od 0,2 do 0,5
2	Podbudowa z chudego betonu	od 0,3 do 0,5
Potężenie nowych warstw asfaltowych		
3	Podbudowa asfaltowa	od 0,3 do 0,5
4	Asfaltowa warstwa wyrównawcza	od 0,3 do 0,5
5	Asfaltowa warstwa wiążąca	od 0,1 do 0,3
6	Asfaltowa warstwa ścierna	od 0,1 do 0,3
7	geotekstura o sztywnych węzłach	od 0,7 do 1,0

Dokładne zużycie lepszycy powinno być ustalone w zależności od rodzaju warstwy i stanu jej powierzchni i zaakceptowane przez Inżyniera.

2.5. Składowanie lepszycy

Warunki przechowywania nie mogą powodować utraty cech lepszycy i obniżenia jego jakości.

Warstwa przed skropleniem powinna być oczyszczona. Jeżeli do czyszczenia warstwy była używana woda, to skroplenie lepiszczeniem może nastąpić dopiero po wyschnięciu warstwy, z wyjątkiem zastosowania emulsji, przy których nawierzchnia może być wilgotna. Skroplenie warstwy może rozpocząć się po akceptacji przez Inżyniera Fej oczyszczenia. Warstwa nawierzchni powinna być skrapiana lepiszczeniem przy użyciu skrapiarów, a w miejscach trudno dostępnych ręcznie (za pomocą węża z dyszą rozpryskową). Temperatury lepiszczy powinny mieścić się w przedziałach podanych w tabeli 2.

5.3. Skroplenie warstw nawierzchni

Oczyszczenie warstw nawierzchni polega na usunięciu luźnego materiału, brudu, błota i kurzu przy użyciu szcotek mechanicznych, a w razie potrzeby wody pod ciśnieniem. W miejscach trudno dostępnych należy używać szcotek ręcznych. W razie potrzeby, na terenach niezabudowanych, bezpośrednio przed skropleniem warstwy powinna być oczyszczona z kurzu przy użyciu sprężonego powietrza.

5.2. Oczyszczenie warstw nawierzchni

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

5. WYKONANIE ROBÓT

Asfalty mogą być transportowane w systemach kolejowych lub samochodowych, posiadających izolację termiczną, zaopatrzone w urządzenia grzewcze, zawory spustowe i zabezpieczone przed dostępem wody. Emulsja może być transportowana w systemach, skrapiarach, beczkach i innych opakowaniach pod warunkiem, że nie będą korodowały pod wpływem emulsji i nie będą powodowały jej rozpadu. Cysterny przeznaczone do przewozu emulsji powinny być przedzielone przegrodami, dzielącymi je na komory o pojemności nie większej niż 1 m³, a każda przegroda powinna mieć wykroje w dnie umożliwiające przepływ emulsji. Cysterny, pojemniki i zbiorniki przeznaczone do transportu lub składowania emulsji powinny być czyste i nie powinny zawierać resztek innych lepiszczy.

4.2. Transport lepiszczy

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

4. TRANSPORT

Skraparka powinna zapewnić rozkładanie lepiszcza z tolerancją $\pm 10\%$ od ilości założonej. Wykonawca powinien posiadać aktualne świadectwo cechowania skraparki. Zbiornik na lepiszcze skraparki powinien być izolowany termicznie tak, aby było możliwe zachowanie stałej temperatury lepiszcza.

- dozatora lepiszcza,
- wysokości i długości kolektora do rozkładania lepiszcza,
- precyzyjności poruszania się skraparki,
- obrotów pompy dozującej lepiszcze,
- ciśnienia lepiszcza w kolektorze,
- temperatury rozkładanego lepiszcza,

Do skrapiania warstw nawierzchni należy używać skrapiarów lepiszcza. Skraparka powinna być wyposażona w urządzenia pomiarowe – kontrolne pozwalające na sprawdzanie i regulowanie następujących parametrów:

3.3. Sprzet do skrapiania warstw nawierzchni

Wykonawca przystępujący do oczyszczania warstw nawierzchni, powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:

- szcotek mechanicznych,
- elementów czyszczących i służyć do zamiatania. Zaleca się używanie szcotek wyposażonych w urządzenia odpylające,
- sprężarek,
- zbiorników z wodą,
- szcotek ręcznych.

3.2. Sprzet do oczyszczania warstw nawierzchni

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

3. SPRZĘT

Przy przechowywaniu emulsji asfaltowej należy przestrzegać zasad ustalonych przez producenta asfaltowego zatykającego półniel przewody. Nie należy stosować zbiornika walcowego leżącego, ze względu na tworzenie się na dużej powierzchni cieczy „koczucha”. Emulsję można magazynować w opakowaniach transportowych lub stacjonarnych zbiornikach pionowych z nalewaniem od dna. Lepsze należy przechowywać w zbiornikach stalowych wyposażonych w urządzenia grzewcze i zabezpieczonych przed dostępem wody i zanieczyszczeniem. Dopuszcza się magazynowanie lepiszczy w zbiornikach murtowanych, betonowych lub żelbetonowych przy spełnieniu tych samych warunków, jakie podano dla zbiorników stalowych.

- przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych wymaganych w specyfikacji technicznej.
- skropienie powierzchni warstwy lepiszcem,
- podgrzanie lepiszcza do wymaganej temperatury,
- dostarczenie lepiszcza i napełnienie nim skraplarki,
- Cena 1 m² skropienia warstw konstrukcyjnych obejmuje:
- ręczne odspojenie stwardniałych zanieczyszczeń,
- sprężonego powietrza,
- mechaniczne oczyszczenie każdej niższej położonej warstwy konstrukcyjnej nawierzchni z ewentualnym polewaniem wodą lub użyciem
- Cena 1 m² oczyszczenia warstw konstrukcyjnych obejmuje:
- Cena 1 km wykonania robót obejmuje:

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 daty wyniki pozytywne.

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i

8. ODBIÓR ROBÓT

- m² (metr kwadratowy) powierzchni skropionej,
 - m² (metr kwadratowy) oczyszczonej powierzchni,
- Jednostką obmiarową jest:

7.2. Jednostka obmiarowa

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

7. OBMIAŁ ROBÓT

Należy przeprowadzić kontrolę ilości rozkładanego lepiszcza według metody podanej w opracowaniu „Powierzchniowe utrwalenia. Oznaczanie ilości rozkładanego lepiszcza i kruszywa”.

6.3.2. Sprawdzenie jednorodności skropienia i zużycia lepiszcza

Lp.	Rodzaj lepiszcza	Kontrolowane właściwości	Badanie według normy
1	Emulsja asfaltowa kationowa	lepkość	EmA-99

Tablica 3. Właściwości lepiszczy kontrolowane w czasie robót

właściwości lepiszczy podane w tablicy 3.
Ocena lepiszczy powinna być oparta na atestach producenta z tym, że Wykonawca powinien kontrolować dla każdej dostawy

6.3.1. Badania lepiszczy

6.3. Badania w czasie robót

parametrów pracy skraplarki i określenia wymaganej ilości lepiszcza w zależności od rodzaju i stanu warstwy przewidzianej do skropienia.

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

nawierzchni przed uszkodzeniem dopuszczając tylko niezbędny ruch budowlany.
Przed ułożeniem warstwy z mieszanki mineralno – bitumicznej Wykonawca powinien zabezpieczyć skropioną warstwę

na czas niezbędny dla umożliwienia penetracji lepiszcza w warstwę i odparowania wody z emulsji. W zależności od rodzaju użytej emulsji czas ten wynosi od 1 godz. do 24 godzin.

Jeżeli do skropienia została użyta emulsja asfaltowa, to skropiona warstwa powinna być pozostawiona bez jakiegokolwiek ruchu

*) W razie potrzeby emulsję należy ogrzać do temperatury zapewniającej wymaganą lepkość.

Lp.	Rodzaj lepiszcza	Temperatury (°C)
1	Emulsja asfaltowa kationowa	od 20 do 40 *

Tablica 2. Temperatury lepiszczy przy skrapianiu

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. SST

1. SST D-M-00.00.00 Wymagania ogólne

10.2. Normy

1. PN-C-04134 Przetwory naftowe. Pomiar penetracji asfaltów
2. PN-C-96170 Przetwory naftowe. Asfalty drogowe
3. PN-C-96173 Przetwory naftowe. Asfalty uplymione AUN do nawierzchni drogowych
4. PN-S-96025: 2000 Drogi samochodowe i lotniskowe. Nawierzchnie asfaltowe. Wymagania

10.3. Inne dokumenty

1. „Powierzchniowe utwardzenia. Oznaczenie ilości rozkładanego łepiszczą i kruszywa”. Zalecone przez GDDP do stosowania pismem GDDP – 5.3a-51/5/92 z dnia 1992.02.03.
2. Warunki Techniczne. Drogowe kationowe emulsje asfaltowe EmA – 99. IBDIM – 1999 r.

PODBUDOWA Z KRUSZYW. WYMAGANIA OGÓLNE

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania ogólne dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonywaniem podbudowy z kruszyw stabilizowanych mechanicznie na poszerzeniu obustronnym jezdnii i umocnienia poboczy przy budowie ul. Przystańskiej (na odcinku od ul. Nałeczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jezdni do działości Nr 1/8) i ciągu pieszo – jezdni (na odcinku od ul. Nałeczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udziale zamawiającego i realizacji robót w szczególności w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonywaniem podbudowy z kruszyw stabilizowanych mechanicznie wg PN-S-06102 i obejmują SST D-04.04.02 Podbudowa z kruszywa łamanego podbudowę z kruszyw stabilizowanych mechanicznie wykonuje się, zgodnie z ustaleniami podanymi w dokumentacji projektowej.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Stabilizacja mechaniczna – proces technologiczny, polegający na odpowiednim zagęszczeniu w optymalnej wilgotności kruszywa o właściwie dobranym uziamieniu.

1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami oraz z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4 oraz w SST D-04.04.02 Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

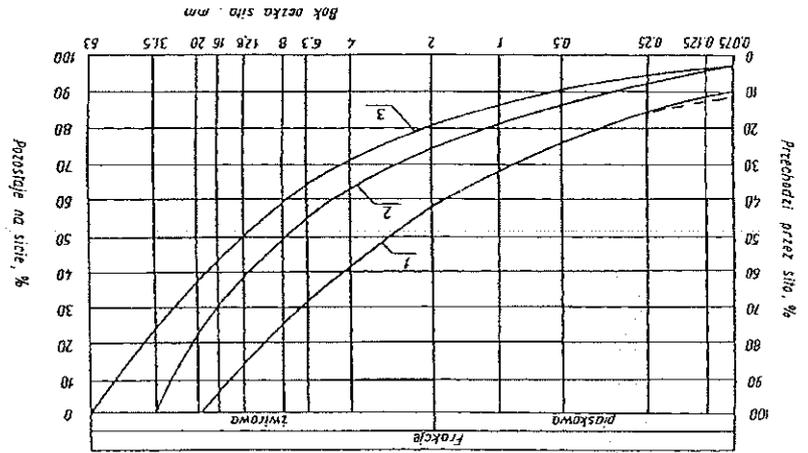
2.2. Rodzaje materiałów

Materiały stosowane do wykonania podbudowy z kruszyw stabilizowanych mechanicznie. Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie.

2.3. Wymagania dla materiałów

2.3.1. Uziamienie kruszywa

Kruszywa uziamienia kruszywa, określona według PN-B-06714-15 powinna leżeć między krzywymi granicznymi poniżej i powyżej uziamienia podanymi na rysunku 1.

Podłoże pod podbudowę powinno spełniać wymagania określone w SST D-04.01.01 „Koryta wraz z profilowaniem i zagęszczeniem podłoża” i SST D-02.00.00 „Roboty ziemne”.

Pałiki lub szpilki do prawidłowego ukształtowania podbudowy powinny być wcześniej przygotowane.

5.2. Przygotowanie podłoża

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

5. WYKONANIE ROBÓT

Kruszywa można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi materiałami, nadmiernym wysuszeniem i zawilgoceniem.

4.2. Transport materiałów

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

4. TRANSPORT

stosowane zagęszczarki płytowe, ubijaki mechaniczne lub małe walce wibracyjne.

b) walców ogumionych i stalowych wibracyjnych lub statycznych do zagęszczania. W miejscach trudno dostępnych powinny być

a) równiarki,

Wykonawca przystępujący do wykonania podbudowy z kruszyw stabilizowanych mechanicznie powinien wykazać się

możliwością korzystania z następującego sprzętu:

3.2. Sprzęt do wykonania robót

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

3. SPRZĘT

Lp.	Wyszczególnienie właściwości	Wymagania				Badania według		
		Kruszywa naturalne	Kruszywa lamane	Zuzel	zasadni pomocnicza	zasadni pomocnicza	zasadni pomocnicza	zasadni pomocnicza
1	Zawartość ziaren mniejszych niż 0,075 mm, % (m/m)		od 2 do 10	od 2 do 12				PN-B-06714-15
2	Zawartość nadziarna, % (m/m), nie więcej niż		5	10				PN-B-06714-15
3	Zawartość ziaren nieliformnych % (m/m), nie więcej niż		35	40				PN-B-06714-16
4	Zawartość zanieczyszczeń organicznych, % (m/m), nie więcej niż		1	1				PN-B-04481
5	Wskaźnik piaskowy po pięciokrotnym zagęszczeniu metodą I lub II wg PN-B-04481, %		od 30 do 70	od 30 do 70				BN-64/8931-01
6	Ścieralność w bębnie Los Angeles a) ścieralność całkowita po pełnej liczbie obrotów, nie więcej niż b) ścieralność częściowa po 1/5 pełnej liczby obrotów, nie więcej niż		35	50	35			PN-B-06714-42
7	Nasiakliwość, % (m/m), nie więcej niż		3	5				PN-B-06714-18
8	Microodporność, ubytek masy po 25 cyklach zamrażania, % (m/m), nie więcej niż		5	10				PN-B-06714-19
9	Rozpad krzemianowy i żelazawy łącznic, % (m/m), nie więcej niż		–	–				PN-B-06714-37 PN-B-06714-39
10	Zawartość związków siarki w przeliczeniu na SO ₃ , % (m/m), nie więcej niż		1	1				PN-B-06714-28
11	Wskaźnik nośności w _{nos} mieszanek kruszywa, %, nie a) przy zagęszczeniu I _s ≥ 1,00 b) przy zagęszczeniu I _s ≥ 1,03		80	120	60	–		PN-S-06102

Kruszywa powinny spełniać wymagania określone w tabeli 1.

2.3.2. Właściwości kruszywa

warstwy układanej jednorazowo.

Krzywa uzziarnienia kruszywa powinna być ciągła i nie może przebiegać od dolnej krzywej granicznej uzziarnienia do górnej krzywej granicznej uzziarnienia na sąsiednich stacjach. Wymiar największego ziarna kruszywa nie może przekraczać 2/3 grubości

I-3 kruszywo na podbudowę pomocniczą (dolną warstwę)

I-2 kruszywo na podbudowę zasadniczą (górna warstwa) lub podbudowę jednowarstwową

Rysunek 1. Pole odbręgo uzziarnienia kruszyw przeznaczonych na podbudowy wykonywane metodą stabilizacji mechanicznej

Badania kruszywa powinny obejmować ocenę wszytskich właściwości określonych w pkt 2.3.2. Próbkę do badań należy pobierać przez Wykonawcę w sposób losowy w obecności Inżyniera.

6.3.5. Właściwości kruszywa

$$\frac{E_1}{E_2} \leq 2,2$$

Właściwości kruszywa powinny być oceniane przez Wykonawcę w sposób losowy w obecności Inżyniera. Próbkę do badań należy pobierać przez Wykonawcę w sposób losowy w obecności Inżyniera.

Zagęszczenie każdej warstwy powinno odbywać się aż do osiągnięcia wymaganego wskaźnika zagęszczenia. W przypadku, gdy przeprowadzenie badania jest niemożliwe ze względu na gruboziarnistość kruszywa, kontrolę zagęszczenia należy oprzeć na metodzie obciążenia płytowymi, wg BN-64/831-02 i nie rzadziej niż raz na 500 m², lub według zaleceń Inżyniera.

6.3.4. Zagęszczenie podbudowy

Właściwości kruszywa powinny być oceniane przez Wykonawcę w sposób losowy w obecności Inżyniera. Próbkę do badań należy pobierać przez Wykonawcę w sposób losowy w obecności Inżyniera.

6.3.3. Wilgotność mieszanki

Uziarnienie mieszanki powinno być zgodne z wymaganiami podanymi w pkt 2.3. Próbkę należy pobierać w sposób losowy, z rozdzielonej warstwy, przed jej zagęszczeniem. Wyniki badań powinny być na bieżąco przekazywane Inżynierowi.

6.3.2. Uziarnienie mieszanki

Lp.	Wyszczególnienie badań	Minimalna liczba badań na dzienną działkę roboczej	Maksymalna powierzchnia podbudowy przy padającej na jedno badanie (m ²)
1	Uziarnienie mieszanki	2	600
2	Wilgotność mieszanki	10 próbek na 1000 m ²	
3	Zagęszczenie warstwy	dla każdej partii kruszywa i przy każdej zmianie kruszywa	
4	Badanie właściwości kruszywa wg tab. 1, pkt 2.3.2		

Tablica 2. Częstotliwość oraz zakres badań przy budowie podbudowy z kruszyw stabilizowanych mechanicznie

6.3.1. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów zestawiono w tablicy 2.

6.3. Badania w czasie robót

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania kruszywa przewidziane w specyfikacji. Badania te powinny obejmować wszystkie właściwości określone w pkt 2.3 niniejszej SST.

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

Podbudowa po wykonaniu, a przed ułożeniem następnej warstwy, powinna być utrzymywana w dobrym stanie. Jeżeli Wykonawca będzie wykorzystywał, za zgodą Inżyniera, gotową podbudowę do ruchu budowlanego, to jest obowiązkowy naprawić wszelkie uszkodzenia podbudowy, spowodowane przez ten ruch. Koszt napraw wynikających z niewłaściwego utrzymania podbudowy obciąża Wykonawcę robót.

5.5. Utrzymanie podbudowy

Nie przewiduje się wykonania odcinka próbego.

5.4. Odcinek próbny

Właściwości mieszanki kruszywa podczas zagęszczania powinna odpowiadać wilgotności optymalnej, określonej według metody Proctora, zgodnie z PN-B-04481 (metoda II). Materiał nadmiernie nawilżony, powinien zostać osuszony przez mieszanie i napowietranie. Jeżeli wilgotność mieszanki kruszywa jest niższa od optymalnej o 20% jej wartości, mieszanka powinna być zwilżona określoną ilością wody i równomiernie wymieszana. W przypadku, gdy wilgotność mieszanki kruszywa jest wyższa od optymalnej o 10% jej wartości, mieszankę należy osuszyć.

Właściwości mieszanki kruszywa powinna być rozkładana w warstwie o jednakowej grubości, takiej, aby jej ostateczna grubość po zagęszczeniu była równa grubości projektowanej. Grubość pojedynczo ułożonej warstwy nie może przekraczać 20 cm po zagęszczeniu. Warstwa podbudowy powinna być rozłożona w sposób zapewniający osiągnięcie wymaganych spadków i rzędnych wysokościowych.

5.3. Wbudowanie i zagęszczenie mieszanki

Mieszanka kruszywa powinna być rozkładana w warstwie o jednakowej grubości, takiej, aby jej ostateczna grubość po zagęszczeniu była równa grubości projektowanej. Grubość pojedynczo ułożonej warstwy nie może przekraczać 20 cm po zagęszczeniu. Warstwa podbudowy powinna być rozłożona w sposób zapewniający osiągnięcie wymaganych spadków i rzędnych wysokościowych.

Rozmieszczanie paliłek lub szpilek powinno umożliwiać naciąganie sznurków lub lin do wytyczenia robót w odstępach nie większych niż co 10 m.

Paliki lub szpilki powinny być ustawione w osi drogi i w rzędach równoległych do osi drogi, lub w inny sposób zaakceptowany przez Inżyniera.

6.4. Wymagania dotyczące cech geometrycznych podbudowy

6.4.1. Częstość oraz zakres pomiarów

Częstość oraz zakres pomiarów dotyczących cech geometrycznych podbudowy podano w tabeli 3.

Tabela 3. Częstość oraz zakres pomiarów wykonanej podbudowy z kruszywa stabilizowanego mechanicznie

Lp.	Wyszczególnienie badań i pomiarów	Minimalna częstotliwość pomiarów
1	Szerokość podbudowy	10 razy na 1 km
2	Równość podbudowy	w sposób ciągły planografem albo co 20 m tają na każdym pasie ruchu
3	Równość poprzeczna	10 razy na 1 km
4	Spadki poprzeczne*	10 razy na 1 km
5	Rzędne wysokościowe	co 100 m
6	Ukształtowanie osi w planie**)	co 100 m
7	Grubość podbudowy	Podczas budowy: 3 x na każdej działce roboczej, nie rzadziej niż raz na 400 m ² Przed odbiorem: w 3 punktach, lecz nie rzadziej niż raz na 2000 m ²
8	Nośność podbudowy: - moduł okształcenia - ugięcie sprężyste	co najmniej w dwóch przekrojach na każde 1000 m co najmniej w 20 punktach na każde 1000 m

*) Dodatkowe pomiary spadków poprzecznych i ukształtowania osi w planie należy wykonać w punktach głównych fuków poziomych.
6.4.2. Szerokość podbudowy

Szerokość podbudowy nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż +10 cm, -5 cm.
Na jezdniach bez krawężników szerokość podbudowy powinna być większa od szerokości warstwy wyżej leżącej o co najmniej 25 cm lub o wartość wskazaną w dokumentacji projektowej.

6.4.3. Równość podbudowy

Nierówność podbudowy należy mierzyć 4-metrową tają lub planografem, zgodnie z BN-68/8931-04.
Nierówność poprzeczna podbudowy należy mierzyć 4-metrową tają.

Nierówność podbudowy nie mogą przekraczać 20 mm dla podbudowy pomocniczej.

6.4.4. Spadki poprzeczne podbudowy

Spadki poprzeczne podbudowy na prostych i łukach powinny być zgodne z dokumentacją projektową, z tolerancją $\pm 0,5\%$.

6.4.5. Rzędne wysokościowe podbudowy

Różnice pomiędzy rzędnymi wysokościowymi podbudowy i rzędnymi projektowanymi nie powinny przekraczać +1 cm, -2 cm.

6.4.6. Ukształtowanie osi podbudowy i ulepszonego podłoża

Oś podbudowy w planie nie może być przesunięta w stosunku do osi projektowanej o więcej niż ± 5 cm.

6.4.7. Grubość podbudowy i ulepszonego podłoża

Grubość podbudowy nie może się różnić od grubości projektowanej o więcej niż dla podbudowy pomocniczej +10%, -15%.

6.4.8. Nośność podbudowy

- moduł okształcenia wg BN-64/8931-02 powinien być zgodny z podanym w tabeli 4,
- ugięcie sprężyste wg BN-70/8931-06 powinno być zgodne z podanym w tabeli 4.

Tabela 4. Cechy podbudowy

Wymagane cechy podbudowy		Wskaźnik ząszczenia I_s nie mniejszy niż		Wskaźnik ząszczenia I_s nie mniejszy niż, %	
Podbudowa z kruszywa o wskaźniku w_{100} nie mniejszym niż,	60	1,0	1,0	120	60
		1,40	1,0	80	80
Minimalny moduł okształcenia mierzony płytą o średnicy 30 cm, MPa	50 kN	1,10	1,25	140	140
		1,20	1,40	180	180

6.5. Zasady postępowania z wadliwie wykonanymi odcinkami podbudowy

6.5.1. Niewłaściwe cechy geometryczne podbudowy

Wszystkie powierzchnie podbudowy, które wykazują większe odchylenia od określonych w punkcie 6.4 powinny być naprawione przez spulchnienie lub zerwanie do głębokości co najmniej 10 cm, wyrównane i powłócznie ząszczone. Dodanie nowego materiału bez spulchnienia wykonanej warstwy jest niedopuszczalne.

Jeżeli szerokość podbudowy jest mniejsza od szerokości projektowanej o więcej niż 5 cm i nie zapewnią podparcia warstwow wyżej leżącym, to Wykonawca powinien na własny koszt poszerzyć podbudowę przez spulchnienie warstwy na pełną grubość do połowy szerokości pasa ruchu, dołożenie materiału i powłócznie ząszczenie.

6.5.2. Niewłaściwa grubość podbudowy

Na wszystkich powierzchniach wadliwych pod względem grubości, wykonawca wykonuje naprawę podbudowy. Powierzchnie powinny być naprawione przez spulchnienie lub wybranie warstwy na odpowiednią głębokość, zgodnie z decyzją Inżyniera, uzupełnione nowym materiałem o odpowiednich właściwościach, wyrównane i ponownie zagęszczone.

Roboty te wykonawca wykonuje na własny koszt. Po wykonaniu tych robót nastąpi pomiar i ocena grubości warstwy, według wyżej podanych zasad, na koszt Wykonawcy.

6.5.3. Niewłaściwa nośność podbudowy

Jeżeli nośność podbudowy będzie mniejsza od wymaganej, to wykonawca wykona wszelkie roboty niezbędne do zapewnienia wymaganej nośności, zalecane przez Inżyniera.

Koszty tych dodatkowych robót poniesie Wykonawca podbudowy tylko wtedy, gdy zaniesienie nośności podbudowy wynika z niewłaściwego wykonania robót przez Wykonawcę podbudowy.

7. OBIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostką obmiarową jest m² (metr kwadratowy) podbudowy z kruszywa stabilizowanego mechanicznie.

8. ODBIÓR ROBÓT

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

Roboty uznaje się za zgodne z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Zakres czynności objętych ceną jednostkową 1 m² podbudowy z kruszywa stabilizowanego mechanicznie, podano w SST D-04.04.02 Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1.	PN-B-04481	Gruntby budowlane. Badania próbek gruntu
2.	PN-B-06714-12	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie zawartości zanieczyszczeń obcych
3.	PN-B-06714-15	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie składu ziarnowego
4.	PN-B-06714-16	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie kształtu ziarn
5.	PN-B-06714-17	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie wilgotności
6.	PN-B-06714-18	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie nasiąkliwości
7.	PN-B-06714-19	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie mrozoodporności metodą bezpośrednią
8.	PN-B-06714-26	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie zawartości zanieczyszczeń organicznych
9.	PN-B-06714-28	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie zawartości siarki metodą bromową
10.	PN-B-06714-37	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie rozpadu krzemianowego
11.	PN-B-06714-39	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie ścieralności w bebnie Los Angeles
12.	PN-B-06714-42	Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie ścieralności w bebnie Los Angeles
13.	PN-B-11112	Kruszywa mineralne. Kruszywa łamane do nawierzchni drogowych
14.	PN-S-06102	Drogi samochodowe. Podbudowy z kruszyw stabilizowanych mechanicznie
15.	BN-84/6774-02	Kruszywo mineralne. Kruszywo kamienne łamane do nawierzchni drogowych
16.	BN-64/8931-01	Drogi samochodowe. Oznaczanie wskaźnika piaskowego
17.	BN-64/8931-02	Drogi samochodowe. Oznaczanie modułu odkształcenia nawierzchni podatnych i podłoża przez obciążenie płytą
18.	BN-68/8931-04	Drogi samochodowe. Pomiar równości nawierzchni planogramem i łatą
19.	BN-70/8931-06	Drogi samochodowe. Pomiar ugięć podatnych ugięciomierzem belkowym
20.	BN-77/8931-12	Oznaczanie wskaźnika zagęszczenia gruntu

10.2. Inne dokumenty

21. Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych, IBDiM - Warszawa 1997.

PODBUDOWA Z KRUSZYWA ŁAMANEGO STABILIZOWANEGO MECHANICZNIE**1. WSTĘP****1.1. Przedmiot SST**

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonywaniem podbudowy z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie na poszerzeniu obustronnym jezdnii i umocnieniu poboczy przy budowie ul. Przyjacielskiej (na odcinku od ul. Należczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jezdniego do działki Nr I/8) i ciągu pieszo – jezdniego (na odcinku od ul. Należczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonywaniem dwóch warstw podbudowy z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie grubości 15 cm na poszerzeniu obustronnym jezdnii, warstwy umocnienia poboczy grubości 15 cm.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie – jedna lub więcej warstw zagęszczonej mieszanki, która stanowi warstwę nośną nawierzchni drogowej.

1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami oraz z definicjami podanymi w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY**2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów**

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Rodzaje materiałów

Materiałem do wykonania podbudowy z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie powinno być kruszywo łamane, uzyskane w wyniku przekruszenia surowca skalnego lub kamieni narzutowych i otoczków albo ziaren wiekających od 8 mm. Kruszywo powinno być jednorodnie bez zanieczyszczeń obcych i bez domieszek gliny.

2.3. Wymagania dla materiałów

2.3.1. Uziarnienie kruszywa

Uziarnienie kruszywa powinno być zgodne z wymaganiami podanymi w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 2.3.1.

2.3.2. Właściwości kruszywa

Kruszywo powinno spełniać wymagania określone w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 2.3.2.

3. SPRZĘT

Wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 3.

4. TRANSPORT

Wymagania dotyczące transportu podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 4.

5. WYKONANIE ROBÓT**5.1. Ogólne zasady wykonania robót**

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Przygotowanie podłoża

Przygotowanie podłoża ma odpowiadać wymaganiom według SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 5.2.

5.3. Wytwarzanie mieszanki kruszywa

Mieszankę kruszywa należy wytwarzać zgodnie z ustaleniami podanymi w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 5.3.

5.4. Wbudowywanie i zagęszczanie mieszanki kruszywa

Ustalenia dot. rozkładania i zagęszczania mieszanki podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszywa. Wymagania ogólne” pkt 5.4.

D – 04.04.02 Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie

- 5.5. Odcinek próbny**
Nie przewiduje się wykonania odcinka próbnego.
- 5.6. Utrzymanie podbudowy**
Utrzymanie podbudowy powinno odpowiadać wymaganiom określonym w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne” pkt 5.6.
- 6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT**
- 6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót**
Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne” pkt 6.
- 6.2. Badania przed przystąpieniem do robót**
Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania kruszywa, zgodnie z ustaleniami SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne” pkt 6.2.
- 6.3. Badania w czasie robót**
Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów kontrolnych w czasie robót podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne” pkt 6.3.
- 6.4. Wymagania dotyczące cech geometrycznych podbudowy**
Częstotliwość oraz zakres pomiarów podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne” pkt 6.4.
- 6.5. Zasady postępowania z wadliwie wykonanymi odcinkami podbudowy**
Zasady postępowania z wadliwie wykonanymi odcinkami podbudowy podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne” pkt 6.5.
- 7. OBMAR ROBÓT**
- 7.1. Ogólne zasady obmiaru robót**
Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne” pkt 7.
- 7.2. Jednostka obmiarowa**
Jednostką obmiarową jest m^2 (metr kwadratowy) wykonanej i odebranej podbudowy z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie.
- 8. ODBIÓR ROBÓT**
Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne” pkt 8.
- 9. PODSTAWA PŁATNOŚCI**
- 9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności**
Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne” pkt 9.
- 9.2. Cena jednostki obmiarowej**
Cena wykonania $1 m^2$ podbudowy obejmuje:
- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
 - oznakowanie robót,
 - sprawdzenie i ewentualną naprawę podłoża,
 - przygotowanie mieszanki z kruszywa, zgodnie z receptą,
 - dostarczenie mieszanki na miejsce wbudowania,
 - rozłożenie mieszanki,
 - zagęszczenie rozłożonej mieszanki,
 - przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych określonych w specyfikacji technicznej,
 - utrzymanie podbudowy w czasie robót.
- 10. PRZEPISY ZWIĄZANE**
Normy i przepisy związane podano w SST D-04.04.00 „Podbudowa z kruszyw. Wymagania ogólne” pkt 10.

**ULEPSZONE PODŁOŻE Z GRUNTÓW STABILIZOWANYCH
SPOIWAMI HYDRAULICZNYMI, WYMAGANIA OGÓLNE****1. WSTĘP****1.1. Przedmiot SST**

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania ogólne dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonywaniem ulepszonych podłoża z gruntów stabilizowanych spoiwami hydraulicznymi przy budowie ul. Przyjacielskiej (na odcinku od ul. Nałeczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jezdniowego do działki Nr 1/8) i ciągu pieszo – jezdniowego (na odcinku od ul. Nałeczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udziale zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonaniem i odbiorem ulepszonych podłoża z gruntów stabilizowanych spoiwami hydraulicznymi i obejmują SST D-04.05.01 Ulepszone podłoże z gruntu stabilizowanego cementem.

1.4. Określenia podstawowe

Określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami oraz z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4 oraz w SST wymienionej w pkt 1.3.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY**2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów**

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Rodzaje materiałów (brzmienie wg GDDKIA BRI 3/541/5/04 z dnia 20.04.2003)

Materiały stosowane podano w SST wymienionych w pkt 1.3.

3. SPRZĘT**3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu**

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzęt do wykonania robót

Wykonawca przystępujący do wykonania ulepszonych podłoża stabilizowanego spoiwami powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:

a) w przypadku wytwarzania mieszanek kruszywowych w mieszarkach:

- mieszarek stacjonarnych,
- układek lub równiarek do rozkładania mieszanki,
- walców ogumionych i stalowych wibracyjnych lub statycznych do zagęszczania,
- zagęszczarek płytowych, ubijaków mechanicznych lub małych walców wibracyjnych do zagęszczania w miejscach trudnodostępnych.

4. TRANSPORT**4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu**

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.2. Transport materiałów

Transport cementu powinien odbywać się zgodnie z BN-88/6731-08.

Mieszankę kruszywową można przewozić dowolnymi środkami transportu, w sposób zabezpieczony przed zanieczyszczeniem, rozsegregowaniem i wysuszeniem lub nadmiernym zawilgoceniem.

5. WYKONANIE ROBÓT**5.1. Ogólne zasady wykonania robót**

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Przygotowanie podłoża

Podłoże gruntowe powinno być przygotowane zgodnie z wymaganiami określonymi w SST D-04.01.01 „Koryto wraz z profilowaniem i zagęszczeniem podłoża” i SST D-02.00.00 „Roboty ziemne”.

Paletki lub szpilki do prawidłowego ukształtowania ulepszonych podłoża powinny być wcześniej przygotowane.

D - 04.05.00 Ulepszone podłoże z gruntów stabilizowanych spoiwami hydraulicznymi. Wymagania ogólne. 47

Lp	Wyszczególnienie badań	
	Minimalna liczba badań na dzienną działkę roboczej	Maksymalna powierzchnia podbudowy lub ulepszonego podłoża przypadająca na jedno badanie
1	Uziarnienie mieszanki gruntu lub kruszywa	600 m ²
2	Włogowość mieszanki gruntu lub kruszywa ze spoiwem	
3	Rozdrobnienie gruntu ¹⁾	
4	Jednorodność i głębokość wymieszania ²⁾	
5	Zagęszczenie warstwy	
6	Grubość podbudowy lub ulepszonego podłoża	
7	Wytrzymałość na ściskanie – 7 i 28 – długość przy stabilizacji cementem	6 próbek
8	Mrozoodporność	400 m ²
9	Badanie spoiwa – cementu,	400 m ²
10	Badanie wody	
11	Badanie właściwości gruntu lub kruszywa	
12	Wskaźnik nośności CBR	

Częstość badań i pomiarów w czasie wykonywania ulepszonego podłoża stabilizowanego spoiwami podano w tabeli 1.

6.3.1. Częstość badań i pomiarów oraz zakres badań i pomiarów

6.3. Badania w czasie robót

i przedstawie wyniki tych badań Inżynierowi w celu akceptacji. Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania spoiw i gruntów przeznaczonych do wykonania robót

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

stabilizowanego cementem.

5.6. Pozostałe wymagania dotyczące wykonania robót

Pozostałe wymagania dotyczące wykonania robót podano w specyfikacji D-04.05.01 Ulepszone podłoże z gruntów stabilizowanych cementem. ewentualny ruch technologiczny może odbywać się wyjątkowo w porozumieniu z Inżynierem. Nie należy dopuszczać żadnego ruchu pojazdów i maszyn po podbudowie w okresie 7 dni po wykonaniu. Po tym czasie zastosowane po uziarnieniu akceptacji Inżyniera. Inne sposoby pielęgnacji, zapropomowane przez Wykonawcę i inne materiały przeznaczone do pielęgnacji mogą być c) przykrycie warstwą piasku lub grubiej włókniny technicznej i utrzymanie jej w stanie wilgotnym w czasie co najmniej 7 dni, zabezpieczoną przed zerwaniem z powierzchni warstwy przez wiatr, b) przykrycie na okres 7 dni nieprzepuszczalną folią z tworzywa sztucznego, ułożoną na zakład o szerokości co najmniej 30 cm i a) utrzymanie w stanie wilgotnym poprzez kilkakrotne skrapianie wodą w ciągu dnia, w czasie co najmniej 7 dni, Pielęgnacja powinna być przeprowadzona według jednego z następujących sposobów:

5.5. Pielęgnacja warstwy z gruntu stabilizowanego spoiwami hydraulicznymi

zabezpieczona przed niszczącym działaniem czynników atmosferycznych w inny sposób zaakceptowany przez Inżyniera. Warstwa stabilizowana spoiwami hydraulicznymi powinna być przykryta przed zimą warstwą nawierzchni lub

możliwość uszkodzenia ulepszonego podłoża. Wykonawca jest zobowiązany wstrzymać ruch budowlany po okresie intensywnych opadów deszczu, jeżeli wystąpi oddziaływanie czynników atmosferycznych, takich jak opady deszczu i śniegu oraz mroz.

Wykonawca jest zobowiązany do przeprowadzenia niezbędnych napraw ulepszonego podłoża uszkodzonych wskutek podłoża obciąża Wykonawcę robót.

naprawie wszelkie uszkodzenia, spowodowane przez ten ruch. Koszt napraw wynikłych z niewłaściwego utrzymania ulepszonego

Jeżeli Wykonawca będzie wykorzystywał, za zgodą Inżyniera, gotowe ulepszone podłoże do ruchu budowlanego, to jest obowiązany Ulepszone podłoże po wykonaniu, a przed ułożeniem następnej warstwy, powinno być utrzymane w dobrym stanie.

5.4. Utrzymanie ulepszonego podłoża

Nie przewiduje się wykonania odcinka próbnego.

5.3. Odcinek próbny

przesuwane się pod wpływem oddziaływania maszyn użytych do wykonania warstwy.

spoiwami hydraulicznymi, w stanie niezagęszczonym. Prowadnice powinny być ustawione stabilnie, w sposób wykluczający ich według dokumentacji projektowej. Wysokość prowadnic powinna odpowiadać grubości warstwy mieszanki gruntu lub kruszywa ze

Jeżeli warstwa mieszanki gruntu ze spoiwami hydraulicznymi ma być układana w prowadnicach, to po wytyczeniu nie większych niż co 10 m.

Rozmieszczenie palizków lub szpilek powinno umożliwiać naciąganie sznurków lub lin do wytyczenia robót w odstępach zaakceptowany przez Inżyniera.

Paliki lub szpilki powinny być ustawione w osi drogi i w rzędach równoległych do osi drogi, lub w inny sposób

- 1) Badanie wykonuje się dla gruntów spoistych
- 2) Badanie wykonuje się przy stabilizacji gruntu metodą mieszaną na miejscu

6.3.2. Uzietnienie gruntu

Próbki do badań należy pobierać z mieszanek lub z podłoża przed podaniem spoiwa. Uzietnienie gruntu powinno być zgodne z wymaganiami podanymi w SST dotyczących poszczególnych rodzajów ulepszonego podłoża.

6.3.3. Wilgotność mieszanek gruntu ze spoiwami

Wilgotność mieszanek powinna być równa wilgotności optymalnej, określonej w projekcie składu tej mieszanek, z tolerancją +10% -20% jej wartości.

6.3.4. Rozdrobnienie gruntu

Grunt powinien być spulchniony i rozdrobniony tak, aby wskaźnik rozdrobnienia był co najmniej równy 80% (przez sito o średnicy 4 mm powinno przejść 80% gruntu).

6.3.5. Jednorodność i głębokość wymieszania

Jednorodność wymieszania gruntu ze spoiwem polega na ocenie wizualnej jednolitego zabarwienia mieszanek.

6.3.6. Zagęszczenie warstwy

Mieszanka powinna być zagęszczana do osiągnięcia wskaźnika zagęszczenia nie mniejszego od 1,00 oznaczonego zgodnie z BN-77/8931-12.

6.3.7. Grubość ulepszonego podłoża

Grubość warstwy należy mierzyć bezpośrednio po jej zagęszczeniu w odległości co najmniej 0,5 m od krawędzi. Grubość warstwy nie może różnić się od projektowanej o więcej niż ± 1 cm.

6.3.8. Wytężalność na ściskanie

Wytężalność na ściskanie określa się na próbkach walcowych o średnicy i wysokości 8 cm. Próbki do badań należy pobierać z miejsc wybranych losowo, w warstwie rozłożonej przed jej zagęszczeniem. Próbki w ilości 6 sztuk należy formować i przechowywać zgodnie z normami dotyczącymi poszczególnych rodzajów stabilizacji spoiwami. Trzy próbki należy badać po 7 lub 14 dniach oraz po 28 lub 42 dniach przechowywania. Wyniki wytężalności na ściskanie powinny być zgodne z wymaganiami podanymi w SST D-04.05.01 Ulepszone podłoża z gruntu stabilizowanego cementem.

6.3.9. Mrozoodporność

Wskaźnik mrozoodporności określany przez spadek wytężalności na ściskanie próbek poddawanych cyklicznie zamrażaniu i odmrażaniu powinien być zgodny z wymaganiami podanymi w SST D-04.05.01 Ulepszone podłoża z gruntu stabilizowanego cementem.

6.3.10. Badanie spoiwa

Dla każdej dostawy cementu, Wykonawca powinien określić właściwości podane w SST D-04.05.01 Ulepszone podłoża z gruntu stabilizowanego cementem.

6.3.11. Badanie wody

W przypadkach wątpliwych należy przeprowadzić badania wody wg PN-B-32250.

6.3.12. Badanie właściwości gruntu

Właściwości gruntu należy badać przy każdej zmianie rodzaju gruntu. Właściwości powinny być zgodne z wymaganiami podanymi w SST D-04.05.01 Ulepszone podłoża z gruntu stabilizowanego cementem.

6.4. Wymaganie dotyczące cech geometrycznych i wytrzymałościowych ulepszonego podłoża stabilizowanego spoiwami

6.4.1. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów dotyczących cech geometrycznych podaje tablica 2.

Tablica 2. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanego ulepszonego podłoża stabilizowanego spoiwami

Lp.	Wy szczególne badania i pomiarów	Minimalna częstotliwość badań i pomiarów
1	Szerokość	10 razy na 1 km
2	Równość podłużna	w sposób ciągły planografem albo co 20 m łąką na każdym pasie ruchu
3	Równość poprzeczna	10 razy na 1 km
4	Spadki poprzeczne*)	10 razy na 1 km
5	Rzędne wysokościowe	co 100 m
6	Ukształtowanie osi w planie*)	
7	Grubość podbudowy i ulepszonego podłoża	w 3 punktach, lecz nie rzadziej niż raz na 2000 m ²

*) Dodatkowe pomiary spadków poprzecznych i ukształtowania osi w planie należy wykonać w punktach głównych łuków poziomych.

6.4.2. Szerokość ulepszonego podłoża

Szerokość ulepszonego podłoża nie może różnić się od szerokości projektowanej o więcej niż +10 cm oraz -5 cm.

D - 04.05.00 Ulepszone podłoża z gruntów stabilizowanych spoiwami hydraulicznymi. Wymaganie ogólne.

- 6.4.3. Równość ulepszonego podłoża
04. Nierówności podłużne ulepszonego podłoża należy mierzyć 4-metrową tałą lub planografem, zgodnie z normą BN-68/8931-
04. Nierówności poprzeczne ulepszonego podłoża należy mierzyć 4-metrową tałą.
- Nierówności nie powinny przekraczać 15 mm dla ulepszonego podłoża.
- 6.4.4. Spadki poprzeczne ulepszonego podłoża
- 6.4.4. Spadki poprzeczne ulepszonego podłoża
- Spadki poprzeczne ulepszonego podłoża powinny być zgodne z dokumentacją projektową z tolerancją $\pm 0,5\%$.
- 6.4.5. Rzędne wysokościowe ulepszonego podłoża
- Różnice pomiędzy rzędnymi wykonanego ulepszonego podłoża a rzędnymi projektowanymi nie powinny przekraczać ± 1 cm
- 6.4.6. Ukształtowanie osi ulepszonego podłoża
- Os ulepszonego podłoża w planie nie może być przesunięta w stosunku do osi projektowanej o więcej niż ± 5 cm.
- 6.4.7. Grubość ulepszonego podłoża
- Grubość ulepszonego podłoża nie może różnić się od grubości projektowanej o więcej niż dla ulepszonego podłoża $+10\%$, -
- 15%
- 6.5. Zasady postępowania z wadliwie wykonanymi odcinkami ulepszonego podłoża
- 6.5.1. Niewłaściwe cechy geometryczne ulepszonego podłoża
- Jeżeli po wykonaniu badań na stwierdzonym ulepszonego podłoża stwierdzi się, że odchylenia cech geometrycznych przekraczają wielkości określone w p. 6.4, to warstwa zostanie zerwana na całą grubość i ponownie wykonana na koszt Wykonawcy. Dopuszcza się inny rodzaj naprawy wykonany na koszt Wykonawcy, o ile zostanie on zaakceptowany przez Inżyniera.
- Jeżeli szerokość ulepszonego podłoża jest mniejsza od szerokości projektowanej o więcej niż 5 cm i nie zapewnią podparcia warstwowi wyżej leżącym, to Wykonawca powinien poszerzyć ulepszone podłoża przez zerwanie warstwy na pełną grubość do połowy szerokości pasa ruchu i wbudowanie nowej mieszanki.
- Nie dopuszcza się mieszania składników mieszanki na miejscu. Roboty te Wykonawca wykona na własny koszt.
- 6.5.2. Niewłaściwa grubość ulepszonego podłoża
- Na wszystkich powierzchniach wadliwych pod względem grubości Wykonawca wykona naprawę ulepszonego podłoża przez zerwanie wykonanej warstwy, usunięcie zerwanego materiału i ponowne wykonanie warstwy o odpowiednich właściwościach i o wymaganiej grubości. Roboty te Wykonawca wykona na własny koszt. Po wykonaniu tych robot nastąpi ponowny pomiar i ocena grubości warstwy, na koszt Wykonawcy.
- 6.5.3. Niewłaściwa wytrzymałość ulepszonego podłoża
- Jeżeli wytrzymałość średnia próbek będzie mniejsza od dolnej granicy określonej w SST D-04.05.01 Ulepszone podłoża z gruntu stabilizowanego cementem, to warstwa wadliwie wykonana zostanie zerwana i wymieniona na nową o odpowiednich właściwościach na koszt Wykonawcy.
7. OBMIAR ROBÓT
- 7.1. Ogólne zasady obmiaru robót
- Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymaganie ogólne” pkt 7.
- 7.2. Jednostka obmiaru
- Jednostką obmiaru jest m^2 (metr kwadratowy) ulepszonego podłoża z gruntu stabilizowanego spoiwami hydraulicznymi.
8. ODBIÓR ROBÓT
- Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymaganie ogólne” pkt 8.
- Roboty uznaje się za zgodne z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.
9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
- 9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności
- Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymaganie ogólne” pkt 9.
- 9.2. Cena jednostki obmiarowej
- Cena wykonania $1 m^2$ ulepszonego podłoża z gruntu stabilizowanego spoiwami hydraulicznymi obejmuje:
- a) w przypadku wytwarzania mieszanki kruszywowej – spoiwowej w mieszarkach:
- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
 - oznakowanie robót,
 - dostarczenie materiałów, wyprodukowanie mieszanki i jej transport na miejsce wbudowania,
 - dostarczenie, ustawienie, rozbranie i odwiezienie prowadnic oraz innych materiałów i urządzeń pomocniczych,
 - rozłożenie i zagęszczenie mieszanki,
 - pielęgnacja wykonanej warstwy
 - przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych, wymaganych w specyfikacji technicznej.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1. PN-B-04300 Cement. Metody badań. Oznaczanie cech fizycznych
2. PN-B-04481 Grunty budowlane. Badania próbek gruntu
3. PN-B-06714-12 Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie zawartości zanieczyszczeń obcych
4. PN-B-06714-15 Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie składu ziarnowego
5. PN-B-06714-26 Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie zawartości zanieczyszczeń organicznych
6. PN-B-06714-28 Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie zawartości siarki metodą bromową
7. PN-B-06714-37 Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie rozpadu krzemianowego
8. PN-B-06714-38 Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie rozpadu wapieniowego
9. PN-B-06714-39 Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie rozpadu żelazawego
10. PN-B-06714-42 Kruszywa mineralne. Badania. Oznaczanie ścieralności w bębnie Los Angeles
11. PN-B-19701 Cement. Cement powszechnego użytku. Skład, wymagania i ocena zgodności
12. PN-B-32250 Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw
13. PN-S-96012 Drogi samochodowe. Podbudowa i ulepszone podłoże z gruntu stabilizowanego cementem
14. BN-88/6731-08 Cement. Transport i przechowywanie
15. BN-64/8931-01 Drogi samochodowe. Oznaczanie wskaźnika piaskowego
16. BN-64/8931-02 Drogi samochodowe. Oznaczanie modułu odkształcenia nawierzchni podatnych i podłoża przez obciążenie płytą
17. BN-68/8931-04 Drogi samochodowe. Pomiar równości nawierzchni planografem i łata
18. BN-70/8931-05 Drogi samochodowe. Oznaczanie wskaźnika nośności gruntu jako podłoża nawierzchni podatnych

10.2. Inne dokumenty

19. Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych, IBDIM – 1997

ULEPSZONE PODŁOŻE Z GRUNTU STABILIZOWANEGO CEMENTEM

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania ogólne dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonywaniem ulepszonego podłoża z gruntu stabilizowanego cementem przy budowie ul. Przyjaźni (na odcinku od ul. Natęczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo - jeźdnego do działki Nr I/8) i ciągu pieszo - jeźdnego (na odcinku od ul. Natęczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonaniem ulepszonego podłoża z gruntu stabilizowanego cementem:

- $R_m = 1,5$ MPa, grubość 10 cm pod chodnikami;
- $R_m = 2,5$ MPa, grubość 15 cm pod parkingami;

Ulepszone podłoża będzie wykonywane z gruntu mieszanego w betoniarce i dowożonego na miejsce budowania.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Podbudowa z gruntu stabilizowanego cementem - jedna lub dwie warstwy zagęszczonej mieszanki cementowo - gruntowej, która po osiągnięciu właściwej wytrzymałości na ściskanie, stanowi fragment nośnej części nawierzchni drogowej.

1.4.2. Mieszanka cementowo - gruntowa - mieszanka gruntu, cementu i wody dobranych w optymalnych ilościach.

1.4.3. Grunt stabilizowany cementem - mieszanka cementowo - gruntowa zagęszczona i stwardniała w wyniku ukończenia procesu wiązania cementu.

1.4.4. Podłoże gruntowe ulepszone cementem - jedna lub dwie warstwy zagęszczonej mieszanki cementowo - gruntowej, na której ukladana jest warstwa podbudowy.

1.4.5. Pozostałe określenia są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-04.05.00 „Ulepszone podłoża z gruntu stabilizowanego spotwami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-04.05.00 „Ulepszone podłoża z gruntu stabilizowanego spotwami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Cement

Stosować cement portlandzki klasy 32,5 wg PN-B-19701, portlandzki z dodatkami wg PN-B-19701 lub hutniczy wg PN-B-19701.

Tablica 1. Właściwości mechaniczne i fizyczne cementu wg PN-B-19701

Lp.	Właściwości	Klasa cementu 32,5
1	Wytrzymałość na ściskanie (MFA), po 7 dniach, nie mniej niż: - cement portlandzki bez dodatków - cement hutniczy	16 16 16
2	Wytrzymałość na ściskanie (MFA), po 28 dniach, nie mniej niż:	32,5
3	Czas wiązania: - początek wiązania, najwcześniej po upływie, min. - koniec wiązania, najpóźniej po upływie, h	60 12
4	Stałość objętości, mm, nie więcej niż	10

Badania cementu należy wykonać zgodnie z PN-B-04300.

Przechowywanie cementu powinno odbywać się zgodnie z BN-88/6731-08.

W przypadku, gdy czas przechowywania cementu będzie dłuższy od trzech miesięcy, można go stosować za zgodą Inżyniera tylko wtedy, gdy badania laboratoryjne wykażą jego przydatność do robót.

2.3. Grunty

Przydatność gruntów przeznaczonych do stabilizacji cementem należy ocenić na podstawie wyników badań laboratoryjnych, wykonanych według metod podanych w PN-S-96012.

Do wykonania podbudów i ulepszonego podłoża z gruntu stabilizowanego cementem należy stosować grunty spełniające wymagania podane w tabeli 2. Grunt można uznać za przydatny do stabilizacji cementem wtedy, gdy wyniki badań laboratoryjnych wykazą, że wytrzymałość na ściskanie i mrozoodporność próbek gruntu stabilizowanego są zgodne z wymaganiami określonymi w p. 2.7 tablica 4.

Lp.	Właściwości	Wymagania	Badania wg
1	a) ziaren przechodzących przez sito # 40 mm, % (m/m), nie mniej niż:	100	PN-B-04481
	b) ziaren przechodzących przez sito # 20 mm, % (m/m), powyżej	85	
1	c) ziaren przechodzących przez sito # 4 mm, % (m/m), powyżej	50	PN-B-04481
	cząstek mniejszych od 0,002 mm, % (m/m), poniżej	20	
2	Granica płynności, % (m/m), nie więcej niż:	40	PN-B-04481
3	Wskaznik plastyczności, % (m/m), nie więcej niż:	15	PN-B-04481
4	Odczyn pH	od 5 do 8	PN-B-04481
5	Zawartość części organicznych, % (m/m), nie więcej niż:	2	PN-B-04481
6	Zawartość siarczanów, w przeliczeniu na SO ₃ , % (m/m), nie więcej niż:	1	PN-B-06714-28

Grunty o granicy płynności od 40 do 60 % i wskazniku plastyczności od 15 do 30 % mogą być stabilizowane cementem dla ulepszonego podłoża pod warunkiem użycia specjalnych maszyn, umożliwiających ich rozdrobnienie i przemieszanie z cementem. Dodatkowe kryteria oceny przydatności gruntu do stabilizacji cementem; zaleca się użycie gruntów o:

- wskaźniku piaszkowym od 20 do 50, wg BN-64/8931-01,
 - zawartości ziaren pozostających na sicie # 2 mm – co najmniej 30%,
 - zawartości ziaren przechodzących przez sito 0,075 mm – nie więcej niż 15%.
- Decydującym sprawdzianem przydatności gruntu do stabilizacji cementem są wyniki wytrzymałości na ściskanie próbek gruntu stabilizowanego cementem.

2.4. Kruszywa

Do stabilizacji cementem można stosować piaski, mieszaniki i żwiru albo mieszanek tych kruszyw, spełniające wymagania podane w tabeli 3. Kruszywo można uznać za przydatne do stabilizacji cementem wtedy, gdy wyniki badań laboratoryjnych wykazą, że wytrzymałość na ściskanie i mrozoodporność próbek kruszywa stabilizowanego będą zgodne z wymaganiami określonymi w p. 2.7 tablica 4.

Tablica 3. Wymagania dla kruszyw przeznaczonych do stabilizacji cementem

Lp.	Właściwości	Wymagania	Badania według
1	Uziarnienie a) ziaren pozostających na sicie # 2 mm, %, nie mniej niż: b) ziaren przechodzących przez sito 0,075 mm, %, nie więcej niż:	30	PN-B-06714-15
2	Zawartość części organicznych, barwa cieczy nad kruszywem nie ciemniejsza niż:	wzorcowa	PN-B-06714-26
3	Zawartość zanieczyszczeń obcych, %, nie więcej niż:	0,5	PN-B-06714-12
4	Zawartość siarczanów, w przeliczeniu na SO ₃ , %, poniżej:	1	PN-B-06714-28

Jeżeli kruszywo przeznaczone do wykonania warstwy nie jest wbudowane bezpośrednio po dostarczeniu na budowę i zachodzi potrzeba jego okresowego składowania na terenie budowy, to powinno być ono składowane w przyzmach, na utwardzonym i dobrze odwodnionym placu, w warunkach zabezpieczających przed zanieczyszczeniem i przed wymieszaniem różnych rodzajów kruszyw.

2.5. Woda

Woda stosowana do stabilizacji gruntu lub kruszywa cementem i ewentualnie do pielęgnacji wykonanej warstwy powinna odpowiadać wymaganiom PN-B-32250. Bez badań laboratoryjnych można stosować wodociągową wodę pitną. Gdy woda pochodzi z wapińskich źródeł nie może być użyta do momentu jej przebadania, zgodnie z wyżej podaną normą lub do momentu porównania wyników wytrzymałości na ściskanie próbek gruntu – cementowych wykonanych z wodą wapińską i z wodą wodociągową. Brak różnic potwierdza przydatność wody do stabilizacji gruntu lub kruszywa cementem.

2.6. Dodatki ulepszące

Przy stabilizacji gruntu cementem, w przypadkach uzasadnionych, stosuje się następujące dodatki ulepszące:

- wapno wg PN-B-30020,
- popioły lotne wg PN-S-96035,
- chlorek wapniowy wg PN-C-84127.

Za zgodą Inżyniera mogą być stosowane inne dodatki o sprawdzonym działaniu, posiadające aprobatę techniczną wydaną przez uprawnioną jednostkę.

2.7. Grunt lub kruszywo stabilizowane cementem

W zależności od rodzaju warstwy w konstrukcji nawierzchni drogowej, wytrzymałość gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem wg PN-S-96012, powinna spełniać wymagania określone w tabeli 4.

Tablica 4. Wymagania dla gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem dla poszczególnych warstw podbudowy i ulepszonego podłoża

– 22 cm – przy mieszaniu w mieszarce stacjonarnej.

przekraczać:
Orientacyjna grubość poszczególnych warstw podbudowy z gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem nie powinna

5.7. Grubość warstwy

uzytkownik zgody Inżyniera. Po wyprofilowaniu należy natychmiast przystąpić do zagęszczania warstwy.
Przy użyciu równiarki do rozkładania mieszanki należy wykonywać przy zastosowaniu technologii gwarantującej odpowiednią równość profilu warstwy. Od użycia równiarki można odstąpić przy zastosowaniu technologii gwarantującej odpowiednią równość warstwy, po przed zagęszczeniem warstwy powinna być wyprofilowana do wymaganých rzędnych, spadków podłużnych i poprzecznych. Mieszanka powinna być taka, aby zapewnić uzyskanie wymaganej grubości warstwy po zagęszczeniu.

Przed ułożeniem mieszanki należy ustawić prowadnice i podłoże zwilżyć wodą.
Wielkość mieszanki powinna odpowiadać wilgotności optymalnej z tolerancją +10% i -20% jej wartości.
ustalona i na bieżąco kontrolowana w taki sposób, aby zapewnić jednorodność mieszanki.
Czas mieszania w mieszarkach cyklicznych nie powinien być krótszy od 1 minuty, o ile krótszy czas mieszania nie zostanie dozwolony przez Inżyniera po wstępnych próbach. W mieszarkach typu ciągłego predkość podawania materiału powinna być oraz objętość dozowania wody.

Składniki mieszanki i w razie potrzeby dodatki ulepszące, powinny być dozowane w ilości określonej w receptcie laboratoryjnej. Mieszarka stacjonarna powinna być wyposazona w urządzenia do dozowania kruszywa lub gruntu i cementu

5.5. Stabilizacja metoda mieszania w mieszarkach stacjonarnych

Zaprojektowany skład mieszanki powinien zapewniać utrzymanie w czasie budowy właściwości gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem zgodnych z wymaganiami określonymi w tabelicy 4.

Zawartość wody w mieszance powinna odpowiadać wilgotności optymalnej, określonej według normatywnej próby Proctora, zgodnie z PN-B-04481, z tolerancją +10%, -20% jej wartości.

Lp.	Kategoria ruchu	podbudowa zasadnicza	podbudowa pomocnicza	Ulepszone podłoże
1	KR 2 do KR 6	—	6	8

Maksymalna zawartość cementu, % w stosunku do masy suchego gruntu lub kruszywa

Tablica 5. Maksymalna zawartość cementu w mieszance cementowo – gruntowej lub w mieszance kruszywa stabilizowanego cementem dla poszczególnych warstw podbudowy i ulepszonego podłoża

Zawartość cementu w mieszance nie może przekraczać wartości podanych w tabelicy 5. Zaleca się taki dobór mieszanki, aby spełnić wymagania wytrzymałościowe określone w p. 2.7 tablica 4, przy jak najmniejszej zawartości cementu.

5.4. Skład mieszanki cementowo – gruntowej i cementowo – kruszywowej

Podłoże powinno być przygotowane zgodnie z wymaganiami określonymi w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem. Wymagania ogólne” pkt 5.2.

5.3. Przygotowanie podłoża

Podbudowa z gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem nie może być wykonywana wtedy, gdy podłoże jest zamrażnięte i podczas opadów deszczu. Nie należy rozpoczynać stabilizacji gruntu lub kruszywa cementem, jeżeli prognozy meteorologiczne wskazują na możliwy spadek temperatury poniżej 5°C w czasie najbliższych 7 dni.

5.2. Warunki przystąpienia do robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem. Wymagania ogólne” pkt 5.

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

5. WYKONANIE ROBÓT

Wymagania dotyczące transportu podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem. Wymagania ogólne” pkt 4.

4. TRANSPORT

Wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem. Wymagania ogólne” pkt 3.

3. SPRZĘT

Lp.	Rodzaj warstwy w konstrukcji nawierzchni drogowej	Wytężalność na ściskanie próbek nasycanych wodą (MPa)	Wskaźnik twardości
1	Podbudowa zasadnicza dla KR1 lub podbudowa pomocnicza dla KR2	od 1,6 do 2,2	od 2,5 do 5,0
2	Główna część warstwy ulepszonego podłoża gruntu lub główna część warstwy ulepszenia	od 1,0 do 1,6	od 1,5 do 2,5
3	Dołna część warstwy ulepszonego podłoża gruntu lub główna część warstwy ulepszenia	—	od 0,5 do 1,5

Zasady obrotu robot podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanych spojami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 7.

7. OBIAR ROBÓT

Zasady postępowania z wadliwie wykonanymi odcinkami podbudowy i ulepszonego podłoża podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanych spojami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 6.5.

6.5. Zasady postępowania z wadliwie wykonanymi odcinkami podbudowy i ulepszonego podłoża

Wymagania dotyczące cech geometrycznych podbudowy i ulepszonego podłoża podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanych spojami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 6.4.

6.4. Wymagania dotyczące cech geometrycznych podbudowy i ulepszonego podłoża

Częstość oraz zakres badań i pomiarów kontrolnych w czasie robót podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanych spojami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 6.3.

6.3. Badania w czasie robót

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania gruntu lub kruszywa zgodnie z ustaleniami SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanych spojami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 6.2.

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanych spojami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 6.

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

Podbudowa i ulepszone podłoże powinny być utrzymywane przez Wykonawcę zgodnie z zasadami określonymi w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanych spojami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 5.4.

5.12. Utrzymanie podbudowy i ulepszonego podłoża

Nie przewiduje się wykonania odcinka próbnego.

5.11. Odcinek próbny

Zasady pielęgnacji warstwy gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntu lub kruszywa stabilizowanych spojami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 5.5.

5.10. Pielęgnacja warstwy z gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem

Jeżeli w niżej położonej warstwie występują spoiny robocze, to spoiny w warstwie leżącej wyżej powinny być względem nich przesunięte o co najmniej 30 cm dla spoiny podłużnej i 1 m dla spoiny poprzecznej.

Jeżeli jest to niemożliwe, przy warstwie wykonanej w prowadnicach, przed wykonaniem kolejnego pasa należy pionową krawędź wykonanego pasa zwilżyć wodą. Przy warstwie wykonanej bez prowadnic w ułożonej i zagęszczonej mieszance, należy niezwłocznie obciąć pionową krawędź. Po zwilżeniu jej wodą należy wbudować kolejny pas. W podobny sposób należy wykonać mieszankę spoinę roboczą na połączeniu działek roboczych. Od obciążenia pionowej krawędzi w wykonanej mieszance można odstąpić wtedy, gdy czas pomiędzy zakończeniem zagęszczania jednego pasa, a rozpoczęciem wbudowania sąsiedniego pasa, nie przekracza 60 minut.

5.9. Spoiny robocze

są wykonywane na koszt Wykonawcy.

Wszelkie mieszane, rozsegregowane, spokane podczas zagęszczania lub w inny sposób wadliwe, muszą być naprawione przez zerwanie warstwy na pełną grubość, wbudowanie nowej mieszanki o odpowiednim składzie i ponowne zagęszczenie. Roboty te wszelkich urzędach obcych.

Specjalną uwagę należy poświęcić zagęszczeniu mieszanki w sąsiedztwie spoin roboczych i poprzecznych oraz najbliższego od podanego w PN-S-96012 i SST.

Zagęszczenie należy kontynuować do osiągnięcia wskaźnika zagęszczenia mieszanki określonego wg BN-77/8931-12 nie być zakończone przed upływem dwóch godzin od chwili dodania wody do mieszanki.

W przypadku technologii mieszania w mieszarkach stacjonarnych operacje zagęszczania i obróbki powierzchniowej muszą zagęszczonej warstwy powinna mieć prawidłowy przekrój poprzeczny i jednolity wygląd.

najbardziej naprawiane przez wymianę mieszanki na pełną głębokość, wyrównanie i ponowne zagęszczenie. Powierzchnia stronie wyżej położonej krawędzi. Pofawiające się w czasie zagęszczania zamienia, ubytki, rozwarstwienia i podobne wady, muszą być

poprawczym powinni rozpocząć się od niżej położonej krawędzi i przesuwać pasami podłużnymi, częściowo nakładającymi się, w przesuwacym podłużnymi, częściowo nakładającymi się w stronę osi jezdni. Zagęszczenie warstwy o jedностороннім spadku

Zagęszczenie podbudowy oraz ulepszonego podłoża o przekroju daszkowym powinno rozpocząć się od krawędzi i wibracyjnych lub ogumionych, w zestawie wskazanym w SST.

Zagęszczenie warstwy gruntu lub kruszywa stabilizowanego cementem należy prowadzić przy użyciu walców gładkich, 5.8. Zagęszczenie

Warstwy podbudowy zasadniczej powinny być wykonywane według technologii mieszania w mieszarkach stacjonarnych.

metody mieszania w mieszarkach stacjonarnych. Wykonana przy zastosowaniu technologii mieszania na miejscu. Wszelkie warstwy leżące wyżej powinny być wykonywane według

Jeżeli stabilizacja będzie wykonywana w dwóch lub więcej warstwach, to tylko najniższej położona warstwa może być warstwach.

Jeżeli projektowana grubość warstwy podbudowy jest większa od maksymalnej, to stabilizację należy wykonywać w dwóch

8. ODBIÓR ROBÓT

Zasady odbioru robót podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntów lub kruszyw stabilizowanych spoiwami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 8.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Zasady dotyczące ustalenia podstawy płatności podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntów lub kruszyw stabilizowanych spoiwami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 9.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

Normy i przepisy związane podano w SST D-04.05.00 „Podbudowy i ulepszone podłoże z gruntów lub kruszyw stabilizowanych spoiwami hydraulicznymi. Wymagania ogólne” pkt 10

PODBUDOWA Z BETONU ASFALTOWEGO

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot ST

Przedmiotem niniejszej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót wykonania podbudowy z betonu asfaltowego BA 0/20 grubości 7 cm przy budowie ul. Przyjacielskiej (na odcinku od ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jezdniowego do działki Nr 1/8) i ciągu pieszo – jezdniowego (na odcinku od ul. Naleczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania ST

Specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzielaniu zamówienia i realizacji robót wymienionych w pkt.1.1.

1.3. Zakres robót objętych ST

Usilenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonywaniem podbudowy z betonu asfaltowego na poszerzeniu drogi wg PN-S-96025: 2000.
Podbudowę z betonu asfaltowego można wykonywać dla dróg o kategorii ruchu od KR1 do KR6 wg „Katalogu typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych”, IBDiM – 1997, występuje KR2.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Mieszanka mineralna (MM) – mieszanka kruszywa i wypełniacza mineralnego o określonym składzie i uziarnieniu.

1.4.2. Mieszanka mineralno-asfaltowa (MMA) – mieszanka mineralna z odpowiednią ilością asfaltu wytworzona na gorąco, w określony sposób, spełniająca określone wymagania.

1.4.3. Beton asfaltowy (BA) – mieszanka mineralno-asfaltowa ułożona i zagęszczona.

1.4.4. Podbudowa asfaltowa – warstwa nośna z betonu asfaltowego spełniająca funkcje nośne w konstrukcji nawierzchni.

1.4.5. Podłoże pod warstwę asfaltową – powierzchnia przygotowana do ułożenia warstwy z mieszanki mineralno-asfaltowej.

1.4.6. Asfalt upłyniony – asfalt drogowy upłyniony lotnymi rozpuszczalnikami.

1.4.7. Emulsja asfaltowa kationowa – asfalt drogowy w postaci zawiesiny rozproszonego asfaltu w wodzie.

1.4.8. Próba technologiczna – wytworzenie mieszanki mineralno-asfaltowej w celu sprawdzenia, czy jej właściwości są zgodne z receptą laboratoryjną.

1.4.9. Odcinek próbny – odcinek warstwy nawierzchni (o długości co najmniej 50 m) wykonany w warunkach zbliżonych do warunków budowy, w celu sprawdzenia pracy sprzętu i uzyskiwanych parametrów technicznych robót.

1.4.10. Kategoria ruchu (KR) – obciążenie drogi ruchem samochodowym, wyrażone w osiach obciążeniowych (100 kN) na obciążeniowy pas ruchu na dobie.

1.4.11. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Asfalt

Należy stosować asfalt drogowy spełniający wymagania określone w PN-C-96170:1965.

Rodzaje stosowanych asfaltów drogowych w zależności od kategorii ruchu podano w tabelcy 1.

2.3. Wypełniacz

Należy stosować wypełniacz, spełniający wymagania PN-S-96504:1961 dla wypełniacza podstawowego i zastępczego. Przechowywanie wypełniacza powinno być zgodne z PN-S-96504:1961.

2.4. Kruszywo

W zależności od kategorii ruchu należy stosować kruszywa podane w tabelcy 1.
Składowanie kruszywa powinno odbywać się w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem i zmieszaniem z innymi asortymentami kruszywa lub jego frakcjami.

D - 04.07.01 – Podbudowa z betonu asfaltowego

4.2.4. Mieszanka betonu asfaltowego
Mieszankę betonu asfaltowego należy przewozić pojazdami samowładowczymi z przykryciem w czasie transportu i podczas oczekiwania na rozładunek.
Czas transportu od załadunku do rozładunku nie powinien przekraczać 2 godzin z jednoczesnym spełnieniem warunków zachowania temperatury w budowaniu.
Zaleca się stosowanie samochodów termosów z podwójnymi ścianami skrzyni wyposażonej w system ogrzewczy.

4.2.3. Kruszywo
Kruszywo można przewozić dowolnymi środkami transportu, w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z innymi asortymentami kruszywa lub jego frakcjami i nadmiernym zawilgoceniem.

4.2.2. Wypełniacz
Wypełniacz luzem należy przewozić w systemach przystosowanych do przewożenia materiałów sypkich, umożliwiającą rozładunek pneumatyczny.
Wypełniacz workowy można przewozić dowolnymi środkami transportu w sposób zabezpieczony przed zawilgoceniem i uszkodzeniem worków.

4.2.1. Asfalt
Asfalt należy przewozić zgodnie z zasadami podanymi w PN-C-04024:1991.
Transport asfaltów drogowych może odbywać się w:
- systemach kolejowych,
- systemach samochodowych,
- bębniach blaszanych,
lub innych pojemnikach stalowych, zaakceptowanych przez Inżyniera/Kierownika Projektu.

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu
Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4. TRANSPORT

Wykonawca przystępujący do wykonania podbudowy z betonu asfaltowego powinien wykazać się możliwością korzystania z następującego sprzętu:
- wtywni (otaczarki) o mieszaniu cyklicznym lub ciągłym do wytwarzania mieszanek mineralno-asfaltowych,
- układek do układania mieszanek mineralno-asfaltowych typu zagęszczanego,
- skraplark,
- walców lekkich, średnich i ciężkich,
- walców ogumionych o regulowanym ciśnieniu w oponach,
- szczotek mechanicznych i/lub innych urządzeń czyszczących,
- samochodów samowładowczych z przykryciem lub termosów.

3.2. Sprzęt do wykonania podbudowy z betonu asfaltowego

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

3. SPRZĘT

Należy stosować drogowe kationowe emulsje asfaltowe spełniające wymagania określone w WT.EmA-99.

2.6. Emulsja asfaltowa kationowa

Należy stosować asfalt upłyniony spełniający wymagania określone w PN-C-96173:1974.

2.5. Asfalt upłyniony

Lp.	Rodzaj materiału nr normy	Wymagania wobec materiałów w zależności od kategorii ruchu KR 1 do KR 2
1	Kruszywo łamane zwykłe i granulowane z surowca skalnego oraz szlaczka (zuzle), wg PN-B-11112:1996, PN-B-11115:1998	Kl. I, II, III; gat. 1, 2
2	Zwir i mieszanka wg PN-B-11111:1996	Kl. I, II
3	Grys i zwir kruszony z naturalnie rozdrobnionego surowca skalnego wg WT/MK-CZDP 84	Kl. I, II, III; gat. 1, 2
4	Piasek wg PN-B-11113:1996	gat. 1, 2
5	Wypełniacz mineralny: a) wg PN-S-96504:1961 b) innego pochodzenia wg orzeczenia laboratorium drogowego	podstawowy, zastępczy, pyły z odpylania
6	Asfalt drogowy wg PN-C-96170:1965	D70

Tablica 1. Wymagania wobec materiałów do podbudowy z betonu asfaltowego

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Projektowanie mieszanki mineralno-asfaltowej do warstwy podbudowy

Przed przystąpieniem do robót, w terminie uzgodnionym z Inżynierem/Kierownikiem Projektu, Wykonawca dostarczy Inżynierowi/Kierownikowi Projektu do akceptacji projekt składu mieszanki mineralno-asfaltowej oraz wyniki badań laboratoryjnych poszczególnych składników i próbki materiałów pobrane w obecności Inżyniera do wykonania badań kontrolnych przez Inwestora.

Projektowanie mieszanki mineralno-asfaltowej polega na:

- dobore składników mieszanki mineralnej,
 - dobore optymalnej ilości asfaltu,
 - określenie jej właściwości i porównaniu wyników z założeniami projektowymi.
- Krzywa uziarnienia mieszanki mineralnej powinna mieścić się w polu dobrego uziarnienia wyznaczonego przez krzywe graniczne.

Rzędne krzywych granicznych uziarnienia mieszanki mineralnych do podbudowy z betonu asfaltowego oraz orientacyjne zawartości asfaltu podano w tablicy 2.

Tablica 2. Rzędne krzywych granicznych uziarnienia mieszanki mineralnych do podbudowy z betonu asfaltowego oraz orientacyjne zawartości asfaltu

Wymiar oczek sit #, mm	Przechodzi przez: 25,0 20,0 16,0 12,8 9,6 8,0 6,3 4,0 2,0 zawartość ziaren > 2,0 0,85 0,42 0,30 0,18 0,15 0,075	Orientacyjna zawartość asfaltu w MMA

5.3. Wytworzenie mieszanki mineralno-asfaltowej

Mieszankę mineralno-asfaltową produkuje się w otaczarce o mieszaniu cyklicznym lub ciągłym zapewniającej prawidłowe dozowanie składników, ich wysuszenie i wymieszanie oraz zachowanie temperatury składników i gotowej mieszanki mineralno-asfaltowej.

Dozowanie składników, w tym także wstępne, powinno być wagowe i zautomatyzowane oraz zgodne z receptą. Dopuszcza się dozowanie objęściowe asfaltu, przy uwzględnieniu zmiany jego gęstości w zależności od temperatury.

Tolerancje dozowania składników mogą wynosić: jedna dziesiąta elementarna wagi, względnie przepływomierza, lecz nie więcej niż $\pm 2\%$ w stosunku do masy składnika.

Asfalt w zbiorniku powinien być ogrzewany w sposób pośredni, z układem termostatowania, zapewniającym utrzymanie stałej temperatury z tolerancją $\pm 5^\circ\text{C}$.

Temperatura asfaltu w zbiorniku powinna wynosić:

- dla D70 od 140°C do 160°C .

Tablica 3. Wymagania wobec mieszanki mineralno-asfaltowych i podbudowy z betonu asfaltowego

Lp.	Właściwości	Wymagania wobec MMA i podbudowy z BA w zależności od kategorii ruchu
1	Moduł sztywności peźzania ¹⁾ , MPa	nie wymaga się
2	Stabilność próbek wg metody Marshalla w temperaturze 60°C , zageszczonych 2×75 uderzeń ubijaka, kN	$\geq 8,0$
3	Odkształcenie próbek jw., mm	od 1,5 do 4,0
4	Wolna przestrzeń w próbkach jw., % v/v	od 4,0 do 8,0
5	Wypętnienie wolnej przestrzeni w próbkach jw., %	$\leq 75,0$
6	Grubość w cm warstwy z MMA o uziarnieniu: od 0 mm do 20,0 mm	od 5,0 do 7,0
7	Wskaźnik zageszczenia warstwy, %	$\geq 98,0$
8	Wolna przestrzeń w warstwie, % v/v	od 4,5 do 9,0

1) oznaczony wg wytycznych IBDM, Informacje, instrukcje – zeszyt nr 48, dotyczy tylko fazy projektowania składu MMA

D – 04.07.01 – Podbudowa z betonu asfaltowego

specjalne warunki, obciążenie ruchem powożnym, stacjonarym, skanalizowanym, itp.

Kruszywo powinno być wysuszone i tak podgrzane, aby mieszanika mineralna po dodaniu wypełniacza uzyskała właściwą temperaturę. Maksymalna temperatura gorącego kruszywa nie powinna być wyższa o więcej niż 30° C od maksymalnej temperatury mieszaniki mineralno-asfaltowej podanej poniżej.

Temperatura mieszaniki mineralno-asfaltowej powinna wynosić:

– z D 70 od 140° C do 170° C.

Temperatura mieszaniki mineralno-asfaltowej może być niższa o 10° C od minimalnej temperatury podanej powyżej.

5.4. Przygotowanie podłoża

Podłoże pod warstwę podbudowy z betonu asfaltowego powinno być wyprofilowane, równe, ustabilizowane i nośne.

Powierzchnia podłoża powinna być sucha i czysta.

Przed rozłożeniem warstwy podbudowy z mieszaniki mineralno-asfaltowej, podłoże należy skropić emulsją asfaltową lub asfaltem upłynionym w ilości ustalonej w ST.

Zalecane ilości asfaltu po odparowaniu wody z emulsji lub upłyniacza z asfaltu upłynionego, w zależności od rodzaju podłoża pod podbudowę, wynoszą od 0,2 do 1,0 kg/m².

Powierzchnie czotowe wjazdów, wpuštěw itp. urządzeń powinny być pokryte asfaltem lub materiałem uszczelniającym, określonym w SST i zaakceptowanym przez Inżyniera.

5.5. Połączenie międzywarstwowe

Podbudowę z betonu asfaltowego należy skropić emulsją asfaltową lub asfaltem upłynionym przed ułożeniem następnej warstwy asfaltowej dla zapewnienia odpowiedniego połączenia międzywarstwowego, w ilości ustalonej w SST.

Zalecane ilości asfaltu po odparowaniu wody z emulsji lub upłyniacza z asfaltu upłynionego wynoszą od 0,3 do 0,5 kg/m².

Skropienie powinno być wykonane z wyprzedzeniem w czasie przewidzianym na odparowanie wody lub odparowaniu upłyniacza; orientacyjny czas wyprzedzenia wynosi co najmniej:

– 8 h przy ilości powyżej 1,0 kg/m² emulsji lub asfaltu upłynionego,

– 2 h przy ilości od 0,5 do 1,0 kg/m² emulsji lub asfaltu upłynionego.

Wymaganie nie dotyczy skropienia rampy ościarki.

5.6. Warunki przystąpienia do robót

Podbudowa z betonu asfaltowego może być wykonywana, gdy temperatura otoczenia jest nie niższa od +5° C dla wykonywanej warstwy grubości < 8 cm i +10° C dla wykonywanej warstwy grubości ≤ 8 cm. Nie dopuszcza się układania mieszaniki mineralno-asfaltowej na mokrym podłożu, podczas opadów atmosferycznych oraz silnego wiatru ($V > 16$ m/s).

5.7. Zarób próby

Wykonawca przed przystąpieniem do produkcji mieszaniki mineralno-asfaltowej jest zobowiązany do przeprowadzenia w obecności Inżyniera kontrolnej produkcji.

Sprawdzenie zawartości asfaltu w mieszance określa się wykonując ekstrakcję.

Tolerancje zawartości składników mieszaniki mineralno-asfaltowej względem składu zaprojektowanego podano w tabelicy 4.

Tabela 4. Tolerancje zawartości składników mieszaniki mineralno-asfaltowej względem składu zaprojektowanego przy badaniu pojedynczej próbki metodą ekstrakcji, % m/m

Lp.	Składniki mieszaniki mineralno-asfaltowej	Mieszaniki mineralno-asfaltowe do nawierzchni dróg o kategorii ruchu KR 1 do KR 2
1	Ziarna pozostające na sitach o oczkach # (mm): 31,5; 25,0; 20,0; 16,0; 12,8; 9,6; 8,0; 6,3; 4,0; 2,0	± 5,0
2	Jw. 0,85; 0,42; 0,30; 0,18; 0,15; 0,075	± 3,0
3	Ziarna przechodzące przez sito o oczkach # 0,075 mm	± 2,0
4	Asfalt	± 0,5

5.8. Odcinek próby

Odcinek próby nie jest wymagany.

5.9. Wykonanie warstwy podbudowy z betonu asfaltowego

Mieszanika mineralno-asfaltowa powinna być w budowywana układarką wyposażoną w układ z automatycznym sterowaniem grubości warstwy i utrzymywaniem niwelety zgodnie z dokumentacją projektową.

Temperatura mieszaniki w budowywanej nie powinna być niższa od minimalnej temperatury mieszaniki podanej w pkt 5.3. Zagęszczenie mieszaniki powinno odbywać się bezzwłocznie, zgodnie ze schematem przebiegu walcu ustalonym na odcinku próby.

Początkowa temperatura mieszaniki w czasie zagęszczania powinna wynosić nie mniej niż:

– dla asfaltu D 70 125° C.

Zagęszczenie mieszaniki należy rozpocząć od krawędzi nawierzchni ku osi. Wskaźnik zagęszczenia ułożonej warstwy powinien być zgodny z wymaganiami podanymi w tabelicy 3.

Złącza w podbudowie powinny być wykonane w linii prostej, równoległej lub prostopadłej do osi drogi.

W przypadku złążeń mieszaniki całą szerokością warstwy, złącza poprzeczne, wykonujące z dziennych działki roboczej, powinny być równe obcięte, posmarowane lepiszczem i zabezpieczone listwą przed uszkodzeniem.

W przypadku rozkładania mieszaniki połową szerokości warstwy, występujące dodatkowe złącze podłużne należy zabezpieczyć w sposób podany dla złącza poprzecznego.

Złącze układowej następnej warstwy, np. wiążącej, powinno być przesuńnięte o co najmniej 15 cm względem złącza podbudowy.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania asfaltu, wypelniaacza oraz kruszywa przeznaczonych do produkcji mieszanki mineralno-asfaltowej i przedstawić wyniki tych badań Inżynierowi/Kierownikowi Projektu do akceptacji.

6.3. Badania w czasie robót

6.3.1. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

Tablica 5. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów podczas wytwarzania mieszanki mineralno-asfaltowej

lp.	Wyszczególnienie badań	Częstotliwość badań
1	Skład i uzamiwienie mieszanki mineralno-asfaltowej	1 próbka przy produkcji do 500 Mg 2 próbki przy produkcji ponad 500 Mg
2	Właściwości asfaltu	dla każdej dostawy (cysterny)
3	Właściwości wypelniaacza	1 na 100 Mg
4	Właściwości kruszywa	przy każdej zmianie
5	Temperatura składników mieszanki mineralno-asfaltowej	dozór ciągły
6	Temperatura mieszanki mineralno-asfaltowej	każdy pojazd przy załadunku i w czasie wbudowywania
7	Wygląd mieszanki mineralno-asfaltowej	iw.
8	Właściwości próbek mieszanki mineralno-asfaltowej	jeden raz dziennie

lp. 1 i lp. 8 – badania mogą być wykonywane zamiennie wg PN-B-96025:2000

6.3.2. Skład i uzamiwienie mieszanki mineralno-asfaltowej

Badanie składu mieszanki mineralno-asfaltowej polega na wykonięciu ekstrakcji wg PN-S-04001:1967. Wyniki powinny być zgodne z receptą laboratoryjną z tolerancją określoną w tablicy 4. Dopuszcza się wykonanie badań innymi równoważnymi metodami.

6.3.3. Badanie właściwości asfaltu

Dla każdej cysterny należy określić penetrację i temperaturę mięknienia asfaltu.

6.3.4. Badanie właściwości wypelniaacza

Na każde 100 Mg zużytego wypelniaacza należy określić uzamiwienie i wilgotność wypelniaacza.

6.3.5. Badanie właściwości kruszywa

Przy każdej zmianie kruszywa należy określić klasę i gatunek kruszywa.

6.3.6. Pomiar temperatury składników mieszanki mineralno-asfaltowej

Pomiar temperatury składników mieszanki mineralno-asfaltowej polega na odczytaniu temperatury na skali odpowiedniego termometru zamontowanego na otaczare. Temperatura ma być zgodna z wymaganiami podanymi w receptie laboratoryjnej i ST.

6.3.7. Pomiar temperatury mieszanki mineralno-asfaltowej

Pomiar temperatury mieszanki mineralno-asfaltowej polega na kilkakrotnym zanurzeniu termometru w mieszance i odczytaniu temperatury.

Dokładność pomiaru $\pm 2^\circ\text{C}$. Temperatura powinna być zgodna z wymaganiami podanymi w receptie i ST.

6.3.8. Sprawdzenie wyglądu mieszanki mineralno-asfaltowej

Sprawdzenie wyglądu mieszanki mineralno-asfaltowej polega na ocenie wizualnej jej wyglądu w czasie produkcji, załadunku, rozładunku i wbudowywania.

6.3.9. Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej

Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej należy określać na próbkach zagęszczonych metodą Marshalla. Wyniki powinny być zgodne z receptą laboratoryjną.

6.4. Badania dotyczące cech geometrycznych i właściwości podbudowy z betonu asfaltowego

6.4.1. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów

Tablica 6. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów wykonanej podbudowy z betonu asfaltowego

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Ogólne zasady odbioru robót podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8. Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową i ST, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg punktu 6 i PN-S-96025:2000 dały wyniki pozytywne.

8. ODBIÓR ROBÓT

Jednostką obmiarową jest m² (metr kwadratowy) podbudowy z betonu asfaltowego.

7.2. Jednostka obmiarowa

Ogólne zasady obmiaru robót podano w ST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

7. OBMIAR ROBÓT

Zagęszczenie i wolna przestrzeń podbudowy powinny być zgodne z wymaganiami ustalonymi w ST i recepte.

6.4.11. Zagęszczenie podbudowy i wolna przestrzeń

Podbudowa powinna mieć jednolitą teksturę, bez miejsc przeasfaltowanych, porowatych, łuszczących się i spękanych.

6.4.10. Wygląd podbudowy

Krawędzie podbudowy powinny być wyprofilowane a w miejscach gdzie zasza konieczność obciążenia pokryte asfaltem.

6.4.9. Krawędzie podbudowy

Złącza podbudowy powinny być wykonane w linii prostej, równoległe lub prostopadłe do osi. Złącza powinny być całkowicie związane, a przylegające warstwy powinny być w jednym poziomie.

Złącza podbudowy powinny być wykonane w linii prostej, równoległe lub prostopadłe do osi. Złącza powinny być całkowicie związane, a przylegające warstwy powinny być w jednym poziomie.

6.4.8. Złącza podłużne i poprzeczne

Grubość podbudowy powinna być zgodna z grubością projektową, z tolerancją $\pm 10\%$.

6.4.7. Grubość podbudowy

Oś podbudowy w planie powinna być usytuowana zgodnie z dokumentacją projektową, z tolerancją 5 cm.

6.4.6. Ukształtowanie osi w planie

Różne wysokościowe powinny być zgodne z dokumentacją projektową, z tolerancją - 1 cm, + 0 cm

6.4.5. Różne wysokościowe

Spadki poprzeczne na odcinkach prostych i na łukach powinny być zgodne z dokumentacją projektową, z tolerancją $\pm 0,5\%$.

6.4.4. Spadki poprzeczne podbudowy

Lp.	Drogi i place	Drogi klasy G
1		12

Tablica 7. Dopuszczalne nierówności

Nierówności podłużne i poprzeczne podbudowy mierzone wg BN-68/8931-04 lub metodą równoważną, nie powinny być większe od podanych w tablicy 7.

6.4.3. Równość podbudowy

Szerokość podbudowy powinna być zgodna z dokumentacją projektową, z tolerancją + 5 cm.

6.4.2. Szerokość podbudowy

Lp.	Badana cecha	Minimalna częstotliwość badań i pomiarów
1	Szerokość warstwy	2 razy na odcinku drogi o długości 1 km
2	Równość podłużna warstwy	każdy pas ruchu planogramem lub taśmą co 10 m
3	Równość poprzeczna warstwy	nie rzadziej niż co 5 m
4	Spadki poprzeczne warstwy	10 razy na odcinku drogi o długości 1 km
5	Różne wysokościowe warstwy	pomiar rzędnych niwelacji podłużnej i poprzecznej oraz usytuowania osi według dokumentacji
6	Ukształtowanie osi w planie	budowy
7	Grubość warstwy	2 próbki z każdego pasa o powierzchni do 3000 m ²
8	Złącza podłużne i poprzeczne	cała długość złącza
9	Krawędź warstwy	cała długość
10	Wygląd warstwy	ocena ciągła
11	Zagęszczenie warstwy	2 próbki z każdego pasa o powierzchni do 3000 m ²
12	Wolna przestrzeń w warstwie	1w.

Nowe zalecenia przedstawia tablica 1.

W związku z wprowadzeniem PN-EN 12591:2002 (U), Instytut Badawczy Dróg i Mostów w porozumieniu z Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad uaktualni zalecenia doboru lepszycza asfaltowego do mieszank mineralno-asfaltowych w „Katalogu typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych”, który był podstawą opracowania OST wymienionych w punkcie 2.

3. Zalecane lepszycza asfaltowe

Niniejsza informacja dotyczy również innych OST uwzględniających roboty z wykorzystaniem lepszycza asfaltowego.

6. D-05.03.22 Nawierzchnia z asfaltu piaskowego.
5. D-05.03.13 Nawierzchnia z mieszanki mastyksowo-grysowej (SMA)
4. D-05.03.12 Nawierzchnia z asfaltu twardolanego
3. D-05.03.07 Nawierzchnia z asfaltu lanego
2. D-05.03.05 Nawierzchnia z betonu asfaltowego
1. D-04.07.01 Podbudowa z betonu asfaltowego

Warszawa 1997.

Niniejsza informacja dotyczy stosowania asfaltów wg PN-EN 12591:2002 (U) w OST, wydanych przez GDDP w 2001 r., uwzględniających założenia „Katalogu typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych” (KTKNPP), GDDP – IBDiM,

2. Zmiany aktualizacyjne w OST

wg PN-C-96170:1965.

w dokumentach kontraktowych normy PN-C-96170:1965 ma ona zastosowanie, pod warunkiem pozyskania asfaltu produkowanego

Norma PN-EN 12591:2002 (U), nie uwzględnia dotychczas stosowanej normy PN-C-96170:1965. Z chwilą przywołania

Asfaltu, zgodne z PN-EN 12591:2002 (U) są dostępne w Polsce od początku 2003 r.

Norma ta klasyfikuje asfalt w innym podziale rodzajowym niż dotychczasowa norma PN-C-96170:1965.

stosowania w Polsce norma PN-EN 12591:2002 (U), określająca metody badań i wymagania wobec asfaltów drogowych.

W 2002 r. decyzją prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego została przyjęta, metoda notyfikacji (bez tłumaczenia), do

1. Podstawa zmian

GDDKIA-BR13/211/3/03 z dnia 2003.09.22.

Niniejsza aktualizacja OST została wprowadzona do stosowania przez Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad pismem nr

INFORMACJA AKTUALIZACYJNA O ASFALTACH WPROWADZONYCH NORMĄ PN-EN 12591:2002 (U)

powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43 z 1999 r., poz. 430).

15. Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim

zestąpi 48, IBDiM, Warszawa, 1995.

modułu sztywności mieszanki mineralno-bitumicznych metodą pytania pod obciążeniem statycznym, Informacje, instrukcje –

14. Zasadę projektowania betonu asfaltowego o zwiększonej odporności na odfekalowanie trwałe. Wytoczne oznaczania odfekalowania i

13. Wymagania techniczne. Drogowe kationowe emulsje asfaltowe Ema-9, Informacje, instrukcje – zeszyt 60, IBDiM, Warszawa, 1999

12. Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych. IBDiM, Warszawa, 1997

10.2. Inne dokumenty

11. BN-68/8931-04

10. PN-S-96025:2000

9. PN-S-96504:1961

8. PN-S-04001:1967

7. PN-C-96173:1974

6. PN-C-96170:1965

5. PN-C-04024:1991

4. PN-B-11115:1998

3. PN-B-11113:1996

2. PN-B-11112:1996

1. PN-B-11111:1996

10.1. Normy

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

– przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych, wymaganych w specyfikacji technicznej.

– obcięcie krawędzi i posmarowanie asfaltem,

– wykonanie połączeń podłużnych i poprzecznych,

– rozłożenie i zagęszczenie mieszanki mineralno-asfaltowej,

– skropienie miedzywarstwowo,

– posmarowanie lepszycza krawędzi urządzeń obcych,

– wyprodukowanie mieszanki mineralno-asfaltowej i jej transport na miejsce wbudowania,

– dostarczenie materiałow,

– oznakowanie robót,

– prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,

Cena wykonania 1 m² podbudowy z betonu asfaltowego obejmuje:

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Ep.	Właściwości		Metoda badania		Kodziej asfaltu	
1	Penetracja w 25°C	0,1 mm	PN-EN 1426	20-30	35-50	50-70
2	Temperatura mięknięcia	°C	PN-EN 1427	55-63	50-58	46-54
3	Temperatura zapłonu, nie mniej niż	°C	PN-EN 22592	240	230	230
4	Zawartość składników rozpuszczalnych, nie mniej niż	%	PN-EN 12592	99	99	99
5	Zmiana masy po starzeniu (ubytek lub przyrost) nie więcej niż	%	PN-EN 12607-1	0,5	0,5	0,8
6	Pozostała penetracja po starzeniu, nie mniej niż	%	PN-EN 1426	55	53	50
7	Temperatura mięknięcia po starzeniu, nie mniej niż	°C	PN-EN 1427	57	52	48
WŁAŚCIWOŚCI SPECJALNE KRAJOWE						
8	Zawartość parafiny, nie więcej niż	%	PN-EN 12606-1	2,2	2,2	2,2
9	Wzrost temp. mięknięcia po starzeniu, nie więcej niż	°C	PN-EN 1427	8	8	9
10	Temperatura łamliwości, nie więcej niż	°C	PN-EN 12593	Nie określa się		

W związku z wprowadzeniem PN-EN 12591:2002 (U), Instytut Badawczy Drog i Mostów w porozumieniu z Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad ustalił wymagane właściwości dla asfaltów z dostosowaniem do warunków polskich - tablica 2. Tablica 2. Podział rodzajowy i wymagane właściwości asfaltów drogowych o penetracji od 20 x 0,1 mm do 330 x 0,1 mm wg PN-EN 12591:2002 (U) z dostosowaniem do warunków polskich

4. Wymagania wobec asfaltów drogowych

Uwaga: ¹ - do cienkich warstw
 Oznaczenia:
 KTKNPP - Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podanych i polepszonych,
 SMA - mieszanka masytkowo-grysowa,
 MNU - mieszanka o nieciągłym uziarnieniu,
 35/50 - asfalt wg PN-EN 12591:2002 (U), zastępujący asfalt D-50 wg PN-C-96170:1965,
 50/70 - asfalt wg PN-EN 12591:2002 (U), zastępujący asfalt D-70 wg PN-C-96170:1965,
 DE, DP - polimerasfalt wg TWT PAD-97 Tymczasowe wytyczne techniczne. Polimerasfalty drogowe. Informacje, instrukcje - zeszyt 54, IBDM, Warszawa 1997

Typ mieszanki i przeznaczenie		Tablica zat. A		Kategoria ruchu	
Mieszanki mineralno-asfaltowe do warstwy szceralnej (beton asfaltowy, mieszanka SMA, mieszanka MNU)	Tablica E	DE150 A,B,C ¹	50/70	DE80 A,B,C ¹	50/70
		DE30 A,B,C	50/70	DE80 A,B,C	50/70
Beton asfaltowy do warstwy wiążącej	Tablica C	DE30 A,B,C	35/50	DE30 A,B,C	35/50
		DP30	DP30	DP30	DP30
Beton asfaltowy do podbudowy	Tablica A	50/70	50/70	35/50	35/50
	KTKNPP	KR1-2	KR3-4	KR5-6	KR5-6

Tablica 1. Zalecane lepizsacza asfaltowe do mieszank mineralno-asfaltowych według przeznaczenia mieszanki i obciążenia drogi ruchem

SZCZEGÓŁOWE SPECYFIKACJE TECHNICZNE

D – 05.03.05 CPV: 45233220 – 7

NAWIERZCHNIA Z BETONU ASFALTOWEGO (WARSTWA ŚCIERALNA)

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonywaniem warstwy ścieralnej nawierzchni z betonu asfaltowego przy budowie ul. Przyjaźni (na odcinku od ul. Należowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jezdni do działki Nr 1/8) i ciągu pieszo – jezdni (na odcinku od ul. Należowskiej do ul. Skromnej w Lublinie).

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonywaniem warstwy ścieralnej z betonu asfaltowego wg PN-S-96025:2000;

– grubości 4 cm, BA 0/16 – warstwa ścieralna.

Nawierzchnię z betonu asfaltowego można wykonywać dla dróg o kategorii ruchu od KR1 do KR6 wg „Katalogu typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych”, IBDIM – 1997, występuje KR2.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Mieszanka mineralna (MM) – mieszanka kruszywa i wypełniacza mineralnego o określonym składzie i uziarnieniu.

1.4.2. Mieszanka mineralno-asfaltowa (MMA) – mieszanka mineralna z odpowiednią ilością asfaltu lub polimerasfaltu, wytworzona na gorąco, w określony sposób, spełniająca określone wymagania.

1.4.3. Beton asfaltowy (BA) – mieszanka mineralno-asfaltowa ułożona i zagęszczona.

1.4.4. Spodek adhezyjny – substancja powierzchniowo czynna, która poprawia adhezję asfaltu do materiałów mineralnych oraz zwiększa odporność błonki asfaltu na powierzeni kruszywa na odmnywanie wodą; może być dodawany do asfaltu lub do kruszywa.

1.4.5. Podłoże pod warstwę asfaltową – powierzchnia przygotowana do ułożenia warstwy z mieszanki mineralno-asfaltowej.

1.4.6. Asfalt upłyniony – asfalt drogowy upłyniony lotnymi rozpuszczalnikami.

1.4.7. Emulsja asfaltowa kationowa – asfalt drogowy w postaci zawiesiny rozproszonego asfaltu w wodzie.

1.4.8. Próba technologiczna – wytworzenie mieszanki mineralno-asfaltowej w celu sprawdzenia, czy jej właściwości są zgodne z receptą laboratoryjną.

1.4.9. Odcinek próbny – odcinek warstwy nawierzchni o długości co najmniej 50 m) wykonany w warunkach zbliżonych do warunków budowy, w celu sprawdzenia pracy sprzętu i uzyskiwanych parametrów technicznych robót.

1.4.10. Kategoria ruchu (KR) – obciążenie drogi ruchem samochodowym, wyrażone w osiach obciążeniowych (100 kN) na obciążeniowy pas ruchu na dobie.

1.4.11. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Asfalt

Należy stosować asfalt drogowy spełniający wymagania określone w PN-C-96170:1965.

W zależności od rodzaju warstwy i kategorii ruchu należy stosować asfalty drogowe podane w tabelcy 1.

2.3. Wypełniacz

Należy stosować wypełniacz, spełniający wymagania określone w PN-S-96504:1961 dla wypełniacza podstawowego i zastępczego.

Przechowywanie wypełniacza powinno być zgodne z PN-S-96504:1961.

Tablica 1. Wymagania wobec materiałów do warstwy wiążącej i wyrównawczej z betonu asfaltowego

D – 05.03.05 Nawierzchnia z betonu asfaltowego (warstwa wiążąca i wyrównawcza)

Kruszywo można przewozić dowolnymi środkami transportu, w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem i zmieszaniem z innymi asortymentami kruszywa lub jego frakcjami i nadmiernym zawilgoceniem.

4.2.3. Kruszywo

uszkodzeniem worków.

Wypełniacz workowany można przewozić dowolnymi środkami transportu w sposób zabezpieczony przed zawilgoceniem i rozładunek pneumatyczny.

Wypełniacz luzem należy przewozić w cysternach przystosowanych do przewozu materiałów sypkich, umożliwiających

4.2.2. Wypełniacz

lub innych pojemnikach stalowych, zaakceptowanych przez Inżyniera.

– bębnochodowych,

– cysternach samochoodowych,

– cysternach kolejowych,

– Transport asfaltów drogowych może odbywać się w:

Asfalt należy przewozić zgodnie z zasadami podanymi w PN-C-04024:1991.

4.2.1. Asfalt

4.2. Transport materiałów

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

4. TRANSPORT

– samochodów samowyładowczych z przykryciem lub termosów.

– szczerpek mechanicznych lub/i innych urządzeń czyszczących,

– walców ogumionych,

– walców stalowych gładkich,

– walców lekkich, średnich i ciężkich,

– skraplarek,

– układarek do układania mieszanek mineralno-asfaltowych typu zagęszczanego,

– wylotni (otaczarki) o mieszaniu cyklicznym lub ciągłym do wytwarzania mieszanek mineralno-asfaltowych,

korzystania z następującego sprzętu:

Wykonawca przystępujący do wykonania warstw nawierzchni z betonu asfaltowego powinien wykazać się możliwością

3.2. Sprzęt do wykonania nawierzchni z betonu asfaltowego

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

3. SPRZĘT

Należy stosować drogowe kationowe emulsje asfaltowe spełniające wymagania określone w WT.EmA-99.

2.6. Emulsja asfaltowa kationowa

Należy stosować asfalt uplymiony spełniający wymagania określone w PN-C-96173:1974.

2.5. Asfalt uplymiony

innymi asortymentami kruszywa lub jego frakcjami.

Skladowanie kruszywa powinno odbywać się w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem i zmieszaniem z

W zależności od kategorii ruchu i warstwy należy stosować kruszywa podane w tabelicy I.

2.4. Kruszywo

Lp.	Rodzaj materiału nr normy	Wymagania wobec materiałów w zależności od kategorii ruchu	
		KR 1 lub KR 2	KL I, II; gat. 1, 2
1	Kruszywo łamane granulowane wg PN-B-11112:1996, PN-B-11115:1998	a) z surowca skalnego b) z surowca szlucznego (zuzle pomiedziowe i stalowmicze) c) z surowca szlucznego (zuzle pomiedziowe i stalowmicze)	KL I, II; gat. 1, 2 JW. JW.
2	Kruszywo łamane zwykłe wg PN-B-11112:1996		KL I, II
3	Zwir i mieszanka wg PN-B-11111:1996		KL I, II; gat. 1, 2
4	Grys i zwir kruszony z naturalnie rozdrobnionego surowca skalnego wg WT/MK-CZDP 84		KL I, II ¹⁾ gat. 1, 2
5	Piasek wg PN-B-11113:1996		gat. 1, 2
6	Wypełniacz mineralny: a) wg PN-S-96504:1961 b) Inego pochodzenia wg orzeczenia laboratoryjnego		podstawowy, zastępczy pyły z odpylania popioły lotne
7	Asfalt drogowy wg TWT/PAD-97		D 70

4.2.4. Mieszanka betonu asfaltowego

Mieszankę betonu asfaltowego należy przewozić pojazdami samowładowymi z prędkościami w czasie transportu i podczas oczekiwania na rozładunek.

Czas transportu od załadunku do rozładunku nie powinien przekraczać 2 godzin z jednoczesnym spełnieniem warunków zachowania temperatury w budowania.

Zaleca się stosowanie samochodów termosów z podwojnymi ścianami skrzyni wyposażonej w system ogrzewczy.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Projektowanie mieszanki mineralno-asfaltowej

Przed przystąpieniem do robót, w terminie uzgodnionym z Inżynierem, Wykonawca dostarczy Inżynierowi do akceptacji projekt składu mieszanki mineralno-asfaltowej oraz wyniki badań laboratoryjnych poszczególnych składników i próbki materiałów pobrane w obecności Inżyniera do wykonania badań kontrolnych przez Inwestora.

Projektowanie mieszanki mineralno-asfaltowej polega na:

– doborze składników mieszanki mineralnej,

– doborze optymalnej ilości asfaltu,

– określeniu jej właściwości i porównaniu wyników z założeniami projektowymi.

Krzywa uziarnienia mieszanki mineralnej powinna mieścić się w polu dobrego uziarnienia wyznaczonego przez krzywe graniczne.

5.2.1. Warstwa wiążąca i wytrównawcza z betonu asfaltowego

Rzędne krzywych granicznych uziarnienia mieszanki mineralnych do warstwy wiążącej i wytrównawczej z betonu asfaltowego oraz orientacyjne zawartości asfaltu podano w tabeli 2.

Krzywe graniczne uziarnienia mieszanki mineralno-asfaltowej powinny być ustalone na podstawie badań próbek przedstawiono na rysunku 1 i 2. Skład mieszanki mineralno-asfaltowej powinien być ustalony na podstawie badań próbek wykonanych wg metody Marshalla; próbki powinny spełniać wymagania podane w tabeli 3 lp. od 1 do 5.

Wykonana warstwa wiążąca i wytrównawcza z betonu asfaltowego powinna spełniać wymagania podane w tabeli 3 lp. od 6 do 8.

Tabela 2. Rzędne krzywych granicznych uziarnienia mieszanki do warstwy wytrównawczej z betonu asfaltowego oraz orientacyjne zawartości asfaltu

Wymiar oczek sit #, mm	Przechodzi przez: 20,0 16,0 12,8 9,6 8,0 6,3 4,0 2,0	zawartość ziaren > 2,0 mm 0,85 0,42 0,30 0,18 0,15 0,075	Orientacyjna zawartość asfaltu w MMA, % m/m	
			5,0 ÷ 6,5	7 ÷ 11
Rzędne krzywych granicznych uziarnienia MVI w zależności od kategorii ruchu	100	100	100	100
KR 1 lub KR 2	90 ÷ 100	90 ÷ 100	80 ÷ 100	80 ÷ 100
Mieszanka mineralna, mm	80 ÷ 100	69 ÷ 100	62 ÷ 93	56 ÷ 87
od 0 do 16	45 ÷ 76	35 ÷ 64	(36 ÷ 65)	26 ÷ 50
	19 ÷ 39	17 ÷ 33	13 ÷ 25	12 ÷ 22
	7 ÷ 11	7 ÷ 11	7 ÷ 11	7 ÷ 11

1) Tylko do warstwy wytrównawczej
Krzywe graniczne uziarnienia mieszanki mineralnych do warstwy wiążącej i wytrównawczej z betonu asfaltowego przedstawiono na rysunkach 1 i 2.

Mieszanka mineralno-asfaltowa powinna być wbdowywana ukłdaraką wyposazoną w ukłd z automatyicznym sterowaniem grubości warstwy i utrzymywaniem niwelety zgodnie z dokumentacją projektową.

Temperatura mieszanki wbdowywanej nie powinna być niższa od minimalnej temperatury mieszanki podanej w pktcie 5.3. Zagęszczanie mieszanki powinno odbywać się bezzwłocznie.

Początkowa temperatura mieszanki w czasie zagęszczania powinna wynosić nie mniej niż:

– dla asfaltu D 50 130° C, dla KR2 – warstwa wiążąca i wyrownawcza.

5.9. Wykonanie warstwy z betonu asfaltowego

Nie przewiduje się wykonania odcinka próbego.

5.8. Odcinek próby

Lp.	Składniki mieszanki mineralno-asfaltowej	Mieszanki mineralno-asfaltowe do nawierzchni dróg o kategorii ruchu KR I ÷ KR 2
1	Ziarna pozostające na siałach o oczkach # mm: 31,5; 25,0; 20,0; 16,0; 12,8; 9,6; 8,0; 6,3; 4,0; 2,0	± 5,0
2	Ziarna pozostające na siałach o oczkach # mm: 0,85; 0,42; 0,30; 0,18; 0,15; 0,075	± 3,0
3	Ziarna przechodzące przez sito o oczkach # 0,075 mm	± 2,0
4	Asfalt	± 0,5

Wykonawca przed przystąpieniem do produkcji mieszank mineralno-asfaltowych jest zobowiązany do przeprowadzenia zarobu próbnego w obecności Inżyniera kontrolnej produkcji.

Sprawdzenie zawartości asfaltu w mieszance określa się wykonując ekstrakcję.

Tolerancje zawartości składników mieszanki mineralno-asfaltowej względem składu zaprojektowanego podano w tablicy 7.

Tablica 7. Tolerancje zawartości składników mieszanki mineralno-asfaltowej względem składu zaprojektowanego przy badaniu pojedynczej próbki metodą ekstrakcji, % m/m

5.7. Zarob próby

Warstwa nawierzchni z betonu asfaltowego może być układana, gdy temperatura otoczenia jest nie niższa od +5° C dla wykonywanej warstwy grubości > 8 cm i +10° C dla wykonywanej warstwy grubości ≤ 8 cm. Nie dopuszcza się układania mieszanki mineralno-asfaltowej na mokrym podłożu, podczas opadów atmosferycznych oraz silnego wiatru ($V > 16$ m/s).

5.6. Warunki przystąpienia do robót

Skroplenie powinno być wykonane z wyprzedzeniem w czasie przewidzianym na odparowanie wody lub ulotnienie upłyniacza; orientacyjny czas wyprzedzenia wynosi co najmniej:

– 0,5 h przy ilości od 0,2 do 0,5 kg/m² emulsji lub asfaltu upylnionego.

Wymaganie nie dotyczy skroplenia rampy otaczarki.

Lp.	Połączenie nowych warstw	Ilość asfaltu po odparowaniu wody z emulsji lub upłyniacza z asfaltu upylnionego kg/m ²
1	Asfaltowa warstwa wyrownawcza	od 0,3 do 0,5
2	Asfaltowa warstwa wiążąca	od 0,1 do 0,3

Tablica 6. Zalecane ilości asfaltu po odparowaniu wody z emulsji asfaltowej lub upłyniacza z asfaltu upylnionego

Każdą ułożoną warstwę należy skropić emulsją asfaltową lub asfalem upylnionym przed ułożeniem następnej, w celu zapewnienia odpowiedniego połączenia międzywarstwowego, w ilości ustalonej w SST.

Zalecane ilości asfaltu po odparowaniu wody z emulsji asfaltowej lub upłyniacza podano w tablicy 6.

5.5. Połączenie międzywarstwowe

Lp.	Podłoże do wykonania warstwy z mieszanki betonu asfaltowego	Ilość asfaltu po odparowaniu wody z emulsji lub upłyniacza z asfaltu upylnionego, kg/m ²
1	Nawierzchnia asfaltowa o chropowatej powierzchni	od 0,2 do 0,5
Podłoże pod warstwę asfaltową		

Tablica 5. Zalecane ilości asfaltu po odparowaniu wody z emulsji asfaltowej lub upłyniacza z asfaltu upylnionego

W przypadku gdy nierówności podłoża są większe od podanych w tablicy 4, podłoże należy wyrownać poprzez frezowanie. Przed rozłożeniem warstwy nawierzchni z betonu asfaltowego, podłoże należy skropić emulsją asfaltową lub asfalem upylnionym w ilości ustalonej w SST. Zalecane ilości asfaltu po odparowaniu wody z emulsji lub upłyniacza podano w tablicy 5.

Powierzchnie czotowe krawężników, wzdłużów, wpustów itp. urządzeń powinny być pokryte asfalem lub materiałem uszczelniającym określonym w SST i zaakceptowanym przez Inżyniera.

Lp.	Drugi i plac	Drugi klasy I i D	12
Podłoże pod warstwę			ścieralna
			wiąząca

Tablica 4. Maksymalne nierówności podłoża pod warstwę asfaltową, mm

Nierówności podłoża pod warstwę asfaltową nie powinny być większe od podanych w tablicy 4.

Podłoże pod warstwę nawierzchni z betonu asfaltowego powinno być wyprofilowane i równe. Powierzchnia podłoża powinna być sucha i czysta.

5.4. Przygotowanie podłoża

- 6.3.5.** Badanie właściwości kruszywa
Przy każdej zmianie kruszywa należy określić klasę i gatunek kruszywa.
- 6.3.6.** Pomiar temperatury składników mieszanki mineralno-asfaltowej
Pomiar temperatury składników mieszanki mineralno-asfaltowej polega na odczytaniu temperatury na skali odpowiedniego termometru zamontowanego na otaczarce. Temperatura powinna być zgodna z wymaganiami podanymi w receptie laboratoryjnej i SST.
- 6.3.7.** Pomiar temperatury mieszanki mineralno-asfaltowej
Pomiar temperatury mieszanki mineralno-asfaltowej polega na kilkakrotnym zanurzeniu termometru w mieszance i odczytaniu temperatury.
- 6.3.8.** Sprawdzenie wyglądu mieszanki mineralno-asfaltowej
Dokładność pomiaru $\pm 2^\circ \text{C}$. Temperatura powinna być zgodna z wymaganiami podanymi w SST.
- 6.3.9.** Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej
Sprawdzenie wyglądu mieszanki mineralno-asfaltowej polega na ocenie wizualnej jej wyglądu w czasie produkcji, załadunku, rozładunku i w budowywania.
- 6.4.1.** Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów
Właściwości mieszanki mineralno-asfaltowej należy określać na próbkach zagęszczonych metodą Marshalla. Wyniki powinny być zgodne z receptą laboratoryjną.
- 6.4.** Badania dotyczące cech geometrycznych i właściwości warstw nawierzchni z betonu asfaltowego

Lp	Wyszczególnienie badań	Częstotliwość badań
1	Skład i uziamnienie mieszanki mineralno-asfaltowej pobranej w wylówni	1 próbka przy produkcji do 500 Mg 2 próbki przy produkcji ponad 500 Mg
2	Właściwości asfaltu	dla każdej dostawy (cysterny)
3	Właściwości wypełniacza	1 na 100 Mg
4	Właściwości kruszywa	przy każdej zmianie
5	Temperatura składników mieszanki mineralno-asfaltowej	dozór ciągły
6	Temperatura mieszanki mineralno-asfaltowej	każdy pojazd przy załadunku i w czasie w budowywania
7	Wygląd mieszanki mineralno-asfaltowej	!w!
8	Właściwości próbek mieszanki mineralno-asfaltowej pobranej w wylówni	każdy raz dziennie

!p. 1 i !p. 8 – badania mogą być wykonywane zamiennie wg PN-S-96025:2000

Tablica 8. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów podczas wytwarzania mieszanki mineralno-asfaltowej

- Na każde 100 Mg zużytego wypełniacza należy określić uziamnienie i wilgotność wypełniacza.
- 6.3.4.** Badanie właściwości wypełniacza
Dla każdej cysterny należy określić penetrację i temperaturę mięknięcia asfaltu.
- 6.3.3.** Badanie właściwości asfaltu
metodami.
- być zgodne z receptą laboratoryjną z tolerancją określoną w tablicy 7. Dopuszcza się wykonanie badań innymi równoważnymi metodami.
- 6.3.2.** Skład i uziamnienie mieszanki mineralno-asfaltowej
Badanie składu mieszanki mineralno-asfaltowej polega na wykonaniu ekstrakcji wg PN-S-04001:1967. Wyniki powinny być zgodne z receptą laboratoryjną z tolerancją określoną w tablicy 7. Dopuszcza się wykonanie badań innymi równoważnymi metodami.
- 6.3.1.** Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów
Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów w czasie wytwarzania mieszanki mineralno-asfaltowej podano w tablicy 8.
- 6.3.** Badania w czasie robót
- Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania asfaltu, wypełniacza oraz kruszyw przeznaczonych do produkcji mieszanki mineralno-asfaltowej i przedstawić wyniki tych badań Inżynierowi do akceptacji.
- 6.2.** Badania przed przystąpieniem do robót
Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.
- 6.1.** Ogólne zasady kontroli jakości robót

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

Inżyniera.

oklejona samoprzylepną taśmą asfaltowo-kauczukową. Sposób wykonywania złączeń roboczych powinien być zaakceptowany przez Inżyniera.

Złącze robocze powinno być równo obcięte i powierzchnia obciętej krawędzi powinna być posmarowana asfaltem lub asfaltową emulsią. Złącze robocze powinno być w jednym poziomie.

Złącza w konstrukcji wielowarstwowej powinny być przesunięte względem siebie co najmniej o 15 cm. Złącza powinny być wykonane w lini prostej, równoległej lub prostopadłej do osi drogi.

Złączenia w nawierzchni powinny być wykonane w lini prostej, równoległej lub prostopadłej do osi drogi.

Złączenia w nawierzchni podanymi w tablicach 3.

Zagęszczanie należy rozpocząć od krawędzi nawierzchni ku osi. Wskaźnik zagęszczenia ułożonej warstwy powinien być zgodny z wymaganiami podanymi w tablicach 3.

Częstość i zakres badań i pomiarów wykonanych warstw nawierzchni z betonu asfaltowego podaje tabela 9.

Tabela 9. Częstość i zakres badań i pomiarów wykonanej warstwy z betonu asfaltowego

Lp.	Badana cecha	Minimalna częstość badań i pomiarów
1	Szerokość warstwy	2 razy na odcinku drogi o długości 1 km
2	Równość podłużna warstwy	każdy pas ruchu planografem lub tarcą co 10 m
3	Równość poprzeczna warstwy	nie rzadziej niż co 5m
4	Spadki poprzeczne warstwy	10 razy na odcinku drogi o długości 1 km
5	Rzędne wysokościowe warstwy	pomiar rzędnych niwelacji podłużnej i poprzecznej oraz usytuowania osi według dokumentacji budowy
6	Ukształtowanie osi w planie	
7	Grubość warstwy	2 próbki z każdego pasa o powierzchni do 3000 m ²
8	Złącza podłużne i poprzeczne	cała długość złącza
9	Krawędź, obramowanie warstwy	cała długość
10	Wygląd warstwy	ocena ciągła
11	Zagęszczenie warstwy	2 próbki z każdego pasa o powierzchni do 3000 m ²
12	Wolna przestrzeń w warstwie	1w.

6.4.2. Szerokość warstwy
Szerokość warstwy ściertnej z betonu asfaltowego powinna być zgodna z dokumentacją projektową, z tolerancją +5 cm.

6.4.3. Równość warstwy
Nierówności podłużne i poprzeczne warstw z betonu asfaltowego mierzone wg BN-68/8931-04 nie powinny być większe od podanych w tabeli 13.

Tabela 13. Dopuszczalne nierówności warstw asfaltowych, mm

Lp.	Drogi i place	Warstwa ściertna	Warstwa wiążąca	Warstwa wzmacniająca
1	Drogi klasy I i D	9		

6.4.4. Spadki poprzeczne warstwy
Spadki poprzeczne warstwy z betonu asfaltowego na odcinkach prostych i na łukach powinny być zgodne z dokumentacją projektową, z tolerancją ± 0,5 %.

6.4.5. Rzędne wysokościowe

Rzędne wysokościowe warstwy powinny być zgodne z dokumentacją projektową, z tolerancją ± 1 cm.

6.4.6. Ukształtowanie osi w planie

Oś warstwy w planie powinna być usytuowana zgodnie z dokumentacją projektową, z tolerancją 5 cm.

6.4.7. Grubość warstwy

Grubość warstwy powinna być zgodna z grubością projektową, z tolerancją ± 10 %.

6.4.8. Złącza podłużne i poprzeczne

Złącza w nawierzchni powinny być wykonane w linii prostej, równoległe lub prostopadłe do osi. Złącza w konstrukcji wielowarstwowej powinny być przesunięte względem siebie co najmniej o 15 cm. Złącza powinny być całkowicie związane, a przylegające warstwy powinny być w jednym poziomie.

6.4.9. Krawędź, obramowanie warstwy

Warstwa ściertna przy opornikach drogowych i urzędzeniach w jezdni powinna wystawać od 3 do 5 mm ponad ich powierzchnię. Warstwy bez oporników powinny być wyprofilowane, a w miejscach gdzie zasła konieczność obciążenia – pokryte asfaltem.

6.4.10. Wygląd warstwy

Wygląd warstwy z betonu asfaltowego powinien mieć jednolitą teksturę, bez miejsc przestawianych, porowatych, iuszcących się i spękanych.

6.4.11. Zagęszczenie warstwy i wolna przestrzeń w warstwie

Zagęszczenie i wolna przestrzeń w warstwie powinny być zgodne z wymaganiami ustalonymi w SST i receptie laboratoryjnej.

7. OBMAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostką obmiarową jest m² (metr kwadratowy) warstwy nawierzchni z betonu asfaltowego.

8. ODBIÓR ROBÓT

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8. Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową i SST, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pktu 6 i PN-S-96025:2000 daly wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Cena wykonania 1 m² warstwy nawierzchni z betonu asfaltowego obejmuje:

- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze;
- oznakowanie robót, zgodnie z zatwierdzonym projektem organizacji ruchu;
- dostarczenie materiałów;
- wyprodukowanie mieszanki mineralno-asfaltowej i jej transport na miejsce wbudowania;
- posmarowanie lepiszczem krawędzi urządzeń obcych i krawężników;
- skropienie międzywarstwowe;
- rozłożenie i zagęszczenie mieszanki mineralno-asfaltowej;
- obicie krawędzi i posmarowanie asfaltem;
- przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych, wymaganych w specyfikacji technicznej.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1. PN-B-11111:1996 Kruszywa mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Zwir i mieszanka
2. PN-B-11112:1996 Kruszywa mineralne. Kruszywa lamane do nawierzchni drogowych
3. PN-B-11113:1996 Kruszywa mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Piasek
4. PN-B-11115:1998 Kruszywa mineralne. Kruszywa sztuczne z żużla stalowego do nawierzchni drogowych
5. PN-C-04024:1991 Ropa naftowa i przetwory naftowe. Pakowanie, znakowanie i transport
6. PN-C-96170:1965 Przetwory naftowe. Asfalty drogowe
7. PN-C-96173:1974 Przetwory naftowe. Asfalty uplyniome AUN do nawierzchni drogowych
8. PN-S-04001:1967 Drogi samochodowe. Metody badań mas mineralno-bitumicznych i nawierzchni bitumicznych
9. PN-S-96504:1961 Drogi samochodowe. Wypelniaz kamienny do mas bitumicznych
10. PN-S-96025:2000 Drogi samochodowe i lotniskowe. Nawierzchnie asfaltowe. Wymagania
11. BN-68/8931-04 Drogi samochodowe. Pomiar równosci nawierzchni planogramem i łatą

10.2. Inne dokumenty

12. Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i poliztywnych. IBDiM, Warszawa, 1997
13. Tymczasowe wytyczne techniczne. Polimerasfalty drogowe. IWT-PAD-97. Informacje, instrukcje -- zeszyt 54, IBDiM, Warszawa, 1997
14. Warunki techniczne. Drogowe kationowe emulsje asfaltowe BmA-99. Informacje, instrukcje -- zeszyt 60, IBDiM, Warszawa, 1999
15. WT/MK-CZDP84 Wytyczne techniczne oceny jakości grysów i żwirów kruszonych z naturalnie rozdrobnionego surowca skalnego przeznaczonego do nawierzchni drogowych, CZDP, Warszawa, 1984
16. Zasady projektowania betonu asfaltowego o zwiększonej odporności na okształcenia trwałe. Wytyczne oznaczania okształcenia i modułu sztywności mieszanki mineralno-bitumicznych metodą pełzania pod obciążeniem statycznym. Informacje, instrukcje -- zeszyt 48, IBDiM, Warszawa, 1995
17. Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 43 z 1999 r., poz. 430).

INFORMACJA AKTUALIZACYJNA

O ASFALTACH WPROWADZONYCH NORMĄ PN-EN 12591:2002 (U)

Niniejsza aktualizacja OST została wprowadzona do stosowania przez Generalną Dyrekcję Dróg Krajowych i Autostrad pismem nr GDKIA-BRI 3/2113/03 z dnia 2003-09-22.

1. Podstawa zmian

W 2002 r. decyzją prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego została przyjęta, metodą notyfikacji (bez tłumaczenia), do stosowania w Polsce norma PN-EN 12591:2002 (U), określająca metody badań i wymagania wobec asfaltów drogowych. Norma ta klasyfikuje asfalty w innym podziale rodzajowym niż dotychczasowa norma PN-C-96170:1965. Asfalty, zgodnie z PN-EN 12591:2002 (U) są dostępne w Polsce od początku 2003 r. Norma PN-EN 12591:2002 (U), nie umiawiznia dotychczas stosowanej normy PN-C-96170:1965. Z chwilą przywołania w dokumentach kontraktowych normy PN-C-96170:1965 ma ona zastosowanie, pod warunkiem pozyskania asfaltu produkowanego wg PN-C-96170:1965.

2. Zmiany aktualizacyjne w SST

72 D - 05.03.05 Nawierzchnia z betonu asfaltowego (warstwa wiążąca i wyrównawcza)

Lp.	Właściwości	Metoda	WŁAŚCIWOSCI OBLIGATORYJNE							
			Rodzaj asfaltu	20/30	35/50	50/70	70/100	100/150	160/220	250/330
1	Penetracja w 25°C	0,1 mm	PN-EN 1426	20-30	35-50	50-70	70-100	100-150	160-220	250-330
2	Temperatura mięknięcia	°C	PN-EN 1427	55-63	50-58	46-54	43-51	39-47	35-43	30-38
3	Temperatura zapłonu, nie mniej niż	°C	PN-EN 22592	240	240	230	230	230	220	220
4	Zawartość składników rozpuszczalnych, nie mniej niż	% m/m	PN-EN 12592	99	99	99	99	99	99	99
5	Zmiana masy po starzeniu (ubytek lub przyrost) nie więcej niż	% m/m	PN-EN 12607-1	0,5	0,5	0,5	0,8	0,8	1,0	1,0

Tablica 2. Podział rodzajowy i wymagane właściwości asfaltów drogowych o penetracji od 20x0,1 mm do 330x0,1 mm wg PN-EN 12591:2002 (U) z dostosowaniem do warunków polskich

W związku z wprowadzeniem PN-EN 12591:2002 (U), Instytut Badawczy Dróg i Mostów w porozumieniu z Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad ustalił wymagane właściwości dla asfaltów z dostosowaniem do warunków polskich – tablica 2.

4. Wymagania wobec asfaltów drogowych

DE, DP – polimeroasfalt wg TWT PAD-97 Tymczasowe wytyczne techniczne. Polimeroasfalty drogowe. Informacje, instrukcje – zeszyt 54, IBDiM, Warszawa 1997
 50/70 – asfalt wg PN-EN 12591:2002 (U), zastępujący asfalt D-70 wg PN-C-96170:1965,
 35/50 – asfalt wg PN-EN 12591:2002 (U), zastępujący asfalt D-50 wg PN-C-96170:1965,
 MNU – mieszanka o nieciągłym uziarnieniu,
 SMA – mieszanka mastykso-grysowa,
 KTKNPP – Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych,

Oznaczenia:
 Uwaga: 1 – do cienkich warstw

Typ mieszanki i przeznaczenie	Tablica zat. A	Kategoria ruchu
Mieszanki mineralno-asfaltowe do warstwy ścierekiej (beton asfaltowy, mieszanka SMA, mieszanka MNU)	Tablica E	DE150 A,B,C ¹ DE80 A,B,C ¹ DE30 A,B,C ¹ DE80 A,B,C ¹
Beton asfaltowy do warstwy wiążącej	Tablica C	DE30 A,B,C DE80 A,B,C DP30 DP80
Beton asfaltowy do podbudowy	Tablica A	DE30 A,B,C DE80 A,B,C DP30
		KR1-2 KR3-4 KR5-6

Tablica 1. Zalecane lepiszcza asfaltowe do mieszanek mineralno-asfaltowych według przeznaczenia mieszanki i obciążenia drogi ruchem

Nowe zalecenia przedstawia tablica 1.

W związku z wprowadzeniem PN-EN 12591:2002 (U), Instytut Badawczy Dróg i Mostów w porozumieniu z Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad uaktualnił zalecenia doboru lepiszcza asfaltowego do mieszanek mineralno-asfaltowych w „Katalogu typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych”, który był podstawą opracowania SST wymienionych w punkcie 2.

3. Zalecane lepiszcza asfaltowe

Niniejsza informacja dotyczy stosowania asfaltów wg PN-EN 12591:2002 (U) w OST, wydanych przez GDDP w 2001 r.

1. D-04.07.01 Podbudowa z betonu asfaltowego
 2. D-05.03.05 Nawierzchnia z betonu asfaltowego
 3. D-05.03.07 Nawierzchnia z asfaltu lanego
 4. D-05.03.12 Nawierzchnia z asfaltu twardoianego
 5. D-05.03.13 Nawierzchnia z mieszanki mastykso-grysowej (SMA)
 6. D-05.03.22 Nawierzchnia z asfaltu płaskowego.
- Niniejsza informacja dotyczy stosowania asfaltów wg PN-EN 12591:2002 (U) w OST, wydanych przez GDDP w 2001 r. uwzględniających założenia „Katalogu typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych” (KTKNPP), GDDP – IBDiM, Warszawa 1997:

WŁAŚCIWOŚCI SPECJALNE KRAJOWE										
5	Pozostała penetracja po starzeniu, nie więcej niż	%	PN-EN 1426	55	53	50	46	43	37	35
7	Temperatura mięknienia po starzeniu, nie mniej niż	°C	PN-EN 1427	57	52	48	45	41	37	32
3	Zawartość parafiny, nie więcej niż	%	PN-EN 12606-1	2,2	2,2	2,2	2,2	2,2	2,2	2,2
9	Wzrost temp. mięknienia po starzeniu, nie więcej niż	°C	PN-EN 1427	8	8	9	9	10	11	11
10	Temperatura tężliwości, nie więcej niż	°C	PN-EN 12593	Nie określa się	-5	-8	-10	-12	-15	-16

**NAWIERZCHNIA Z BETONOWEJ KOSTKI BRUKOWEJ
DLA CHODNIKÓW, ZJAZDÓW I ZATOK AUTOBUSOWYCH****1. WSTĘP****1.1. Przedmiot SST**

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem nawierzchni dla chodników, zjazdów i zatok autobusowych przy budowie ul. Przyjaźni (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jeźdnego do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jeźdnego do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonaniem i odbiorem nawierzchni z betonowej kostki brukowej.
Betoniową kostkę brukową stosuje się do nawierzchni chodników dla pieszych grubości 6 cm na podsypce cementowo-piaszkowej grubości 4 cm i o grubości 8 cm na podsypce cementowo-piaszkowej grubości 3 cm oraz do nawierzchni zjazdów przez chodnik i miejsce postojowych.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Betonowa kostka brukowa – prefabrykowany element budowlany, przeznaczony do budowy warstwy ścieralnej nawierzchni, wykonany metodą wibroparasowania z betonu niezbrojonego niebarwionego lub barwionego, jedno- lub dwuwarstwowego, charakteryzujący się kształtem, który umożliwia wzajemne przystawianie elementów.

1.4.2. Krawężnik – prosty lub łukowy element budowlany oddzielający jezdnię od chodnika, charakteryzujący się stałym lub zmiennym przekrojem poprzecznym i długością nie większą niż 1,0 m.

1.4.3. Obrzeże – element budowlany, oddzielający nawierzchnie chodników i ciągów pieszych od terenów nie przeznaczonych do komunikacji.

1.4.4. Spoina – odstęp pomiędzy przylegającymi elementami (kostkami) wykonanymi materiałami wypełniającymi.

1.4.5. Szebelna dylatacyjna – odstęp dzielący duży fragment nawierzchni na sekcje w celu umożliwienia odkształceń temperaturowych, wykonany z obowiązkowymi materiałami wypełniającymi.

1.4.6. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY**2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów**

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Betonowa kostka brukowa**2.2.1. Klasyfikacja betonowych kostek brukowych**

Betonowa kostka brukowa może mieć następujące cechy charakterystyczne, określone w katalogu producenta:

1. odmiana:
- a) kostka jednowarstwowa (z jednego rodzaju betonu),
2. gatunek, w zależności od wyglądu zewnętrznego, tj. od rodzaju, liczby i wielkości wad powierzchni, krawędzi i narozy:
- a) gatunek 1,
- b) gatunek 2,
3. klasa:
- a) klasa „50”, o wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż 50 MPa,
4. barwa:
- a) kostka szara, z betonu niebarwionego,
- b) kostka kolorowa, z betonu barwionego (zwykle pigmentami nieorganicznymi),

5. wzór (kształt) kostki: zgodny z kształtami określonymi przez producenta (przykłady podano w załączniku I),

D - 05.03.23a Nawierzchnia z betonowej kostki brukowej dla chodników, zjazdów i zatok autobusowych. 75

2.2.3. Składowanie kostek

Kostkę zaleca się pakować na paletach. Palety z kostką mogą być składowane na otwartej przestrzeni, przy czym podłoże powinno być wytworniane i odwodnione.

Lp.	Właściwości	gatunek 1	Wymagania	gatunek 2	
1	Stan powierzchni licowej: - tekstura - rysy i spękania - kolor według katalogu producenta - przebarwienia - plamy, zabrudzenia - naloty wapienne - uszkodzenia powierzchni	jednolita w danej partii nieopuszczalne jednolity dla danej partii	jednolita w danej partii nieopuszczalne dopuszczalne różnice w odcieniu tego samego koloru dopuszczalne kontrastowe przebarwienia tego samego koloru na pojedynczej kostce nieopuszczalne	jednolita w danej partii nieopuszczalne dopuszczalne różnice w odcieniu tego samego koloru dopuszczalne kontrastowe przebarwienia tego samego koloru na pojedynczej kostce nieopuszczalne	jednolita w danej partii nieopuszczalne dopuszczalne
2	Uszkodzenia powierzchni bocznych: - uszkodzenia liźba w I kostce - dopuszczalna wielkość (długość i szerokość)	nieopuszczalne	nieopuszczalne	nieopuszczalne	nieopuszczalne
3	Szczerby i uszkodzenia krańdźzi i narozy przylirowych	nieopuszczalne	nieopuszczalne	nieopuszczalne	nieopuszczalne
4	Uszkodzenia krańdźzi pionowych - dopuszczalna liźba w I kostce - dopuszczalna wielkość (długość i gębokość)	nieopuszczalne	nieopuszczalne	nieopuszczalne	nieopuszczalne

6. wymiary, zgodne z wymiarami określonymi przez producenta, w zasadzie:
- długość: od 140 mm do 280 mm,
 - szerokość: od 0,5 do 1,0 wymiaru długości, lecz nie mniej niż 100 mm,
 - grubość: od 55 mm do 140 mm, przy czym zalecanymi grubościami są: 60 mm, 80 mm.
- Pozdane jest, aby wymiary kostek były dostosowane do sposobu układania i siatki spoin oraz umożliwiał wykonywanie warstwy o szerokości 1,0 m lub 1,5 m bez konieczności przecinania elementów w trakcie ich wbudowywania w nawierzchnię.
- 2.2.2. Wymagania techniczne stawiane betonowym kostkom brukowym
- Betonowa kostka brukowa powinna odpowiadać wymaganiom określonym w aprobacie technicznej, a w przypadku braku wystarczających ustaleń, powinna mieć charakterystyki określone przez odpowiednie procedury badawcze IBDIM, zgodne z poniższymi wskazaniami:
- kształt i wymiary powinny być zgodne z deklarowanymi przez producenta, z dopuszczalnymi odchyłkami od wymiarów:
 - długość i szerokość $\pm 3,0$ mm,
 - grubość $\pm 5,0$ mm,
 - wytrzymałość na ściskanie powinna być nie mniejsza niż:
 - 50 MPa, dla klasy „S0”,
 - interodporność: po 30 cyklach zamrażania i rozmrażania próbek w 3% roztworze NaCl lub 150 cyklach zamrażania i rozmrażania metodą zwykłą, powinny być spełnione jednocześnie następujące warunki:
 - próbki nie powinny wykazywać pęknięć i zarysowań powierzchni lirowych,
 - łączna masa ubytków betonu w postaci zniszczonych narozników i krańdźzi, odprysków kruszywa itp. nie powinna przekraczać 5% masy próbek nie zamrażanych,
 - obniżenie wytrzymałości na ściskanie w stosunku do próbek nie zamrażanych nie powinno być większe niż 20%.
 - ścianałość, sprawdzana na tarczy Boehmego, określona stratą wysokości, nie powinna przekraczać wartości:
 - 3,5 mm, dla klasy „S0”,
 - szorstkość, określona wskaźnikiem szorstkości SRT (Skid Resistance Tester) powierzchni lirowej górnej, sprawdzona wahadłem angielskim, powinna wynosić nie mniej niż 50 jednostek SRT,
 - wygląd zewnętrzny: powierzchnie elementów nie powinny mieć rys, pęknięć i ubytków betonu, krańdźzie elementów powinny być równe, a tekstura i kolor powierzchni lirowej powinny być jednolite. Dopuszczalne wady wyglądu zewnętrznego i uszkodzenia powierzchni nie powinny przekraczać wartości podanych w tabeli 1.
 - (Uwaga: Naloty wapienne – wykwiły w postaci białych plam – powstają w wyniku naturalnych procesów fizykochemicznych występujących w betonie podczas jego wiązania i twardnienia; naloty te powoli znikają w okresie do 2 lat).
- Tablica 1. Dopuszczalne wady wyglądu zewnętrznego betonowej kostki brukowej

2.3. Materiały na podsypkę i do wypełnienia spoin w nawierzchni

Należy stosować następujące materiały:

- a) na podsypkę piaskową pod obrzeża:
 - piasek naturalny wg PN-B-11113: 1996, odpowiedni dla gatunku 2 lub 3,
 - piasek łamany $(0,075 \div 2)$ mm, mieszankę drobną granulowaną $(0,075 \div 4)$ mm albo miał $(0 \div 4)$ mm, odpowiadający wymaganiom PN-B-11112: 1996,
 - b) na podsypkę cementowo-piaskową

- mieszankę cementu i piasku w stosunku 1:4 z piasku naturalnego spełniającego wymagania dla gatunku I wg PN-B-11113: 1996, cementu powszechnego użytku spełniającego wymagania PN-B-19701:1997 i wody odmiany I odpowiadającej wymaganiom PN-B-32250: 1988 (PN-88/B-32250),

- c) do wypełnienia spoin w nawierzchni na podsypkę cementowo-piaskowej
- zaprawę cementowo-piaskową 1:4 spełniającą wymagania wg 2.3 c).

Składowanie kruszywa, nie przeznaczanego do bezpośredniego wbudowania po dostarczeniu na budowę, powinno odbywać się na podłożu równym, utwardzonym i dobrze odwodnionym, przy zabezpieczeniu kruszywa przed zamieszaniem i zmieszaniem z innymi materiałami kamiennymi.

Przechowywanie cementu powinno być zgodne z BN-88/6731-08.

2.4. Krawężniki, obrzeża

Jeśli dokumentacja projektowa, SST lub Inżynier nie ustala inaczej, to do obramowania nawierzchni z kostek można stosować:

- a) krawężniki i obrzeża betonowe wg BN-80/6775-03/04 lub z betonu wibroprasowanego posiadającego aprobatę techniczną.

- a) podsypkę piaskowej – obrzeża i cementowo-piaskowej – krawężniki, spełniających wymagania wg 2.3 b i 2.3 c.

Krawężniki i obrzeża mogą być ustawiane na:

- a) mechanicznie przy zastosowaniu urządzeń układających (układarek), składających się z wózka i chwytaka sterowanego a) ręcznie, zwłaszcza na małych powierzchniach,

Układanie betonowej kostki brukowej może odbywać się:

- b) mechanicznie przy zastosowaniu urządzeń układających (układarek), składających się z wózka i chwytaka sterowanego hydraulicznie, służącego do przenoszenia z palety warstwy kostek na miejsce ich ułożenia; urządzenie to, po skomponowaniu układaniu kostek, można wykorzystać do wmiatania piasku w szczeliny, zamocowywane do chwytaka szczotkami.

Do przycinania kostek można stosować specjalne narzędzia tnące (np. przyćmiki, szlifarki z tarczami).

Do zagęszczania nawierzchni z kostki należy stosować zagęszczarki wibracyjne (płytkowe) z wykładziną elastomerową, chroniącą przed ścieraniem i wykruśzaniem narty.

Sprzet do wykonywania koryt, podbudowy i podsypek powinien odpowiadać wymaganiom wiążącym SST, wymienionych w punkcie 5.4 lub innym dokumentom (normom PB i BN, wytycznym IBDiM) względnie zaakceptowanym przez Inżyniera.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzet do wykonywania nawierzchni

Układanie betonowej kostki brukowej może odbywać się:

- a) ręcznie, zwłaszcza na małych powierzchniach,

hydraulicznie, służącego do przenoszenia z palety warstwy kostek na miejsce ich ułożenia; urządzenie to, po skomponowaniu układaniu kostek, można wykorzystać do wmiatania piasku w szczeliny, zamocowywane do chwytaka szczotkami.

Do zagęszczania nawierzchni z kostki należy stosować zagęszczarki wibracyjne (płytkowe) z wykładziną elastomerową, chroniącą przed ścieraniem i wykruśzaniem narty.

Sprzet do wykonywania koryt, podbudowy i podsypek powinien odpowiadać wymaganiom wiążącym SST, wymienionych w punkcie 5.4 lub innym dokumentom (normom PB i BN, wytycznym IBDiM) względnie zaakceptowanym przez Inżyniera.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.2. Transport materiałów do wykonywania nawierzchni

Betonowe kostki brukowe mogą być przewożone na paletach – dowolnymi środkami transportowymi po osiągnięciu przez beton wytrzymałości na ściskanie co najmniej 15 MPa. Kostki w trakcie transportu powinny być zabezpieczone przed przemieszczaniem się i uszkodzeniem.

Jako środki transportu wewnątrzzakładowego kostek na środki transportu zewnętrznego mogą służyć wózki widłowe, którymi można dokonać załadunku palet. Do załadunku palet na środki transportu można wykorzystywać również dźwigi samochodowe.

Palety transportowe powinny być spłane taśmami stalowymi lub plastikowymi, zabezpieczającymi kostki przed uszkodzeniem w czasie transportu. Na jednej paletce zaleca się układać do 10 warstw kostek (zależnie od grubości i kształtu), tak aby masa palety z kostkami wynosiła od 1200 kg do 1700 kg. Požadane jest, aby palety z kostkami były wysyłane do odbiorcy środkami transportu samochodowego wyposażonym w dźwig do za- i rozładunku.

Krawężniki i obrzeża mogą być przewożone dowolnymi środkami transportowymi. Krawężniki betonowe należy układać w pozycji pionowej z nachyleniem w kierunku jazdy. Krawężniki i obrzeża powinny być zabezpieczone przed przemieszczaniem się i uszkodzeniem w czasie transportu.

Kruszywa można przewozić dowolnym środkiem transportu, w warunkach zabezpieczających je przed zamieszaniem i zmieszaniem z innymi materiałami. Podczas transportu kruszywa powinny być zabezpieczone przed wysypianiem, a kruszywo drobne – przed rozpyleniem.

Cement powinien być przewożony w warunkach zgodnych z BN-88/6731-08.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Konstrukcja nawierzchni

Konstrukcja nawierzchni powinna być zgodna z dokumentacją projektową.

Konstrukcja nawierzchni może obejmować ułożenie warstwy scieralnej z betonowej kostki brukowej na podsypce cementowo-piaskowej.

Podstawowe czynności przy wykonywaniu nawierzchni, podsypki cementowo-piaskowej i z grysu z wypełnieniem spoin zaprawą cementowo-piaskową, obejmują:

1. wykonanie podbudowy,

2. wykonanie obramowania nawierzchni z krążników i obrzeży,

3. przygotowanie i rozścielenie podsypki cementowo-piaskowej,

4. ułożenie kostek z ubiciem,

5. przygotowanie zaprawy cementowo-piaskowej i wypełnienie nią szczelin,

6. pielęgnację nawierzchni i oddanie jej do ruchu.

5.3. Podbudowa

Rodzaj podbudowy przewidzianej do wykopania pod warstwę betonowej kostki brukowej powinien być zgodny z dokumentacją projektową.

Wykonanie podbudowy powinno odpowiadać wymaganiom właściwej SST, np.:

a) D-04.01.01 ÷ 04.03.01 „Dolne warstwy podbudów oraz oczyszczenie i skroplenie”,

b) D-04.04.00 ÷ 04.04.03 „Podbudowy z kruszkiwa stabilizowanego mechanicznie” (z kruszkiwa naturalnego lub łamanego),

c) D-04.05.00 ÷ 04.05.04 „Podbudowy i lepszone podłoże z gruntów lub kruszyw stabilizowanych spoiwami hydraulicznymi”,

Inne rodzaje podbudów powinny odpowiadać wymaganiom norm, wytycznych BDDiM lub indywidualnie opracowanym SST zaakceptowanym przez Inżyniera.

5.4. Obramowanie nawierzchni

Rodzaj obramowania nawierzchni powinien być zgodny z dokumentacją projektową.

Krążniki i obrzeża zaleca się ustawiać przed przystąpieniem do układania nawierzchni z kostki. Przed ich ustawieniem, pożądane jest ułożenie pojedynczego rzędu kostek w celu ustalenia szerokości nawierzchni i prawidłowej lokalizacji krążników lub obrzeży.

5.5. Podsypka

Rodzaj podsypki i jej grubość powinny być zgodne z dokumentacją projektową.

Jeśli dokumentacja projektowa lub SST nie ustala inaczej to grubość podsypki powinna wynosić po zagęszczeniu $3 \div 5$ cm, a wymagania dla materiałów na podsypkę powinny być zgodne z pkt 2.3. Dopuszczalne odchyłki od zaprojektowanej grubości podsypki nie powinny przekraczać ± 1 cm.

Podsypkę z grysu należy ułożyć, wyprofilować i zagęścić.

Podsypkę cementowo-piaskową stosuje się z zasady przy występowaniu podbudowy pod nawierzchnią z kostki. Podsypkę cementowo-piaskową przygotowuje się w betoniarce, a następnie rozściela się na uprzednio zwilżonej podbudowie, przy zachowaniu:

– współczynnika wodno-cementowego od 0,25 do 0,35,

– wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż $R_7 = 10$ MPa, $R_{28} = 14$ MPa.

W praktyce, wilgotność układowej podsypki powinna być taka, aby po ściśnięciu podsypki w dłoni podsypka nie rozsypanywała się i nie było na dno śladów wody, a po naciśnięciu palcami podsypka rozsypywała się. Rozścielenie podsypki cementowo-piaskowej powinno wyprzedzać układanie nawierzchni z kostek od 3 do 4 m. Rozścielenie podsypki powinna być wyprofilowana i zagęszczona w stanie wilgotnym, lekimi walcami (np. ręcznymi) lub zagęszczarkami wibracyjnymi.

Jeśli podsypka jest wykonana z suchej zaprawy cementowo-piaskowej to po zawadowaniu nawierzchni należy ją polać wodą w takiej ilości, aby woda wliżyła całą grubość podsypki. Rozścielenie podsypki z suchej zaprawy może wyprzedzać układanie nawierzchni z kostek o około 20 m.

Całkowite ubicie nawierzchni i wypełnienie spoin zaprawą musi być zakończone przed rozpożyczeniem wiązania cementu w podsypce.

5.6. Układanie nawierzchni z betonowych kostek brukowych

5.6.1. Ustalenie kształtu, wymiaru i koloru kostek oraz desenia ich układania

Kształt, wymiar, barwę i inne cechy charakterystyczne kostek wg pktu 2.2.1 oraz deseni ich układania powinny być zgodne z dokumentacją projektową. Przed ostatecznym zaakceptowaniem kształtu, koloru, sposobu układania i wytworami kostek, Inżynier może polecić Wykonawcy ułożenie po 1 m^2 wstępnie wybranych kostek, wyłączenie na podsypce piaskowej.

5.6.2. Warunki atmosferyczne

Ułożenie nawierzchni z kostki na podsypce cementowo-piaskowej zaleca się wykonywać przy temperaturze otoczenia nie

nizszej niż $+5^\circ\text{C}$. Dopuszcza się wykonanie nawierzchni jeśli w ciągu dnia temperatura utrzymuje się w granicach od 0°C do $+5^\circ\text{C}$, przy czym jeśli w nocy spodziewane są przymrozki kostkę należy zabezpieczyć materiałami o złym przewodnictwie ciepła (np. matami ze słomy, papą itp.).

5.6.3. Ułożenie nawierzchni z kostek

Warstwa nawierzchni z kostki powinna być wykonana z elementów o jednakowej grubości. Na większym fragmencie robót zaleca się stosować kostki dostarczone w tej samej partii materiału, w której nie dopuszczalne są różne odcienie wybranego koloru kostki.

Przyjęto ręczne układanie kostki.

Kostkę układa się około 1,5 cm wyżej od projektowanej niwelacji, ponieważ po procesie ubijania podsyпка zagęszcza się.

Powierzchnia kostek położonych obok urządzeń infrastruktury technicznej (np. studzienek, włazów itp.) powinna trwać

wystawać od 3 mm do 5 mm powyżej powierzchni tych urządzeń.

Do uzupełnienia przeszeń przy krawężnikach, obrzeżach i studzienkach można używać elementy kostkowe

wykończone w postaci tzw. półówek i dziewiątek, mających wszystkie krawędzie równe i odpowiednio fazowane. W przypadku

potrzeby kształtek o nietypowych wymiarach, wolną przestrzeń uzupełnia się kostką ciętą, przycinaną na budowie specjalnymi

narzędziami tnącymi (przycinarkami, szlifarkami z tarczą itp.).

Dziemną dziatkę roboczą nawierzchni na podsyppce cementowo-piaskowej zaleca się zakończyć prowizorycznie około

półmetrowym pasem nawierzchni na podsyppce piaskowej w celu wytworzenia oporu dla ubicia kostki ułożonej na state. Przed dalszym

wznawianiem robót, prowizorycznie ułożoną nawierzchnię na podsyppce piaskowej należy rozebrać i usunąć wraz z podsyppką.

5.6.4. Ubicie nawierzchni z kostek

Ubicie nawierzchni należy przeprowadzić za pomocą zagęszczarki wibracyjnej (płytovej) z osłoną z tworzywa sztucznego. Do ubicia nawierzchni nie wolno używać walca. Ubijanie nawierzchni należy prowadzić od krawędzi powierzchni powierzchniowej mogą być zlikwidowane przez ubijanie w kierunku poprzecznym kształtek. Ewentualne nierówności powierzchni powierzchniowej mogą być zlikwidowane przez ubijanie w kierunku wzdłużnym kostki.

5.6.5. Spoiny

Po ubiciu nawierzchni wszystkie kostki uszkodzone (np. pęknięte) należy wymienić na kostki całe.

5.6.5.1. Spoiny

Szerokość spoin pomiędzy betonowymi kostkami brukowymi powinna wynosić od 3 mm do 5 mm.

W przypadku stosowania prostopadłościennych kostek brukowych zaleca się aby osie spoin pomiędzy dłuższymi bokami tych kostek tworzyły z osią drogi kąt 45°, a wierzchołek utworzonego kąta prostego pomiędzy spoinami miał kierunek odwrotny do kierunku spadku podłużnego nawierzchni.

Po ułożeniu kostek, spoiny należy wypełnić:

a) piaskiem, spełniającym wymagania pktu 2.3 b), jeśli nawierzchnia jest na podsyppce z grysu.

5.7. Pielęgnacja nawierzchni i oddanie jej dla ruchu

Nawierzchnię na podsyppce cementowo-piaskowej ze spoinami wypełnionymi zaprawą cementowo-piaskową, po jej wykonaniu należy przykryć warstwą wilgotnego piasku o grubości od 3,0 do 4,0 cm i utrzymywać ją w stanie wilgotnym przez 7 do 10 dni. Po upływie od 2 tygodni (przy temperaturze średniej otoczenia nie niższej niż 15°C) do 3 tygodni (w porze chłodniejszej) nawierzchnię należy oczyścić z piasku i można oddać do użytku.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien uzyskać:

a) w zakresie betonowej kostki brukowej
- aprobatę techniczną,
- certyfikat zgodności lub deklarację zgodności dostawcy oraz ewentualne wyniki badań cech charakterystycznych kostek, w przypadku zapytań i ich przez Inżyniera,

- wyniki sprawdzenia przez Wykonawcę cech zewnętrznych kostek wg pktu 2.2.7),

b) w zakresie innych materiałów

- sprawdzenie przez Wykonawcę cech zewnętrznych materiałów prefabrykowanych (krawężników, obrzeży),

- ew. badania właściwości kruszywa, piasku, cementu, wody itp. określone w normach, które budzą wątpliwości Inżyniera.

6.3. Badania w czasie robót

Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów w czasie robót nawierzchniowych z kostki podaje tablica 2.

Tablica 2. Częstotliwość oraz zakres badań i pomiarów w czasie robót

Lp	Wyszczególnienie badań i pomiarów	Częstotliwość badań	Wartości dopuszczalne
1	Sprawdzenie podłoża i koryta	Wg SST D-04.01.01	
2	Sprawdzenie ew. podbudowy	Wg SST, norm, wytycznych, wymienionych w punkcie 5.4	
3	Sprawdzenie obramowania nawierzchni	Wg SST D-08.01.01÷02; D-08.03.01; D-08.05.00	
4	Sprawdzenie podsyppki (przyziarnem liniowym lub metodą niwelacji)	Biżaga kontrola w 10 punktach dziennej dziatki roboczej: grubość, spadków i cech konstrukcyjnych w porównaniu z dokumentacją projektową i specyfikacją	Wg pktu 5.6; odchyłki od projektowanej grubości ±1 cm

5) Badania wykonywania nawierzchni z kostki

a) zgodność z dokumentacją proj.

Sukcesywnie na każdej działce roboczej

b) położenie osi w planie (sprawdzone geometrycznie)	C0 100 m i we wszystkich punktach charakterystycznych	Przesunięcie od osi projektowanej do 2 cm
c) różne wysokościowe (pomierzone instrumentem pomiarowym)	C0 25 m w osi i przy krawędziach oraz w punktach charakterystycznych	Odczylenia: +1 cm; -2 cm
d) równość w profilu podłużnym (wg BN-68/8931-04 łąką czterosmerową)	Jw.	Nierówności do 8 mm
e) równość w przekroju poprzecznym (sprawdzona łąką profilową z poziomnicą i pomiarze przeszwiu klinem cechowanym oraz przyziarem liniowym względnie metodą niwelacji)	Jw.	Przewyższenia do 8 mm
f) spadki poprzeczne (sprawdzone metodą niwelacji)	Jw.	Odczyt od dokumentacji projektowej do 0,3%
g) szerokość nawierzchni (sprawdzona przyziarem liniowym)	Jw.	Odczyt od szerokości projektowanej do ±5 cm
h) szerokość i głębokość wypełnienia spoin i szczelin (ogledziwy i pomiar przyziarem liniowym po wykruszeniu dnęg. 10 cm)	W 20 punktach charakterystycznych dzielnicy roboczej	Wg pktu 5.7.5
i) sprawdzenie koloru kostek i desenia ich ułożenia	Kontrola bieżąca	Wg dokumentacji projektowej lub decyzji Inżyniera

6.4. Badania wykonanych robót

Zakres badań i pomiarów wykonanej nawierzchni z betonowej kostki brukowej podano w tablicy 3.

Tablica 3. Badania i pomiaru po ukończeniu budowy nawierzchni

Lp.	Wyszczególnienie badań i pomiarów	Sposób sprawdzenia
1	Sprawdzenie wyglądu zewnętrznegonawierzchni, krawężników, obrzeży, ścieków	Wizualne sprawdzenie jednorodności wyglądu, prawidłowości desenia, kolorów kostek, spekań, pian, defornacji, wykruszeń, spoin i szczelin
2	Badanie położenia osi nawierzchni w planie	Geodezyjne sprawdzenie położenia osi co 25 m i w punktach charakterystycznych (dopuszczalne przesunięcia wg tab. 2, lp. 5b)
3	Różne wysokościowe, równość podłużna i poprzeczna, spadki poprzeczne i szerokość	Co 25 m i we wszystkich punktach charakterystycznych (wg metod i dopuszczalnych wartości podanych w tab. 2, lp. od 5c do 5g)
4	Rozmieszczenie i szerokość spoin w nawierzchni, pomiędzy krawężnikami, obrzeżami, ściekami oraz wypełnienie spoin i szczelin	Wg pktu 5.5 i 5.7.5

7. OBIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostką obmiarową jest m² (metr kwadratowy) wykonanej nawierzchni z betonowej kostki brukowej.

Jednostki obmiarowe robót tworzących budowę nawierzchni z betonowej kostki brukowej (podbudowa, obramowanie itp.) są ustalone w odpowiednich SST wymienionych w punktach 5.4 i 5.5.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji według punktu 6 dały wyniki pozytywne.

8.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu podlegają:

— ewentualnie wykonanie ław (podsypek) pod krawężniki, obrzeża, ścieki,

— wykonanie podsypek pod nawierzchnię.

Odbiór tych robót powinien być zgodny z wymaganiami p. 8.2 D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” oraz niniejszej SST.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Cena wykonania 1 m² nawierzchni z betonowej kostki brukowej obejmuje:

— prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,

— oznakowanie robót,

— przygotowanie podłoża,

— dostarczenie materiałów i sprzętu,

— wykonanie podsypek,

80 D – 05.03.23a Nawierzchnia z betonowej kostki brukowej dla chodników, zjazdów i zatok autobusowych.

- ustalenie kształtu, koloru i desenia kostek,
 - ułożenie i ubicie kostek,
 - wypełnienie spoin,
 - pielęgnację nawierzchni,
 - przeprowadzenie pomiarów i badań wymaganych w niniejszej specyfikacji technicznej,
 - odwiezienie sprzętu.
- Cena wykonania 1 m² nawierzchni z betonowej kostki brukowej nie obejmuje robót towarzyszących (jak: podbudowa, obramowanie itp.), które powinny być ujęte w innych pozycjach kosztorysowych, a których zakres jest określony przez SST wymienione w punktach 5.4 i 5.5.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Polskie Normy

1. PN-B-11112: 1996 Kruszywa mineralne. Kruszywa łamane do nawierzchni drogowych
2. PN-B-11113: 1996 Kruszywa mineralne. Kruźszywa naturalne do nawierzchni drogowych; piasek
3. PN-B-11213: 1997 Materiały kamienne. Elementy kamienne; krawężniki uliczne, mostowe i drogowe
4. PN-B-19701: 1997 Cement. Cement powszechnego użytku. Skład, wymagania i ocena zgodności
5. PN-B-32250: 1988 Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw

10.2. Branżowe Normy

6. BN-88/6731-08 Cement. Transport i przechowywanie
7. BN-80/6775-03/04 Prefabrykаты budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Krawężniki i obrzeża
8. BN-64/8931-01 Drogi samochodowe. Oznaczenie wskaźnika płaskowego
9. BN-68/8931-04 Drogi samochodowe. Pomiar równości nawierzchni planografem i tafa.

10.3. Szczegółowe specyfikacje techniczne

10. D-M-00.00.00 Wymagania ogólne
11. D-08.01.01 ÷ 02 Krawężniki
12. D-08.03.01 Betonowe obrzeża chodnikowe

UMOCNIENIE POWIERZCHNIOWE SKARP

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z przedmiotowym umocnieniem powierzchniowym skarp przy budowie ul. Przyjaźni ul. Przyjaźni (na odcinku od ul. Natęczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jezdni do działki Nr 1/8) i ciągu pieszo – jezdni (na odcinku od ul. Natęczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Usłania zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z trwałym powierzchniowym umocnieniem skarp, rowów i ścieków następującymi sposobami:

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Rów – otwarty wykop, który zbiera i odprowadza wodę.

1.4.2. Ziemia urodzajna (humus) – ziemia roślinna zawierająca co najmniej 2% części organicznych.

1.4.3. Humusowanie – zespół czynności przygotowujących powierzchnię gruntu do obudowy roślinnej, obejmującej dogęszczenie gruntu, rowkowanie, naniesienie ziemi urodzajnej z jej grabieniem (pronowaniem) i dogęszczeniem.

1.4.4. Molowanie – proces umożliwiający dogęszczenie ziemi urodzajnej i wytworzenie brzd, przeprowadzany np. za pomocą walca o odpowiednio ukształtowanej powierzchni.

1.4.5. Prefabrykat – element wykonany w zakładzie przemysłowym, który po zmontowaniu na budowie stanowi umocnienie rowu lub ścieku.

1.4.6. Biowłókna – mata z włókna bawełnianego lub bawełnopodobnego, wykonana techniką włókninową z równomiernie rozmieszczonymi w czasie produkcji nasionami traw i roślin motylkowatych, służąca do umacniania i zadarniania powierzchni.

1.4.7. Tymczasowa warstwa przeciwerozynna – warstwa na powierzchni skarp, wykonana z płynnych osadów ściekowych, emulsji bitumicznych lub lateksowych, biowłókniny i geosynteptyków, doraznie zabezpieczająca przed erozją powierzchniową do czasu przejęcia tej funkcji przez odkrywą roślinną.

1.4.8. Ramka Webera – ramka o boku 50 cm, podzielona drutem lub żyłą na 100 kwadratów, każdy o powierzchni 25 cm², do określania procentowego udziału gatunków roślin, po obsianiu.

1.4.9. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podane w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podane w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Rodzaje materiałów

Materiałami stosowanymi przy umacnianiu skarp, rowów i ścieków objętymi niniejszą SST są:

- ziemia urodzajna,
- nasiona traw
- szpilki, paliki i pale.

2.3. Ziemia urodzajna (humus)

Ziemia urodzajna powinna zawierać co najmniej 2% części organicznych. Ziemia urodzajna powinna być wilgotna i pozabawiona kamieni większych od 5 cm oraz woha od zanieczyszczeń obcych.

W przypadkach wątpliwych Inżynier może zlecić wykonanie badań w celu stwierdzenia, że ziemia urodzajna odpowiada

następującym kryteriom:

a) optymalny skład granulometryczny:

82

D – 06.01.01 Umocnienie powierzchniowe skarp, rowów i ścieków

Zaleca się wykonanie tymczasowej warstwy przeciwerozyjnej na wyprofilowanych skarpach, które jeszcze w stanie surowym powinny być niezwłocznie zabezpieczone przed erozją. Właściwe umocnienie skarp, przewidziane w dokumentacji projektowej, powinno być wykonywane w optymalnych terminach agrotechnicznych.

Tymczasowa warstwa przeciwerozyjna może być wykonana z białokłny. Tymczasowa warstwa przeciwerozyjna dodatkowo zabezpiecza przed erozją powierzchnią do czasu przejęcia tej funkcji przez okrywę roślinną.

5.4. Tymczasowa warstwa przeciwerozyjna

W okresach posusznych należy systematycznie zraszać wodą obsiane powierzchnie.

Warunków siedliskowych (rodzaju podłoża, wilgotności oraz pochylecia skarp),

b) obsianiu warstwy ziemi urodzajnej kompozytami nasion traw, w ilości od 18 g/m² do 30 g/m², dobranych odpowiednio do

a) wytworzeniu na skarpie warstwy ziemi urodzajnej przez humusowanie (patrz pkt 5.2),

Proces umocnienia powierzchni skarp i rowów poprzez obsianie nasionami traw polega na:

5.3. Umocnienie skarp przez obsianie trawą

W celu lepszego powiązania warstwy ziemi urodzajnej z gruntem, na powierzchni skarpy należy wykonywać rowki poziome lub pod kątem 30° do 45° o głębokości od 3 do 5 cm, w odstępach co 0,5 do 1,0 m. Ułożoną warstwę ziemi urodzajnej należy zagrabieć (głębokość) i lekko zagęścić przez użycie ręczne lub mechaniczne.

Głębokość pokrycia ziemią urodzajną powinna wynosić od 10 do 15 cm po mofowaniu i zagęszczeniu, w zależności od

gruntu występującego na powierzchni skarpy.

Humusowanie powinno być wykonywane od górnej krawędzi skarpy do jej dolnej krawędzi. Warstwa ziemi urodzajnej

powinna sięgać poza górną krawędź skarpy i poza podłoże skarpy nasypu od 15 do 25 cm.

5.2. Humusowanie

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

5. WYKONANIE ROBÓT

Szpilki, paliki i pale można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed uszkodzeniami!

4.2.2. Transport materiałów z drewna

Nasiona traw można przewozić dowolnymi środkami transportu w warunkach zabezpieczających je przed zawilgoceniem.

4.2.1. Transport nasion traw

4.2. Transport materiałów

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

4. TRANSPORT

– systemy z wodą pod ciśnieniem (do zraszania) oraz węży do podlewania (miejsca niedostępnych).

– płyty ubijające,

– wibratorów samobieżnych,

– ubijaków o ręcznym prowadzeniu,

– równiarek,

korzystania z następującego sprzętu:

Wykonawca przystępujący do wykonania umocnienia techniczno-biologicznego powinien wykazać się możliwością

3.2. Sprzęt do wykonania robót

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

3. SPRZĘT

Wybór gatunków traw należy dostosować do rodzaju gleby i stopnia jej zawilgocenia. Zaleca się stosować mieszanki traw o drobnym, gęstym ukorzenieniu, spełniające wymagania PN-R-65023:1999 i PN-B-12074:1998.

2.4. Nasiona traw

- frakcja ilasta ($d < 0,002$ mm) 12 – 18%
- frakcja pylistą (0,002 do 0,05 mm) 20 – 30%
- frakcja piaszczystą (0,05 do 2,0 mm) 45 – 70%
- b) zawartość fosforu (P_2O_5) < 20 mg/m²
- c) zawartość potasu (K_2O) < 30 mg/m²
- d) kwasowość pH $\geq 5,5$.

KRAWĘŻNIKI BETONOWE

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z budowaniem krawężników betonowych na fawie betonowej B10 z oporem przy budowie ul. Przyjacielskiej (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z ustawieniem krawężników betonowych 20x30 cm na fawie betonowej B10 z oporem i podsypanie cementowo-piaskowej, wg szczegółu.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Krawężniki betonowe – prefabrykowane belki betonowe ograniczające chodniki dla pieszych, pasy dzielące, wyspy kierujące oraz nawierzchnie drogowe.

1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Stosowane materiały

Materiałami stosowanymi są:

- krawężniki betonowe,
- piasek na podsypkę i do zapraw,
- cement do podsypki i zapraw,
- woda,
- materiały do wykonania fawy pod krawężniki.

2.3. Krawężniki betonowe – klasyfikacja

Klasyfikacja jest zgodna z BN-80/6775-03/01.

2.3.1. Typy

W zależności od przeznaczenia rozróżnia się następujące typy krawężników betonowych:

U – uliczne.

2.3.2. Rodzaje

W zależności od kształtu przekroju poprzecznego rozróżnia się następujące rodzaje krawężników betonowych:

- prostokątne ścięte – rodzaj „a”;

2.3.3. Odmiany

W zależności od technologii i produkcji krawężników betonowych, rozróżnia się odmiany:

- 1 – krawężnik betonowy jednowarstwowy.

2.3.4. Gatunki

W zależności od dopuszczalnych wad, uszkodzeń krawężniki betonowe dzieli się na:

- gatunek 1 – G1, gatunek 2 – G2.

Przykład oznaczenia krawężnika betonowego ulicznego (U), prostokątnego (b), jednowarstwowego (1) o wymiarach 12 x 15 x 100 cm, gat. 1: Ub-1/12/15/100 BN-80/6775-03/04.

2.4. Krawężniki betonowe – wymagania techniczne

2.4.1. Kształt i wymiary

Kształt krawężników betonowych przedstawiono na rysunku 1, a wymiary podano w tablicy 1.

2.4.4.3. Kruszywo

Cement stosowany do betonu powinien być cementem portlandzkim klasy nie niższej niż „32,5” wg PN-B-19701. Przechowywanie cementu powinno być zgodne z BN-88/6731-08.

2.4.4.2. Cement

Do produkcji krzewników należy stosować beton wg PN-B-06250, klasy B 25 i B 30. Beton użyty do produkcji krzewników powinien charakteryzować się:
 – nasiąkliwością, poniżej 5%,
 – ścieralnością na tarczy Boehmego, dla gatunku 1: 3 mm, dla gatunku 2: 4 mm,
 – mrozoodpornością i wodoszczelnością, zgodnie z normą PN-B-06250.

2.4.4.1. Beton do produkcji krzewników

2.4.4. Beton i jego składniki

Krzewniki betonowe mogą być przechowywane na składowiskach otwartych, posregręgowane według typów, rodzajów, odmian, gatunków i wielkości. Krzewniki betonowe należy układać z zastosowaniem podkładek i przekładek drewnianych o wymiarach: grubość 2,5 cm, szerokość 5 cm, długość min. 5 cm większa niż szerokość krzewnika.

2.4.3. Składowanie

Rodzaj wad i uszkodzeń	Wielkość lub wypukłość powierzchni krzewników w mm	
	2	3
Szczery i uszkodzenia krawędzi i narozy	ograniczających powierzchnie: mm	nie dopuszczalne
	ograniczających powierzchnie górne (ścieralne), mm	
	ograniczających pozostałe powierzchnie:	
	– liczba max	2
	– długość, mm, max	20
	– głębokość, mm, max	6
		10

Rodzaj wad i uszkodzeń
 Dopuszczalna wielkość wad i uszkodzeń
 Gatunek 1
 Gatunek 2
 Dopuszczalne wartości podanych w tabeli 3.
 Dopuszczalne wady oraz uszkodzenia powierzchni i krawędzi elementów, zgodnie z BN-80/6775-03/01, nie powinny Krawędzie elementów powinny być równe i proste.
 Powierzchnie krzewników betonowych powinny być bez rys, pęknięć i ubytków betonu, o fakturze z formy lub zatartej.

2.4.2. Dopuszczalne wady i uszkodzenia

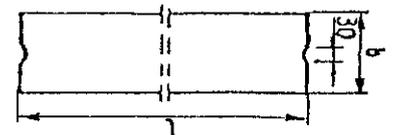
Rodzaj wymiaru	Dopuszczalna odchyłka, mm	
	Gatunek 1	Gatunek 2
b, h	± 3	± 12
	± 3	± 3

Tabela 2. Dopuszczalne odchyłki wymiarów krzewników betonowych

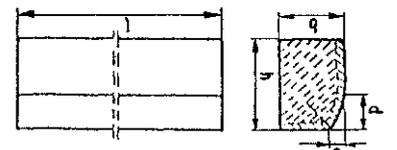
Typ krawędzika	Rodzaj krawędzika					Wymiary krzewników, cm
	a	100	20	30	max. 7	
U		min. 3	min. 12	max. 15	1,0	

Tabela 1. Wymiary krzewników betonowych

Rys. 1. Wymiarowanie krzewników

c) wpusty na powierzchniach stykowych krzewników

a) krzewnik rodzaju „a”

Wymiary krzewników betonowych podano w tabeli 1. Dopuszczalne odchyłki wymiarów krzewników betonowych podano w tabeli 2.

Kruszywo powinno odpowiadać wymaganiom PN-B-06712. Kruszywo należy przechowywać w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem, zmieszaniem z kruszywami innych asortymentów, gatunków i marek.

2.4.4. Woda

Woda powinna być odmiana „I” i odpowiadać wymaganiom PN-B-32250.

2.5. Materiały na podsypkę i do zapraw

Piasek na podsypkę cementowo-piaskową powinien odpowiadać wymaganiom PN-B-06712, a do zaprawy cementowo-piaskowej PN-B-06711.

Cement na podsypkę i do zaprawy cementowo-piaskowej powinien być cementem portlandzkim klasy nie mniejszej niż „32,5”, odpowiadający wymaganiom PN-B-19701.

Woda powinna być odmiana „I” i odpowiadać wymaganiom PN-B-32250.

2.6. Materiały na ławy

Do wykonania ław pod krzewniki należy stosować, dla:

a) ławy betonowej – beton klasy B 10, wg PN-B-06250, którego składniki powinny odpowiadać wymaganiom punktu 2.4.4.

2.7. Masa zalewowa

Masa zalewowa, do wypełnienia szczelin dylatacyjnych na gorąco, powinna odpowiadać wymaganiom BN-74/6771-04 lub aprobaty technicznej.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzęt

Roboty wykonuje się ręcznie przy zastosowaniu:

- betoniarek do wytwarzania betonu i zapraw oraz przygotowania podsypki cementowo-piaskowej,
- wibratorów płytowych, ubijaków ręcznych lub mechanicznych.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.2. Transport krzewników

Krzewniki betonowe mogą być przewożone dowoimnymi środkami transportowymi.

Krzewniki betonowe układać należy na środkach transportowych w pozycji pionowej z nachyleniem w kierunku jazdy.

Krzewniki powinny być zabezpieczone przed przemieszczeniem się i uszkodzeniem w czasie transportu, a górna warstwa nie powinna wystrawać poza ściany środka transportowego więcej niż 1/3 wysokości tej warstwy.

4.3. Transport pozostałych materiałów

Transport cementu powinien się odbywać w warunkach zgodnych z BN-88/6731-08.

Kruszywa można przewozić dowoimnymi środkami transportu, w warunkach zabezpieczających je przed zanieczyszczeniem i zmieszaniem z innymi materiałami. Podczas transportu kruszywa powinny być zabezpieczone przed wysypaniem, a kruszywo drobne – przed rozpyleniem.

Masę zalewową należy pakować w bebnny pakować w bebnny blaszane lub beczki drewniane. Transport powinien odbywać się w warunkach zabezpieczających przed uszkodzeniem bebnów i beczek.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Wykonanie koryta pod ławy

Koryto pod ławy należy wykonywać zgodnie z PN-B-06050.

Wymiary wykopu powinny odpowiadać wymiarom ławy w planie z uwzględnieniem w szerokości dna wykopu ew. konstrukcji szalunku.

Wskaźnik zagęszczenia dna wykonanego koryta pod ławę powinien wynosić co najmniej 0,97 według normalnej metody Proctora.

5.3. Wykonanie ław

Wykonanie ław powinno być zgodne z BN-64/8845-02.

5.3.1. Ława betonowa

Ławy betonowe zwykle w gruntach spoiстых wykonuje się bez szalowania, przy gruntach sypkich należy stosować szalowanie.

Ławy betonowe z oporem wykonuje się w szalowaniu. Beton rozścielony w szalowaniu lub bezpośrednio w korycie powinien być wiotkowy warstwami. Betonowanie ław należy wykonywać zgodnie z wymaganiami PN-B-06251, przy czym należy stosować co 50 m szczeliny dylatacyjne wypełnione bitumiczną masą zalewową.

5.4. Ustawienie krzewników betonowych

5.4.1. Zasady ustawiania krzewników

- d) dokładność wypełnienia spoin bada się co 10 metrów. Spoiny muszą być wypełnione całkowicie na pełną głębokość.
- c) równość górnej powierzchni krzewników, sprawdzane przez przyłożenie w dwóch punktach na każde 100 m krzewnika, m ustawionego krzewnika,
- b) dopuszczalne odchylenie niwelacji płaszczyzny krzewnika od niwelacji projektowanej, które wynosi ± 1 cm na każde 100 krzewnika,
- a) dopuszczalne odchylenia linii krzewników w poziomie od linii projektowanej, które wynosi ± 1 cm na każde 100 m ustawionego krzewnika.

Przy ustawianiu krzewników należy sprawdzać:

6.3.3. Sprawdzenie ustawienia krzewników

- Dopuszczalne odchylenie linii faw od projektowanego kierunku nie może przekraczać ± 2 cm na każde 100 m wykonanej fawy.
- e) Odchylenie linii faw od projektowanego kierunku.
- d) Zagęszczenie faw bada się w dwóch przekrojach na każde 100 m.
- c) Równość górnej powierzchni fawy i przez przyłożenie w dwóch punktach, na każde 100 m fawy, trymetrowej fawy. Prześwit pomiedzy górną powierzchnią fawy i przyłożoną łatą nie może przekraczać 1 cm.
- b) Wymiary faw należy sprawdzić w dwóch dowolnie wybranych punktach na każde 100 m fawy. Tolerancje wymiarów wynoszą: - dla wysokości $\pm 10\%$ wysokości projektowanej; - dla szerokości $\pm 10\%$ szerokości projektowanej.
- a) Zgodność profilu podłużnego górnej powierzchni faw z dokumentacją projektową. Profile podłużne górnej powierzchni faw powinny być zgodny z projektowaną niwelacją. Dopuszczalne odchylenia mogą wynosić ± 1 cm na każde 100 m fawy.

Przy wykonywaniu faw badaniu podlegają:

6.3.2. Sprawdzenie faw

Tolerancja dla szerokości wykopu wynosi ± 2 cm. Zagęszczenie podłoża powinno być zgodne z pkt 5.2.

Należy sprawdzać wymiary koryta oraz zagęszczenie podłoża na dnie wykopu.

6.3.1. Sprawdzenie koryta pod fawę

6.3. Badania w czasie robót

Badania pozostających materiałów stosowanych przy ustawianiu krzewników betonowych powinny obejmować wszystkie właściwości, określone w normach podanych dla odpowiednich materiałów w pkt 2.

6.2.2. Badania pozostających materiałów

Sprawdzenie kształtu i wymiarów elementów należy przeprowadzić z dokładnością do 1 mm przy użyciu suwmiarki oraz przy użyciu taśmy zgodnie z wymaganiami tablicy 1 i 2. Sprawdzenie kątów prosychn w narożach elementów wykonuje się przez przyłożenie kątownika do badanego naroża i zmierzenia odchyłek z dokładnością do 1 mm.

PN-B-10021.

Sprawdzenie wyglądu zewnętrznego należy przeprowadzić na podstawie oględzin elementu przez pomiar i polichenie uszkodzeń występujących na powierzchniach i krwędziach elementu zgodnie z wymaganiami tablicy 3. Pomiar długości i głębokości uszkodzeń należy wykonać za pomocą przyziarni stalowego lub suwmiarki z dokładnością do 1 mm, zgodnie z ustaleniami

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania materiałów przeznaczonych do ustawienia krzewników betonowych i przedstawić wyniki tych badań Inżynierowi do akceptacji.

6.2.1. Badania krzewników

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

bitumiczną masą zalewową nad szczelną dyktacyjną fawę.

temperatury krzewniki ustawione na podsypce cementowo-piaskowej i o spoinach zalanych zaprawą należy zalewać co 50 m Spoiny krzewników przed zalaniem zaprawą należy oczyścić i zmyć wodą. Dla zabezpieczenia przed wpływami krzewników ustawionych na fawie betonowej.

piaskową, przygotowaną w stosunku 1:2. Zalewanie spoin krzewników zaprawą cementowo-piaskową stosuje się wyłącznie do Spoiny krzewników nie powinny przekraczać szerokości 1 cm. Spoiny należy wypełnić piaskiem lub zaprawą cementowo-

5.4.4. Wypełnianie spoin

zagęszczeniu.

Ustawianie krzewników na fawie betonowej wykonuje się na podsypce cementowo-piaskowej o grubości 5 cm po

5.4.2. Ustawienie krzewników na fawie betonowej

Ustawienie krzewników powinno być zgodne z BN-64/8845-02.

łuczniem lub miejscowym gruntem przepuszczalnym, starannie ubitym.

Zewnętrzna ściana krzewnika od strony chodnika powinna być po ustawieniu krzewnika obsypana piaskiem, zwiernem, „wyrobienie” ścieku) może być zmniejszone do 6 cm lub zwiększone do 16 cm.

a w przypadku braku takich ustaleń powinno wynosić od 10 do 12 cm, a w przypadkach wyjątkowych (np. ze względu na światło (odległość górnej powierzchni krzewnika od jezdnii) powinno być zgodne z ustaleniami dokumentacji projektowej,

15. Katalog powtarzalnych elementów drogowych (KPED), Transprojekt – Warszawa, 1979 i 1982 r.

10.2. Inne dokumenty

14.	BN-64/8845-02	Krawężniki uliczne. Warunki techniczne ustalania i odbioru. Tramwajowych. Krawężniki i obrzeża chodnikowe
13.	BN-80/6775-03/04	Przetabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk
12.	BN-80/6775-03/01	Przetabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk
11.	BN-74/6771-04	Drogi samochoodowe. Masa zalutowa
10.	BN-88/6731-08	Cement. Transport i przechowywanie
9.	PN-B32250	Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw
8.	PN-B-19701	Cement. Cement powszechnego użytku. Skład, wymagania i ocena zgodności
7.	PN-B-11113	Kruszywa mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Piasek
6.	PN-B-10021	Przetabrykaty budowlane z betonu. Metody pomiaru cech geometrycznych
5.	PN-B-06712	Kruszywa mineralne do betonu zwykłego
4.	PN-B-06711	Kruszywo mineralne. Piasek do betonów i zapraw
3.	PN-B-06251	Roboty betonowe i żelbetowe
2.	PN-B-06250	Beton zwykły
1.	PN-B-06050	Roboty ziemne budowlane

10.1. Normy

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

- przeprowadzenie badań i pomiarów wymaganych w specyfikacji technicznej.
- zaspianie zewnętrznej ściany krawężnika gruntem i ubicie.
- ew. zalanie spoin masą zalutową.
- wypięlenie spoin krawężników zaprawą.
- ustawienie krawężników na podsypce cementowo-piaskowej.
- wykonanie podsypki.
- wykonanie ławy.
- ew. wykonanie szalunku.
- wykonanie koryta pod ławę.
- dostarczenie materiałów na miejsce budowania.
- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze.

Cena wykonania 1 m krawężnika betonowego obejmuje:

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

- wykonanie podsypki.
- wykonanie ławy.
- wykonanie koryta pod ławę.

Odbiorowi robót zamikających i ulgających zakryciu podlegają:

8.2. Odbiór robót zamikających i ulgających zakryciu

Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiem Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

8. ODBIÓR ROBÓT

Jednostką obmiarową jest m (metr) ustawionego krawężnika betonowego.

7.2. Jednostka obmiarowa

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

7. OBMIAŁ ROBÓT

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem chodnika z brukowej kostki betonowej przy budowie ul. Przyjacielskiej (na odcinku od ul. Nałęczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST
Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p. 1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonaniem chodnika z brukowej kostki betonowej.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Betonowa kostka brukowa – kształtka wytwarzana z betonu metodą wtryskową. Produkowana jest jako kształtka jednowarstwowa lub w dwóch warstwach połączonych ze sobą trwale w fazie produkcji.

1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Betonowa kostka brukowa – wymagania

2.2.1. Aprobaty techniczna

Warunkiem dopuszczenia do stosowania betonowej kostki brukowej w budownictwie drogowym jest posiadanie aprobaty technicznej, wydanej przez uprawnioną jednostkę.

2.2.2. Wygląd zewnętrzny

Struktura wyrobu powinna być zwarta, bez rys, pęknięć, płam i ubytków.

Powierzchnia górna kostek powinna być równa i szorstka, a krawędzie kostek równe i proste, wkleśnięcia nie powinny przekraczać 2 mm dla kostek o grubości ≤ 80 mm.

2.2.3. Kształt, wymiary i kolor kostki brukowej

Do wykonania nawierzchni chodnika stosuje się betonową kostkę brukową o grubości 60 mm. Kostki o takiej grubości są produkowane w kraju.

Tolerancje wymiarowe wynoszą:

– na długości ± 3 mm,

– na szerokości ± 3 mm,

– na grubości ± 5 mm.

Kolory kostek produkowanych aktualnie w kraju to: szary, ceglany, klinieterowy, grafitowy i brązowy.

2.2.4. Cechy fizykochemiczne betonowych kostek brukowych

Betonowe kostki brukowe powinny mieć cechy fizykochemiczne określone w tabeli 1.

Tablica 1. Cechy fizykochemiczne betonowych kostek brukowych

Lp	Cechy	Wartość
1	Wytrzymałość na ściskanie po 28 dniach, MPa, co najmniej	60
	a) średnia z sześciu kostek	50
	b) najmniejsza pojedynczej kostki	50
2	Nasiąkliwość woda wg PN-B-06250, %, nie więcej niż	5
3	Oddporność na zamrażanie, po 50 cyklach zamrażania, wg PN-B-06250:	
	a) pęknięcia próbki	brak
	b) strata masy, %, nie więcej niż	5
	c) obniżenie wytrzymałości na ściskanie w stosunku do wytrzymałości próbek nie zamrażanych, %, nie więcej niż	20
4	Ścieralność na tarczy Boehme'go wg PN-B-04111, mm, nie więcej niż	4

2.3. Materiały do produkcji betonowych kostek brukowych

2.3.1. Cement

Do produkcji kostki brukowej należy stosować cement portlandzki, bez dodatków, klasy nie niższej niż „32,5”. Zaleca się stosowanie cementu o jasnym kolorze. Cement powinien odpowiadać wymaganiom PN-B-19701.

2.3.2. Kruszywo do betonu

Należy stosować kruszywa mineralne odpowiadające wymaganiom PN-B-06712.

Uziarnienie kruszywa powinno być ustalone w receptie laboratoryjnej mieszanki betonowej, przy założonych parametrach wymaganych dla produkowanego wyrobu.

2.3.3. Woda

Woda powinna być odmiany „I” i odpowiadać wymaganiom PN-B-32250.

2.3.4. Dodatki

Do produkcji kostek brukowych stosuje się dodatki w postaci plastyfikatorów i barwników, zgodnie z receptą laboratoryjną. Plastyfikatory zapewniają gotowym wyrobom większą wytrzymałość, mniejszą nasiąkliwość i większą odporność na niskie temperatury i działanie soli.

Stosowane barwniki powinny zapewnić trwałe wybarwienie. Powinny to być barwniki nieorganiczne.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.2. Sprzet do wykonania chodnika z kostki brukowej

Male powierzchnie chodnika z kostki brukowej wykonuje się ręcznie. Jeśli powierzchnie są duże, a kostki brukowe mają jednolity kształt i kolor, można stosować mechaniczne urządzenia układające. Urządzenie składa się z wózka i chwytaka sterowanego hydraulicznie, służącego do przenoszenia z palety warstwy kostek na miejsce ich ułożenia. Do zagęszczenia nawierzchni stosuje się wibratory płytowe z osłoną z tworzywa sztucznego.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.2. Transport betonowych kostek brukowych

Uformowane w czasie produkcji kostki betonowe układane są warstwowo na paletcie. Po uzyskaniu wytrzymałości betonu min. 0,7 wytrzymałości projektowanej, kostki przewożone są na stanowisko, gdzie specjalne urządzenie pakuje je w folię i spina taśmą stalową, co gwarantuje transport samochodami w nienaruszonym stanie. Kostki betonowe można również przewozić samochodami na paletach transportowych producenta.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.2. Koryto pod chodnik

Koryto wykonane w podłożu powinno być wyprofilowane zgodnie z projektowanymi spadkami podłużnymi i poprzecznymi oraz zgodnie z wymaganiami podanymi w SST D-04.01.01 „Koryto wraz z profilowaniem i zagęszczeniem podłoża”. Wskaźnik zagęszczenia koryta nie powinien być mniejszy niż 0,97 według normalnej metody Proctora. Jeżeli dokumentacja projektowa nie określa inaczej, to nawierzchnię chodnika z kostki brukowej można wykonywać bezpośrednio na podłożu z gruntu piaskczystego o $W_P \geq 35$ w uprzednio wykonanym korycie.

5.3. Podsyпка

Na podsypkę należy stosować piasek odpowiadający wymaganiom PN-B-06712.

Jednostką obmiarową jest m² (metr kwadratowy) wykonanego chodnika z brukowej kostki betonowej.

7.2. Jednostka obmiarowa

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

7. OBMIAR ROBÓT

Sprawdzenie przekroju poprzecznego dokonywać należy szablonem z poziomą, co najmniej raz na każde 150 do 300 m² chodnika i w miejscach wąpływów, jednak nie rzadziej niż co 50 m. Dopuszczalne odchylenia od projektowanego profilu $\pm 0,3\%$.

6.4.3. Sprawdzenie przekroju poprzecznego

Odczylenia od projektowanej niweley chodnika w punktach załamania niweley nie mogą przekraczać ± 3 cm.

Sprawdzenie profilu podłużnego przeprowadzać należy za pomocą niwelacji, biorąc pod uwagę punkty charakterystyczne, jednak nie rzadziej niż co 100 m.

6.4.2. Sprawdzenie profilu podłużnego

1,0 cm.

Sprawdzenie równości nawierzchni przeprowadzać należy łąką co najmniej raz na każde 150 do 300 m² ułożonego chodnika i w miejscach wąpływów, jednak nie rzadziej niż raz na 50 m chodnika. Dopuszczalny przeswit pod łąką 4 m nie powinien przekraczać

6.4.1. Sprawdzenie równości chodnika

6.4. Sprawdzenie cech geometrycznych chodnika

- sprawdzenie, czy przyjęty deseń (wzór) i kolor nawierzchni jest zachowany.
- sprawdzenie prawidłowości wypełnienia spoin,
- sprawdzenie prawidłowości ubijania (wibrowania),
- pomiarzenie szerokości spoin,

wykonania z dokumentacją projektową oraz wymaganiami pkt 5.5 niniejszej SST:

6.3.3. Sprawdzenie wykonania chodnika

Sprawdzenie podsyпки w zakresie grubości i wymaganym spadków poprzecznych i podłużnych polega na stwierdzeniu zgodności z dokumentacją projektową oraz pkt 5.3 niniejszej SST.

6.3.2. Sprawdzenie podsyпки

- głębokości koryta:
 - o szerokości do 3 m: ± 1 cm,
 - o szerokości powyżej 3 m: ± 2 cm,
 - szerokości koryta: ± 5 cm.

Sprawdzenie podłoża polega na stwierdzeniu zgodności z dokumentacją projektową i odpowiednimi SST.

6.3.1. Sprawdzenie podłoża

6.3. Badania w czasie robót

Pozostałe wymagania określono w SST D-05.02.23 „Nawierzchnia z kostki brukowej betonowej”.

techniczna.

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien sprawdzić, czy producent kostek brukowych posiada aprobatę

6.2. Badania przed przystąpieniem do robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

wypełnieniem spoin piaskiem nie wymaga pielęgnacji – może być zaraz oddany do użytkowania.

Po ubiciu nawierzchni należy uzupełnić szczeliny szpachlą do wypełnienia i zamieść nawierzchnię. Chodnik z

Do zagęszczania nawierzchni z betonowych kostek brukowych nie wolno używać walca.

środka i jednocześnie w kierunku poprzecznym kształtek.

ochrony kostek przed uszkodzeniem i zabrudzeniem. Wibrowanie należy prowadzić od krawędzi powierzchni ubijanej w kierunku

Do ubijania ułożonego chodnika z kostek brukowych, stosuje się wibratory płytowe z osłoną z tworzywa sztucznego dla

szcottek ręcznych lub mechanicznych i przystąpić do ubijania nawierzchni chodnika.

Po ułożeniu kostki, szczeliny należy wypełnić piaskiem, a następnie zamieść powierzchnię ułożonych kostek przy użyciu

układac ok. 1,5 cm wyżej od projektowanej niweley chodnika, gdyż w czasie wibrowania (ubijania) podsyпка ulega zagęszczeniu.

Kostkę układa się na podsyppce w taki sposób, aby szczeliny między kostkami wynosiły od 2 do 3 mm. Kostkę należy

ustalonego w dokumentacji projektowej lub zaakceptowanego przez Inżyniera.

5.4. Układanie chodnika z betonowych kostek brukowych

Z uwagi na różnorodność kształtów i kolorów produkowanych kostek, możliwe jest ułożenie dowolnego wzoru – wcześniej

zagęszczona i wyprofilowana.

Grubość podsyпки po zagęszczeniu powinna zawierać się w granicach od 3 do 5 cm. Podsyпка powinna być zwilżona wodą.

8. ODBIÓR ROBÓT

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8. Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Cena wykonania 1 m² chodnika z brukowej kostki betonowej obejmuje:

- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
- dostarczenie materiałów na miejsce budowania,
- wykonanie koryta,
- wbudowanie gruntu stabilizowanego cementem,
- wykonanie podsyпки,
- ułożenie kostki brukowej wraz z zagęszczeniem i wypełnieniem szweli,
- przeprowadzenie badań i pomiarów wymaganych w specyfikacji technicznej.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1. PN-B-04111 Materiały kamienne. Oznaczanie ścieralności na tarczy Boehmego

2. PN-B-06250 Beton zwykły

3. PN-B-06712 Kruszywa mineralne do betonu zwykłego

4. PN-B-19701 Cement powszechnego użytku. Skład, wymagania i ocena zgodności

5. PN-B-32250 Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw

6. BN-68/8931-01 Drogi samochodowe. Oznaczenie wskaźnika piaskowego.

10.2. Inne dokumenty

Nie występują.

BETONOWE OBRZEZA CHODNIKOWE

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wbudowaniem betonowych obrzeży chodnikowych przy budowie ul. Przyjaźelskiej (na odcinku od ul. Natęczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszo – jezdni do działki Nr 1/8) i ciągu pieszo – jezdni (na odcinku od ul. Natęczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

Usilenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z ustawieniem betonowego obrzeża chodnikowego 6x20cm.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Obrzeża chodnikowe – prefabrykowane belki betonowe rozgraniczające jednostronnie lub dwustronnie ciągły komunikacyjny terenów nie przeznaczonych do komunikacji.

1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami i definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.2. Stosowane materiały

Materiałami stosowanymi są:

– obrzeża odpowiadające wymaganiom BN-80/6775-04/04 i BN-80/6775-03/01,

– piasek do wykonania ław,

– cement wg PN-B-19701,

– piasek do zapraw wg PN-B-06711.

2.3. Betonowe obrzeża chodnikowe – klasyfikacja

W zależności od przekroju poprzecznego rozróżnia się dwa rodzaje obrzeży:

– obrzeża niskie – On,

– obrzeża wysokie – Ow.

W zależności od dopuszczalnych wielkości i liczby uszkodzeń oraz odchyłek wymiarowych obrzeża dzieli się na:

– gatunek 1 – G1,

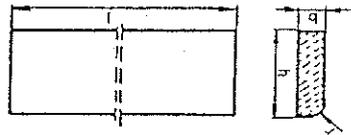
– gatunek 2 – G2.

Przykład oznaczenia betonowego obrzeża chodnikowego niskiego (On) o wymiarach 6 x 20 x 75 cm gat. 1: obrzeże On - 1/6/20/75 BN-80/6775-03/04.

2.4. Betonowe obrzeża chodnikowe – wymagania techniczne

2.4.1. Wymiary betonowych obrzeży chodnikowych

Kształt obrzeży betonowych przedstawiono na rysunku 1, a wymiary podano w tabelcy 1.

Rysunek 1. Kształt betonowego obrzeża chodnikowego

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 5.

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

5. WYKONANIE ROBÓT

Transport pozostałych materiałów podano w SST D-08.01.01 „Krawężniki betonowe”.

4.3. Transport pozostałych materiałów

Obrzeża powinny być zabezpieczone przed przemieszczeniem się i uszkodzeniami w czasie transportu.

Betonowe obrzeża chodnikowe mogą być przewożone dowolnymi środkami transportu po osiągnięciu przez beton wytrzymałości minimum 0,7 wytrzymałości projektowanej.

4.2. Transport obrzeży betonowych

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 4.

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

4. TRANSPORT

Roboty wykonuje się ręcznie przy zastosowaniu drobnego sprzętu pomocniczego.

3.2. Sprzęt do ustawiania obrzeży

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 3.

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

3. SPRZĘT

betonowe” pkt 2.

Materiały do zaprawy cementowo-piaskowej powinny odpowiadać wymaganiom podanym w SST D-08.01.01 „Krawężniki

Piasek do wykonania ławy powinien odpowiadać wymaganiom PN-B-11113.

2.5. Materiały na ławę i do zaprawy

Do produkcji obrzeży stosować beton według PN-B-06250, klasy B 25 i B 30.

2.4.5. Beton i jego składniki

Betonowe obrzeża chodnikowe mogą być przechowywane na składowiskach otwartych, posgregowane według rodzajów i gatunków.

Betonowe obrzeża chodnikowe należy układać z zastosowaniem podkładek i przekładek drewnianych o wymiarach co najmniej: grubość 2,5 cm, szerokość 5 cm, długość minimum 5 cm większa niż szerokość obrzeża.

2.4.4. Składowanie

Rodzaj wad i uszkodzeń	Dopuszczalna wielkość wad i uszkodzeń	
	Gatunek 1	Gatunek 2
Włóknistość lub wypukłość powierzchni i krawędzi w mm	2	3
Szczerby i uszkodzenia ograniczających powierzchnie górne (scieralne)	nie dopuszczalne	
krawędzi i narozy	liczba, max	2
	długość, mm, max	40
	głębokość, mm, max	10

Tablica 3. Dopuszczalne wady i uszkodzenia obrzeży

Dopuszczalne wady oraz uszkodzenia powierzchni i krawędzi elementów nie powinny przekraczać wartości podanych w tablicy 3.

Elementy powinny być równe i proste.

Powierzchnie obrzeży powinny być bez rys, pęknięć i ubytków betonu, o fakturze z formy lub zatartej. Krawędzie

2.4.3. Dopuszczalne wady i uszkodzenia obrzeży

Rodzaj wymiaru	Dopuszczalna odchyłka, m	
	Gatunek 1	Gatunek 2
I	± 8	± 12
	b, h	± 3

Tablica 2. Dopuszczalne odchyłki wymiarów obrzeży

Dopuszczalne odchyłki wymiarów obrzeży podano w tablicy 2.

2.4.2. Dopuszczalne odchyłki wymiarów obrzeży

Rodzaj obrzeża	Wymiary obrzeży, cm		
	l	b	h
Om	75	6	20
	100	6	20
Ow	75	8	30
	100	8	30

Tablica 1. Wymiary obrzeży

- 5.2. Wykonanie koryta**
Koryto pod podsypkę (ławę) należy wykonywać zgodnie z PN-B-06050. Wymiary wykopu powinny odpowiadać wymiarom ławy w planie z uwzględnieniem w szerokości dna wykopu ew. konstrukcji szalunku.
- 5.3. Podłoże lub podsypka (ława)**
Podłoże pod ustawienie obrzeża może stanowić podsypka z piasku, o grubości warstwy od 3 do 5 cm po zagęszczeniu. Podsypkę wykonuje się przez zasypanie koryta piaskiem i zagęszczenie z polewaniem wodą.
- 5.4. Ustawienie betonowych obrzeży chodnikowych**
Betonowe obrzeża chodnikowe należy ustawiać na wykonanym podłożu w miejscu i ze światłem (odległością górnej powierzchni obrzeża od ciągu komunikacyjnego) zgodnym z ustaleniami dokumentacji projektowej.
Zewnętrzna ściana obrzeża powinna być obsypana piaskiem, zwierzem lub miejscowym gruntem przepuszczalnym, starannie ubitym.
Spoiny nie powinny przekraczać szerokości 1 cm. Należy wypełnić je piaskiem lub zaprawą cementowo-piaskową w stosunku 1:2. Spoiny przed zalaniem należy oczyścić i zmyć wodą. Spoiny muszą być wypełnione całkowicie na pełną głębokość.
- 6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT**
- 6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót**
Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 6.
- 6.2. Badania przed przystąpieniem do robót**
Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania materiałów przeznaczonych do ustawienia betonowych obrzeży chodnikowych i przedstawić wyniki tych badań Inżynierowi do akceptacji.
Sprawdzenie wyglądu zewnętrznego należy przeprowadzić na podstawie oględzin elementu przez pomiar i polizowanie uszkodzeń występujących na powierzchniach i krańcach elementów z dokładnością do 1 mm, zgodnie z ustaleniami PN-B-10021.
Sprawdzenie kształtu i wymiarów elementów należy przeprowadzić z dokładnością do 1 mm przy użyciu suwmiarki oraz przyziarni stalowego lub taśmny, zgodnie z wymaganiami tablicy I i 2. Sprawdzenie kątów prostych w narożach elementów wykonuje się przez przyłożenie kątownika do badanego naroża i zmierzenia odchyłek z dokładnością do 1 mm.
Badania pozostających materiałów powinny obejmować wszystkie właściwości określone w normach podanych dla odpowiednich materiałów wymienionych w pkt 2.
- 6.3. Badania w czasie robót**
W czasie robót należy sprawdzać wykonanie:
a) koryta pod podsypkę (ławę) – zgodnie z wymaganiami pkt 5.2,
b) podłoża z rodzimego gruntu piaskowatego lub podsypki (ławy) ze zwrutu lub piasku – zgodnie z wymaganiami pkt 5.3, c) ustawienia betonowego obrzeża chodnikowego – zgodnie z wymaganiami pkt 5.4, przy dopuszczalnych odchyleniach:
– linii obrzeża w planie, które może wynosić ± 2 cm na każde 100 m długości obrzeża,
– niweleju górnej płaszczyzny obrzeża, które może wynosić ± 1 cm na każde 100 m długości obrzeża,
– wypełnienia spoin, sprawdzane co 10 metrów, które powinno wykazywać całkowicie wypełnienie badanej spoiny na pełną głębokość.
- 7. OBMIAR ROBÓT**
- 7.1. Ogólne zasady obmiaru robót**
Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 7.
- 7.2. Jednostka obmiarowa**
Jednostką obmiarową jest m (metr) ustawionego betonowego obrzeża chodnikowego.
- 8. ODBIÓR ROBÓT**
- 8.1. Ogólne zasady odbioru robót**
Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 8.
Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.
- 8.2. Odbiór robót zamkniętych i niezamkniętych**
Odbiorowi robót zamkniętych i niezamkniętych podlegają:
- wykonane koryta,
 - wykonana podsypka.
- 9. PODSTAWA PŁATNOŚCI**
- 9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności**
Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.
- 9.2. Cena jednostki obmiarowej**
Cena wykonania 1 m betonowego obrzeża chodnikowego obejmuje:
- prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,
 - dostarczenie materiałów,
 - wykonanie koryta,
 - rozścielenie i ubicie podsypki,
 - ustawienie obrzeża,
 - wypełnienie spoin,

- obsypanie zewnętrznej ściany obrzeża,
- wykonanie badań i pomiarów wymaganych w specyfikacji technicznej.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Normy

1.	PN-B-06050	Roboty ziemne budowlane
2.	PN-B-06250	Beton zwykły
3.	PN-B-06711	Kruszywo mineralne. Piasek do betonów i zapraw
4.	PN-B-10021	Prefabrykaty budowlane z betonu. Metody pomiaru cech geometrycznych
5.	PN-B-11113	Kruszywo mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Piasek
6.	PN-B-19701	Cement. Cement powszechnego użytku. Skład, wymagania i ocena zgodności
7.	BN-80/6775-03/01	Prefabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Wspólne wymagania i badania
8.	BN-80/6775-03/04	Prefabrykaty budowlane z betonu. Elementy nawierzchni dróg, ulic, parkingów i torowisk tramwajowych. Krawężniki i obrzeża.

ZJAZDY NA POSESJE

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem zjazdów na posesję i na grunty orne przy budowie ul. Przyjacielskiej (na odcinku od ul. Natęczowskiej do ul. Skromnej), ul. Skromnej (na odcinku od ciągu pieszego - jezdnego do działki Nr 1/8) i ciągu pieszego - jezdni (na odcinku od ul. Natęczowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Szczegółowa specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzielaniu zamówień i realizacji robót wyszczególnionych w p.1.1.

1.3. Zakres robót objętych SST

1.3.1. Zakres stosowania zjazdów

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą wykonywania zjazdów na posesję i na grunty orne.

1.3.2. Rodzaje nawierzchni stosowanych na zjazdach

Niniejsza SST dotyczy konstrukcji nawierzchni naszpęścielonej stosowanych przy wykonywaniu zjazdów (KRPD) - typowe konstrukcje nawierzchni na zjazdach).

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Zjazd - urządzone miejsce dostępu do drogi, którego lokalizacja wynika z potrzeb obsługi przyległego terenu i jest uzgodniona z zarządem drogi. W zależności od pełnionej funkcji, rozróżnia się dwa typy zjazdów: publiczne i indywidualne.

1.4.2. Zjazd publiczny - urządzone miejsce dostępu do drogi z drogi bocznej lub obiektu, w którym jest prowadzona działalność gospodarstwa. Zjazd publiczny zapewnia dostęp z/do parkingu, stacji paliw, obiektów gastronomicznych, obiektów przemysłowych lub innych obiektów ogólnodostępnych.

1.4.3. Zjazd indywidualny (do gospodarstw) - miejsce dostępu do drogi z obiektu, który jest użytkowany indywidualnie. Zjazd indywidualny zapewnia dostęp do pojeźdźczych posesji, zabudowań gospodarczych, na pole lub do innych obiektów użytkowanych indywidualnie.

1.4.4. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi odpowiednimi polskimi normami i definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne”.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne”.

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne”.

2.2. Materiały do konstrukcji nawierzchni zjazdów

Materiały użyte do wykonywania nawierzchni i podbudowy na zjazdach powinny odpowiadać wymaganiom zawartym w punkcie 2 odpowiednich SST:

- materiały do nawierzchni tłuczniowej, wymagania wg SST D-05.02.01 „Nawierzchnie tłuczniowe”;
 - materiały do nawierzchni z betonowej kostki brukowej, wymagania wg SST D-05.03.23a „Nawierzchnia z betonowej kostki brukowej”;
 - materiały do podbudowy z gruntu stabilizowanego cementem”;
 - materiały do podbudowy z chudego betonu, wymagania wg SST D-04.06.00 „Podbudowa z chudego betonu”;

2.3. Materiały do robót wykończeniowych

Materiały do umocnienia skarp i rowów przy wykonywaniu zjazdów powinny odpowiadać wymaganiom SST D-06.01.01 „Umocnienie powierzchniowe skarp, rowów i ścieków”.

3. SPRZĘT

Wymagania ogólne dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne”.

Do wykonania zjazdów należy stosować ten rodzaj sprzętu, który został podany w punkcie 3 odpowiednich SST:

- sprzęt do wykonania robót ziemnych, według SST D-02.00.00 „Roboty ziemne”;
 - sprzęt do wykonania robót nawierzchniowych, według odpowiednich SST, wymienionych w punkcie 2.2 niniejszej specyfikacji technicznej;

- sprzęt do umocnienia skarp i rowów, według SST D-06.01.01 „Umocnienie powierzchniowe skarp, rowów i ścieków”.

4. TRANSPORT

Wymagania ogólne dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne”.

Transport materiałów stosowanych do wykonania zjazdów powinien odpowiadać wymaganiom według punktu 4

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne wymagania wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne”.

5.2. Roboty przygotowawcze

Przed przystąpieniem do właściwych robót należy wykonać zgodnie z wymogami podanymi w SST D-01.00.00 „Roboty przygotowawcze”.

5.3. Wykonanie przepustów pod zjazdami

Przepusty pod zjazdami należy wykonać zgodnie z wymaganiami zawartymi w SST D-06.02.01 „Przepusty pod zjazdami”.

5.4. Roboty ziemne

Roboty ziemne przy budowie zjazdów na granicy zjazdów powinny być z zasady wykonywane mechanicznie. Przy budowie zjazdów na posesję, gdzie występuje niewielki zakres robót, roboty ziemne mogą być wykonywane ręcznie.

Wykonanie robót ziemnych powinno odpowiadać wymaganiom SST D-02.00.00 „Roboty ziemne”.

5.5. Wykonanie nawierzchni zjazdów

Wykonanie nawierzchni zjazdów powinno odpowiadać wymaganiom według odpowiednich SST, wymienionych w punkcie 2.2.

5.6. Umocnienie skarp

Wykonanie umocnienia skarp i rowów powinno odpowiadać wymaganiom SST D-06.01.01 „Umocnienie powierzchniowe skarp, rowów i ścieków”.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Sprawdzenie prawidłowości robót przygotowawczych

Kontrola jakości robót przygotowawczych polega na sprawdzeniu ich zgodności z:

a) dokumentacją projektową – na podstawie oględzin i pomiarów,

b) wymaganiami podanymi w SST D-01.00.00 „Roboty przygotowawcze”.

6.2. Sprawdzenie prawidłowości wykonania przepustów pod zjazdami

Kontrola jakości wykonania przepustów pod zjazdami polega na sprawdzeniu zgodności z dokumentacją projektową, na podstawie oględzin i pomiarów oraz zgodności z wymaganiami wg SST D-06.02.01 „Przepusty pod zjazdami”.

6.3. Sprawdzenie prawidłowości wykonania robót ziemnych

Kontrola jakości robót ziemnych polega na sprawdzeniu ich zgodności z:

a) dokumentacją projektową – na podstawie oględzin i pomiarów,
b) wymaganiami podanymi w SST D-02.01.01 „Wykonanie wykopów w gruntach I – V kat.” i SST D-02.03.01 „Wykonanie nasypów”.

6.4. Sprawdzenie wykonania nawierzchni zjazdów

Kontrola jakości wykonania nawierzchni polega na sprawdzeniu ich zgodności z:

a) dokumentacją projektową w zakresie: grubości konstrukcji nawierzchni, szerokości, rzędnych wysokościowych i spadków poprzecznych,

b) wymaganiami podanymi wg odpowiednich SST.

6.5. Pomiarowy cech geometrycznych zjazdów

Przeprowadzone pomiary nie powinny wykazywać większych odchyleń w zakresie cech geometrycznych zjazdów niż to podano w tabeli 1.

Tabela 1. Dopuszczalne odchylenia dla nawierzchni zjazdów

Cechy geometryczne nawierzchni zjazdu		Dopuszczalne odchylenia
Szerokość, cm	± 5	+10 i -5
Równość podłużna, mm	9	12
Równość poprzeczna, mm	9	12
Pochylenie poprzeczne, %	± 0,5	± 1,0
Odchylenie osi zjazdu w planie, cm	± 5	± 10
Grubość konstrukcji nawierzchni, cm	± 0,5	± 2,0
(*) Odchylenia grubości konstrukcji nawierzchni zjazdu liczone dla łącznej grubości warstw		

6.6. Ocena wyników badań

Wszystkie materiały muszą spełniać wymagania podane w punkcie 2.

Wszystkie elementy robót, które wykazują odstępstwa od postanowień SST, powinny być doprowadzone na koszt Wykonawcy do stanu zgodności z SST, a po przeprowadzeniu badań i pomiarów mogą być ponownie przedstawione do akceptacji Inżyniera.

7. OBMIAR ROBÓT

Jednostką obmiarową jest m^2 (metr kwadratowy) wykonanej nawierzchni zjazdu, zgodnie z dokumentacją projektową i pomiarami w terenie.

8. ODBIÓR ROBÓT

Roboty objęte niniejszą SST podlegają:

- a) odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu, który powinien być dokonany po wykonaniu:

– prac pomiarowych,

– robót przygotowawczych,

– odbiorowi końcowemu,

c) odbiorowi ostatecznemu.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

Płatność za m^2 (metr kwadratowy) zjazdu należy przyjmować zgodnie z obmiarem i oceną jakości wykonanych robót na podstawie wyników pomiarów i badań laboratoryjnych.

Cena wykonania robót obejmuje:

– prace pomiarowe i roboty przygotowawcze,

– dostarczenie potrzebnych materiałów,

– wykonanie robót ziemnych,

– wykonanie konstrukcji nawierzchni (nawierzchni i podbudowy),

– wykonanie robót wykończeniowych,

– przeprowadzenie pomiarów i badań laboratoryjnych wymaganych w specyfikacji technicznej.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

Normy i inne dokumenty wg odpowiednich SST, przywołanych w niniejszej ogólnej specyfikacji technicznej.

Dodatkowo obowiązują:

1. KPED – Katalog powtarzalnych elementów drogowych, CBPBDIM „Transprojekt”, Warszawa 1979–82

SPECYFIKACJE TECHNICZNE

Przebudowa przyłącza ciepłowniczego wysokoparametrowego

CPV: 45223140-5

D-01.03.07A

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot Specyfikacji Technicznej,

Przedmiotem niniejszej Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z przebudową istniejącego przyłącza ciepłowniczego wysokoparametrowego (35/70°C z rur preizolowanych z wmontowaną instalacją alarmową „Brandesa” o długości 2 x 47,5m Dn 2 x 125/225/250 w ul. Przyjacielekiej w Lublinie w związku z jej przebudową.

1.2. Zakres stosowania Specyfikacji Technicznej,

Specyfikacja Techniczna jest stosowana jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu i realizacji robót.

1.3. Zakres robót objętych Specyfikacją Techniczną.

Roboty, których dotyczy Specyfikacja, obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu:

- wykonanie robót ziemnych,

- montaż sieci c.o. preizolowanych,

- rozbranie i odwrócenie nawierzchni drogowej asfaltowej na trasie sieci,

- rozbranie i odwrócenie krawężników drogowych.

1.4. Określenia podstawowe.

1.4.1. Sieć ciepłownicza

Układ rurociągów ze wszystkimi urządzeniami (armatura odcinająca i regulacyjna, urządzenia kontrolno-pomiarowe, odpowietrzenia, odwodnienia, studzienki, kompensatory, drenáže, konstrukcje nośne sieci nadziemnych, itp.).

1.4.2. Preizolowana sieć ciepłownicza

Układ rurociągów ze wszystkimi urządzeniami na nich zamontowanymi (i.w.) zbudowana z rur, kształtek i elementów preizolowanych.

1.4.3. Preizolowana, podziemna sieć ciepłownicza

Układ rurociągów z rur, kształtek i elementów preizolowanych ułożonych bezpośrednio w gruncie - bez kanałów i jakichkolwiek obudów.

1.4.4. Preizolowana, nadziemna sieć ciepłownicza

Układ rurociągów z rur, kształtek i elementów preizolowanych ułożonych nad terenem, na konstrukcjach nośnych (słupy, podpory, estakady).

1.4.5. Rura preizolowana - preizolowany zespół rurowy

Prefabrykat składający się z rury przewodowej (jednej lub więcej niż jednej), materiału izolacyjnego i rury osłonowej, z niezaizolowanymi końcówkami rurowyymi przystosowanymi do połączenia z innymi rurami, kształtkami i elementami preizolowanymi.

1.4.6. Rura preizolowana o konstrukcji zespolonej - związanej

Rura preizolowana z rurą przewodową związaną materiałem izolacyjnym z rurą osłonową (materiał izolacyjny zespolony jest z rurami przewodową i osłonową).

1.4.7. Rura preizolowana o konstrukcji szlizgowej

Rura preizolowana z rurą przewodową przemieszczającą się niezależnie od materiału izolacyjnego i rury osłonowej.

1.4.8. Rura preizolowana elastyczna

Rura preizolowana charakteryzująca się takimi parametrami mechanicznymi (wytężalnością), że możliwe jest ukladanie sieci po krzywiznie poprzez gięcie rury preizolowanej, bez stosowania prefabrykowanych preizolowanych łuków (z uwagi na temperaturę stosowania oraz możliwość prowadzenia rurociągów po krzywiznie, nie wymaga praktycznie stosowania urządzeń do kompensowania wydłużen ciepłych).

1.4.9. Preizolowana kształka - preizolowany łuk, preizolowane odgązlenie itp Prefabrykat składający się z kształtki z rury przewodowej, materiału izolacyjnego i płaszczka osłonowego, z niezaizolowanymi końcówkami rurowyymi przystosowanymi do połączenia z innymi rurami i elementami preizolowanymi.

1.4.10. Preizolowany element

Prefabrykat składający się z zaworu, kompensatora czy innego urządzenia, materiału izolacyjnego i płaszczka osłonowego, z niezaizolowanymi końcówkami rurowyymi przystosowanymi do połączenia z innymi elementami preizolowanymi.

- 1.4.11. Rura przewodowa**
Rura wewnątrzna rury lub kształtki preizolowanej, przez którą ma przepływać czynnik grzewczy.
- 1.4.12. Rura osłona**
Rura zewnętrzna rury preizolowanej, chroniąca izolację ciepłą i rurę przewodową przed uszkodzeniami mechanicznymi, wilgocią i odpowiednio wodą gruntową lub wpływem warunków atmosferycznych.
- 1.4.13. Płaszcz osłonowy**
Płaszcz zewnętrzny kształtki lub elementu preizolowanego, chroniący izolację ciepłą i kształtkę lub element przed uszkodzeniami mechanicznymi, wilgocią i odpowiednio wodą gruntową lub wpływem warunków atmosferycznych: deszczu, śniegu itp.
- 1.4.14. Izolacja ciepła**
Materiał, który zmniejsza straty ciepła; materiał izolacji cieplnej może być jednorodny lub wielowarstwowy - różnorodny materiałowo i konstrukcyjnie (wlewany albo w postaci otulin, mat lub kształtek) jako materiał izolacyjny można stosować: sztywną i półsztywną piankę poliuretanową PUR (komponenty pianki wlewane są do przestrzeni pomiędzy rurą przewodową i rurą lub płaszcz osłonowy), piankę z poliuretanu (PUR) (otuliny, kształtki), piankę z polistyrenu (PE) (otuliny, kształtki), materiały włókniste (maty z wełny mineralnej skłanej i szklanej).
- 1.4.15. Pianka poliuretanowa PUR**
Pianka, posiadająca głównie strukturę komórek zamkniętych, będąca produktem chemicznej reakcji odpowiednich związków.
- 1.4.16. Pianka polistyrenowa PE**
Spieniony polistyren, posiadający głównie strukturę komórek zamkniętych, w postaci mat.
- 1.4.17. Zespół złącza**
Kompletna konstrukcja połączenia sąsiednich rur, kształtek i elementów preizolowanych.
- 1.4.18. Osłona zespołu złącza**
Element rurowy (mufta), łączący dwie rury osłonowe w zespole złącza.
- 1.4.19. Podgrzewanie wstępne**
Technologia wywoływania naprężeń wstępnych w rurze przewodowej.
- 1.4.20. Kompensator**
Urządzenie lub element, który można stosować do kompensacji wydłużeń sieci preizolowanych, np. kompensatory typu mieszkowego, element - L, Z i U - kształtowy.
- 1.4.21. Kompensator jednorozowego działania**
Odmiana kompensatora mieszkowego o konstrukcji samoblokującej się lub blokowanej poprzez spawanie, po jednokrotnym (obliczeniowym) jego ściśnięciu.
- 1.4.22. Poduszka kompensacyjna**
Płyta wykonana z pianki poliuretanowej (PUR), pianki polistyrenowej (PE), wełny szklanej, wełny skalnej lub innych materiałów spełniających wymagania w tym zakresie (np. warstwa piasku).
- 1.4.23. Podpora stała**
Konstrukcja służąca do przeniesienia obciążeń osłonowych z rury przewodowej do gruntu lub na konstrukcję nośną, bez przemieszczenia rury w tym punkcie.
- 1.4.24. System alarmowy**
Instalacja elektryczna do wykrywania i lokalizowania zawilgocenia izolacji cieplnej rur i elementów preizolowanych.
- 1.4.25. Układanie na zimno**
Metoda budowy preizolowanych sieci ciepłowniczych przy założeniu przekraczania dopuszczalnych sprężystych naprężeń w rurze przewodowej i dopuszczaniu odkształceń plastycznych.
- 1.4.26. Temperatura ciągła**
Temperatura nośnika ciepła przy której sieć ciepłownicza w okresie eksploatacji może pracować w sposób ciągły w czasie nieograniczonym albo w czasie ograniczonym; wartość temperatury ciągłej i długość ewentualnego czasu ograniczonego powinna być ustalona w projekcie sieci ciepłowniczej preizolowanej.
- 1.4.27. Temperatura szczytowa**
Najwyższa temperatura nośnika ciepła przy której w okresie eksploatacji sieć ciepłownicza może okresowo pracować przez określony czas; wartość temperatury szczytowej i maksymalna, określona długość czasu okresowej pracy powinna być ustalona w projekcie sieci ciepłowniczej preizolowanej.
- 1.4.28. Ciśnienie robocze wodnej sieci ciepłowniczej**
Maksymalne ciśnienie ruchu w rurociągu zasilającym.
- 1.4.29. Ciśnienie robocze parowej sieci ciepłowniczej**
Maksymalne ciśnienie pary na wyjściu ze źródła.
- 1.4.30. Ciśnienie próbne sieci ciepłowniczej**
Ciśnienie, któremu poddaje się rurociągi ciepłownicze, w czasie badania szczelności.
- 1.4.31. Odbiór techniczny częściowy sieci ciepłowniczej elementów i robot, które mają być zakryte przed całkowitym zakończeniem montażu lub odbiór całkowicie wykonanego odcinka sieci ciepłowniczej.**
- 1.4.32. Odbiór techniczny końcowy sieci ciepłowniczej**
Odbiór sieci ciepłowniczej po wykonaniu odbiorów technicznych częściowych oraz po ruchu próbnym.
- 1.4.33. Początek sieci ciepłowniczej**
Jako początek sieci ciepłowniczej należy przyjmować:

W przypadku różnych eksploratorów źródła ciepła i sieci: armaturę oddinającą usytuowaną na granicy działki źródła ciepła, w przypadku jednego eksploratora źródła ciepła i sieci ciepłowniczej: armaturę oddinającą rurociągi od głównych rozdzielaczy w źródle (rozdzielacze należą do źródła).

Jako koniec sieci ciepłowniczej należy przyjmować pierwszą armaturę oddinającą sieć od urządzeń odbiorcy (armatura oddinająca należy do sieci).

1.4.35. Źródło ciepła

Elektrociepłownia, ciepłownia, kotłownia lub grupowy węzeł ciepłowniczy.

1.4.36. Odbiorca ciepła

Węzeł ciepłowniczy zasilający instalację w ciepło lub rozdzielacze tej instalacji, w przypadku gdy parametry sieci są

równe parametrom instalacji. 1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót.

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z Dokumentacją Projektową, ST i poleceniami Inspektora.

2. MATERIAŁY.

Proponowane materiały i technologie wykonawcze podano w Projekcie Budowlano-wykonawczym „Przebudowy przyłącza ciepłowniczego wysokoparametrowego w ul. Przyjaźniskiej w Lublinie”. Dopuszcza się stosowanie materiałów zamienionych pod warunkiem, że spełniają wymagania aktualnie obowiązujących norm (PN, BN) lub posiadają aprobaty techniczne w przypadku braku odpowiednich norm. Każda zamiana materiałów wymaga pisemnej zgody Inspektora Nadzoru.

2.1. Rury preizolowane

2.1.1. Elementy łącza: mufty, opaski, rękawy do łączenia rury osłonowej, otuliny izolacyjne, komponenty izolacji cieplnej do izolowania łącza, łączki mechaniczne zaciskowe lub skręcane, tulejdo łączenia rury przewodowej przez zgrzewanie.

2.1.2. Rury z tworzyw sztucznych: z polietylenu usieciowanego PEX, z polibutyenu PB (rury z tworzyw sztucznych stosowane na rurę przewodową powinny mieć zabezpieczenie przed dyfuzją tlenu).

3. SPRZĘT.

Roboty mogą być wykonywane przy użyciu sprzętu wskazanego przez producenta rur zaakceptowanego przez Inspektora Nadzoru.

4. TRANSPORT.

Materiały i sprzęt mogą być przewożone dowolnymi środkami transportu zaakceptowanymi przez Inspektora Nadzoru, oraz wytężonymi producenta w sposób zabezpieczający je przed uszkodzeniem. Należy je umieścić równomiernie na całej powierzchni ładunkowej i zabezpieczyć przed spadaniem lub przesuwaniem. Szczegółowe wytyczne transportu, rozładowywania i składowania preizolowanych rur, kształtek i elementów powinny być opracowane przez ich producenta i przedkładać inwestorowi przy zakupach rur i elementów. Dla zapewnienia, że preizolowane rury i elementy nie zostaną uszkodzone, przy każdej dostawie -transportie i składowaniu należy uwzględnić szczególne właściwości materiałów tych rur i elementów oraz warunki zewnętrzne. Rury preizolowane powinny być składowane w taki sposób, aby nie ulegały deformacji i odkształceniom miejscowym. Rury należy układać na podkładach. Podkłady będące podpartiami powinny mieć dostateczną szerokość i powinny być rozmieszczone w odpowiednich dystansach, maksymalnie co 5 m. Do podnoszenia / przenoszenia rur należy używać odpowiednich taśm o szerokości minimum 10 cm. Nie dopuszcza się używania drzewianych paletach nawiekłą powierzoną. Izolacja cieplna na końcach preizolowanych rur i elementów powinna być zabezpieczona przed zanieczyszczeniem ich W wypadku dłuższego składowania rur (powyżej pół roku) elementy preizolowanych rur i kształtek wykonanych z tworzyw sztucznych powinny być chronione przed bezpośrednim promieniowaniem słonecznym. Nie należy wykonywać żadnych prac typu przenoszenie, układanie rur preizolowanych w rurze osłonowej z tworzywa sztucznego -polietylenu PE przy temperaturze otoczenia poniżej - (minus) 10° C. Przy wykonywaniu wszelkich prac z rurami: przewodową lub osłonową z tworzywa sztucznego np. z polietylenu, w temperaturze poniżej 0° C, wymaga się przedsięwzięcia odpowiednich środków zaradczych i zachowania szczególnej ostrożności. Wyroby i elementy do wykonywania izolacji przeciwwilgociowej zespolu łącza należy przechowywać ze szczególną starannością, zabezpieczając je przed zabrudzeniem i uszkodzeniem. Komponenty pianki PUR do wykonania izolacji cieplnej łącza należy przechowywać w pomieszczeniach zamkniętych, w temperaturze pokojowej i zgodnie z wytycznymi dostawcy komponentów. Inne materiały i elementy do wykonania izolacji cieplnej łącza jak otuliny, maty, kształtki należy przechowywać tak, aby nie

uległy zawilgoceniu, zabrudzeniu i uszkodzeniu.

5. WYKONANIE ROBÓT. 5.1. Wstęp

Wykonawca przedstawi Inspektorowi Nadzoru do akceptacji projekt organizacji i harmonogram robót uwzględniający wszystkie warunki, w jakich będa wykonywane roboty.

5.2. Wymagania ogólne dotyczące przygotowania realizacji sieci ciepłowniczych preizolowanych

5.2.1. Inwestor przygotowujący kompletną dokumentację techniczną inwestycji jest odpowiedzialny za przygotowanie harmonogramu prac oraz za nadzór, kontrolę i odbiór wykonywanych prac. Wykonawca odpowiedzialny jest za faktyczny montaż sieci w sposób zgodny z projektem technicznym i ewentualnymi zmianami w dokumentacji technicznej. Wszelkie zmiany w projekcie technicznym sieci powinny być zatwierdzone przez inwestora.

5.2.2. Preizolowana sieć ciepłownicza powinna być budowana tylko na podstawie uzgodnionej dokumentacji technicznej. Wszelkie niezbędne odczyty, wyniki w trakcie budowy sieci, powinny być uwzględnione w dokumentacji powykonawczej.

5.2.3. Dokumentacja techniczna preizolowanej sieci ciepłowniczej powinna być opracowana zgodnie z ogólnie obowiązującymi zasadami oraz powinna uwzględniać wytyczne i wymagania producenta systemu preizolowanych rur, kształtek i elementów oraz warunki eksploatacji sieci. Powinna, oprócz podstawowych projektów, zawierać również szczegółowe rozwiązania precyzujące:

- a) wymiary stref kompensacyjnych,
- b) rozstaw kompensatorów z podaniem typu, zdolności kompensacyjnych, naciągów wstępnych,
- c) sposób odwadniania i odpowietrzania sieci,
- d) wymiary betonowych bloków podpór stacji,
- e) wymiary studzienek / komór dla armatury,

f) schemat systemu alarmowego - sygnalizacji i lokalizacji uszkodzeń.

5.2.4. Przebieg trasy sieci ciepłowniczej powinien być zgodny z obowiązującymi zasadami projektowania uzbrojenia podziemnego i nadziemnego, ze szczególnym uwzględnieniem szczególnej uwagi na ochronę środowiska. Trasa sieci powinna być uzgodniona z odpowiednimi dla danego miejsca służbami geodezyjnymi.

5.3. Wymagania, które powinny być spełnione przy wykonywaniu wykopów sieci podziemnych

5.3.1. Należy zapewnić właściwe oznakowanie wykopów i zabezpieczenie przed dostępem osób niepowołanych,

5.3.2. Pracownikom pracującym w wykopie należy zapewnić bezpieczeństwo,

5.3.3. Należy zapewnić dostateczną przestrzeń do układania, podpierania i montażu rurociągu w wykopie na wymaganą głębokość oraz dla właściwego zagęszczenia materiału-asympki wokół rurociągu,

5.3.4. Wykopy mają być wykonane w taki sposób aby nie miały szkodliwych oddziaływań na nawierzchnię dróg, budynki i inne konstrukcje oraz inne sieci uzbrojenia podziemnego.

5.3.5. Wykop należy wykonać zgodnie ze specyfikacją trasy sieci i dla głębokości ułożenia rurociągu podanej w projekcie technicznym sieci.

5.3.6. Wykonawca jest odpowiedzialny za wybór metody wykonania wykopu, która powinna być zgodna z właściwymi przepisami,

5.3.7. Wykonawca wykopów odpowiedzialny jest za organizację robót i wszelkie uzgodnienia z zarządcami dróg publicznych, z właścicielami nieruchomości prywatnych i zarządcami nieruchomości publicznych,

5.3.8. Roboty ziemne, pomocnicze i przygotowawcze dotyczące pomiarów, organizacji robót itp. należy wykonać zgodnie z PN-B-06050 oraz zgodnie z warunkami ogólnymi podanymi w WTWO dotyczących robót budowlanych.

Zalecane wymiary wykopu		Srednica rury				Srednica rury			
Wymiary wykopu	H	W min	H		W min		H		H
			Srednica rury	ostonowej D	Srednica rury	ostonowej D	Srednica rury	ostonowej D	
mm			m	m	m	m	m	m	
75,90	0,7	0,65	450	1,5	1,0				
110	0,7	0,65	500	1,6	1,1				
125	0,7	0,65	520	1,7	1,1				
140	0,8	0,65	560	1,8	1,2				
160	0,8	0,70	630	2,0	1,3				
200	0,9	0,75	710	2,2	1,4				
225	1,0	0,8	800	2,4	1,5				
250	1,1	0,9	900	2,6	1,65				
315	1,2	1,0	1000	2,8	1,8				
355	1,3	1,0	1100	3,1	1,95				
400	1,4	1,0	1200	3,4	2,10				

5.3.9. Wymiary wykopu powinny być określone przez producenta preizolowanych rur i elementów, powinny stanowić część wytycznych montażu i powinny być przedkładaone inwestorowi razem z dostawą rur i elementów. Wymagane, minimalne wymiary wykopu przedstawia rys.1, zalecane wymiary wykopu dla zakresu średnic rurociągów zawiera tablica 1.

5.3.10. Wymiary wykopu powinny być powiększone w miejscach połączeń spawanych (niecki spawalniczej), w miejscach odgażeń, w miejscach montowania kompensatorów

jednorożowego działania i w miejscach stref kompensacyjnych powiększenie wymiarów wykopów powinno odpowiadać wymiarom stref kompensacyjnych podanych w projekcie technicznym sieci.

5.3.11. Wymiary wykopu dla układania jednej rury preizolowanej, z dwoma i więcej rurami przewodowymi w rurze osłonowej powinny być zgodne z wytycznymi producenta rur preizolowanych i projektem technicznym sieci.

5.3.12. W trakcie całego procesu montażu rurociągu wykonawca powinien utrzymywać wykop w stanie suchym i czystym oraz zabezpieczyć go przed napływem wody powierzchniowej.

5.3.13. Przy ewentualnym odwadnianiu należy zadbać o to, aby nie spowodować osiadań otaczających warstw gruntu i w konsekwencji negatywnego wpływu na okoliczne budynki i ziemie uprawne.

5.3.14. Dno wykopu powinno być zniwelowane i oczyszczone z kamieni.

5.3.15. Gdy wykop jest głębszy niż 1 m, to przy gruntach niespoistych, zaleca się wykonywanie wykopów skarpowych.

5.3.16. Dno wykopu powinno być wykonane z wymaganiem spadkiem, nie dopuszcza się ujemnej tolerancji rzędnych dna wykopu.

5.3.17. Wykonanie wykopu podlega odbiorowi międzyoperacyjnemu - częściowemu.

5.3.18. 5.4. Montaż preizolowanych rur i elementów

5.4.1. Rury i elementy preizolowane dostarczone na budowę powinny być przed montażem poddane ogólnej kontroli zewnętrznej, która powinna wykazać, że elementy te mają wymaganą jakość techniczną.

5.4.2. Przed montażem, każdą rurę preizolowaną należy poddać kontroli pod względem poprawności działania systemu alarmowego.

5.4.3. Przy montażu i wykonywaniu wszelkich prac z rurami preizolowanymi z rurą osłonową, lub przewodem z tworzyw sztucznych, przy temperaturach niższych od 0° C, należy zwracać uwagę na następujące czynniki:

a) materiały z tworzyw sztucznych stają się sztywniejsze i bardziej wrażliwe na niewłaściwe obciążenie się z nimi w niskich temperaturach. W takich warunkach materiały te nie mogą być narazane na oddziaływania ekstremalne jak uderzenia, wstrząsy i znaczące naprężenia ciepłe. W trakcie prowadzenia prac przy rurociągach przy niskiej temperaturze zewnętrznej wymagana jest szczególna ostrożność (nawet wtedy gdy świeci słońce), b) przed przystąpieniem do cięcia rury z tworzywa, np. piłszcica osłonowego z politylenu, w otoczeniu o niskiej temperaturze, rurę tę należy podgrzać do temperatury co najmniej 20-30° C. Przy podgrzewaniu nie można dopuścić do przegrzania tworzywa, szczególnie w miejscach ewentualnego późniejszego zgrzewania.

5.4.4. Nie dopuszcza się cięcia (skracania) na placu budowy podcińków rur preizolowanych w rurach osłonowych z tworzyw sztucznych, przy temperaturze otoczenia poniżej 0° C.

5.4.5. Nie dopuszcza się w żadnym przypadku cięcia (skracania) preizolowanych kształtek oraz innych elementów.

5.4.6. Przewody preizolowanej sieci ciepłowniczej powinny być ułożone ze spadkiem zgodnym z projektem technicznym sieci umożliwiającym odwodnienie sieci. Spadek nie powinien być mniejszy niż 3 ‰. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się układanie rurociągów bez spadków, pod warunkiem zapewnienia odwodnienia sieci.

5.4.7. Przy dopasowywaniu długości rur, cięcie rur preizolowanych należy wykonywać ściśle według instrukcji producenta rur. Przy cięciu należy przedsięwziąć odpowiednie środki ostrożności aby nie dopuścić do uszkodzenia izolacji ciepłej, rury osłonowej oraz przewodów systemu alarmowego. Przy cięciu i ewentualnej dalszej obróbce rury osłonowej w szczególności z tworzywa sztucznego, należy unikać pozostawiania ostrych krawędzi cięcia, śladów zębów piły i innych rodzajów rys. Długość odsłoniętego, nieizolowanego końca rury przewodowej powinna być odpowiednia do konkretnego rodzaju złącza.

- 5.4.8. Odcinki preizolowanych rur oraz kształtki można łączyć poprzez wykonywanie różnego rodzaju złączy - zespołów złączy
- 5.4.9. Rury przewodowe mogą być łączone przy zastosowaniu różnych metod, związanych bezpośrednio z rodzajem rury przewodowej, a mianowicie:
- a) rury stalowe - za pomocą spawania,
 - b) rury stalowe ocynkowane - za pomocą lutospawania i lutowania twardego,
 - c) rury cienkościennie ze stali jakościowej za pomocą połączeń mechanicznych - złączy mechanicznych ze stali jakościowych,
 - d) rury z tworzyw sztucznych za pomocą połączeń mechanicznych jakościowych, mosiężnych zaciskowych lub skręcanych albo polidwufazjnych lub elektrooporowe (przy zastosowaniu muf),
 - e) rury przewodowe z miedzi i przy pomocy mosiężnych złączy zaciskowych oraz przy pomocy lutowania twardego.
- 5.5. Rozmieszczanie rur w wykopie
- 5.5.1. Przed przystąpieniem do montażu odcinków rur w wykopie, należy je ułożyć na tymczasowych podkładach lub bezpośrednio na podsypce piaskowej. Podkłady powinny mieć przekrój o minimalnym wymiarze 10x10 cm, być ułożone w odstępach nie większych niż co 2-3 m i bezwzględnie usunąć przed zasypaniem wykopu. Przy układaniu rur w wykopie bezpośrednio na podsypce piaskowej, podsypka ta powinna być wcześniejszej zniwelowana i mieć grubość co najmniej 10 cm. Materiał podsypki piaskowej powinien odpowiadać wymaganiom materiału zasypki.
- 5.5.2. Jeśli w jednym wykopie układane są dwa rurociągi sieci (zasilający i powrotny), przy czym zaleca się układanie rurociągów jeden obok drugiego, rurociąg zasilający powinien znajdować się z prawej strony patrząc w kierunku przepływu czynnika w rurociągu zasilającym. Wskazane jest nie dotykać rurociągów o zmieniennym kierunku przepływu. W przypadku konieczności prowadzenia rurociągów jeden nad drugim, rurociąg zasilający powinien znajdować się na górze, z zachowaniem odległości między nimi jak w projekcie technicznym i wtyczkach producenta rur preizolowanych.
- 5.5.3. Odcinki rur, w zależności od uzgodnień z osobą nadzorującą, mogą być również łączone w dłuższe sekcje i układane wzdłuż wykopu lub powyżej wykopu.
- 5.5.4. Dwie rury w wykopie muszą być ułożone w dostatecznych, wymaganych odstępach względem siebie. Odstęp ten powinien wynosić co najmniej 0,2 m, przy bardzo dużych średnicach odstęp ten musi być odpowiednio większy.
- 5.6. Łączenie nie stalowych rur przewodowych
- 5.6.1. Łączenie rur przewodowych z innych materiałów niż stal węglowa należy wykonywać zgodnie z instrukcjami producenta rur preizolowanych. Roboty montażowe powinny być wykonywane w pełnej zgodności z tymi instrukcjami.
- 5.6.2. Przed rozpoczęciem łączenia należy sprawdzić, czy wszystkie niezbędne elementy do wykonania złącza tj.: mufy, tuleje, opaski, rękawy, pierścienie zostały nasunięte na przewidziane do łączenia elementy preizolowane.
- 5.6.3. Rury i elementy preizolowane z rurą przewodową z miedzi (Cu) mogą być łączone przy pomocy mosiężnych złączy zaciskowych - w zakresie mniejszych średnic oraz przy pomocy złączy z miedzi do lutowania twardego.
- 5.6.4. Rury i elementy preizolowane z rurą przewodową z polidwufazjnu (PB) można łączyć poprzez zgrzewanie polidwufazjny i elektrooporowe, przy zastosowaniu muf z polidwufazjnu oraz przy pomocy połączeń mechanicznych, tj. mosiężnych złączy zaciskowych, zaciskowskręcanych itp.
- 5.6.5. Rury i elementy preizolowane z rurą przewodową z polietylenu usieciowanego PE-X można łączyć przy pomocy mosiężnych złączy zaciskowych lub skręcanych dwuzłączy, ze złączkami wkretnymi, kołcówkami do spawania i innymi.
- 5.6.6. Rury i elementy preizolowane z rurą przewodową ze stali stopowych mogą być łączone za pomocą specjalnych złączy przyłączeniowych dostarczanych przez producentów.
- 5.6.7. Wykonane połączenie rury przewodowej podlega badaniu i odbiorowi częściowemu sieci w zakresie zgodności z instrukcjami wykonania producenta preizolowanych rur i kształtek.
- 5.7. Przejścia pod jezdniami, torami i inne kolizje
- 5.7.1. Szczegółowe rozwiązania przejść pod jezdniami i torami powinna zawierać dokumentacja techniczna sieci.
- 5.7.2. Odcinki rur preizolowanych usytuowane pod jezdniami zaleca się prowadzić w grubościennych stalowych tulejach-rurach ochronnych, zabezpieczonych antykorozyjnie.
- 5.7.3. W miejscach takiego natężenia ruchu - jezdnie lokalne, parkingi, osiedlowe dopuszcza się stosowanie płyt betonowych dla rozłożenia miejscowych nacisków na rurociągi.
- 5.7.4. W przypadku prowadzenia rurociągów pod torami kolejowymi, rurociągi należy prowadzić również w obudowach (tulejach, kanałach ochronnych), a szczególony sposób ochrony rurociągów należy uzgodnić z właściwym właścicielem torów.

5.8. Przejęcia przez przegródę budowlaną

5.8.1. Przejęcie rurociągu przez przegródę budowlaną -ścianę budynku, komory, studzienki itp. należy wykonać wg dokumentacji technicznej sieci i zgodnie z wytycznymi producenta rur preizolowanych. Rura preizolowana powinna być wyprawiona co najmniej 20 cm za ścianę.

5.8.2. Przejęcie rurociągu powinno być wykonane jako tzw. przejście szczelne, przy zastosowaniu specjalnych pierścieni uszczelniających.

5.8.3. W przypadku grubych przegród budowlanych należy stosować dwa pierścienie uszczelniające -zarówno od wewnątrz jak i zewnętrznej strony przegrrody.

5.8.4. Przy położeniu podpory stacji rurociągu preizolowanego w przegródzie budowlanej, dopuszcza się zabetonowanie jej w przegródzie, po wykonaniu izolacji przeciwwilgociowej).

5.9. Zасыpywanie wykopów 5.9.1. Wymagania ogólne

5.9.1.1. Przed zasypaniem preizolowanych rurociągów sieci podziemnej, rurociągi te należy poddać ostatecznej kontroli przez nadzór ze strony wykonawcy oraz inwestora.

5.9.1.2. Przed przystąpieniem do zasypania sieci należy:

(a) dokonać odbioru zespołów złączy w tym odbioru instalacji alarmowej,

(b) dokonać odbioru wykonania stref kompensacyjnych w zakresie zgodności z projektem sieci w tym w zakresie: rodzaju, ilości i położenia poduszki kompensacyjnych,

(c) sprawdzić, czy odległość pomiędzy rurociągami, mierzona na poziomie osi rurociągów jest zgodna z wymaganiami. Dwie nitki rurociągu powinny być ułożone na tym samym poziomie a odległość pomiędzy rurociągami powinna być zgodna z projektem sieci, lecz nie mniejsza niż 20 cm,

(d) sprawdzić, czy materiał zasypki, do umieszczania wokół rurociągu ma wymagany skład odpowiadający przyjętemu w obliczeniach tarci pomędzy rurą osłonową i zasypką.

(e) usunąć z wykopów wszelkie zanieczyszczenia pozostałe po wykonywanych pracach, a odpady tworzyw sztucznych, pianek izolacyjnych itp. należy przekazać do innego zagospodarowania lub utylizacji.

5.9.1.3. Potwierdzeniem wykonania w/w czynności, powinien być odpowiedni wpis do dziennika budowy.

5.9.2. Materiał zasypki

5.9.2.1. Jakość zasypki i materiału wypełniającego wykopy oraz zagęszczenia wszystkich warstw powinny być wykonane zgodnie z wymaganiami określonymi przez producenta rur preizolowanych.

5.9.2.2. Materiał rodzimy z wykopu zaleca się wykorzystać do zasypywania wykopu w strefie zagęszczenia -powyżej strefy rurociągu (tarcia).

5.9.2.3. W odniesieniu do zasypki w strefie rurociągu (tarcia) powinny być spełnione następujące wymagania:

(a) wielkość ziaren 16 mm, w tym max. 3 % wagowo o wielkości 0,02 mm,

(b) czystość: materiał nie może zawierać szkodliwych ilości próchnicy, gliny, grudek mułu oraz resztek roślin,

(c) kształt ziaren: należy unikać wielkich ziaren z ostrymi krawędziami, które mogłyby uszkodzić rurociąg lub złącza,

(d) tarcie: zaleca się stosować takie materiały zasypki, które pozwolą na uzyskanie wymaganego w projekcie współczynnika tarcia i które można zagęścić w wymaganym stopniu, przy minimalnym zużyciu energii,

(e) zagęszczenie: wymagane jest staranne i równomierne zagęszczenie. Materiał zasypki pod drogami, ulicami, parkingami, w sąsiedztwie budowli, itp. powinien być zagęszczony do takiego poziomu, w którym będzie miał taką samą nośność jaką ma grunt poza wykopem.

5.9.3. Wykonywanie zasypki rurociągów

5.9.3.1. Przeszłość zasypanych rurociągów stanowią: tzw.: strefa rurociągu (tarcia), strefa zagęszczenia i strefa nawierzchniowa, jak na rys. 5. W strefie tarcia zasypkę powinien stanowić materiał zasypki (piasek, żwir) dokładnie zdefiniowane ze względu na konieczność określenia parametrów tarcia. W strefie zagęszczenia wypełnienie wykopu stanowi grunt rodzimy, skal i znaczących zanieczyszczeń, o strukturze jak w sąsiedztwie wykopu.

5.9.3.2. Wykopy należy zasypywać warstwami, każda warstwa powinna być zagęszczona przed położeniem następnej. Przy zagęszczaniu mechanicznym grubość zagęszczanej warstwy nie może być większa niż 30 cm, a przy zagęszczaniu ręcznym nie większa niż 15 cm.

5.9.3.3. Materiał zasypki -piasek i żwir powinny być zasypanye małymi porcjami do wykopu.

5.9.3.4. Materiał zasypki umieszczony pod i wokół rurociągów, w tzw. "strefie tarcia" powinien mieć skład oraz być Nie dopuszcza się zasypania do wykopu jednorazowo żwiru i piasku np. z samochodu-wywrotki.

5.9.3.5. Podsyпка w tzw. strefie tarcia należy wypełnić pod rurociągami przeszerzeń o grubości podanej w projekcie sieci lecz nie mniejszej niż 10 cm. Podsyпка ta powinna tworzyć równe i odpowiednie zagęszczone podłoże rurociągów.

5.9.3.6. Przeszerzeń wokół rurociągów, w tzw. strefie tarcia, powinna być wypełniona specjalną zasypką na wysokość co najmniej 10 cm nad rurociągi. Zasypywanie należy wykonywać warstwami, warstwy te należy zagęszczać ręcznie.

- Zasypkę należy rozmieszczać wokół rurociągów tak aby zapewnić, że rurociągi będą w pełni podparte, na całej ich długości i wokół ich całego obwodu. Dla usprawnienia zagęszczania zasypki można stosować podlewanie wodą.
- 5.9.3.7.** Mechaniczne urządzenia zagęszczające mogą być użyte dopiero po wykonaniu strefy tarcia, przy wykonywaniu tzw. strefy zagęszczania.
- 5.9.3.8.** Nad rurociągami, w odległości 20 - 50 cm nad nimi powinny być ułożone -jedna lub dwie taśmy ostrzegawcze oznaczające trasę przebiegu sieci, określające ew. rodzaj rurociągu. Taśmy powinny być odporne na degradacyjne oddziaływanie gruntu, kolor taśmy wg wytycznych przedsiębiorstw geodezyjnych.
- 5.9.3.9.** Ostatnia warstwa -strefa nawierzchniowa powinna być wykonana w sposób odpowiedni do przewidywanej nawierzchni.
- 5.9.3.10.** Wykonanie każdej warstwy zasypowej rurociągów podlega badaniom i odbiorowi częściowemu sieci.
- 5.10. Odtwarzanie nawierzchni wzdłuż trasy sieci**
- 5.10.1.** Nawierzchnia na całej długości rurociągów z projektem technicznym sieci. Obejmuje to również składowania i transportu elementów do budowy sieci.
- 5.10.2.** Nawierzchnie asfaltowe i brukowane powinny być wykonane zgodnie z obowiązującymi zasadami techniki przy odtwarzaniu tych nawierzchni należy również uwzględnić wytyczne nadzoru właściwego terenu.
- 5.10.3.** Na obszarach z warstwą gruntu uprawnego nawierzchnia wzdłuż trasy sieci musi być przywrócona do stanu pierwotnego. Obszary pokryte uprzednio trawą powinny być wyrównane i ponownie obsiane trawą.
- 5.11. Uruchamianie sieci**
- 5.11.1.** Przed uruchomieniem sieci wykonawca powinien przeprowadzić czyszczenie oraz wszystkie niezbędne kontrole.
- 5.11.2.** Zarówno przed, w trakcie jak i po zakończeniu montażu wykonawca powinien utrzymać wnetrze rurociągów i innych elementów sieci w stanie czystym, suchym i pozbawionym zanieczyszczeń. W przypadku wystąpienia konieczności czyszczenia, można je wykonać metodą przepłukania rurociągu strumieniem wody wg PN-M-34031.
- 5.11.3.** Rozruch sieci tzw. wysokoparametrowej, zbudowanej z rurą przewodową, spełniającej wymagania PN-M-34031 należy wykonać wg PN-M-34031 po przeprowadzeniu badań i odbioru końcowego sieci.
- 5.11.4.** Rozruch sieci tzw. niskoparametrowej (będącej częścią składową instalacji ogzewczej, wodociągowej) lub innej, należy wykonać wg wytycznych aktów normatywnych dotyczących tych instalacji.
- 5.12. Dokumentacja powykonalowa sieci**
- 5.12.1.** Wszystkie odstępstwa w wykonawstwie od projektu technicznego sieci budowanej z rur i elementów precyzowanych w specyfikacji powinny być na bieżąco uzgadniane z zainteresowanymi stronami i dokumentowane w dzienniku budowy.
- 5.12.2.** Dokumentacja powykonalowa powinna zawierać kompletny zestaw dokumentów związanych z wykonawstwem sieci oraz uzgodnionych i naniesionych zmian.
- 5.13. Bezpieczeństwo i higiena pracy**
- Przy budowie sieci ciepłowniczej z rur i elementów precyzowanych należy przestrzegać przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy zawartych w rozporządzeniach.
- 6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT.** 6.1. Zasady ogólne.
- Kontrola winna przebiegać zgodnie z zasadami ogólnymi podanymi w ST, a sprawdzenie i odbiór robót winny być wykonane zgodnie z normami i wskazaniami oraz instrukcjami użytkownika producenta wybranych materiałów.
- 6.2. Zgodność z dokumentacją**
- Roboty montażowe powinny być wykonane zgodnie z dokumentacją techniczną, uwzględniającą wymagania norm. Odstępstwa od dokumentacji technicznej powinny być udokumentowane zapisem dokonanym w dzienniku budowy, potwierdzonym przez nadzór techniczny, lub innym równorzędnym dowodem. Specyfika technologii budowy sieci precyzowanych w zakresie odbiorów, kontroli technicznej, badań odbiorowych itp., szczególnie sieci podziemnych, wymaga prowadzenia praktycznie w sposób ciągły badań i odbiorów częściowych, których wyniki są podstawą odbioru końcowego. Badania i odbiór częściowe sieci z rur i elementów precyzowanych prowadzone od momentu wprowadzenia na budowę wykonawcy powinny obejmować kontrolę techniczną i badania w trzech podstawowych grupach zagadnień.
- 6.3. Badania i kontrole,** które należy przeprowadzić w zakresie prac przygotowawczych do budowy sieci z rur i elementów precyzowanych

- 6.3.1. Kompletność dokumentacji** inwestycji w zakresie technicznym, niezbędnym do pozwolenia, uzgodnień oraz prawidłowości, pod względem merytorycznym i formalnym, wszelkich zmian dokonywanych w dokumentacji.
- 6.3.2.** Dostawy materiałów, wyrobów i elementów w zakresie zgodności z dokumentacją techniczną sieci oraz budowlanymi.
- 6.3.3.** Prawidłowość wytyczenia trasy sieci przez służby geodezyjne oraz kompletność dokumentów z tym związanych. Harmonogram realizacji sieci przelotowej pod kątem ograniczenia czasu skądowania elementów w warunkach budowy z uwzględnieniem zabezpieczenia ciągłości robót.
- 6.3.5.** Zapieczętowanie (magazynowanie) elementów i urządzeń do realizacji sieci ciepłowniczej z ogólnymi wymaganiami w tym zakresie oraz szczegółowymi określeniami przez producenta lub dostawcę.
- 6.3.6.** Okresowa kontrola warunków skądowania elementów w zakresie zabezpieczenia przed uszkodzeniem podczas skądowania i zanieczyszczeniem wnętrza rurociągów.
- 6.3.7.** Kompletność przedmiotowych instrukcji dotyczących metodyki i technologii wykonawstwa sieci (szczególnie w odniesieniu do mniej typowych rozwiązań).
- 6.4.** Badania w zakresie wykonawstwa wykopów, podpr, ułożeń i łączenia odcinków rurociągów
- 6.4.1.** Badanie przez ogólny oznakowania i zabezpieczenia wykonywanych wykopów przed dostępem osób niepowołanych.
- 6.4.2.** Badania w zakresie wykonawstwa wykopów należy prowadzić zgodnie z PN-B-06050 z uwzględnieniem: a) sprawdzenia przy użyciu taśmy mierniczej głębokości i szerokości wykopów, właściwego rozmieszczenia i wymiarów poszerzeń wykopów dla wykonania studzienek oraz złączeń elementów rurowyc, b) sprawdzenia przez ogólny podłoża (podtypki) i jego zagęszczenia, zgodności z dokumentacją materiałów użytych do wykonania podłoża, sprawdzenia grubości podłoża jeśli jest ono wykonywane przed ułożeniem rurociągów,
- c) sprawdzenie zgodności kierunków i wielkości spadków dna wykopów przygotowanych do ułożenia rurociągów, **6.4.3.** Badanie przez ogólny zewnętrzne stanu izolacji przeciwwilgociowej konstrukcji budowlanych (podpr stąych, komór -studzienek, fundamentowania podpr nadziemnych itp.),
- 6.4.4.** Badanie prawidłowości wykonania podpr sieci nadziemnych powinno obejmować: a) sprawdzenie przy użyciu taśmy mierniczej z podziałką centymetrową wymiarów i rozstawu podpr, b) sprawdzenie przy użyciu przyrządów niwelacyjnych rzędnych podparcia rurociągów na podporach i wartości spadków w podparcia,
- c) sprawdzenie przez ogólny skuteczności unieruchomienia rurociągów na podporach stąych i zgodność ich wykonania z dokumentacją techniczną,
- d) sprawdzenie przez ogólny zewnętrzne zdolności do przemieszczenia osiowego rurociągów na podporach ruchomych wskutek wydłużenia ciepłych w stanie zimnym i "na gorąco",
- e) sprawdzenie zabezpieczeń i ograniczników przed przemieszczeniem poprzecznym rurociągów na podporach ruchomych przez ogólny prawidłowości montażu elementów kompensacji wydłużenia ciepłych sieci nadziemnych oraz pomiar wartości naciągów wstępnych tych elementów.
- 6.4.5.** Badania w zakresie układowania rurociągów (elementów przelotowych) powinny obejmować: a) kontrolę ciągłości systemu alarmowego każdego elementu przelotowego przed ułożeniem w wykopie lub na podporach nadziemnych,
- b) kontrolę czystości wewnętrznej elementów rurowyc sieci przelotowej,
- c) kontrolę przygotowania elementów przelotowych do połączenia ze sobą, w tym: ustalenie właściwych rzędnych rurociągów i elementów, odpowiednie usytuowanie przewodów sygnalizacyjnych w elementach sąsiadujących, pomiar odległości między rurociągami oraz minimalnych odstępów dla prowadzenia prac montażowych,
- d) kontrolę kompletności akcesoriów dla wykonania połączeń elementów, które muszą zostać nasunięte na elementy przelotowe przed połączeniem poszczególnych rurociągów,
- e) kontrolę odpowiedniego zabezpieczenia przed uszkodzaniem procesów łączenia elementów rurowyc (głównie spawania i lutowania) na inne elementy systemu przelotowego (izolację ciepłą, rurę osłonową, przewody sygnalizacyjne itp.),
- f) podczas montażu kolejnych sekcji rurociągów montowanych w technologii z podgrzewaniem wstępnym, kontrolę wymaganego obciążenia wydrążenia montowanych kolejnych sekcji,
- g) przy zastosowaniu kompensatorów tzw. jednonarowego dziatania: blokowanych przez spawanie -kontrolę zgodności z projektem wymiarów i jakości spoin blokujących o konstrukcji samoblokującej się w miarę możliwości, kontrolę prawidłowości blokady kompensatorów.
- 6.4.6.** Badania wykonania połączeń rurociągów przez spawanie lub lutospawanie powinny obejmować: a) kontrolę zgodności kształtu i stanu powierzchni końcówek rurociągów przygotowanych do wykonania ich połączeń z wymaganiami technologii połączeń spawanych lub lutospawanych,
- b) sprawdzenie dopasowania końcówek rurowyc, rozmieszczenie spoin szczepnych i ich wymiarów,

- (c) kontrolę przygotowania stanowiska do wykonania połączeń spawanych lub lutowanych z uwzględnieniem minimalnych wymiarów mięjsca dla wykonującego łącze oraz warunków atmosferycznych i zabezpieczeń przed niedopuszczalnym wpływem tych warunków na proces łączenia rurociągów.
- (d) sprawdzenie kompletności wszystkich podstawowych i dodatkowych materiałów, które mają być użyte do spawania lub lutowania w zakresie zgodności gatunków, atestów i świadectw jakości, jak też w zakresie ich stanu użytkowego (czystość, wiążalność itp.).
- (e) sprawdzenie uprawnień osób, które będą wykonywały połączenia spawane, czy lutowane i zgodności zakresu uprawnień z faktycznie wykonywanymi pracami.
- (f) bieżącą kontrolę procesu łączenia rurociągów przez spawanie, czy lutowanie w zakresie zgodności jego przebiegu z obowiązującymi w tym zakresie przepisami i zasadami.
- (g) w przypadku naprawy spoin lub ich fragmentów należy kontrolować zgodność sposobu technologi naprawy z wymaganiami w tym zakresie.
- (h) sprawdzenie kompletności oznakowania identyfikującego wykonawcę poszczególnych połączeń spawanych lub lutowanych.
- (i) badania gotowych spoin powinny obejmować wszystkie spoiny i być wykonywane przez oględziny zewnętrzne wg PN-EN 970. Na ich podstawie i zgodnie z PN-M-69775 należy określić klasę wadliwości każdej spoiny (dopuszczalna klasa W3 lub klasa średnia wg PN-EN 25817) ze szczególnym uwzględnieniem maksymalnych odchylek plusowych wymiarów spoin i niedopuszczalności odchylek minusowych.
- (j) badania radiograficzne połączeń spawanych powinny być prowadzone zgodnie z PN-M-69770, a klasa wadliwości spoin powinna być określana w oparciu o PN-M-69772 (dopuszczalna 3 klasa lub na poziomie średnim wg PN-EN 25817).
- (k) zakres badań radiograficznych spoin rur i elementów powinien obejmować: 10 % wszystkich spoin w miejscach dostępnych, 50 % spoin w miejscach trudnodostępnych, 100 % spoin w miejscach niedostępnych, 100 % spoin w łączach naprawianych.
- (l) badania lutowspoin należy przeprowadzać przez oględziny zgodnie z PN-M-69775 i na jej podstawie należy określić klasę jakości lutowspoiny (co najmniej) klasa W3).
- (m) do kontroli spoin rur i elementów o grubości < 8 mm jako równoważne badaniem radiograficznym dopuszcza się badania ultradźwiękowe zgodnie z PN-M-70055 i określenie zgodnie z PN-M-69777 klasy wadliwości spoin (dopuszczalna klasa W3).
- (n) spoiny nie spełniające wymagań jakościowych powinny być w całości lub części poddane naprawie wg szczegółowej procedury w tym zakresie.
- 6.4.7.** Badania wykonania innych rodzajów połączeń (rozłącznych i nierozłącznych) rurociągów powinny obejmować: (a) kontrolę zgodności kształtu i stanu powierzchni końcówek łączonych rurociągów z wymaganiami technologii wykonania połączeń określonego typu.
- (b) kontrolę wykonania poszczególnych faz połączenia oraz zgodność i kompletność zastosowanych akcesoriów do połączenia z wymaganiami szczegółowej instrukcji wykonania połączenia.
- (c) badania kompletności połączenia powinny być zgodne z wymaganiami odpowiednich norm lub szczegółowych instrukcji opracowanych w oparciu o badania typu danego połączenia.
- 6.4.8.** Badanie szczelności (próba ciśnieniowa) wykonanego rurociągu powinno być przeprowadzone zgodnie z wymaganiami odpowiednich norm z uwzględnieniem następujących warunków:
- (a) badanie szczelności w stanie zimnym odnaka rurociągu powinno być przeprowadzone po wykonaniu połączeń rury przewodowej, a w miarę możliwości, przed wykonaniem izolacji cieplnej
- (b) badanie szczelności odnaka rurociągu powinno nadziemnego nadziemnego powinno być przeprowadzone przed osnieniem wszystkich elementów nie wykonanych w technologii lutowanej, a spawanych do rurociągów (armatura, kompensatory itp.).
- (c) dla odnaków sieci przelotowych z rurą przewodową odpowiadających wymaganiom PN-M-34031 (wysokoparametrowych), badanie szczelności w stanie zimnym powinno być przeprowadzone według metod i wartości ciśnienia próby szczelności jak w PN-M-34031 i PN-B-10405.
- (d) dla odnaków sieci przelotowych będących częścią niskoparametrowych instalacji wewnątrznych budynków (ogrzewczej, wodociągowej lub innej) próby szczelności na zimno rurociągów tych sieci powinny być przeprowadzane przy ciśnieniu próbnym wyznaczonym dla tych instalacji.
- (e) jeżeli w sieci ciepłowniczej zamontowano elementy czy urządzenia, których ciśnienie robocze odpowiada ciśnieniu robocznemu sieci, natomiast obliczeniowe ciśnienie próbne tych elementów czy urządzeń jest niższe niż dla sieci, na czas badania szczelności sieci, elementy te powinny być oddzielenie od badanego odnaka sieci. Jeżeli nie ma możliwości ich oddzielenia na czas badania szczelności w stanie zimnym, dopuszcza się przeprowadzenie tego badania dla wartości ciśnienia próbnego odpowiadającego najniższemu elementowi w układzie, lecz nie niższego niż 1,25 ciśnienia roboczego sieci ciepłowniczej.
- 6.4.9.** Badania w zakresie izolacji połączeń elementów przelotowych powinny obejmować:
- (a) sprawdzenie przez oględziny przygotowania powierzchni połączeń spawanych lub lutowanych i ich okolic do położenia powłok zabezpieczających (antykorozyjnych).
- (b) sprawdzenie przez oględziny jakości powłok antykorozyjnych na powierzchni spoin i ich okolicy, a w przypadkach wątpliwych - pomiar grubości powłoki antykorozyjnej).

8.1. Zgodność robót z Projektem i Specyfikacją.

8. ODBIÓR ROBÓT.

Obmiar robót jak w przedmiarze robót

7. OBMIAŁ ROBÓT

Zakończonych pozytywnie etapów prac.

6.6.2. Dokumentem końcowym zakończenia wykonania sieci ciepłowniczej preizolowanej jest protokół odbioru końcowego sieci ciepłowniczej preizolowanej, którego załącznikami powinien być komplet protokołów częściowych z naruszenia innych własności wcześniej ocenionych pozytywnie.

6.6.1. Wyniki badań odbiorczych należy uznać za pozytywne, jeżeli wykazują spełnienie wszystkich wymagań technicznych określonych warunkami technicznymi i innymi dokumentami przywanymi. Jeżeli którekolwiek z wymagań nie zostało spełnione, należy wykonać poprawki lub uzupełnienia i przeprowadzić ponowne badania. Przy ponownych badaniach należy zwrócić uwagę, aby poprawa właściwości konkretnego elementu (naprawa) nie spowodowała

6.6. Ocena wyników badań.

6.5.5. Badanie czystości rurociągów powinno obejmować:
 a) kontrolę czystości montowanych elementów rurociągów w czasie całego cyklu wykonywania sieci ciepłowniczej;
 b) sprawdzenie skuteczności przedmuchiwania lub płukania rurociągu zgodnie z PN-M-34031 poprzez wyrówny spust wody z napełnionego rurociągu w wybranych punktach odpowiadających sieci ciepłowniczej i ocenę czystości pobranych próbek. Badanie w czasie ruchu próbnego sieci prowadzonego wg PN-M-34031 polega na ocenie dziańania poszczególnych elementów rurociągu, wskazani aparaty kontrolno pomiarowej oraz instalacji alarmowej.

6.5.4. Badanie ochrony przed zamrażaniem odcińków sieci zagrożonych tym zjawiskiem polega na sprawdzeniu przez obserwację wypływu wody i drożności przewodów cyrkulacyjnych.

6.5.3. Badanie manometrów należy wykonać przez oględziny celem sprawdzenia:
 e) dziańania przez obserwację wskazań;
 d) skuteczności zabezpieczenia przed przypadkowym uszkodzeniem;

c) miejsca i sposobu zamontowania;

b) typów manometrów i prawidłowości zakresów pomiarowych;

a) cech legalizacji;

6.5.2. Badania termometrów należy wykonać przez oględziny celem sprawdzenia:
 a) cech legalizacji;

b) typów termometrów i prawidłowości zakresów pomiarowych;

c) miejsca i sposobu zamontowania;

d) skuteczności zabezpieczenia przed przypadkowym uszkodzeniem;

e) dziańania przez obserwację wskazań.

6.5.1. Badania odwodnień i odpowietrzeń powinny obejmować:
 a) sprawdzenie drożności oraz obserwację wypływu wody lub powietrza;

b) sprawdzenie szczelności oraz łatwości obsługi armatury zaporowej zainstalowanej na przewodach odwadniających i odpowietrzających.

6.5. Badania w zakresie innych robót montażowych sieci z rur i elementów preizolowanych

f) kontrolę prawidłowości uktadania taśm ostriegawczych.

g) kontrolę prawidłowości uktadania taśm ostriegawczych.

6.4.10. Badanie w zakresie zaspywania rurociągów sieci podziemnych powinno obejmować:
 a) sprawdzenie protokołu odbioru końcowego odcińka sieci oraz kompletności protokołów odbiorów częściowych, ich wyników i decyzji o zakończeniu wszystkich prac montażowych na danym odcińku sieci.

b) sprawdzenie zgodności wykonania z projektem technicznym stref kompensacyjnych;

c) sprawdzenie prawidłowości wykonania przejść przez przegrody budowlane, pod jezdniami i innymi przeszkodami terenowymi;

d) sprawdzenie oczyszczenia wykopów przygotowanych do zaspywania ze wszelkiego rodzaju pozostałości po wykonywanych robotach montażowych i innych zanieczyszczeń mogących powodować zagrożenie awaryjne sieci preizolowanej;

e) sprawdzenie przez oględziny zgodności sposobu zaspywania gotowych rurociągów, grubości warstw zasypowych, sposobu i stopnia ich zagęszczenia,

f) kontrola ciągłości systemu alarmowego po wykonaniu kompletnej izolacji każdego połączenia elementów preizolowanych oraz po wykonaniu kompletnego odcińka sieci.

g) kontrola ciągłości systemu alarmowego po wykonaniu kompletnej izolacji każdego połączenia elementów preizolowanych oraz po wykonaniu kompletnego odcińka sieci.

h) kontrola ciągłości systemu alarmowego po wykonaniu kompletnej izolacji każdego połączenia elementów preizolowanych oraz po wykonaniu kompletnego odcińka sieci.

i) kontrola warunków atmosferycznych na jakości wykonania tych elementów;

j) kontrola warunków atmosferycznych na jakości wykonania tych elementów;

k) kontrola warunków atmosferycznych na jakości wykonania tych elementów;

- PN-72/M-69770 Radiografia przemysłowa. Radiogramy spoin czotowych w łączach doczotowych ze stali. Wymagania jakościowe i wtyczne wykonania
- PN-87/M-69772 Spawalnictwo. Klasyfikacja wadliwości złączy spawanych na podstawie radiogramów
- PN-85/M-69775 Spawalnictwo. Wadliwość złączy spawanych. Oznaczanie klasy wadliwości na podstawie oględzin zewnętrznych
- PN-89/M-69777 Spawalnictwo. Klasyfikacja wadliwości złączy spawanych na podstawie wyników badań ultradźwiękowych
- PN-89/M-70055.01 Spawalnictwo. Badania ultradźwiękowe złączy spawanych. Postanowienia ogólne
- ISO 3419:1981 Non-alloy and alloy steel but welding fittings (Spawane czotowo kształki ze stali niestopowych i stopowych)

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z przebudową podziemnych linii gazowych w pasie budowy ul. Przyjaźelskiej (od ul. Natęzowskiej do ul. Skromnej) w Lublinie.

1.2. Zakres stosowania SST

Specyfikacja techniczna jest stosowana jako dokument przy udzieleniu zamówienia i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

1.3. Ogólny zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad wykonania i odbioru przebudowy podziemnych linii gazowych polegających na:

- przebudowie sieci gazowej s/c Dn 180 PE pod ulicą Przyjaźelską w km 0,091 na długości 48,5 m

Zakres stosowania dotyczy wykonania przebudowy linii gazowych zarówno w gruntach nie nawodnionych jak i nawodnionych, w środowisku słabo i silnie agresywnym.

1.4. Określenia podstawowe

1.4.1. Gazociąg - rurociąg wraz z wyposażeniem służącym do przesyłania i rozdzielnia paliw gazowych.
1.4.2. Rura ochronna - rura o średnicy większej od gazociągu, usytuowana w przybliżeniu współosiowo z gazociągiem, służąca do przeniesienia obciążenia zewnętrznych i do odprowadzania przecieków gazu poza przeszkodę terenową, bez wykonania wykopu (np. metodą przewiertu horyzontalnego).

1.4.3. Przyłącze - odcinek gazociągu od kurka głównego umieszczonego przed reduktorem domowym do zasuwu zainstalowanej na gazociągu, a w razie braku zasuwu, do odgąźlenia na gazociągu.

1.4.4. Obiekt terenowy - obiekt naturalny lub sztuczny usytuowany nad lub pod powierzchnią ziemi, który ze względu na swój charakter może podlegać szkodliwym działaniom sieci gazowej lub sam na nią szkodliwie oddziaływać.

1.4.5. Odległość podstawowa - dopuszczalna odległość osi gazociągu od obiektu terenowego (przeszkody terenowej) bez specjalnych zabezpieczeń gazociągu.

1.4.6. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z definicjami podanymi w ST D-M-00.00.00 "Wymagania ogólne".

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w ST D-M-00.00.00 "Wymagania ogólne".

2. MATERIAŁY

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

Ogólne wymagania dotyczące materiałów podano w OST D-M-00.00.00 "Wymagania ogólne". Wszystkie zakupione przez Wykonawcę materiały, dla których normy PN i BN przewidują posiadanie zaświadczenia o jakości lub atestu, powinny być zaopatrzone przez producenta w taki dokument. Inne materiały powinny być wyposażone w takie dokumenty na życzenie Inżyniera.

2.2. Rury przewodowe

Rodzaj rur, ich średnice zależne są od istniejących przewodów i ustala się je z odpowiednim użytkownikiem sieci gazowej. Do wykonania sieci gazowej stosuje się następujące materiały:

- rury stalowe bez szwów malowane na gorąco ogólnego zastosowania wg PN-80/H-74219 malowane wewnątrz asfalcem (VM) i zabezpieczone zewnątrz powłoką bitumiczną z pojedynczą (ZO1) lub podwójną przekładką (ZO2), lub izolacje wykonywanych za pomocą zestawu izolacyjnego "POLYKEN".

- rury ciśnieniowe z polietylenu wysokiej gęstości PE HD typ PE 100 SDR 11 wg PN-EN 155-1:2004 do 1555-3:2004, spełniające ponadto wymagania zawarte w "Warunkach Technicznych projektowania, budowy i odbioru gazociągów wykonywanych z polietyenu-III Edycja" wydane przez Karpacką Spółkę Gazowniczą z 01.2010r.

2.3. Rury osłonowe

Rury osłonowe należy wykonać z materiałów trwałych szczelnych, wytrzymałych technicznie, odpornych na działanie czynników agresywnych. Jako rury osłonowe stosować należy rury PE typoszeregu SDR 17,6 - pod ul. Przyjaźelską Dn 250 x 14,2 mm o długości 8,0 mb

- Uszczelnienie rury osłonowej

Do uszczelnienia końcówek rur ochronnych należy stosować spienioną piankę poliuretanową.

4.2. Transport rur przewodowych i osłonowych

Rury przewozi się dowolnymi środkami transportu wyłącznie w położeniu poziomym, zabezpieczając je przed uszkodzeniami mechanicznymi. W przypadku zainstalowania do wagonu lub samochodu ciężarowego więcej niż jednej partii rur, należy je zabezpieczyć przed pomięszaniem.

Rury powinny być ładowane obok siebie na całej powierzchni i zabezpieczone przed przesuwaniami się przez podklinowanie lub inny sposób. W przypadku przewożenia rur transportem kolejowym, należy przestrzegać przepisów o ładowaniu i wyładunku wagonów towarowych w komunikacji wewnętrznej (załącznik nr 10 DKP).

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00 "Wymagania ogólne" pkt 4.

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

4. TRANSPORT

robot oraz wymogów wynikających z racjonalnego ich wykorzystania na budowie.

Sprzęt montażowy i środki transportu muszą być w pełni sprawne i dostosowane do technologii i warunków wykonywanych

- zespół prądowców 2,5 kVA,
 - instalację rurową do pneumatycznej próby wytrzymałości i szczelności,
 - defektoskop iskrowy D1 - 64,
 - zespół urządzeń do przewiercenia poziomego
 - suszarkę elektrod,
 - sprężarkę spalinową o wydajności od 4 do 5 m³/min.,
 - spawarkę spalinową 300 A,
 - zuraw samochodowy do 6 t,
 - samochód dźwigowy,
 - samochód samowyładowczy do 5 t,
 - samochód skrzyniowy od 5 do 10 t,
 - samochód skrzyniowy do 5 t,
 - samochód dostawczy do 0,9 t,
- W zależności od potrzeb i przyjętej technologii robot, Wykonawca zapewni następujący sprzęt montażowy:

3.3. Sprzęt do robot montażowych

- specjalistyczny sprzęt do uzupełniania nawierzchni,
 - sprzęt do zagęszczania gruntu, a mianowicie: zagęszczarkę wibracyjną, ubijak spalinowy, walec wibracyjny,
 - koparkę podsiębierną 0,25 m³ do 0,40 m³,
- wykonzeniowych:

W zależności od potrzeb, Wykonawca zapewni następujący sprzęt do wykonania robot ziemnych i

3.2. Sprzęt do robot ziemnych przygotowawczych i wykonawczych

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00 "Wymagania ogólne" pkt 3.

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

3. SPRZĘT

wysokości do 1,20 m. Jeżeli przechowywanie będzie trwało dłużej niż 1 rok, słupki powinny być ułożone pod dachem.

Słupki należy przechowywać, zgodnie z BN-74/8976-01, układając je na wyrównanym podłożu rzędami, w warsztach pomieszczeniach, w sposób gwarantujący zabezpieczenie ich przed uszkodzeniem.

orientacyjne, puszki oraz inne części osprzętu należy przechowywać w opakowaniach, w czystych i suchych

Elementy służące do pomiarów elektrycznych, takie jak: płytki izolacyjne, gniazda wtykowe, tablice informacyjne i

2.6.3. Elementy punktów pomiarów elektrycznych

zabezpieczonych przed wpływami atmosferycznymi i czynnikami powodującymi korozję.

Armatura przemysłowa zgodnie z normą PN-92/M-74001 powinna być przechowywana w pomieszczeniach

2.6.2. Armatura przemysłowa

30°C.

bezszerednie działanie promieniowania słonecznego. Temperatura w miejscu przechowywania nie powinna przekraczać

podkładach. Wysokość sterły rur nie powinna przekraczać 1,5 m. Składowane rury nie powinny być narazone na

w taki sposób, aby słykały się one z podłożem na całej swej długości. Można je składować na gęsto ułożonych

wiązkach lub luzem. Rury o średnicach poniżej 30 mm tylko w wiązkach. Rury z tworzyw sztucznych PE należy składować

gwarantujący zabezpieczenie ich przed uszkodzeniem oraz spełnienie warunków bhp. Rury można przechowywać w

Rury należy przechowywać w czystych i suchych pomieszczeniach, w położeniu poziomym, w sposób

2.6.1. Rury przewodowe, osłonowe.

2.6. Składowanie materiałów

-03, -04.

Punkty pomiarów elektrycznych należy wykonywać z materiałów objętych normami: BN-74/8976-02 oraz BN-74/8976-01,

2.5. Punkty pomiarów elektrycznych

6 kpl.

2.4. Pierścienie dystansowe inacej zwane płozy np: INTEGRA typ: "B" i H=17 mm dla rur o średnicach do Dn 180 w ilości

Podczas prac przygotowawczych rur nie należy rzucać. Przy wielowarstwowym układaniu rur górna warstwa nie może przewyższać ścian środka transportu o więcej niż 1/3 średnicy zewnętrznej rurociągu.

4.3. Transport armatury przemieszanej

Transport armatury powinien odbywać się krytymi środkami transportu, zgodnie z obowiązującymi przepisami transportowymi. Armatura transportowana luzem powinna być zabezpieczona przed przemieszczeniem i uszkodzeniem mechanicznymi. Armatura drobna (< DN25) powinna być pakowana w skrzynie lub pojemniki.

4.4. Transport szpuków i punktów pomiarowych.

Elementy te mogą być przewożone dowolnymi środkami transportowymi. Podlogę oraz ściany boczne i czołowe środka transportowego należy wyłożyć materiałem wysłabkowym (słomą lub wełną dzianą), aby elementy betonowe były zabezpieczone przed bezpośrednim stykaniem się z podlogą lub ścianami.

Wolną przestrzeń pomiędzy poszczególnymi elementami oraz między ścianami środka transportowego i ładunkiem należy dokładnie wypełnić materiałem wysłabkowym. Szpuki, zgodnie z BN-74/8976-01 oraz płyty fundamentowe można układać warstwami, przekładając poszczególne warstwy poszczególnych elementów. Wykonawca dokona ich usztywnienia przez zastosowanie przekadek, rozpor i klinów z drewna, gumy lub innych odpowiednich materiałów.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00 "Wymagania ogólne" pkt 5.

5.2. Roboty przygotowawcze

Przed przystąpieniem do robót wykonawca dokona ich wytyczenia i trwale oznacza je w terenie za pomocą kołków osiowych, kołków światłokół i kołków krzewidłowych.

W przypadku niedostatecznej ilości reperów stających w miejscu (z rzędne przekaze inżynierowi) przez służby geodezyjne), a szkice sytuacyjne reperów i ich rzędne przekaze inżynierowi.

W celu zabezpieczenia wykopów przed zalaniem wodą pompowaną z wykopów lub z opadów atmosferycznych powinny być zachowane przez wykonawcę co najmniej następujące warunki:

- górne krawędzie balii przysłoniętych powinny wystać co najmniej 15 cm ponad szczytne przylegające teren;
- powierzchnia terenu powinna być wyprofilowana ze spadkiem umożliwiającym łatwy odpływ wody poza teren przylegający do wykopu;
- w razie konieczności wykonany zostanie ciąg odprowadzający wodę na bezpieczną odległość.

5.3. Roboty ziemne

W przypadku usytuowania wykopu w jezdni wykonawca dokona robótki nawierzchni i podbudowy, a materiał z robótki odwiezie i złoży w miejscu uzgodnionym z Inżynierem.

Wykopy należy wykonywać jako otwarte. Metody wykonywania wykopów (ręcznie lub mechanicznie) powinny być dostosowane do głębokości wykopów, danych geotechnicznych oraz posiadanych sprzętu mechanicznego. Wydobytą gruntu z wykopu powinien być wywieziony przez wykonawcę w miejsce wskazane przez Inżyniera. Wykopy pod przewody powinny być rozpozyskane od najniższej położonego punktu rurociągu przesuwaną się stopniowo do góry. Wykonanie obręsu wykopu należy dokonać przez ułożenie przy jego krawędziach balii lub dyli deskowania w ten sposób, aby jednocześnie były ustalone odcinki robocze. Elementy te należy przytwierdzić kokkami lub klamrami. Minimalna szerokość wykopu w świetle ewentualnej obudowy powinna być dostosowana do średnicy przewodu i wynosić 0,8 m plus średnica gazociągu nie powinna być naruszona ścian wykopu należy prowadzić w miarę jego głębienia. Struktura gruntu dna wykopu gazociągu nie powinna być naruszona na głębokości większej niż 0,2 m i na odcinkach dłuższych niż 3 m. Zdjęcie pozostawionej warstwy (0,20 m) gruntu należy wykonać bezpośrednio przed ułożeniem przewodów. Usunięcie tej warstwy wykonawca wykonuje ręcznie lub w sposób uzgodniony z Inżynierem. W gruntach skalistych lub kamiennych na dnie wykopu gazociągu powinna być ułożona warstwa wyrobowa z piasku grubości 0,1 do 0,2 m zawierającego grud, kamieni i gnilących resztek roślinnych.

5.4. Przygotowanie podłoża

Rodzaj podłoża jest zależny od rodzaju gruntu w wykopie. W gruntach suchych piaskowatych, zwirowo-piaszczystych i piaszczysto-gliniastych o wytrzymałości powyżej 0,05 MPa podłożem jest grunt naturalny przy nienużeniu dnem wykopu. W gruntach spoistych lub skalistych wykonanie podłoża należy wykonać z warstw pospółki lub zwirowo-piaszczystych (odwadnianych w trakcie robót) podłoża należy wykonać z warstwy żwiru lub tłucznia z domieszką piasku grubości 5 - 15 cm.

W gruntach nawodnianych (odwadnianych z ułożonymi sączkami odwadniającymi) podłoża należy wykonać z warstwy żwiru lub tłucznia z piaskiem grubości od 15 do 20 cm łącznie z ułożonymi sączkami odwadniającymi.

5.5. Roboty montażowe

5.5.1. Warunki ogólne

- gazociąg powinien być prowadzony po trasach zbliżonych do linii prostych w taki sposób, aby były zachowane odległości - pozostające od obiektów terenowych, zgodnie z Dziennikiem Ustaw Nr 45 tablice od 1 do 4 oraz Dziennikiem Ustaw Nr 14 Art. od 37 do 39 oraz Art. 43, 1 - zgodnie z Art. 43, 1, Dz. U. Nr 14 przebudowane gazociągi przy drogach powinny być

usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej:

- skrzyżowanie gazociągu z podziemnymi kablami należy wykonywać z zachowaniem odległości pionowej między zewnętrzna ścianką gazociągu a kablem co najmniej 0,15 m;

5.5.3.2. Skrzyżowania z elektroenergetycznymi liniami kablowymi i sygnalizacyjnymi podziemnymi

prześwit co najmniej 0,15 m. Kąt skrzyżowania gazociągu z rurociągami powinien być nie mniejszy niż 30°. Odległość między zewnętrzna powierzchnią gazociągu i zewnętrznyimi powierzchniami innych rurociągów powinna stanowić

- skrzyżowania nadziemne pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt powinny być rozwiązane zgodnie z punktem 5.5.4.1 i 5.5.4.3;

- skrzyżowania gazociągów z przewodami kanałizacyjnymi i kanałami ciepłowniczymi mającymi połączenia z kąt skrzyżowania gazociągu z rurociągami powinien być nie mniejszy niż 15°;

- dla gazociągów o ciśnieniu powyżej 0,4 MPa - 0,20 m;

- dla gazociągów o ciśnieniu do 0,4 MPa - 0,10 m;

zachowaniem odległości pionowej między zewnętrznyimi ściankami gazociągu a ww. rurociągami, nie mniej niż:

- skrzyżowania gazociągów z podziemnymi rurociągami (wody, gazu, kanałizacji i sieci ciepłowniczej) nie mającej połączenia z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt oraz innymi rurociągami (ciśnieniowymi) powinny być wykonane z

- skrzyżowania podziemne

5.5.3.1 Skrzyżowania z rurociągami

PN-91/M-34501.

5.5.3. Wytyczne dotyczące skrzyżowania gazociągów z obiektami terenowymi

Wytyczne dotyczące skrzyżowań gazociągów z obiektami terenowymi oparte zostały na wymaganjach zawartych w zakładowych przepisach zgodnie z BN-70/8976-15 i BN-71/8976-26;

- na odcinkach gazociągów ułożonych w gruncie nawodnionym lub w wodzie należy stosować i wykonywać docieplenie i wy maga tego czynna ochrona antykorozyjna gazociągów;

- stosowanie połączeń kotłowniczych dopuszcza się tylko przy łączeniu przewodów rurowych z armaturą kotłowniczą, łączenia;

Rury z PE powinny być łączone metodą zgrzewania zgodnie z dokumentacją techniczną i kartą technologiczną obwodowych nie dopuszcza się wycinania otworów i wstawiania króćców.

Rurociągu nie powinna być mniejsza niż obie średnice nominalne rury. W miejscach ułożenia spoin podłużnych lub spoiny podłużnej sąsiadujących ze sobą odcinków rury ze szwem powinny być przesunięte względem siebie o co najmniej 1/4 obwodu rury. Odległość pomiędzy sąsiadującymi ze sobą spoinami obwodowymi dla prostych odcinków tworzyw sztucznych określa załącznik do zarządzenia Nr 47.

techniczne wykonania robot spawalniczych w gazociągach z rur stalowych oraz wymagania techniczne łączenia rur z Rury stalowe powinny być łączone spawaniem elektrycznym ręcznie lub półautomatycznie i automatycznie. Wymagania

wytrzymaniałości rur.

- technologia oraz materiały użyte do łączenia rur powinny zapewniać wytrzymałość połączeń równą co najmniej dokumentacją projektową;

- grubość ścianek przewodów rurowych gazociągów średniego i wysokiego ciśnienia należy przyjmować zgodnie z wytrzymałości, co powinno być potwierdzone odpowiednim dokumentem;

- rury przetrzone do budowy gazociągów powinny być sprawdzone u wytwórcy pod względem szczelności i politylenowe w kolorze żółtym zgodnie z normą ZN-G 3150 „Gazociągi. Rury politylenowe. Wymagania i badania”

- Do budowy gazociągów o ciśnieniu roboczym do 0,6 MPa należy stosować rur z tworzyw sztucznych, odpornych na korozję działające składników gazu, o sprawdzonej szczelności i właściwościach wytrzymałościowych (rury

- bez szwu o określonych własnościach mechanicznych i sprawdzonej szczelności wg PN-EN 10208-1,

5.5.2. Wytyczne dotyczące wykonania przewodów

- gazociągi w miejscach wpalen należy wykonywać z rur stalowych;

- grubość ułożenia gazociągu pod powierzchnią ziemi powinna być taka, aby grubość warstwy ziemi ponad górną

tworzącą przewodu wyniosła co najmniej: dla gazociągów gazu suchego - 0,5 m, Głębokość ułożenia gazociągu nie może

być jednak mniejsza od grubości warstw konstrukcyjnych nawierzchni ponad gazociągami;

- w przypadku szczególnych (zasadniczo-ekonomicznych) dopuszcza się układanie gazociągów niskiego i średniego ciśnienia pod jezdnią. Wówczas powinny być one ułożone na podsypce z piasku o

grubości 0,1 do 0,2 m i zasypane warstwą piasku do wysokości min. 0,2 m ponad powierzchnię rury. Warstw piasku

powinny być wentylowane za pomocą wężowych sączków liniowych wg BN-79/8976-07 rozmieszczonych w odległości 10

zeleni lub pod chodnikami;

- w przypadku szczególnych (zasadniczo-ekonomicznych) dopuszcza się układanie gazociągów niskiego i średniego ciśnienia prowadzone na obszarach zabudowanych powinny być układane w pasach

Od pozostałych obiektów wg ww. tablic od 1 do 4 Dz. U. Nr 45;

Lp.	Rodzaj drogi	Na terenie zabudowy miast wsi	8 m	1	Droga ogólnodostępna a) wojewódzka
		Poza terenem zabudowy	20 m		

Odległość pionowa mierzona od zewnętrznej powierzchni rury ochronnej od powierzchni jezdnii powinna wynosić nie mniej niż podana w tablicy 2.

Lp.	Nazwa drogi	Cisnienie gazu w gazociągu, MPa		
		od 0,4 do 2,5	powyżej 2,5	m
1	Pozostałe drogi	0,5	6,0	10,0

Odległość pozioma końca rury ochronnej od zewnętrznej krawędzi jezdnii, mierzona prostopadle do osi drogi, powinna być nie mniejsza niż podana w tablicy 1. Tablica 1.

5.5.4.2. Odległość pozioma końca rury i pionowa przy skrzyżowaniach z drogami

- Rury ochronne na gazociągu należy stosować:
- w miejscach skrzyżowań gazociągu z autostradami, drogami ekspresowymi i krajowymi (przy skrzyżowaniach z innymi drogami stosowanie rury ochronnej jest dopuszczalne w technicznie uzasadnionych przypadkach);
 - przy skrzyżowaniach gazociągów z przewodami kanalizacyjnymi i kanałami ciepłowniczymi mającymi połączenia z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt;
 - przy skrzyżowaniu gazociągów z kanalicją kablową, mającą połączenie z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt;
 - przy układaniu gazociągów na mostach i wiaduktach kolejowych oraz drogowych po uzgodnieniu z zarządem mostu;
 - w przypadku skrzyżowania gazociągów z rurociągami rozpraważającymi substancje łatwopalne;
 - w miejscach skrzyżowań gazociągów z torami kolejowymi (nie jest tematem niniejszej specyfikacji).

5.5.4.1. Stosowanie rur ochronnych

Przy wykonywaniu rur ochronnych należy przestrzegać wymagań zawartych w PN-91/M-34501 [22].

5.5.4. Wytyczne wykonania rur ochronnych

Skrzyżowania gazociągów z kanalicją kablową, mającą połączenie z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt powinny być rozwiązane zgodnie z punktem 4.5.4.1.

5.5.3.6. Skrzyżowania z kanalicją kablową

Jeżeli odległość pionowa między zewnętrzną ścianką gazociągu o ciśnieniu do 0,4 MPa a kablem wynosi od 0,1 do 0,5 m, kabel wymaga zabezpieczenia pustakiem kablowym, zaś przy odległości pionowej powyżej 0,5 m nie jest wymagane takie zabezpieczenie. Przy skrzyżowaniach gazociągów o ciśnieniu powyżej 0,4 MPa z kablem, niezależnie od odległości pionowej, należy pomiędzy nimi stosować zabezpieczenia kabla pustakiem kablowym.

Kąt skrzyżowania gazociągów z liniami kablowymi powinien być nie mniejszy niż:

- dla gazociągów ulicznych (w miejscach skrzyżowań) w rurach ochronnych - 60°;
- dla gazociągów bez rur ochronnych - 15°.

5.5.3.5. Skrzyżowania z telekomunikacyjnymi liniami kablowymi

Przy skrzyżowaniach gazociągów z napowietrznymi liniami należy zachować odległość poziomą gazociągu od stupa co najmniej:

- dla gazociągów o ciśnieniu do 0,4 MPa - 0,50 m,
- dla gazociągów o ciśnieniu powyżej 0,4 MPa - 2,0 m.

Kąt skrzyżowania gazociągów nadziemnych z liniami telekomunikacyjnymi napowietrznymi powinien być nie mniejszy niż 60°, zaś gazociągów podziemnych - nie mniejszy niż 15°.

5.5.3.4. Skrzyżowania z telekomunikacyjnymi liniami napowietrznymi

Przy skrzyżowaniach gazociągów z napowietrznymi liniami należy zachować odległość poziomą gazociągu od stupa co najmniej:

- przy napięciu w linii do 1,0 kV i ciśnieniu gazu w gazociągu do 0,4 MPa - 0,5 m, powyżej 0,4 MPa - 3,0 m,
- przy napięciu w linii powyżej 1,0 kV i ciśnieniu gazu w gazociągu do 0,4 MPa - 5,0 m, powyżej 0,4 MPa - 10,0 m.

Kąt skrzyżowania gazociągów podziemnych z liniami elektroenergetycznymi napowietrznymi powinien być nie mniejszy niż 15°. Skrzyżowania nadziemne zgodnie z normą PN-75/E-05100. Kąt skrzyżowania gazociągów nadziemnych z liniami elektroenergetycznymi napowietrznymi powinien być nie mniejszy niż 30°.

5.5.3.3. Skrzyżowania z elektroenergetycznymi liniami napowietrznymi

Odległość pozioma skrajnej ścianki gazociągu od rzutu fundamentu stupa napowietrznej linii elektroenergetycznej powinna być nie mniejsza niż:

- Skrzyżowania podziemne
- przy układowaniu gazociągu pod kablem, kabel należy zabezpieczyć rurą, z tworzywa sztucznego na długości co najmniej 1,5 m od osi skrzyżowania, mierząc prostopadle do osi gazociągu;
- w przypadku układania gazociągu nad kablem, miejsce to należy oznaczyć zgodnie z PN-76/E-05125;
- kąt skrzyżowania gazociągu z kablem i doziemnymi nie powinien być mniejszy niż 15°.

5.5.6 Wytyczne dotyczące zasypiania i zagęszczenia wykopów
 Użyty materiał i sposób zasypiania nie powinny spowodować uszkodzenia ułożonego przewodu i obiektów na przewodzie oraz ochrony przed korozją. Gazociągi powinny być zasypywane warstwą ochronną ziemi nie zawierającą grudek, kamieni i gnilących resztek roślinnych, do wysokości co najmniej 0,2 m w każdym miejscu ponad najwyższy punkt zewnętrznej powierzchni rury, zgodnie z zarządzeniem Nr 47. Materiał zasypu w obrębie strefy niebezpiecznej powinien być zagęszczony ubijaniem ręcznym po obu stronach przewodu, zgodnie z PN-68/B-06050.
 Pozostałe warstwy gruntu dopuszcza się zagęszczać mechanicznie, o ile nie spowoduje to uszkodzenia przewodu. Wskaźnik zagęszczenia gruntu powinien być nie mniejszy niż 0,95.
 W przypadku prowadzenia robót ziemnych w istniejącej drodze o nawierzchni ulepszonej i trudności osiągnięcia wskaźnika zagęszczenia gruntu co najmniej 0,95 należy zastąpić go warstwą zasypu wzmacnioną podbudową drogi.

5.5.5. Wytyczne dotyczące punktów pomiarów elektrycznych
 Punkty pomiarów elektrycznych należy wykonywać zgodnie z PN-90/E-05030.00 i PN-90/E-05030.01 oraz BN-74/8976-02 w miejscach gazociągu, w których można liczyć się z celowością wykonania pomiarów. Punkty pomiarów elektrycznych należy stosować w celu pomiarów: potencjału elektrycznego gazociągu względem gruntu, różnicy potencjałów pomiarów gazociągów a szynami traktów elektrycznych, natężenia prądu w gazociągu oraz innych pomiarów elektrycznych, koniecznych w związku z projektowaniem lub eksploatacją czynnej ochrony antykorozyjnej gazociągów stalowych ułożonych w ziemi.
 Nadzienne punkty pomiarów elektrycznych stosuje się wyłącznie do gazociągów przesyłowych dalekosiężnych, których trasy i elementy są oznakowane zgodnie z BN-80/8975-02. Szuki nadziennych punktów pomiarów należy ustawić w miejscach przewidzianych do oznakowania tablicami informacyjnymi i wskaźnikami, zgodnie z BN-80/8975-02 (z wyjątkiem punktów w oddzieleniu).
 Podziennie punkty pomiarów elektrycznych oraz punkty przewidziane do stosowania pod trawnikami i na ścianach budynków stosuje się do gazociągów rozdzielczych. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie podziennych punktów pomiarów do gazociągów przesyłowych dalekosiężnych, przy czym mogą one być ustawiane niezależnie od rozmieszczenia szpików do oznaczenia trasy.

5.5.4.5. Wykonanie uszczelnienia rury ochronnej
 Wolna przestrzeń między gazociągiem a rurą ochronną powinna być zabezpieczona przed dostaniem się do niej wnętrza wody lub innych zanieczyszczeń. Uszczelnienie rury ochronnej należy wykonać za pomocą materiałów ujętych w punkcie 2.3.1.

5.5.4.4. Odległość pozioma końca rury i pionowa przy skrzyżowaniu z kanalizacją kablową
 Końce rur ochronnych powinny być wyprowadzone od osi skrzyżowania, mierząc prostopadle do kanalizacji kablowej na odległość co najmniej:
 - dla gazociągów o ciśnieniu do 0,4 MPa - 2,0 m;
 - dla gazociągów o ciśnieniu powyżej 0,4 MPa - 10,0 m.
 Odległość pionowa zewnętrznej ścianki rury ochronnej od kanalizacji kablowej powinna wynosić co najmniej 0,15 m.

5.5.4.3. Odległość pozioma końca rury i pionowa przy skrzyżowaniu z przewodami kanalizacyjnymi i kanałami ciepłowniczymi
 Końce rur ochronnych gazociągów, mierząc prostopadle do osi krzyżującego się przewodu kanalizacyjnego lub zewnętrznego obręsu kanału ciepłowniczego, powinny być wyprowadzone na odległość co najmniej:
 - dla gazociągów o ciśnieniu do 0,4 MPa - 1,5 m;
 - dla gazociągów o ciśnieniu powyżej 0,4 do 2,5 MPa - 2,0 m;
 - dla gazociągów o ciśnieniu powyżej 2,5 MPa - 6,0 m.
 Odległość pionowa między zewnętrzną ścianką rury ochronnej a zewnętrzną przewod kanalizacyjnego lub obudowy kanału ciepłowniczego powinna być nie mniejsza niż:
 - dla gazociągów o ciśnieniu do 0,4 MPa - 0,10 m;
 - dla gazociągów o ciśnieniu powyżej 0,4 MPa - 0,20 m.

W przypadku stosowania przy skrzyżowaniach rury przejściowej (na ruze ochronnej) odległość pionowa ścianki tej rury od nawierzchni jezdni nie może być mniejsza niż 0,8 m, chyba że zarząd drogi określi inaczej. Odległość pionowa rury ochronnej (lub gazociągu) od dna przydrożnego rowu powinna wynosić co najmniej 0,5 m.

Lp.	Nazwa drogi	Cisnienie gazu w gazociągu, MPa	do 0,4	powyżej 0,4	m
1	stałe drogi	0088			11222

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robót

Ogólne zasady kontroli jakości robót podano w SST D-M-00.00.00 "Wymagania ogólne" pkt 6.

6.2. Kontrola, pomiary i badania

6.2.1. Badania przed przystąpieniem do robót

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca powinien wykonać badania mające na celu:

- zakwalifikowania gruntów do odpowiedniej kategorii,
- określenie rodzaju i jego uwarstwienia,
- określenie stanu terenu,
- ustalenie sposobu zabezpieczenia wykopów przed zalaniem wodą,
- ustalenie metod wykonywania wykopów,
- ustalenie metod prowadzenia robót i ich kontroli w czasie trwania budowy.

6.2.2. Kontrola, pomiary i badania w czasie robót

Wykonawca jest zobowiązany do stałej i systematycznej kontroli prowadzonych robót w zakresie i z częstotliwością zaakceptowaną przez Inżyniera w oparciu o normę BN-83/8836-02 i zarządzenie Nr 47 Ministra Przemysłu. W szczególności kontrola powinna obejmować:

- sprawdzenie rzędnych założonych łąw celowniczych w nawiązaniu do podanych na placu budowy stałych punktów niwelacyjnych z dokładnością odczytu do 1 mm,
- sprawdzenie metod wykonywania wykopów,
- zbadanie materiałów i elementów obudowy pod kątem ich zgodności z cechami podanymi w dokumentacji technicznej i warunkami technicznymi podanymi przez wytwórcę,
- badanie zachowania warunków bezpieczeństwa pracy,
- badanie zabezpieczenia wykopów przed zalaniem wodą,
- badanie prawdziwości podłoża naturalnego, w tym głównie jego nienaruszalności, wilgotności i zgodności z określonym w dokumentacji, grubości i zagęszczenia wykonanego podłoża wzmacnionego z kruszywa lub betonu,
- badanie ewentualnego drenażu,
- badanie w zakresie zgodności z dokumentacją techniczną i warunkami określonymi w odpowiednich normach przedmiotowych lub warunkami technicznymi wytwórci materiałów, ewentualnie innymi umowowymi warunkami, badanie głębokości ułożenia przewodu i jego odległości od budowl i sąsiadujących i ich zabezpieczenia,
- badanie ułożenia przewodu na podłożu,
- badanie odchylenia osi przewodu i jego spadku,
- badanie połączeń rur (poprzez oględziny zewnętrzne) i radiograficzne,
- badanie zmiany kierunku przewodu i ich zabezpieczenia przed przemieszczeniem,
- badanie zabezpieczenia przewodu przy przejściu pod drogami (rury ochronne),
- badanie punktów pomiarów elektrycznych, w tym połączeń elektrycznych z gazociągami i kociołkami KKT,
- badanie wykonania czynnej i biernej ochrony przed korozją,
- badanie radiograficzne spoin czotowych w łążącach doczołowych zgodnie z PN-72/M-69770,
- badanie czystości wnętrza gazociągów,
- badanie wytrzymałości i szczelności gazociągów,
- badanie warstwy ochronnej zasypania przewodu,
- badanie asypania przewodu do powierzchni terenu poprzez badanie wskaźników zagęszczenia poszczególnych jego warstw

6.2.3. Dopuszczalne tolerancje i wymagania:

- odchylenie odległości krawędzi wykopu w planie osi wykopu nie powinno wynosić więcej niż ± 5 cm,
- odchylenie wymiarów w planie nie powinno być większe niż 0,1 m,
- odchylenie grubości warstwy zabezpieczającej naturalne podłoża nie powinno przekroczyć ± 3 cm,
- dopuszczalne odchylenia w planie krawędzi wykonanego podłoża wzmacnionego od ustalonego na łąwach celowniczych kierunku osi przewodu nie powinny przekraczać: dla przewodów z tworzyw sztucznych 10 cm, dla pozostałych przewodów ± 5 cm,
- różnice rzędnych wykonanego podłoża nie powinny przekroczyć w żadnym jego punkcie: dla przewodów z tworzyw sztucznych ± 5 cm, dla pozostałych przewodów ± 2 cm,
- dopuszczalne odchylenia osi przewodu od ustalonego na łąwach celowniczych nie powinny przekroczyć: dla przewodów z tworzyw sztucznych 10 cm, dla pozostałych przewodów 2 cm,
- dopuszczalny spadek ciśnienia w czasie próby hydraulicznej określonej projektem próby,
- przy próbie pneumatycznej dopuszczalne spadki ciśnienia, jeżeli jego różnica nie przekracza 0,1% na godzinę trwania próby dla odcinków gazociągów o średnicach do 250 mm, a dla gazociągów o średnicach większych niż 250 mm różnica ciśnienia nie powinna przekroczyć: 0,1 x 250 : Dn %,

- sieć gazowe nie oddane do eksploatacji w ciągu 6 miesięcy po zakończeniu prób wytrzymałości lub szczelności podlegają ponownym próbom szczelności przed oddaniem do eksploatacji.
- stopień zagęszczenia zasypki wykopów określony w trzech miejscach na długości 100 m nie powinien wynosić mniej niż 0,97.

7. OBIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podano w SST D-M-00.00.00 "Wymagania ogólne" pkt 7.

7.2. Jednostka obmiarowa

Jednostką obmiarową jest m (metr) wykonanego i odebranego przewodu.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady odbioru robót

Ogólne zasady odbioru robót podano w SST D-M-00.00.00 "Wymagania ogólne" pkt 8.

Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dają wyniki pozytywne.

8.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu podlegają wszystkie technologiczne czynności związane z przebudową linii gazowych, a mianowicie:

- roboty przygotowawcze,
- roboty przygotowawcze,
- roboty montażowe wykonania rurociągów,
- wykonanie przewiertu horyzontalnego wraz z wciągnięciem rur ochronnych,
- wykonanie izolacji,
- sprawdzenie czystości wnętrza gazociągów i szczelności połączeń odcinków gazociągu (przed opuszczeniem ich do wykopu),
- próby wytrzymałości lub szczelności,
- wpalenia do czynnych istniejących sieci gazowych,
- zasypanie i zagęszczenie wykopu.

Odbiór robót zanikających powinien być dokonany w czasie umożliwiającym wykonanie korekt i poprawek bez hamowania ogólnego postępu robót.
Próby wytrzymałości lub szczelności gazociągów powinny być przeprowadzone w wykopie po ich całkowitym zmontowaniu i zasypaniu ziemią. Miejsca zainstalowaną armaturą lub przeznaczoną do jej zainstalowania oraz połączenia odcinków gazociągów ze sprawdzoną szczelnością i połączenie kotłowniowe, a także połączenie rur z polietylenem z elementami stalowymi powinny być pozostawione odkryte.
Odcinki gazociągów z polietylenem rozwiązane zębna powinny być nie zasypane. Próby wytrzymałości elementów prefabrykowanych przed ich zmontowaniem lub po zmontowaniu w gazociąg można nie przeprowadzać pod warunkiem, że producent tych urządzeń w piśmnym zaświadczeniu stwierdzi, że zostały one poddane próbom wytrzymałości pod ciśnieniem równym co najmniej ciśnieniu próby gazociągu. Elementy armatury nie mające atestu, mogą być zastosowane pod warunkiem przeprowadzenia przed ich zmontowaniem w gazociąg próby, w której ciśnienie próbne i czas jej trwania będą co najmniej równe wymaganiom ciśnienia próbne i czasowi trwania próby gazociągu.

Długość odcinka robót ziemnych poddana odbiorowi nie powinna być mniejsza od 50 m i powinna wynosić: około 300 m dla przewodów z tworzywa sztucznego PE bez względu na sposób prowadzenia wykopów oraz dla przewodów z rur stalowych w przypadku ułożenia ich w wykopach o ścianach umocnionych, zaś dla przewodów ułożonych w wykopach nie umocnionych z rur stalowych około 1000 m. Dopuszczalne jest zwiększenie lub zmniejszenie długości przewidzianego do odbioru odcinka przewodu z tym, że powinna być ona uzależniona od warunków lokalnych oraz umieszczenia uzbrojenia lub uzasadniona względami techniczno-ekonomicznymi. Inżynier dokonuje odbioru robót zanikających zgodnie z zasadami określonymi w SST D-M-00.00.00 "Wymagania ogólne" pkt 8.2.

8.3. Odbiór końcowy

Odbiorowi końcowemu zgodnie z zarządzeniem Nr 47 podlega:

- sprawdzenie kompletności dokumentacji do odbioru technicznego końcowego (polegające na sprawdzeniu protokołów badań przeprowadzonych przy odbiorach technicznych częściowych),
- badanie wytrzymałości lub szczelności gazociągów (przeprowadzone po ich całkowitym zmontowaniu i zasypaniu ziemią, zgodnie z zarządzeniem Nr 47).

Wyniki przeprowadzonych badań podczas odbioru technicznego oraz czcionków komisji przeprowadzającej badania. Wyniki badań do dziennika budowy i podpisane przez nadzór techniczny oraz czcionków komisji przeprowadzającej badania. Wyniki badań przeprowadzonych podczas odbioru końcowego należy uznać za dokładne, jeżeli wszystkie wymagania (badanie dokumentacji i szczelności całego przewodu) są zgodne z wymaganiami PN-EN 12327 i zarządzeniem Nr 47. Jeżeli któryś z wymagań przy odbiorze technicznym końcowym nie został spełniony, należy ocenić jego wpływ na stopień sprawności działania przewodu i w zależności od tego określić konieczne dalsze postępowanie.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI**9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności**

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00 „Wymagania ogólne” pkt 9.

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Cena 1 m wykonanej i odebranej linii gazociągowej obejmuje:

- dostawę materiałów,
- wykonanie robót przygotowawczych,
- wykonanie wykopu w gruncie I - IV kat. wraz z umocnieniem ścian wykopu i jego odwodnieniem,
- przygotowanie podłoża
- ułożenie przewodów wraz z montażem innego wyposażenia,
- wykonanie zabezpieczeń przewodu przy przejściu pod drogami (rur ochronnych wraz z uszczelnieniem),
- wykonanie punktów pomiarów elektrycznych,
- wykonanie czynnej i biernej ochrony przed korozją,
- przeprowadzenie próby wytrzymałości i szczelności,
- zasypanie wykopu wraz z jego zagęszczeniem,
- doprowadzenie terenu do stanu pierwotnego,
- pomiary i badania.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

1. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. nr 92, poz. 881).
2. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 11 sierpnia 2004 r. w sprawie sposobów deklarowania zgodności wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. nr 198, poz. 2041).
3. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 08 listopada 2004 r. w sprawie aprobat technicznych oraz jednostek organizacyjnych upoważnionych do ich wydawania (Dz. U. nr 249, poz. 2497).

SZCZEGÓŁOWE SPECYFIKACJE TECHNICZNE

ROBOTY MONTAŻOWE SIECI WODOCIĄGOWYCH Z TWORZYW SZTUCZNYCH

CPV: 45231300-8

I. WSTĘP

1.1. Przedmiot SST

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania ogólne dotyczące wykonania i odbioru "Przebudowy sieci wodociągowej w ul. Skromnej w Lublinie" przeznaczonej do przesyłania wody na cele bytowo-gospodarcze dla ludności i innych odbiorców. Postanowienia zawartej w niniejszej specyfikacji nie stosuje się do budowy sieci wodociągowej na terenach górniczych objętych odrębnymi przepisami.

1.2. Zakres stosowania SST

Specyfikacja techniczna obejmuje wykonanie częściowego demontażu istniejącej sieci wodociągowej wraz z istniejącym hydrantem p.poż. i budowa nowego odcinka sieci wodociągowej z rur PE125, PN-10 SDR 17 na odcinku ok.104,6 m wraz z nadziemnym hydrantem p.poż. Dn 80 mm i studnią zasuw FI 1200 mm i stanowi podstawę jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zleceniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.

Odstępstwa od wymagań podanych w niniejszej specyfikacji mogą mieć miejsce tylko w przypadkach matych prostych i drugorzędnych robót o niewielkim znaczeniu, dla których istnieje pewność, że podstawowe wymagania będą spełnione przy zastosowaniu metod wykonania wynikających z doświadczenia i przy przestrzeganiu zasad sztuki budowlanej.

1.3. Zakres robót objętych SST

Roboty, których dotyczy specyfikacja obejmują wszystkie czynności podstawowe występujące przy montażu sieci wodociągowej, przewodów wodociągowych tranzytowych, magistralnych, rozdzielczych osiedlowych, przyłączy (podłączeń), ich uzbrojenia i armatury, a także roboty tymczasowe oraz prace towarzyszące. Robotami tymczasowymi przy budowie sieci wodociągowej wymiensionych wyżej są: wykopy, umocnienia ścian wykopów, odwodnienie na czas montażu rurociągów w przypadku wystąpienia wysokiego poziomu wód gruntowych (względnie opadowych), wykonanie podłoża, zasypianie wykopów wraz z zagęszczeniem obsypki i zasypki. Do prac towarzyszących należy zaliczyć między innymi geodezyjne wytyczenie tras wodociągowych oraz ich inwentaryzację powykonanwą.

1.4. Określenia podstawowe

Określenia podstawowe przyjęte w niniejszej specyfikacji technicznej są zgodne z określeniami przyjętymi w zeszycie nr 3 "Warunków Technicznych Wykonania i Odbioru (WTWIO) Sieci Wodociągowych" wydanych przez Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Instalacyjnej INSTAL, odpowiednimi normami oraz określeniami podanymi w Specyfikacji Technicznej Kod CPV 45000000-7 "Wymagania ogólne".

1.4.1. Sieć wodociągowa
Układ połączonych przewodów i ich uzbrojenia, przesyłających i rozprzewadzących wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, znajdujących się poza budynkiem, w granicach od stacji uzdatniania wody do zestawu wodomierzowego na przyłączy wodociągowym.

1.4.2. Przewód wodociągowy tranzytowy

Przesyłowy przewód bez odgążeń, przeznaczony wyłącznie do przesyłu wody.

1.4.3. Przewód wodociągowy magistralny

Magistrala wodociągowa, przewód z odgążeniami, przeznaczony do rozprzewadzenia wody do przewodów rozdzielczych.

1.4.4. Przewód wodociągowy rozdzielczy, osiedlowy

Przewód przeznaczony do rozprzewadzenia wody do przyłączy wodociągowych.

1.4.5. Przyłącze wodociągowe

Przewód przeznaczony do doprowadzenia wody do instalacji wodociągowej w obiekcie.

1.4.6. Uzbrojenie przewodów wodociągowych

Armatura i przyrządy pomiarowe zapewniające prawidłowe działanie i eksploatację sieci wodociągowej.

1.4.7. Armatura sieci wodociągowych

W zależności od przeznaczenia:

- armatura zaporowa - zasusy, przepustnice, zawory,
- armatura odpowietrzająca - zawory odpowietrzające, napowietrzające, odpowietrzająco-napowietrzające,
- armatura regulująca - zawory regulacyjne i redukcyjne,
- armatura przeciwpożarowa - hydranty,
- armatura czerpalna - zdroje uliczne.

1.4.8. Studzienka wodociągowa

Komora wodociągowa - obiekt na przewodzie wodociągowym, przeznaczony do zainstalowania armatury (np. zasusy, wodomierz itp.).

1.4.9. Połączenie elektrooporowe

Połączenie między kielichem PE lub kształką siodłową zgrzewaną elektrooporowo a rurą lub kształką z bosym końcem. Kształtki zgrzewane elektrooporowo są nagrzewane przez element grzejny umieszczony przy ich powierzchni łączenia, powodujący stopienie przylegającego materiału i zgranie powierzchni rury z kształką.

1.4.10. Połączenie doczołowe

Połączenie, które uzyskuje się w wyniku nagrzania przygotowanych do łączenia powierzchni przez przyłożenie ich do płaskiej płyty grzejnej, i utrzymanie do uzyskania temperatury zgrzewania, następnie usunięcie płyty grzejnej i dociśnięcie łączonych końców.

1.4.11. Połączenie siodłowe

- połączenie uzyskane w wyniku ogrzania wkłęsłej powierzchni siódła i zewnętrznej powierzchni rury aż do uzyskania temperatury zgrzewania, a następnie usunięcie elementu grzejnego i dociśnięcie łączonych powierzchni.

1.4.12. Połączenie mechaniczne

- połączenie rury PE z inną rurą PE lub innym elementem rurociągu za pomocą złączki zawierającej element zaciskowy.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość wykonania robót oraz za zgodność z dokumentacją projektową, postanowieniami zawartymi w zeszycie nr 3 WTM/O dla sieci wodociągowych, SST i poleceniami Inspektora nadzoru oraz ze sztuką budowlaną. Ogólne wymagania dotyczące robót podano w ST CPV 45000000-7 „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

1.5.1. Dokumentacja robót montażowych sieci wodociągowych

Dokumentację robót montażowych sieci wodociągowych stanowią:

- Projekt budowlany, opracowany zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 03.07.2003r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1133), dla przedmiotu zamówienia dla

którego wymagane jest uzyskanie pozwolenia na budowę,

- Projekt wykonawczy w zakresie wykonania robót (obowiązująca w przypadku zamówień publicznych), sporządzona zgodnie z SST wykonania i odbioru robót (obowiązująca w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji i formy dokumentacji i odbioru robót budowlanych

oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 202, poz. 2072),

rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 02.09.2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. z 2004 r. Nr 202, poz. 2072).

- Dziennik budowy prowadzony zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia (Dz. U. z 2002 r. Nr 108, poz. 953 z późn. zmianami),

- Dokumenty świadczące o dopuszczeniu do obrotu i powszechnego zastosowania użytych wyrobów budowlanych, zgodnie z ustawą z 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 881),

- Protokoły odbiorów częściowych, końcowych i robót zanikających, z załączonymi protokołami z badań kontrolnych, - Dokumentacja powykonawcza czyli wcześniejszej wyznaczonej części składowe dokumentacji robót z naniesionymi zmianami dokonanymi w toku wykonywania robót (zgodnie z art. 3, pkt 14 ustawy Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. - tekst

jednolity Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późniejszymi zmianami).

Roboty należy wykonywać na podstawie dokumentacji projektowej i specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót budowlanych opracowanych dla realizacji konkretnego zadania.

4.2. Wymagania dotyczące przewozu rur z tworzyw sztucznych

Ze względu na specyficzne cechy rur należy spełnić następujące dodatkowe wymagania:

- rury należy przewozić wyłącznie samochodami skrzyniowymi lub pojazdami posiadającymi boczne wsporniki o maksymalnym rozstawie 2 m wystające poza pojazd kołce rur nie mogą być dłuższe niż 1 m,
- jeżeli przewozone są luźne rury, to przy ich układaniu w stosy na samochodzie wysokość ładunku nie powinna przekraczać 1 m,
- podczas transportu rury powinny być zabezpieczone przed uszkodzeniem przez metalowe części środków transportu jak śruby, łańcuchy, itp. Luźno układane rury powinny być zabezpieczone przed zarysowaniem przez podłożenie tektury falistej i desek pod łańcuch spinający boczne ściany skrzyni samochodu,

4. TRANSPORT

4.1. Wymagania ogólne

Ogólne wymagania dotyczące transportu podane zostały w SST CPV 4500000-7 „Wymagania ogólne” pkt 4

3. SPRZĘT

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podane zostały w ST Kod CPV 4500000-7 „Wymagania ogólne” pkt 3.

Do wykonania robót należy stosować jedynie taki sprzęt, który nie spowoduje niekorzystnego wpływu na jakość wykonywanych robót. Sprzęt używany do robót powinien być zgodny z ofertą Wykonawcy i powinien odpowiadać pod względem typów i ilości wskazaniom zawartym w SST, lub projekcie organizacji robót, zaakceptowanemu przez inwestora. W przypadku braku ustaleń w takich dokumentach sprzęt powinien być uzgodniony i zaakceptowany przez inwestora. Sprzęt stosowany do wykonania robót musi być utrzymywany w dobrym stanie i gotowości do pracy, oraz spełniać normy ochrony środowiska i przepisy dotyczące jego użytkowania. Wykonawca powinien dostarczyć kopie dokumentów potwierdzających dopuszczenie sprzętu do użytkowania, tam gdzie jest to wymagane przepisami.

Jeżeli dokumentacja projektowa lub SST przewidują możliwość wariantowego użycia sprzętu przy wykonywanych robotach, wykonawca powiadomi inwestora o swoim zamiarze wyboru i uzyska jego akceptację przed użyciem sprzętu. Wybrany sprzęt, po akceptacji nie może być później zmieniany bez jego zgody.

2.2. Rodzaje materiałów

2.2.1. Rury i kształtki z polietylen (PE)

Rury i kształtki z polietylenu muszą spełniać warunki określone w normach PN-EN 12201-2 i PN-EN 12201-3. Wymiary DN/OD rur i kształtek do budowy sieci wodociągowej są następujące: 90, 125 mm.

2.2.2. Uzbrojenie sieci wodociągowej

Armatura sieci wodociągowej musi spełniać warunki określone w normach PN-EN 1074-1-5 : 2002 oraz PN-89/M74091, PN-89/M74092, PN-EN 12201-1.

2.2.3. Bloki oporowe i podporowe

W rurociągach z tworzyw sztucznych stosuje się tradycyjne bloki oporowe betonowe prefabrykowane lub wykonywane na miejscu budowy.

W budowie rurociągów z PE bloki oporowe i podporowe występują wyłącznie przy łączeniu rur PE z kształtkami z różnych materiałów (stal, żeliwo) oraz armatury (zasuw, hydranty).

2. MATERIAŁY

2.1. Wymagania ogólne

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania podano w ST CPV 4500000-7 „Wymagania ogólne” pkt 2

Materiały stosowane do budowy sieci wodociągowej powinny mieć:

- oznakowanie znakiem CE co oznacza, że dokonano oceny ich zgodności z zharmonizowaną normą europejską wprowadzoną do zbioru Polskich Norm, z europejską aprobatą techniczną lub krajową specyfikacją techniczną państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, uznaną przez Komisję Europejską za zgodną z wymaganiami przedstawionymi, lub
- deklarację zgodności z uznanymi regulami sztuki budowlanej wydaną przez producenta, jeżeli dotyczy ona wyrobu umieszczonego w wykazie wyrobów mających niewielkie znaczenie dla zdrowia i bezpieczeństwa określonym przez Komisję Europejską, lub
- oznakowanie znakiem budowlanym, co oznacza że są to wyroby nie podlegające obowiązkowemu oznakowaniu CE, dla których dokonano oceny zgodności z Polską Normą lub aprobatą techniczną, bądź uznano za „regionalny wyrob budowlany”;

Zgrzewanie doczołowe polega na łączeniu rur i kształtek przez nagrzanie ich końcówek do właściwej temperatury i docisnięcie, bez stosowania dodatkowego materiału.

energii elektrycznej w ciepło, w celu uzyskania połączenia zgrzewanego na rura.

- kształtki polietylenowe (PE) zawierające jeden lub więcej integralnych elementów grzejnych, zdolnych do przetworzenia kształtki siódłowe zgrzewane elektrooporowo

energii elektrycznej w ciepło, w celu uzyskania połączenia zgrzewanego z bosym końcem lub rurą.

- kształtki polietylenowe (PE) zawierające jeden lub więcej integralnych elementów grzejnych, zdolnych do przetworzenia kształtki kielichowe zgrzewane elektrooporowo;

Połączenia zgrzewane mogą być doczołowe lub elektrooporowe. W połączeniach zgrzewanych stosowane są:

5.3.2. Połączenia zgrzewane

powierzchniowych w stopniu uniemożliwiającym spełnienie wymagań określonych w normach PN-EN 12201-1-4:2004.

wewnętrzne i zewnętrzne rur i kształtek powinny być gładkie, czyste, pozbawione porów, wgłębień i innych wad

Przed przystąpieniem do montażu rur i kształtek z PE należy dokonać oględzin tych materiałów. Powierzchnie

5.3.1. Połączenia rur i kształtek z PE

powinny przylegać do podłoża na co najmniej % obwodu.

Rury w wykopie powinny być ułożone w osi montowanego przewodu z zachowaniem spadków. Na całej długości

- montaż odcinków rurociągu w wykopie.

- montaż odcinków rurociągów na powierzchni terenu i opuszczenie ich do wykopu,

Montaż rurociągów może odbywać się dwoma metodami:

5.3. Montaż rurociągów

- przygotować podłoże pod rurociąg zgodnie z dokumentacją.

poziomu wód gruntowych lub opadowych),

- obniżyć poziom wody gruntowej na czas wykonywania robót podstawowych (w przypadku wystąpienia wysokiego

- wykonać wykopy z ewentualnym umocnieniem ich ścian zgodnie z PN-B-10736:1999,

- dokonać geodezyjnego wytyczenia trasy rurociągu,

Przed przystąpieniem do montażu sieci wodociągowej należy:

5.2. Warunki przystąpienia do robót

Ogólne zasady wykonania robót podane zostały w SST CPV 4500000-7 „Wymagania ogólne” pkt 5

5.1. Wymagania ogólne

5. WYKONANIE ROBÓT

pomocy pionowych wsporników drewnianych zamocowanych w odstępach 1-2 m.

Stos należy zabezpieczyć przed przypadkowym zeslizgnięciem się rury poprzez ograniczenie jego szerokości przy

Rury kielichowe układać kielichami naprzemiennie lub kolejne warstwy oddzielać przekładkami drewnianymi.

wysokości. Rury o różnych średnicach winny być składowane odrębnie.

układania rur w stopy nie powinna przekraczać 7 warstw rur i 1,5 m

powinny być z boku zabezpieczone przez drewniane wsporniki, zamocowane w odstępach co 1-2 m. Wysokość

podłożu, na podkładkach drewnianych o szerokości min. 10 cm, grubości min. 2,5 cm i rozstawie co 1-2 m. Stopy

czyż ramki wiązek winny spoczywać na sobie, luźne rury lub niepełne wiązki można składować w stosach na równym

Originalnie zapakowane wiązki rur można składować po trzy, jedna na drugiej do wysokości maksymalnej 3 m, przy

nagzewały się i nie uległy deformacji.

lub PE) lub wykonanie zadaszania. Należy zapewnić cyrkulację powietrza pod powłoką ochronną aby rury nie

stonecznego przez przykrycie składu plandekami brezentowymi lub innym materiałem (np. folią nieprzezroczystą z PVC

Przy długotrwałym składowaniu (kilkumiesięcy lub dłużej) rury powinny być chronione przed działaniem światła

temperaturą przekraczającą 40°C.

Rury i kształtki należy w okresie przechowywania chronić przed bezpośrednim działaniem promieniowania stonecznego i

4.3. Składowanie rur i kształtek w wiązkach lub luzem

Według istniejących zaleceń przewóz powinien odbywać się przy temperaturze otoczenia -5°C do +30°C.

ustawiona w pozycji.

- podczas transportu rury powinny być zabezpieczone przed zmianą położenia. Platforma samochodu powinna być

6.2. Kontrola wykonania

Kontrolę wykonania sieci wodociągowej należy przeprowadzić zgodnie z załącznikami określonymi w zeszytach nr 3 „Warunków Technicznych Wykonania i Odbioru Sieci Wodociągowych” pkt 6 „Kontrola i badania przy odbiorze”; Szczególną wagę należy zwrócić na ocenę prawidłowości wykonania połączeń zgrzewanych. Ocenę tę należy przeprowadzić w oparciu o następujące kryteria:

- zgrubienie zgrzewane powinno być obustronnie możliwie okrągło ukształtowane,
- powierzchnia zgrubienia powinna być gładka,
- rowek między wypływkami nie powinien być zagłębiony poniżej zewnętrznymi powierzchniami łączonych elementów,
- przesunięcie ścianek łączonych rur nie powinno przekraczać 10% grubości ścianki rury,
- całkowita szerokość wypływek powinna być większa od zera i nie powinna przekraczać wartości określonych przez producenta rur i kształtek.

Ogólne zasady kontroli jakości robót podane zostały w SST Kod CPV 45000000-7 „Wymagania ogólne” pkt 6.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

6.1. Wymagania ogólne

5.4. Uzbiorzenie sieci wodociągowej

Uzbiorzenie sieci wodociągowej montuje się w studzience wodociągowej żelbetowej FI 1200 mm. Powszechnie stosowana jest armatura żelwna. W sieciach wodociągowych z tworzyw sztucznych może mieć zastosowanie także armatura z tworzywa sztucznego. Tworzywo, z którego wykonano kadłub armatury z bosym końcem lub kielichem zgrzewanym elektrooporowo powinno spełniać wymagania PN-EN 12201-1.

Uszczelnienia elastomerowe zgodne z PN-EN 681-1 lub 681-2. Armaturę należy łączyć zgodnie z wytycznymi podanymi przez producenta.

Ogłędziny - powierzchnie wewnętrzne i zewnętrzne armatury powinny być gładkie, czyste, pozdławione porów, wgnębień i innych wad powierzchniowych w stopniu uniemożliwiającym spełnienie wymagań niniejszej normy.

Konstrukcja armatury powinna być taka, aby podczas montażu, łączenia jej z rurą lub innym elementem nie nastąpiło przemieszczenie uzwojeń elektrycznych lub uszczelnień. W czasie wykonywania robót montażowych sieci wodociągowej należy ściśle przestrzegać instrukcji i założeń producentów wszystkich materiałów zastosowanych do ich budowy.

5.3.4. Połączenia rur i kształtek z PVC-U

Przed montażem rur i kształtek z PVC-U należy dokonać ich ogłędzin. Powierzchnie wewnętrzne i zewnętrzne rur i kształtek powinny być gładkie, czyste, bez przypalen, pozdławione nierównościami, porów i jakichkolwiek innych uszkodzeń w stopniu uniemożliwiającym spełnienie wymagań określonych w normach PN-EN 1452-1-5-2000.

5.3.5. Połączenia kielichowe na wstak

Montaż połączeń kielichowych polega na wsunięciu (wciśnięciu) końca rury w kielich, z osadzoną uszczelką (płaszczeniem elastomerowym), do określonej głębokości. Dopuszczalne jest stosowanie środka smarującego ułatwiającego wsuwanie. Należy zwrócić szczególną wagę na osiowe wprowadzenie końca rury w kielich.

5.3.6. Połączenia klejone

Połączenia klejone w budowie sieci wodociągowej mają ograniczone zastosowanie (głównie do klejenia tulei kołnierzowych lub w innych szczególnych przypadkach). Powierzchnie łączonych elementów za pomocą kleju agresywnego muszą być czyste i odłuszczone. Należy bezwzględnie przestrzegać instrukcji producenta kleju.

5.3.3. Połączenia mechaniczne zaciskowe

Połączenia mechaniczne zaciskowe wykonuje się za pomocą złązek, które zaciskane są na końcówkach rur. Połączenia te mają zastosowanie w przewodach wodociągowych o średnicach do 110 mm. Połączenia rur z PE z rurami z innych materiałów wykonuje się za pomocą odpowiednich kształtek kołnierzowych (Schemat montażowy rys. Nr 3). Polega to na wykonaniu odpowiedniego kołnierza na końcu rury z PE, a następnie nakładania na tę rurę kołnierza z żeliwa sferoidalnego lub ze stali nierdzewnej. Końcówka rury z PE z kołnierzem oraz uszczelką musi znaleźć się wewnątrz złącza.

5.3.2. Połączenia mechaniczne zaciskowe

Po zgrzaniu rur i kształtek na ich powierzchniach wewnętrznych i zewnętrznych nie powinny występować wypływyki stopionego materiału poza obrębem kształtek. Przy zgrzewaniu elektrooporowym żadna wypływką nie powinna powodować przemieszczenia drutu w kształtkach (elektrooporowych) co mogłoby spowodować zwarcie podczas łączenia. Na wewnętrznej powierzchni rur nie powinno występować potądowanie.

7.4. Jednostki i zasady obmiaru robót podstawowych

Obmiaru robót podstawowych sieci i przyłączy wodociągowych (w przypadku wyceny robót w oparciu o KNR 2-18 wydany przez Ministerstwo Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa) dokonuje się z uwzględnieniem podziału na:

- usytuowanie sieci wodociągowej - w miejscie lub poza granicami miasta,
- rodzaj wykopy - o ścianach pionowych lub skarpowych,
- głębokość posadowienia rurociągu licząc od powierzchni terenu,
- poziom wody gruntowej;

Długość rurociągów na odcinkach prostych mierzy się wzdłuż ich osi łącząc z kształtkami w metrach według rodzajów rur i średnic. Łuki w rurociągach mierzy się po ich zewnętrznej stronie.

Armature tworząca określony węzeł oblicza się kompletnie.

7.3. Jednostki i zasady obmiaru robót tymczasowych

Robotami tymczasowymi przy montażu sieci wodociągowych są roboty ziemne (wykopy) umocnienia ich pionowych ścian, wykonanie podłoża pod rurociągi oraz zasypianie z zagęszczeniem gruntu. Zasady obmiaru tych robót należy przyjąć takie same jak dla robót ziemnych określone w odpowiednich katalogach. Jednostkami obmiaru są:

- wykopy i zasypka - m^3 ,
- umocnienie ścian wykopów - m^2 ,
- wykonanie podłoża - m^3 (lub m^2 i grubość warstwy w m).

Obmiar robót będzie określać faktyczny zakres wykonanych robót, zgodnie z dokumentacją projektową i SST, w jednostkach ustalonych w kosztorysie.

7.2. Jednostki i zasady obmiaru robót

Ogólne zasady obmiaru robót podane zostały w ST Kod CPV 4500000-7 „Wymaganie ogólne” pkt 7

7. OBIAR ROBÓT

7.1. Ogólne zasady

ciśnienia próbnego.

- wynik próby szczelności uznaje się za pozytywny, gdy nie nastąpił w tym czasie spadek ciśnienia poniżej wartości
- po ustabilizowaniu się próbnego ciśnienia wody w przewodzie należy przez okres 30 minut sprawdzić jego poziom,
- po całkowitym napełnieniu wodą i odpowietrzeniu przewodu należy go pozostawić na 20 godzin w celu ustabilizowania,
- temperatura wody wykorzystywanej przy próbie ciśnienia nie powinna przekraczać 20°C,
- napełnianie przewodu powinno odbywać się powoli od niższego punktu,
- przewod nie może być napełniony a zimną temperaturą jego powierzchni zewnętrznej nie może być niższa niż 1°C.

W czasie przeprowadzania próby szczelności należy w szczególności przestrzegać następujących warunków:

- należy sprawdzić wizualnie wszystkie badane połączenia,
- zainstalowane w najwyższych punktach badanego odcinka,
- profil przewodu powinien umożliwiać jego odpowietrzenie i odpowiedzenie a urządzenia odpowietrzające powinny być
- wszelkie oddzielenia od przewodu powinny być zamknięte,
- wraz z umocnieniem złączy,
- wykonana dokładnie obsypka, przewód na podporach lub w kanałach zbiorczych powinien mieć trwałe zamocowanie
- odcinek przewodu powinien być na całej swojej długości stabilny, zabezpieczony przed wszelkimi przemieszczeniami i dostępnymi,
- odcinki poddawane próbie szczelności mogą mieć długości ok. 300 m w przypadku wykopów o ścianach umocnionych lub ok. 600 m przy wykopach nieumocnionych ze skarpami - wszystkie złącza powinny być odkryte oraz w pełni widoczne
- ewentualne wymagania inwestora związane z próbą powinny być jasno określone w projekcie albo w szczegółowej specyfikacji technicznej SST,
- odcinki poddawane próbie szczelności mogą mieć długości ok. 300 m w przypadku wykopów o ścianach umocnionych
- zachować następujące warunki:

Niezależnie od wymagań określonych w normie przed przystąpieniem do przeprowadzenia próby szczelności należy

Sposób przeprowadzania i pełny zakres wymagań związany z próbami szczelności są podane w normie PN-B 10725. techniczno-ekonomicznymi można stosować próbę pneumatyczną.

Zaleca się przeprowadzać próbę ciśnieniową hydrauliczną, jednakże w przypadkach uzasadnionych względami użytkownika należy również przeprowadzić próbę szczelności całego przewodu.

Próby szczelności należy wykonywać dla kolejnych odbieranych odcinków przewodu ale na żądanie inwestora lub

W celu sprawdzenia szczelności i wytrzymałości połączeń przewodu należy przeprowadzić próbę szczelności.

Ocene jakości połączenia zgrzanego można wykonać za pomocą urządzeń pomiarowych z dokładnością 0,5 mm.

W przypadku wyceny robót w oparciu o KNNR nr 4 lub KNR 2-18 wydany przez WACETOB-PZITB obmiaru robót podstawowych sieci i przyłączy wodociągowych dokonuje się w zależności od:

- rodzaju wykupu - o ścianach pionowych lub skarpowych,
- głębokości posadowienia rurociągu licząc od powierzchni terenu,
- poziomu wody gruntowej.

Długość rurociągów na odcinkach prostych mierzy się wzłuż ich osi w metrach według rodzajów rur i średnic. Kształtki oblicza się w sztukach z podziałem na średnice. Potężenia zgrzewane oblicza się w sztukach z podziałem na średnice zgrzewanych elementów. Armature tworzącą określony węzeł oblicza się w kompletach.

8. ODBIÓR ROBÓT

8.1. Ogólne zasady

Ogólne zasady odbioru robót podano w ST Kod CPV 4500000-7 "Wymagania ogólne" pkt 8

8.2. Badanie przy odbiorze sieci wodociągowych należy przeprowadzić zgodnie z ustaleniami podanymi w pkt. 6.2. WTWIO

8.2.1. Badania przy odbiorze

sieci wodociągowych

Badania odbiorowe przewodów sieci wodociągowych zależne są od rodzaju odbioru technicznego robót. Odbioru techniczne robót składają się z odbioru technicznego częściowego dla robót zanikających i odbioru technicznego końcowego po zakończeniu budowy.

Badania przy odbiorze powinny być zgodne z wymaganiami PN-B 10725:1997.

8.3. Odbiór techniczny częściowy

Badania przy odbiorze technicznym częściowym polegają na:

- zbadaniu zgodności usytuowania i długości przewodów z dokumentacją. Dopuszczalne odchylenie w planie osi przewodu od osi wytyczonej nie powinno przekraczać 0,1 m dla przewodów z tworzyw sztucznych. Dopuszczalne odchylenie rzędnych ukoźnego przewodu od przewidzianych w projekcie nie powinno przekraczać dla przewodów z tworzyw sztucznych ±0,05 m,
- zbadaniu prawidłowości wykonania zgrzewów,
- zbadaniu usytuowania bloków oporowych w miejscach ustalonych w dokumentacji,
- zbadaniu przed oględziną zabezpieczeń przed przedmiejszczeniem przewodu w ruze ochronnej),
- zbadaniu podłoża naturalnego przez sprawdzenie nienaruszenia gruntu. W przypadku naruszenia podłoża naturalnego sposób jego zagęszczenia powinien być uzgodniony z projektantem lub nadzorem,
- zbadaniu podłoża wzmocnionego przez sprawdzenie jego grubości i rodzaju, zgodnie z dokumentacją,
- zbadaniu materiału ziemnego użytego do podsypek i obsypki przewodu, który powinien być drobny i średnioziarnisty, bez grąd i kamieni. Materiał ten powinien być zagęszczony.

- zbadaniu szczelności przewodu. Badanie szczelności należy przeprowadzić zgodnie z PN-B 10725:1997.

Wyniki badań powinny być wpisane do dziennika budowy, który z protokołem próby szczelności przewodu, inwentaryzacją geodezyjną (dopuszczając się szkicową) oraz certyfikatami i deklaracjami zgodności z polskimi normami i aprobatami technicznymi, dotyczącymi rur i armatury, jest przedłożony podczas spisywania protokołu odbioru technicznego (załącznik 1), który stanowi podstawę do decyzji o możliwości zasypywania odebieranego odcinka przewodu sieci wodociągowej. Wymagane jest także dokonanie wpisu do dziennika budowy o wykonaniu odbioru technicznego - częściowego.

Kierownik budowy jest zobowiązany, zgodnie z art. 22 ustawy Prawo budowlane, przy odbiorze technicznym - częściowym przewodu wodociągowego, zgłosić inwestorowi do odbioru roboty ulegające zakryciu, zapewnić dokonanie próby i sprawdzenia przewodu, zapewnić geodezyjną inwentaryzację przewodu, przygotować dokumentację powykonawczą.

8.4. Odbiór techniczny końcowy

Badania przy odbiorze technicznym końcowym polegają na:

- zbadaniu zgodności stanu faktycznego i inwentaryzacji geodezyjnej z dokumentacją techniczną,
- zbadaniu protokołów odbioru: próby szczelności, wyników badań bakteriologicznych oraz wyników stopnia zagęszczenia gruntu zasypki wykupu,
- zbadaniu rozstawu armatury i jej działania,
- zbadaniu szczelności komór i studni wodociągowych, szczególnie przy przejściach rurociągów przez ściany.

Wyniki badań powinny być wpisane do dziennika budowy, który z protokółami odbiorów technicznych częściowych przewodu wodociągowego (załącznik 1), projektem z wprowadzonymi zmianami podczas budowy, wynikami badań bakteriologicznych, wynikami badań stopnia zageszczenia gruntu zasypki wykopu i inwentaryzującą geodezyjną jest przedłożony podczas spiswania protokołu odbioru technicznego końcowego (załącznik 2), na podstawie którego przekazuje się inwestorowi wykonany przewód sieci wodociągowej. Konieczne jest także dokonanie wpisu do dziennika budowy o wykonaniu odbioru technicznego końcowego.

Teren po budowie przewodu wodociągowego powinien być doprowadzony do pierwotnego stanu.

Kierownik budowy jest zobowiązany, zgodnie z art. 57 ust. 1 p. 2 ustawy Prawo budowlane, przy odbiorze końcowym złożyć oświadczenia:

- o wykonaniu przewodu wodociągowego zgodnie z dokumentacją projektową, warunkami pozwolenia na budowę i warunkami technicznymi wykonania i odbioru (w tym zgodnie z powołanymi w warunkach przepisami i polskimi normami),
- o doprowadzeniu do należytego stanu i porządku terenu budowy, a także - w razie korzystania - ulicy i sąsiadującej z budową nieruchomości.

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

9.1. Ogólne zasady

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST CPV 4500000-7 "Wymagania ogólne" pkt 9

9.2. Zasady rozliczenia i płatności

Rozliczenie robót montażowych sieci wodociągowych z tworzyw sztucznych może być dokonane jednorazowo po wykonaniu pełnego zakresu robót i ich końcowym odbiorze lub etapami określonymi w umowie, po dokonaniu odbiorów częściowych robót.

Ostateczne rozliczenie umowy pomiędzy zamawiającym a wykonawcą następuje po dokonaniu odbioru końcowego. Podstawę rozliczenia oraz płatności wykonanego i odebranego zakresu robót stanowi wartość tych robót obliczona na podstawie:

- określonych w dokumentach umownych (ofercie) cen jednostkowych i ilości robót potwierdzonych przez zamawiającego lub
- ustalonej w umowie kwoty ryczałtowej za określony zakres robót.

Ceny jednostkowe wykonania robót lub kwoty ryczałtowe obejmujące roboty montażowe sieci wodociągowych z tworzyw sztucznych uwzględniają:

- przygotowanie stanowiska roboczego,
- dostarczenie materiałów, narzędzi i sprzętu,
- obsługę sprzętu nieposiadającego etatowej obsługi,
- przeniesienie podręcznych urządzeń i sprzętu w miarę postępu robót,
- wykonanie robót ziemnych,
- montaż rurociągów i armatury,
- wykonanie prób ciśnieniowych,
- usunięcie wad i usterek powstałych w czasie wykonywania robót
- doprowadzenie terenu po budowie przewodów wodociągowych do stanu pierwotnego.

9.3. Objazdy, przejazdy i organizacja ruchu

Koszt wybudowania objazdów/przejazdów i organizacji ruchu obejmuje:

- opracowanie oraz uzgodnienie z organem zarządzającym ruchem projektu organizacji ruchu na czas trwania budowy,
- oraz jego aktualizację stosownie do postępu robót
- ustalenie tymczasowego oznakowania i oświetlenia zgodnie z zatwierdzonym projektem organizacji ruchu i wymaganiami bezpieczeństwa ruchu,
- opłaty za zajęcia terenu,
- przygotowanie terenu,
- konstrukcję tymczasowej nawierzchni, ramp, chodników, krzewników, barier, oznakowań i drenażu,
- tymczasową przebudowę urządzeń obcych
- koszt utrzymania objazdów/przejazdów i organizacji ruchu obejmuje:
- oczyszczanie, przesławianie, przykrycie i usunięcie tymczasowych oznakowań pionowych, poziomych, barier i świateł,
- utrzymanie płynności ruchu publicznego.

Koszt likwidacji objazdów/przejazdów i organizacji ruchu obejmuje:

- usunięcie wybudowanych materiałów i oznakowań,
- doprowadzenie terenu do stanu pierwotnego.

Koszt budowy, utrzymania i likwidacji objazdów, przejazdów i organizacji ruchu ponosi Zamawiający.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

10.1. Ustawy

1. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (jednolity tekst Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.).

2. Ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177).

3. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. - o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881).

4. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. - o ochronie przeciwpożarowej (jednolity tekst Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229).

5. Ustawa z dnia 21 grudnia 2004 r. - o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321 z późn. zm.).

6. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.).

7. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. - o drogach publicznych (jednolity tekst Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2086).

8. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. - o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (Dz. U. Nr 72, poz. 747).

10.2. Rozporządzenia

1. Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 2 kwietnia 2001 r. - w sprawie geodezyjnej

ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej (Dz. U. Nr 38, poz. 455).

2. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 grudnia 2002 r. - w sprawie systemów oceny zgodności wyrobów

budowlanych oraz sposobu ich oznaczania znakowaniem CE (Dz. U. Nr 209, poz. 1779).

3. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 grudnia 2002 r. - w sprawie określenia polskich jednostek

organizacyjnych upoważnionych do wydawania europejskich aprobat technicznych, zakresu i formy aprobat oraz trybu

ich udzielania, uchylania lub zmiany (Dz. U. Nr 209, poz. 1780).

4. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 września 1997 r. - w sprawie ogólnych przepisów

bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. Nr 169, poz. 1650).

5. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. - w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas

wykonywania robót budowlanych (Dz. U. Nr 47, poz. 401).

6. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. - w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i

ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. Nr 120, poz. 1126).

7. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 11 sierpnia 2004 r. - w sprawie sposobów deklarowania wyrobów

budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym (Dz. U. Nr 198, poz. 2041).

8. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 27 sierpnia 2004 r. - zmieniające rozporządzenie w sprawie dziennika

budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zamawiającego dane dotyczące bezpieczeństwa

pracy i ochrony zdrowia (Dz. U. Nr 198, poz. 2042).

9. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 r. - w sprawie szczegółowego zakresu i formy

dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznych wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu

funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. Nr 202, poz. 2072).

10.3. Normy

PN-EN 1074-1 Armatura wodociągowa. Wymagania użytkowe i badania sprawdzające. Część 1: Wymagania

ogólne

PN-EN 1074-2 Armatura wodociągowa. Wymagania użytkowe i badania sprawdzające. Część 2: Armatura

zaporowa

PN-EN 1074-3 Armatura wodociągowa. Wymagania użytkowe i badania sprawdzające. Część 3: Armatura zwrotna

PN-EN 1074-4 Armatura wodociągowa. Wymagania użytkowe i badania sprawdzające. Część 4: Zawory

PN-EN 1074-5 Armatura wodociągowa. Wymagania użytkowe i badania sprawdzające. Część 5: Armatura

regulująca

PN-EN 681-1 Uszczelnienia z elastomerów. Wymagania materiałowe dotyczące uszczelnień złączy rur wodociągowych i

odwadniającego. Część 1: Gumy

PN-EN 681-2 Uszczelnienia z elastomerów. Wymagania materiałowe dotyczące uszczelnień złączy rur wodociągowych

i odwadniającego. Część 2: Elastomery termoplastyczne

PN-EN 12201-1 Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do przesyłania wody. Polietylen (PE). Część 1:

Wymagania ogólne

PN-EN 12201-2 Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do przesyłania wody. Polietylen (PE). Część 2:

Rury

PN-EN 12201-3 Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do przesyłania wody. Polietylen (PE). Część 3:

Kształki

PN-EN 12201-4 Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do przesyłania wody. Polietylen (PE). Część 4:

Armatura

PN-EN 12201-5 Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do przesyłania wody. Polietylen (PE). Część 5:

Przydatność do stosowania w systemie

PN-EN 1452-1 Systemy przewodowe z tworzyw sztucznych. Systemy przewodowe z niezmiękkającego polichlorku

SZCZEGÓŁOWA SPECYFIKACJA TECHNICZNA

PN-EN 1452-2	Systemy przewodowe z tworzyw sztucznych. Systemy przewodowe z niezmiękkczonogo polichlorku winylu (PVC-U) do przesyłania wody. Rury
PN-EN 1452-3	Systemy przewodowe z tworzyw sztucznych. Systemy przewodowe z niezmiękkczonogo polichlorku winylu (PVC-U) do przesyłania wody. Kształki
PN-EN 1452-4	Systemy przewodowe z tworzyw sztucznych. Systemy przewodowe z niezmiękkczonogo polichlorku winylu (PVC-U) do przesyłania wody. Zawory i wyposażenie pomocnicze
PN-EN 1452-5	Systemy przewodowe z tworzyw sztucznych. Systemy przewodowe z niezmiękkczonogo polichlorku winylu (PVC-U) do przesyłania wody. Przydatność do stosowania w systemie
PN-B-10725	Wodociągi. Przewody zewnętrzne. Wymagania i badania
PN-B-10736	Wycopy gwarantujące dla przewodów wodociagowych i kanalizacyjnych. Warunki techniczne wykonania.
PN-87/B-01060	Sieć wodociagowa zewnętrzna. Obiekty i elementy wyposażenia. Terminologia.
PN-81/B-03020	Grunty budowlane. Posadowienie bezpośrednio na budowl. Obliczenia statyczne i projektowanie.
PN-89/M-74091	Armatura przemysłowa. Hydranty nadziemne na ciśnienie nominalne 1 MPa.
PN-89/M-74092	Armatura przemysłowa. Hydranty podziemne na ciśnienie nominalne 1 MPa.
PN-86/B-09700	Tablice orientacyjne do oznaczania uzbrojenia na przewodach wodociagowych.
PN-93/C-89218	Rury i kształtki z tworzyw sztucznych. Sprawdzanie wymiarów.
PN-EN 805	Zapatrzenie w wodę. Wymagania dotyczące systemów zewnętrznych i ich części składowych.

- 10.4. Inne dokumenty
1. Warunki Techniczne Wykonania i Odbioru Sieci Wodociagowych - zeszyt 3 - COBRITI INSTAL
 2. Instrukcja Projektowa, Montażu i Układania rur PVC-U i PE - GAMRAT,
 3. Katalog Techniczny - PIPE LIFE.
 4. Warunki Techniczne Wykonania i Odbioru Rurociągów z Tworzyw Sztucznych - Polska Korporacja Techniki Sanitamej, Grzewczej, Gazowej i Kanalizacji.

KANALIZACJA DESZCZOWA

I. WSTĘP

1.1. Przedmiot i zakres stosowania specyfikacji

Przedmiotem niniejszej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru kanalizacji deszczowej w ul. Skromnej w Lublinie z rur liwych PVC 315, 250 i 200 mm.

1.2. Zakres robót podstawowych objętych specyfikacją

Niniejsza specyfikacja techniczna stanowi dokument przetargowy i kontraktowy przy zleceniu i realizacji wymienionych robót w pkt. 1.1 tj. budowa kanalizacji deszczowej w ul. Skromnej w Lublinie o łącznej długości 144,4 m wraz budową 8 kpl. ulicznych wpustów ściekowych z przykanalikami i dwoma studniami chłonnymi Ø 2000 mm.

Nazwy i kody wg. Wspólnego Słownika Zamówień (CPV):

GRUPA, KLASA lub KATEGORIA	KOD	NAMAZWA
kategoria robót	45111200-0	Roboty w zakresie przygotowania terenu pod budowę i roboty ziemne
kategoria robót	45231000-5	Roboty budowlane w zakresie budowy rurociągów, ciągów komunikacyjnych i linii energetycznych.

1.2.1. Zakres robót towarzyszących i tymczasowych

Robotami towarzyszącymi podczas realizacji inwestycji będą:

- geodezyjne wytyczenie trasy kanału i ulicznych wpustów deszczowych;
- geodezyjna inwentaryzacja powykonalawa;
- inspekcja telewizyjna spadków kanału CCTV Robotami;
- tymczasowymi będą:
- umocnienie pionowych ścian wykopów;
- zabezpieczenie istniejącego uzbrojenia w miejscach skrzyżowania z projektowanymi kanałami deszczowymi;
- przebudowa kolizji z projektowanymi kanałami deszczowymi;
- wyznaczenie, oznakowanie i utrzymanie oznakowania stref niebezpiecznych w czasie trwania robót;

1.2.2. Informacje o terenie budowy

Planowana budowa kanalizacji deszczowej w ulicy Skromnej która podlegać będzie przebudowie wraz z ul.

Przyłąciską, usytuowana jest w zachodniej części Lublina i łączy się z ul. Natęczowska. W pasie drogowym ulicy Skromnej występuje następujące uzbrojenie podziemne takie jak: kanalizacja sanitarna, wodociąg, kable telefoniczne i energetyczne sieci gazowe z przyłączami oraz kanały ciepłownicze.

1.2.3. Ochrona środowiska w czasie wykonywania robót

Wykonawca ma obowiązek znać i stosować w czasie prowadzenia robót wszelkie przepisy dotyczące ochrony środowiska naturalnego.

W okresie trwania budowy i robót wykończeniowych i porządkowych Wykonawca będzie:

- utrzymywać teren budowy i wykopy w stanie bez wody stojącej
- podejmować wszelkie uzasadnione kroki mające na celu stosowanie się do przepisów i norm dotyczących ochrony środowiska na terenie i wokół terenu budowy oraz będzie unikać uszkodzeń lub uciążliwości dla osób lub własności społecznej i innych, a wynikających ze skażenia, hałasu lub innych przyczyn powstałych w następstwie jego sposobu działania.

- wstazy kanatowe zelwne Ø600 mm klasy D (na obciężenie 400 kN) wg PN-EN 124 z dwoma ryglami.
 - stopnie wstazy zelwne wg normy PN-64/H-74086 lub PN-EN 13101 (U)
 nalezy wypasazy w:

Na trasie projektowanej kanalizacji stosowac nalezy studzienki rewizyjne, betonowe Ø1200 mm betonu B-45 o stopniu wodosczełności W-12 i mrozoodporności F-150 wykonanych zgodnie z PN-B-10729 i PN-EN-124. Wszyskie studzienki

2.2.2. Studzienki kanalizacyjne

budowy przykanalików bedą stosowane rury lite PVC 200mm klasy SN-8.
 budowy kanatów bedą zastosowane rury o długości standardowej 3 i 6 m, o średnicach: 315, 250, 200 mm. Do rury kanalizacyjnej lite PVC klasy SN-8 łaczone na uszczelki wargowe fabrycznie montowane w procesie produkcji. Do

Rury kanalizacyjne :

2.2.1. Rury kanalizacyjne

podlegają obowiązkowi oznakowania CE.
 - zostały oznakowane znakiem budowlanym, (którego wzór określają odpowiednie przepisy) - w przypadku, gdy nie albo
 zdrowia i bezpieczeństwa, dla których producent wydał deklarację zgodności z uznanymi regulacjami sztuki budowlanej).
 - są umieszczone w określonym przez Komisję Europejską wykazie wyrobów mających nieszkodliwe oddziaływanie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego, uznaną przez Komisję Europejską za zgodną z wymaganiami podstawowymi, albo europejską aprobatą techniczną, bądź krajową, specyfikacją techniczną państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub - zostały oznakowane znakiem CE, co oznacza, że dokonano oceny ich zgodności z normą zharmonizowaną, albo Do budowy kanatów deszczowego mogą być użyte wyłącznie materiały i wyroby budowlane, które:

uzyskać jego akceptację.
 - powiadomić inżyniera kontraktu o proponowanych źródłach pozyskania materiałów przed rozpoczęciem dostawy i

- dostarczyć materiały zgodnie z wymaganiami Dokumentacji Projektowej i ST

Wykonawca zobowiązany jest

2.1. Wymagania ogólne

2. MATERIAŁY

Technicznych Wykonania i Odbioru Sieci Kanalizacyjnych" zeszły nr: 9 COBRIT INSTAL
 NB (informacyjny) do PN-EN 752-1, "Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Pojęcia ogólne i definicje" oraz w "Warunkach kanał deszczowy, studzienka kanalizacyjna, wpust uliczny, infiltracja - znajduj a się w normie oraz w załączniku krajowym

1.4.1 Definicje pojęć i kreślen takich jak:

1.4. Określenia podstawowe - nigdzie wcześniej niedefiniowane

bezpieczne dojście i dojazd do okolicznych budynków i posesji.
 Wykonawca opracuje projekt " Tymczasowej organizacji ruchu" i uzyska jego zatwierdzenie w instytucjach do tego powołanych i zorganizuje roboty z uwzględnieniem zawartych tam wytycznych w taki sposób, aby umożliwić

1.3.2. Warunki dotyczące organizacji ruchu

Wykonawcy.
 odpowiedzialny za wszelkie straty spowodowane pozarem wywołanym jako rezultat realizacji robót albo przez personel
 sposób zgodny z odpowiednimi przepisami i zabezpieczone przed dostępem osób trzecich. Wykonawca będzie
 Wykonawca będzie przestrzegać przepisów ochrony przeciwpożarowej. Materiały łatwopalne będą składowane w

1.3.1. Ochrona przeciwpożarowa

bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. z 2003 r. nr 120 poz. 1126).
 Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu
 Forma i treść "planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia" musi spełniać wymagania zawarte w Rozporządzeniu Ministra
 skład kompletu dokumentacji projektowej.

ochrony zdrowia", opracowanego na podstawie "informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia" - wchodzącej w
 W szczególności do obowiązków kierownika budowy będzie należało posiadanie aktualnego "planu bezpieczeństwa i

Podczas realizacji robót Wykonawca będzie przestrzegać przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy.

1.3. Warunki bezpieczeństwa pracy

Płyty pokrywowe i pierścienie oddziałujące mogą być składowane na otwartej przestrzeni, na paletach w stosach o wysokości maksimum 1,0 m.

2.3.3. Płyty pokrywowe i pierścienie oddziałujące

Włazy kanałowe i stopnie powinny być składowane z dala od substancji działających korodująco. Włazy powinny być posegregowane wg klas. Powierzchnia składowania powinna być utwardzona i odwodniona.

2.3.2. Studzienki kanałozajmujące

Rury z tworzyw sztucznych należy składować pod zadaszeniem, układając je w pozycji leżącej jedno- lub wielowarstwowo. Pierwszą warstwę rur należy ułożyć na podkładach drewnianych o szerokości min. 10 cm i grubości min. 2,5 cm, maksymalna ilość warstw- 7, rury układać kielichami naprzemiennie, stos należy zabezpieczyć przed przypadkowym zeslizgnięciem się rur poprzez pionowe, drewniane wsporniki zabezpieczające.

2.3.1. Rury kanałowe

Wszystkie wyroby należy układać według poszczególnych grup, wielkości i gatunków w sposób zapewniający stateczność oraz umożliwiający dostęp do poszczególnych stosów lub pojedynczych rur. Powierzchnia składowania powinna być utwardzona i zabezpieczona przed gromadzeniem się wód sanitarnych i opadowych.

2.3. Składowanie materiałów

Lepiki, masy i roztwory asfaltowe stosowane na zimno powinny odpowiadać PN-B-24620.

2.2.8. Materiały izolacyjne

Projekтовany kanał będzie posadowiony w obsypce z gruntu grupy G1 cechującej się w całej rozpatrywanej bryle (po zagęszczeniu) kątem tarcia wewnętrznego $> 35^\circ$ oraz zawartością frakcji pylastej i ilastej $< 5\%$. Należy stosować piasek średni lub grubo dobrze uziarniony.

2.2.7. Piasek na obsypkę rur i zasypkę wykopów

Projekтовany kanał będzie posadowiony na ławie piaskowej z piasku posiadającego dobre własności do zagęszczania się, bez frakcji ilastych. Grubość ławy grubość 0,2 m oraz szerokość ławy wg rys szczególnych - przekroje wykopów.

2.2.6. Ława piaskowa pod rury

Beton w prefabrykatkach powinien spełniać wymagania standardów dotyczące jakości betonu, jak i gotowego wyrobu zapewniające pełną szczelność i wysoką trwałość. Minimalna wytrzymałość betonu na ściskanie $> B 30$. Dopuszczalna szerokość rozwarcia rys dla prefabrykatów żelbetonowych nie może być większa od 0,1 mm. Wytrzymałość przy zginaniu dla betonu $> 6MPa$, Stosunek $w/c < 0,45$ (konieczność zachowania szczelności z uwagi na wymagania odporność korozyjną materiału - zabezpieczenie „strukturalne”), Cement użyty do produkcji elementów prefabrykowanych powinien wykazywać odporność na siarczan: np. klasy CEM I o zawartości siarczanów do 3% - oznaczony jako HSR (lub równoważny).

2.2.5. Beton

Posadowienie rur PVC na kanalizacji deszczowej wykonac wg rys. Nr 6 z zastosowaniem 1,1 m szerokości wykopów i wzmocniona ławą piaskową.

2.2.4. Posadowienie rur na przebudowie kanalizacji deszczowej

Do odprawadzenia wód opadowych z nowej nawierzchni ulicy projektuje się wpusty uliczne jako prefabrykaty z kręgów żelbetonowych z betonu B-45 o 500 mm łączonych na zaprawę polimerową z osadnikiem piasku głębokości H=1,05 m, zgodnie z rys. Nr 4 Ruszty na wpustach zaprojektowano jako płaskie na zawiasach (uchylne) kl. D-400 Zwiercenie wpustów ulicznych wykonac zgodnie z normą PN-EN 124:2000, natomiast budowę betonowej studzienki ściekowej do wpustów ulicznych wykonac zgodnie z normą DIN 4052.(Rys. Nr 4)

2.2.3. Wpusty ściekowe

Zwiercenie studzienek będą stanowiąc żelbetowa płyta pokrywowa typ: ciężki Ø1470 mm z otworem Ø600 mm. Każda studzienka będzie wyposażona we wiaz kanałowy żelwny Ø600 mm klasy D-400 z dwoma rylami wg PN-EN 124.

Rury w wiązkach muszą być transportowane na samochodach o odpowiedniej długości. Wyładunek rur w wiązkach wymaga użycia podnośnika widłowego z płaskimi widłami lub dźwigu z belką (trawersem). Nie wolno stosować zawieszki lin stalowych lub łańcuchów. Gdy rury są rozładowywane pojedynczo, można je zdejmować ręcznie (do średnicy 250 mm) lub z użyciem podnośnika widłowego. Przy transportowaniu rur luzem winny one spoczywać na całej długości na podłożu pojazdu. Pojazd musi posiadać wsporniki boczne w rozstawie max 2 m. Rury sztywniejsze winny znajdować się na spodzie. Klejchy rur w czasie transportu nie mogą być narazone na dodatkowe obciążenia. Jeżeli długość rur jest większa niż długość pojazdu, wielkość nawisu nie może przekroczyć 1 m.

4.1. Transport rur

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania jedynie takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość wykonywanych robót i właściwości przewożonych materiałów. Liczba środków transportu będzie zapewniać prowadzenie robót zgodnie z zasadami określonymi w dokumentacji projektowej. Specyfikacji Technicznej i wskazaniach Inwestora. Przy ruchu na drogach publicznych pojazdy będą spełniać wymagania dotyczące przepisów ruchu drogowego, w odniesieniu do dopuszczalnych obciążeń na osie i innych parametrów technicznych. Środki transportu nie odpowiadające wymogom przepisów prawa o ruchu drogowym na polecenie Inwestora będą usunięte z terenu budowy. Wykonawca będzie usunąć na bieżąco, na własny koszt, wszelkie zanieczyszczenia spowodowane jego pojazdami na drogach publicznych oraz dojazdach do terenu budowy. Ponadto podano podstawowe środki transportowe. Wykonawca w zależności od organizacji robót będzie używał podstawowych i pomocniczych środków transportowych niezbędnych do kompletnego wykonania robót spełniające wymagania przepisów transportowych. Podstawowe środki transportowe do wykonania robót

- samochód samowyładowczy ładowności 5-10 t do wywozu ziemi;
 - samochód skrzyniowy;
 - samochód dostawczy;
 - beczkowóz.

4. TRANSPORT

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania jedynie takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość wykonywanych robót i właściwości przewożonych materiałów. Liczba środków transportu będzie zapewniać prowadzenie robót zgodnie z zasadami określonymi w dokumentacji projektowej. Specyfikacji Technicznej i wskazaniach Inwestora. Przy ruchu na drogach publicznych pojazdy będą spełniać wymagania dotyczące przepisów ruchu drogowego, w odniesieniu do dopuszczalnych obciążeń na osie i innych parametrów technicznych. Środki transportu nie odpowiadające wymogom przepisów prawa o ruchu drogowym na polecenie Inwestora będą usunięte z terenu budowy. Wykonawca będzie usunąć na bieżąco, na własny koszt, wszelkie zanieczyszczenia spowodowane jego pojazdami na drogach publicznych oraz dojazdach do terenu budowy. Ponadto podano podstawowe środki transportowe. Wykonawca w zależności od organizacji robót będzie używał podstawowych i pomocniczych środków transportowych niezbędnych do kompletnego wykonania robót spełniające wymagania przepisów transportowych. Podstawowe środki transportowe do wykonania robót

- żuraw budowlany samochodowy,
 - koparka podsiębierna o pojemności 0,25 - 0,60 m³,
 - samochody samowyładowcze 5-10 t
 - samochód ciężarowy do przewożenia rur
 - spycharka kołowa lub gąsienicowa,
 - zagęszczarka mechaniczna
 - sprzęt do zagęszczania gruntu,
 - spawarka do spawania ekstruzyjnego
 - spawarka wrowa lub transformatorowa
 - narzędzia warsztatowe i elektronarzędzia,

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania jedynie takiego sprzętu, który nie spowoduje niekorzystnego wpływu na jakość wykonywanych robót. Do wykonania robót powinien być używany następujący sprzęt podstawowy

3. SPRZĘT

2.4. **Odbiór materiałów na budowie**

Materiały należy dostarczyć na budowę wraz ze świadectwem jakości, kartami gwarancyjnymi, protokołami odbioru technicznego, atestami, aprobatami technicznymi, deklaracjami zgodności.

Dostarczone materiały na miejsce budowy należy sprawdzić pod względem kompletności i zgodności z danymi producenta.

Należy przeprowadzić oględziny dostarczonych materiałów. W razie stwierdzenia wad lub powstania wątpliwości ich jakości, przed wbudowaniem należy poddać badaniom określonym przez Inżyniera kontraktu.

Kruszywo należy składować na utwardzonym i odwodnionym podłożu w sposób zabezpieczający je przed zanieczyszczeniem i zmieszaniem z innymi rodzajami i frakcjami kruszywa.

2.3.4. Kruszywo

Budowę kanału można rozpocząć po odwodnieniu wykopu i wykonaniu podłoża - ławy piaskowej. Ława - podłoże powinno być wykonane na właściwym poziomie i tak, aby zapewniony był przyróżony w projekcie spadek dna kanału. Poziom posadowienia kanału, należy ustalić w nawiazaniu do reperów roboczych przygotowanych przez geodetę przyjmując rzędnę bezwzględne dna rury podane w projekcie. Przy ustalaniu usytuowania wysokościowego kanału, należy posługiwac się wielkością zagębnienia podana na profilach podłużnych, gdyż są to wielkości przybliżone z uwagi na niestę i interpolowane rzędne terenu. Do budowy kanałów należy używac rur i kształtek dobrej jakości i nie posiadających uszkodzeń takich jak: wgniecenia, pęknięcia lub rysy na powierzchni. Montaż kanałów z rur PVC należy

5.4. Roboty budowlano-montazowe

W trakcie wykonywania robót ziemnych nie należy naruszac struktury gruntu rodzimego poniżej poziomu posadowienia kanału. Zaleca się, by przy mechanicznym wykonywaniu wykopów pozostawic na dnie wykopu warstwę gruntu o grubości ok. 0,20 m, a następnie ręcznie pogłębic wykop do właściwej głębokości, z jednoczesnym odpowiednim wyprofilowaniem podłoża naturalnego. W przypadku naruszenia struktury gruntu rodzimego poniżej poziomu posadowienia, należy wykonac podłoże wzmocnione w postaci zagęszczonej ławy żwirowej o grubości ok. 0,15 m. Wykop powinien być oznakowany i zabezpieczony przed dostępnem osób postonnych. Rozbrana nawierzchnię asfaltową, drogi oraz ziemię z wykopów należy wywiezć w miejsce uzgodnione z inwestorem, zachowując wymagania zawarte w ustawie - o odpadach.

Dokumentacja projektowa przewiduje wykonanie wykopów sposobem mechanicznym o ścianach pionowych umocnionych płytami wykopowymi PW-261 i PW-131 produkcyj ZREMB - Solec Kujawski (lub innymi o podobnych wymiarach, i posiadające atesty). Roboty należy rozpocząć od najniższego punktu projektowanego kanału i prowadzić odcinkami między sąsiednimi studzienkami. Roboty ziemne należy wykonywac przeszerzając wymagania zawartych w normie PN-B-10736. Roboty ziemne. Wykopy otwarte dla przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych.

5.3. Roboty ziemne

mniejzej niż 20 m.

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca dokona oceny stanu technicznego budynków położonych w odległości

5.2. Ocena stanu technicznego budynków

zamieszczonych w projekcie.

Przed przystąpieniem do robót Wykonawca dokona kontroli przekopów ręcznie jako odkrywki istniejącego uzbrojania, celem sprawdzenia rzeczywistych rzędnych uzbrojania podziemnego w stosunku do rzędnych

5.1.2. Lokalizacja istniejącego uzbrojania

światłami.

Podstawę wytyczenia trasy kanału deszczowego stanowi Dokumentacja Projektowa i Prawna. Wytyczenie w terenie osi kanału, z zaznaczeniem usytuowania studzienek za pomocą wbitych w grunt kołków osiowych z gwóździem. Po wbitiu kołków osiowych należy wbić kołki - światłki jednostronne lub dwustronne w celu umożliwienia odtworzenia osi kanału po rozpozeciu robót ziemnych. Wytyczenie trasy kanału w terenie zostanie wykonane przez służby geodezyjne Wykonawcy. Należy ustalic stałe repery, a w przypadku niedostatecznej ich ilości wbudowac repery tymczasowe z rzędnymi sprawdzanymi przez służby geodezyjne. W miejscach gdzie może zachodzic niebezpieczeństwo wypadków, budowę należy zgodnie z BHP i przepisami kodeksu drogowego ogrodzic od strony ruchu, a na noc dodatkowo oznaczyc

5.1.1. Wytyczenie trasy i punktów wysokościowych

5.1. Roboty przygotowawcze

5. WYKONANIE ROBÓT

zabezpieczającą przed zanieczyszczeniem i nadmiernym zawilgoceniem.

Piaszek, żwir i ziemia z wykopów mogą być przewozone dowolnymi środkami transportu, w sposób

4.3. Transport piasku, żwiru i ziemi

prefabrykatu.

Regi betonowe i żelbetowe w czasie transportu powinny być układane, przy zachowaniu warunków układania jak przy składowaniu (punkt 2.4) z tym, że górna warstwa kręgow nie może przewyższac ścian środka transportowego o więcej niż 1/3 średnicy zewnętrznej kręgu lub 1/3 jego wysokości. Podnoszenie i opuszczanie kręgow o średnicy od 1,0 m należy wykonwac za pomocą minimum trzech zawiesz-pasów rozmieszczonych równomiernie na obwodzie

4.2. Transport kręgow

Celem kontroli robót będzie takie sterowanie ich przygotowaniem i wykonaniem, aby osiągnąć założoną jakość robót. Wykonawca jest odpowiedzialny za pełną kontrolę robót i jakość materiałów. Wykonawca jest zobowiązany dostarczyć inwestorowi aprobaty techniczne materiałów i wyrobów użytych do realizacji robót.

6. KONTROLA JAKOŚCI WYROBÓW I ROBÓT

Po trasie kanału deszczowego nie występują kolizje z istniejącymi przyłączami.

5.6.3. Skrzyżowania z istniejącymi przyłączami wodociągowymi i kanalizacyjnymi

Istniejące kabie teletechniczne nie wymagają zabezpieczenia rurą ochronną dwudzielną

5.6.2. Skrzyżowania z istniejącymi kablami teletechnicznymi

Wyłącznie przy wyjątkowym napieciu.
2 m od słupów. W pobliżu napowietrznych linii energetycznych, roboty budowlano-montażowe można prowadzić zaktądnie rur Arota. W miejscach zbliżenia do energetycznych linii napowietrznych, roboty należy prowadzić z odległości kablach energetycznych pod uli. Natężowska są już założone rury ochronne, w związku z tym nie wymagane jest W miejscach kolizji roboty prowadzić po uzgodnieniu z RE i w razie potrzeby po wyłączeniu prądu. Na istniejących

5.6.1. Skrzyżowania z istniejącymi liniami elektrycznymi, kablami elektrycznymi.

5.6. Skrzyżowania z istniejącymi instalacjami

Zasypanie rur w wykopie można rozpocząć po pozytywnym wyniku próby szczelności i należy je prowadzić warstwami grubości 20 cm. Materiał zasypkowy - piasek powinien być równomiernie układany i zagęszczany po obu stronach przewodu. Wskaźnik zagęszczenia powinien być zgodny z określonym w projekcie.

5.5. Zasypanie wykopów i ich zagęszczenie

Wodę do przewodu kanalizacyjnego podlega ącego próbie należy doprowadzić grawitacyjnie, odpowietrzenie dokonuje się przez jego najwyższy punkt. Czas napełnienia przewodu nie powinien być krótszy od 1 godziny, dla spokojnego napełnienia i odpowietrzenia przewodu.

- przyłączenia urządzenia pomiarowego.

- odpowietrzenia

- opróżnienia rurociągu z wody po próbie

- doprowadzenia wody

króćce z zaworami dla :

całym badanym rurociągiem. Urządzenia do zamykania (na okres próby) badanych kanałów muszą być wyposażone w otworami! muszą być na okres próby zakorkowane i zabezpieczone podparciem. Studzienki podlegają próbie łącznie z przyłączami winny być zasypane. Wszystkie otwory badane go odcinka (łącznie z przykanalikami) i inne kształtki z wodą i dokonania próby szczelności. Złącza kielichowe zarówno na rurach jak i połączeniach ze studzienkami i kanałów i zamknięcie ich tymczasowymi zamknięciami (korki), lub pneumatycznymi (worki), dla napełnienia przewodu wewnątrz przewodu, odcinkami do 50 m pomiędzy studzienkami rewizyjnymi. Studzienki umożliwiające zejście na poziom przed zasypaniem wykopów należy wykonać próbe szczelności kanalizacji na ekstrakcyjnej przy określonym ciśnieniu wody

5.4. Próba szczelności

odbiorowi technicznemu zgodnie z normą PN-EN 1610. Budowa i badania przewodów kanalizacyjnych do wskaźników podanych w części konstrukcyjnej projektu. Poszczególne fazy robót budowlano-montażowych, podlegają zagęszczona warstwami do wysokości 30 cm nad wierzch rury. Warstwy obsypki jak i zasypki powinny być zagęszczone Po wykonaniu odcinka kanału i jego odbiorze technicznym częściowym, należy wykonać obsypkę z piasku, staranne wiazów podane w projekcie należy dostosować do rzeczywistego budowanej jezdnii. Górna powierzchnia wiazu każdej studzienki powinna licować z powierzchnią terenu i dlatego rzędne przejścia szczelne. W miejscach przejść rurami PVC przez ścianki studzienek / przybudowa kolizji / , należy stosować specjalne kształtki - Lokalizacja i wymiary studzienek powinny być zgodne z dokumentacją projektową.

kanalizacyjne należy wykonać zgodnie z PN-B-10729. W celu ułatwienia montażu, uszczelkę trzeba posmarować środkiem antyadhezyjnym. Studzienki wykonwać zgodnie z instrukcją producenta. Przy montażu rur i kształtek, należy zwrócić uwagę na odpowiednie

Wykonawca powinien uwzględnić w cenach jednostkowych pozycji kosztorysowych lub w kwotach ryczałtowych wszystkie czynności, wymagania i badania składające się na ich wykonanie, określone dla tych robót w dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót oraz opisie przedmiotu zamówienia.

Planność należy przyjmować zgodnie z obmiarem i ceną, jakością robót, w oparciu o wyniki pomiarów i badań laboratoryjnych.

Cena wykonanej i odebranej kanalizacji obejmuje:

- oznakowanie robót
- zakup materiałów i urządzeń

8. PODSTAWA PŁATNOŚCI

jest to odbiór techniczny całkowitego przewodu po zakończeniu budowy, przed przekazaniem do eksploatacji. Nie stawia się ograniczeń dotyczących długości badania odcinka przewodu. Przedłożone dokumenty :

- wszystkie dokumenty odbiorów częściowych (pkt. 8.2.)
- protokoły wszystkich odbiorów technicznych częściowych
- dwa egzemplarze inwentaryzacji geodezyjnej przewodów i obiektów na planach sytuacyjnych wykonanej przez uprawnionych geodetów.
- sprawozdanie graficzne z inspekcji telewizyjnej kanału CCTV

7.3. Odbiór techniczny końcowy

Długość odcinka robót ziemnych poddana odbiorowi nie powinna być mniejsza od 50 m.

hamowania ogólnego postępu robót.

Odbiór robót zanikających powinien być dokonany w czasie umożliwiający wykonanie korekt i poprawek, bez zasypywania piaskiem i zagęszczeniu wykop.

- roboty montażowe rur kanałowych i na przykanalnikach
- montaż studzienek kanalizacyjnych i wpuśców,
- tawa piaskowa pod turami wraz z obsypką piaskową rur

Odbiorowi robót zanikających i ulegających zakryciu podlegają :

- gr. 30 cm. Posadowienie i połączenia przykanalników ze studniami rewizyjnymi.

Po zakończeniu prac montażowych odcinka rurociągu, należy dokonać odbioru częściowego dotyczącego: tawy piaskowej-podłoża zmontowanego odcinka rurociągu, studni kanalizacyjnych oraz warstwy ochronnej rurociągu (obsypki)

7.2. Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu

Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania dały wyniki pozytywne. Podczas budowy projektowanych kanałów deszczowych powinien być przeprowadzony odbiór techniczny zgodnie z PN-EN 1610: 2002. Budowa i badania przewodów kanalizacyjnych oraz w „Warunkach Technicznych Wykonania i Odbioru Sieci Kanalizacyjnych” zeszyt nr: 9 COBRIT INSTAL

7.1. Ogólne zasady odbioru robót

7. ODBIÓR ROBÓT

- badanie wskaźnika zagęszczenia poszczególnych warstw zasypu,
- sprawdzenie rzędnych posadowienia studzienek kanalizacyjnych i pokryw,
- sprawdzenie szczelności na ekstrakcji e,
- sprawdzenie prawidłowości uszczelnienia przewodów,
- sprawdzenie prawidłowości spadków przewodów za pomocą kamery,
- badanie odchylenia spadku kanału,
- sprawdzenie zgodności z dokumentacją projektową ułożenia przewodów i studzienek,
- badanie odchylenia osi kanału,
- badanie i pomiary szerokości, grubości i zagęszczenia wykonanej warstwy tawy piaskowej
- badanie zabezpieczenia wykopów przed zalaniem wodą,
- dokładnością do 1 cm,
- sprawdzenie rzędnych założonych iaw celowniczych w nawiazaniu do podanych stąych punktów wysokościowych z Budowa i badania przewodów kanalizacyjnych. W szczególności kontrola powinna obejmować:
- odbiurcone. Kontrola jakości robót będzie przeprowadzana na zasadach określonych w normie PN-EN 1610: 2002. Materiały nie spełniające wymagań i nie posiadające certyfikatów lub deklaracji zgodności będą przez Inwestora

Przedmiotem niniejszej szczegółowej specyfikacji technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z wykonaniem dwu studni chłonnych zamontowanych na kanalizacji deszczowej.

1.1. Przedmiot SST

1. WSTĘP

STUDNIE CHŁONNE

D - 03.04.01

SZCZEGÓŁOWE SPECYFIKACJE TECHNICZNE

1.	PN-B-10736	Roboty ziemne. Wykopy otwarte dla przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych.
2.	PN-EN 1610	Budowa i badania przewodów kanalizacyjnych.
3.	PN-EN 124	Zwieńczenia wpustów i studzienek kanalizacyjnych do nawierzchni dla ruchu pieszego i kotowego.
4.	PN-EN 752-1	Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Pojęcia ogólne i definicje.
5.	PN-EN 752-2	Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Wymagania.
6.	PN-EN 752-3	Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Planowanie.
7.	PN-EN 752-4	Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Obliczenia hydrauliczne i oddziaływanie na środowisko.
8.	PN-EN 752-5	Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Modernizacja.
9.	PN-EN 752-6	Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Część 6: Układy pompowe. Wymagania Techn. Warunki techniczne wykonania i odbioru sieci COBRTI INSTAL kanalizacyjnych. Zeszyt nr. 9
10.	PN-EN 752-7	Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Część 7: Eksploatacja i użytkowanie.
11.	PN-EN 206-1	Beton. Część 1: Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność.
12.	PN-S-96025	Drogi samochodowe. Nawierzchnie asfaltowe.
13.	PN-S-06102	Drogi samochodowe. Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie o wskaźniku nośności powyżej 80%.

10. Normy:

1. PN-B-10736 Roboty ziemne. Wykopy otwarte dla przewodów wodociągowych i kanalizacyjnych.
 2. PN-EN 1610 Budowa i badania przewodów kanalizacyjnych.
 3. PN-EN 124 Zwieńczenia wpustów i studzienek kanalizacyjnych do nawierzchni dla ruchu pieszego i kotowego.
 4. PN-EN 752-1 Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Pojęcia ogólne i definicje.
 5. PN-EN 752-2 Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Wymagania.
 6. PN-EN 752-3 Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Planowanie.
 7. PN-EN 752-4 Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Obliczenia hydrauliczne i oddziaływanie na środowisko.
 8. PN-EN 752-5 Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Modernizacja.
 9. PN-EN 752-6 Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Część 6: Układy pompowe. Wymagania Techn. Warunki techniczne wykonania i odbioru sieci COBRTI INSTAL kanalizacyjnych. Zeszyt nr. 9
 10. PN-EN 752-7 Zewnętrzne systemy kanalizacyjne. Część 7: Eksploatacja i użytkowanie.
 11. PN-EN 206-1 Beton. Część 1: Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność.
 12. PN-S-96025 Drogi samochodowe. Nawierzchnie asfaltowe.
 13. PN-S-06102 Drogi samochodowe. Podbudowa z kruszywa łamanego stabilizowanego mechanicznie o wskaźniku nośności powyżej 80%.

9.1. Dokumentacja projektowa

Projekt budowlano - wykonawczy, dziennik budowy

Przepisy i dokumenty:

- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo budowlane (tekst jednolity Dz. U. z 2003r. nr 207, poz. 2016 z późniejszymi zmianami).

- Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. nr 43 poz. 430).

- Rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 2 kwietnia 2001 roku w sprawie geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz zespółów uzgadniania dokumentacji projektowej (Dz. U. z 2001r. nr 38 poz. 455).

- "Warunki techniczne wykonania i odbioru sieci kanalizacyjnych - zeszyt 9" - wyd. COBRTI INSTAL, 2003 r.

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z dnia 28 lipca 2004 r.

9. DOKUMENTY ODNIESIENIA

- transport materiałów i urządzeń na miejsce w budowlanie
 - wykonanie robót przygotowawczych
 - przygotowanie podłoża-fawy, podsypki z piasku z zagęszczeniem
 - ułożenie przewodów kanalizacyjnych, przyłączy
 - wykonanie połączeń rur i kształtek
 - montaż studni kanalizacyjnych i wpustów ściekowych
 - przeprowadzenie pomiarów i badań wymaganych w specyfikacji technicznej

Kregi betonowe powinny odpowiadać wymaganiom określonym przez BN-86/897-08 [10]. Kregi betonowe powinny być wykonane z betonu klasy nie niższej niż B 45. Kregi przeznaczone na studnię, do której wprowadza się wodę powierzchniową z studzienek ściekowych powinny być „typu II” z gniazdamy na stopnie (złazowe). Powierzchnie kregów powinny być gładkie, jednolite, bez rys, pęknięć, ubytków i rozwarstwień. Wrażenie ciąż obcych widoczne na powierzchni wyrobu, np. drewno, odłamki cegły itp. należy traktować jako ubytki betonu o rozmiarach tych wrażeń. Nadadki betonu na powierzchniach roboczych elementu złącza są niedopuszczalne. Prostotaść czopa miernika wysokości kregu powinna wynosić ± 5 mm. Kreg badany pod ciśnieniem 0,5 MPa nie powinien wykazywać przecieków wody. Dopuszcza się zawilgocenie zewnętrznej powierzchni kregu, jednak bez występowania widocznych kropel. Składowanie kregów powinno odbywać się na

2.3. Kregi betonowe

Jako materiał filtracyjny, którym zasypuje się studnię chtoną, stosuje się również tłuczeń i żwir o frakcjach 04492 [5]. Żwir i piasek nie powinny mieć zawartości związków siarki w przeliczeniu na SO_3 większej niż 0,2 % masy, 86/B-02480 [6]. Wskaźnik wodoprzepuszczalności piasków powinien wynosić co najmniej 8 m/dobę, wg PN-55/B-04492 [5]. Żwir i piasek nie powinny mieć zawartości związków siarki w przeliczeniu na SO_3 większej niż 0,2 % masy, 86/B-02480 [6]. Wskaźnik wodoprzepuszczalności piasków powinien wynosić co najmniej 8 m/dobę, wg PN-55/B-04492 [5].

2.2.2. Materiał filtracyjny w studni chtoniej

B.45 i materiały filtracyjne wg. pkt.1.3.

Materiałami stosowanymi przy wykonywaniu studni chtonych są: a) dla studni z kregów - kregi betonowe kl.

2.2.1. Rodzaje materiałów stosowanych w studniach chtonych

Ogólne wymagania dotyczące materiałów, ich pozyskiwania i składowania, podano w SST D-M-00.00.00. „Wymagania ogólne” pkt 2.

2.1. Ogólne wymagania dotyczące materiałów

2. MATERIAŁY

Ogólne wymagania dotyczące robót podano w SST D-M-00.00.00. „Wymagania ogólne” pkt 1.5.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

1.4.2. Pozostałe określenia podstawowe są zgodne z obowiązującymi, odpowiednimi polskimi normami z definicjami podanymi w SST D-M-00.00.00. „Wymagania ogólne” pkt 1.4.

wchłaniania jej przez podłoże gruntowe.

1.4.1. Studnia chtoną - wykrop jamisty lub studzienka z kregów, przeznaczona do zbierania wody powierzchniowej i

1.4. Określenia podstawowe

- regularne czyszczenie i kontrola studni zawsze jesienią po opadnięciu liści. Powyższe wskazówki pozwolą uniknąć szybkiego samouszczelnienia studni chtonych

- usuwać osady gromadzące się na warstwie filtracyjnej, (przeważnie nie przekraczają grubości kilku centymetrów)

- regularnie kontrolować dopływ i odpływ wód deszczowych,

nastaniem mrozów. W ramach konserwacji należy:

Gruntową konserwację zbiorników studni chtonych, należy przeprowadzać co najmniej dwa razy w roku oraz przed

wysokości ok. 1,0 m i zabezpieczona od góry również geowłókniną.] w.

68 cm. W celu polepszenia sprawności wsławkania, studnie wokół obsypane bęgą piaskiem gruboziarnistym do

mm o grubości 46 cm i jako pozostałe wypełnienie - warstwa tłucznia lub żwiru płukanego o frakcji 40-80 mm grubości

równoważnej. Dalsze wypełnienie stanowi warstwa piasku gr. 20 cm, warstwa pośrednia - żwir płukany o frakcji 10-20

zabezpieczony jest warstwą piasku gr. 20 - 25cm w osnowie z geowłókniny separacyjnej „Terram 500”, lub

postać będzie nawiercone otwory 0 50 mm w ilości 24 szt. po jego obwodzie. Materiał filtracyjny wewnątrz studni,

chłonne wykonane z kregów betonowych kl. min. B-45 2000 mm zgodnie z rys. Nr 5. Dolny kreg każdej ze studni

częściowo przepuszczalną warstwą gruntu znajduje się grunt przepuszczalny o dostatecznej chłonności. Studnie

w terenie równinnym, gdy istnieją trudności odprowadzenia wody rowami, a pod wierzonią nieprzepuszczalną lub

jako obiekty czasowe, do chwili budowy dalszego odcinka ulicy i kanalizacji deszczowej. Studnie chtonne stosuje się

dwa studni chtonych FI 2000 mm zaprojektowanych na końcówce kanalizacji deszczowej w ul. Skromnej w Lublinie

Ustalenia zawarte w niniejszej specyfikacji dotyczą zasad prowadzenia robót związanych z wykonywaniem

1.3. Zakres robót objętych SST

i realizacji robót na drogach krajowych.

Szczegółowa specyfikacja techniczna stosowana jest jako dokument przetargowy i kontraktowy przy zlecaniu

1.2. Zakres stosowania SST

terenie utwardzonym z możliwością odprężenia wód opadowych. Składowanie na wyrownanym gruncie nieutwardzonym jest możliwe, jeśli naciski przekazywane na grunt nie przekroczą 0,5 MPa. Regły mogą być składowane, z zapewnieniem stateczności, w pozycji! w budowania (wielowarstwowo do wysokości 1,8 m) bez podkadtów lub prostopadłe do pozycji! w budowania (jednowarstwowo) z zabezpieczeniem przed przesuńciem.

3. SPRZĘT

3.1. Ogólne wymagania dotyczące sprzętu

Ogólne wymagania dotyczące sprzętu podano w SST D-M-00.00.00. "Wymagania ogólne" pkt 3.

3.2. Sprzęt do wykonania studni chtonnej

Studnie chtonne mogą być wykonane częściowo ręcznie i częściowo mechanicznie. Wykonawca powinien dysponować następującym, sprawnym technicznie, sprzętem do wódnego typu, pod warunkiem zaakceptowania go przez Inżyniera:

- koparką do mechanicznego wykonania wykopu pod studnię,
- zurawiem samochodowym o udźwigu do 6-10 t, do ustawiania kręgów studni w gotowym wykopie,
- innym, jak: kółotrotem do wyciągania gruntu ze studni! wykonawanej metodą studniarską, ubijakami ręcznymi, sprzętem do transportu kręgów i materiałów filtracyjnych, itp.

4. TRANSPORT

4.1. Ogólne wymagania dotyczące transportu

Ogólne wymagania dotyczące transportu podano w SST D-M-00.00.00. "Wymagania ogólne" pkt 4.

4.2. Transport przy wykonywaniu studni chtonnej

Regły betonowe i żelbetowe w czasie transportu powinny być układane, przy zachowaniu warunków układania jak przy składowaniu (punkt 2.4) z tym, że górna warstwa kręgów nie może przewyższać ścian środka transportowego o więcej niż 1/3 średnicy zewnętrznego kręgu lub 1/3 jego wysokości.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Ogólne zasady wykonania robót

Ogólne zasady wykonania robót podano w SST D-M-00.00.00. "Wymagania ogólne" pkt 5.

5.2. Zasady wykonania studni chtonnej

Jeśli dokumentacja projektowa nie określa inaczej, studnie chtonne należy wykonywać, gdy:

- warstwa gruntu przepuszczalnego, o dostatecznej chłonności, znajduje się na głębokości od 1 do 5 m poniżej terenu,
- poziom wody gruntowej, w warunkach niekorzystnych, znajduje się na głębokości zapewniającej możność wchłonięcia wody ze studni,
- nie występuje ruch wody gruntowej w kierunku do drogi,
- studnie można zlokalizować w odległości nie mniejszej niż 10 m od podstawy nasypu drogowego lub zewnętrznej krawędzi skarp rowu drogowego,

Jeśli w dokumentacji projektowej nie określono inaczej, wykopy pod studnie chtonne powinny być wykonywane w sposób dostosowany do głębokości, danych geotechnicznych i posiadanych sprzętu. Zaleca się wykonanie wykopu ręcznie do głębokości nie większej niż 2 m. Studnia powinna być zagłębiona co najmniej 0,5 m w warstwie gruntu przepuszczalnego. Wykonanie wykopu poniżej poziomu piezometrycznego wód gruntowych. Nadmiar gruntu z wykopu należy odwieźć na miejsce oddziału lub rozplintować przy studni oraz przy rowach dopływowych. Wydobły grunt powinien być składowany przy studni, z pozostawieniem wolnego pasa terenu o szerokości co najmniej 1 m, licząc od krawędzi wykopu - dla komunikacji; kąć nachylenia skarpy wydobytą gruntu nie powinien być większy od kąta jego stoku naturalnego.

W celu zabezpieczenia wykopu przed zalaniem wodą z opadów atmosferycznych, należy powierzyć terenu wyprofilować ze spadkiem umożliwiającym łatwy odpływ wody poza teren przylegający do wykopu. Studnie należy zabezpieczyć przed dopływem wód z otaczającego terenu przez nadanie odpowiednich spadków lub obwałowanie studni.

5.3. Wykonanie studni chtonnej z kręgów

Studnie chtonne z kręgów betonowych należy, poprzez wykonanie wykopu i opuszczenie do niego kręgów. Metoda ta zakłada wykonanie wykopu w takim czasie, aby po jego zakończeniu szybko można było przystąpić do ustawiania kręgów. Jeśli w dokumentacji projektowej nie określono inaczej, wykopy powinny być wykonywane zgodnie z zaleceniami punktu 5.2 z tym, że bezpieczne nachylenia skarp powinny wynosić:

- w gruntach spoiwistych (glinach, ilach) nie więcej niż 2:1,
- w gruntach małospoistych i słabych gruntach spoiwistych - 1:1,25.

- wyznaczenie studni,

Cena wykonania 1 szt. studni chłonnej obejmuje:

9.2. Cena jednostki obmiarowej

Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności podano w SST D-M-00.00.00. „Wymaganie ogólne” pkt 9.

9.1. Ogólne ustalenia dotyczące podstawy płatności

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI

- zasypana studnia kolejnymi warstwami materiału filtracyjnego.

- ustawione kręgi,

przepuszczalnego),

- wykonany wykop (dotyczy sprawdzenia, czy dno wykopu jest zagłębione co najmniej 0,5 m w warstwie gruntu odbiorowi robot zanikających i ulgających zakryciu dla studni chłonnej podlegają.

8.2. Odbiór robot zanikających i ulgających zakryciu

zachowaniem tolerancji wg pkt 6 dały wyniki pozytywne.

Ogólne zasady odbioru robot podano w SST D-M-00.00.00. „Wymaganie ogólne” pkt 8. Roboty uznaje się za wykonane zgodnie z dokumentacją projektową, SST i wymaganiami Inżyniera, jeżeli wszystkie pomiary i badania z

8.1. Ogólne zasady odbioru robot

8. ODBIÓR ROBOT

liczby sztuk całkowicie wykonanych studni chłonnych.

Jednostką obmiarową studni chłonnej jest - szt. (sztuka) określonego wymiaru. Obmiar polega na określeniu

7.2. Jednostka obmiarowa

Ogólne zasady obmiaru robot podano w SST D-M-00.00.00. „Wymaganie ogólne” pkt 7.

7.1. Ogólne zasady obmiaru robot

7. OBIAR ROBOT

- zabezpieczenie studni przed dopływem wód z otaczającego terenu

- chłonność warstw przepuszczalnych w dnie studni (wizualnie),

- poprawność zasypki wykopu wokół studni z kręgów

- prawidłowość ułożenia warstw filtracyjnych, zgodnie

- pochylenie skarp w studni gruntuowej, według zasad podanych w p. 5.3,

- zgodność wykonania studni z dokumentacją projektową,

W czasie wykonywania studni chłonnej należy zbadać:

6.3. Kontrola w czasie wykonywania studni chłonnej

Wszystkie dokumenty oraz wyniki badań Wykonawca przedstawia Inżynierowi do akceptacji.

zawartości związków siarki wg PN-EN 13043 [4], wskaźnika wodoprzepuszczalności piasków wg PN-B-04492 [5],

- wykonać badania materiałów filtracyjnych (tłuczeń, żwir i piasek) w zakresie składu ziarnowego wg PN-EN 933-1 [1], techniczne, certyfikaty zgodności, deklaracje zgodności itp.) [12],

- uzyskać wymagane dokumenty, dopuszczające kręgi betonowe i/lub prefabrykaty studni do obrotu (aprobaty Przed przystąpieniem do robot Wykonawca powinien:

6.2. Kontrola wstępna przed wykonaniem studni chłonnej

Ogólne zasady kontroli jakości robot podano w SST D-M-00.00.00. „Wymaganie ogólne” pkt 6.

6.1. Ogólne zasady kontroli jakości robot

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBOT

spowodować uszkodzenia kręgów.

[9]. Nasypywanie warstwy gruntu i ich zagęszczanie w pobliżu studni należy wykonywać w taki sposób, aby nie grubości od 15 do 20 cm i zagęszczać ubijakami ręcznymi. Wskaźnik zagęszczenia gruntu mierzony wg BN-77/8931-12 z wykopu, bez zanieczyszczeń (Dp, tortu, darniny, korzeni, odpadków). Zасыpywanie należy wykonywać warstwami

Zасыpanie wykopu wokół studni należy przeprowadzić możliwie jak najszyciej. Do zasypania powinien być użyty grunt Materiał filtracyjny należy ułożyć w studni w myśl zasad podanych w punkcie 5.3.

złaczami prawidłowo dopasowanymi.

ustaleniom przez Inżyniera. Należy zwracać uwagę na dokładne ustawienie poszczególnych kręgów ze

1.1. **Przedmiot STWORB**
Przedmiotem STWORB są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót elektroenergetycznych obejmujących branżę elektroenergetyczną.

1. **WSTĘP**

w branży energetycznej

E.00. Ogólne zasady wykonywania robót, montażu urządzeń oraz odbioru robót

SPECYFIKACJE TECHNICZNE WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH

1. PN-EN 933-1 Badania geometrycznych właściwości kruszyw. Oznaczenie składu ziarnowego. Metoda przesiewania Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do kanalizacji (ciśnieniowej)
2. PN-EN 111
3. PN-EN 1744-1 Utwardzalne tworzywa sztuczne na bazie nienasyconej żywicy poliestrowej (UP) wzmocnione włóknem szklanym (GRP) Badania chemicznych właściwości kruszyw. Analiza chemiczna kruszywa do mieszanek bitumicznych i powierzchniowych utwardzeń stosowanych na drogach.
4. PN-EN 13043 Kruszywa do mieszanek bitumicznych i powierzchniowych przeznaczonych do zastosowań lotniskach i nych powierzchniach przeznaczonych do ruchu (Norma do zastosowań przyszłościowych).
5. PN-B-04492:1995 Grunty budowlane. Badania własności fizycznych. Oznaczenie wskaźnika wodoprzepuszczalności.
6. PN-B-02480:1986 Grunty budowlane. Określenia, symbole, podział i opis gruntów
7. PN-B-11111:1996 Kruszywa mineralne. Kruszywa naturalne do nawierzchni drogowych. Żwir i mieszanka
8. PN-B-11112:1996 Kruszywa mineralne. Kruszywa łamane do nawierzchni drogowych
9. BN-77/8931-12,10 Oznaczenie wskaźnika zagęszczenia gruntu
10. BN-86/8971-08 Prefabrykaty budowlane z betonu, Kregi betonowe i żelbetowe.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

- dostarczenie materiałów,
- wykopanie studni z opuszczeniem kregów z ewentualnym umocnieniem ścian,
- wypełnienie studni warstwami materiałem filtracyjnym z kruszywa, zgodnie z dokumentacją projektową,
- wykonanie rowu doprowadzającego lub rowów doprowadzających wodę,
- rozplantowanie gruntu z wykopu wzdłuż krawędzi studni lub rowu albo odwiezienie gruntu na odkład wraz z rozplantowaniem,
- wykonanie pomiarów i badań laboratoryjnych wymaganych w specyfikacji technicznej.

1.2. Zakres stosowania STWIORB.

STWIORB jest stosowana jako dokument przetargowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt 1.1.

1.3. Zakres robót objętych STWIORB.

STWIORB obejmuje roboty ziemne związane z budową linii kablowych, montażem szpów oświetleniowych i fundamentów pod urządzenia elektryczne.

1.4. Określenia podstawowe (terminologia).

Określenia podane w niniejszej STWIORB są zgodne z określeniami ujętymi w odpowiednich normach i przepisach, których zestawienie podano w p-ście 10 STWIORB. Nazwy przyjęte dla łącz kablowych ZK oraz łącz kablowo-pomiarowych 1ZKP, 2ZKP stanowią oznaczenie porządkowe i nie odnoszą się do konkretnego typu urządzeń.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Oddiór frontu robót - Przed rozpoczęciem robót elektrycznych wykonawca powinien zapoznać się z obiektem budowlanym (lub terenem), gdzie będą prowadzone roboty oraz stwierdzić odpowiednie przygotowanie frontu robót. Oddiór frontu robót przez wykonawcę od zleceńodawcy (generalnego wykonawcy, inżyniera) powinien być dokonany komisyjnie z udziałem zainteresowanych stron i udokumentowany spisaniem protokołu.

Koordinacja robót elektrycznych z innymi robotami. -
Koordynacja robót budowlano-montażowych poszczególnych rodzajów powinna być dokonywana we wszystkich fazach przebudowy. Koordynacją należy objąć projekt organizacji budowy, szczegółowy harmonogram robót elektrycznych oraz pomocnicze roboty ogólnobudowlane związane z robotami elektrycznymi.

2. MATERIAŁY

Parametry techniczne materiałów i wyrobów powinny być zgodne z wymaganiami podanymi w projekcie technicznym i powinny odpowiadać wymaganiom obowiązujących norm państwowych oraz przepisom dotyczącym budowy urządzeń elektrycznych.

Wszystkie stosowane materiały, wyroby budowlane i urządzenia muszą posiadać aprobaty techniczne, świadectwa jakości i dopuszczenia (wydane przez właściwe jednostki certyfikujące) oraz karty gwarancyjne.

3. SPRZĘT

Urządzenia pomocnicze, transportowe i ochronne stosowane przy robotach elektrycznych powinny odpowiadać ogólnie przyjętym wymaganiom co do ich jakości oraz wytrzymałości. Maszyny, urządzenia i sprzęt zmechanizowany używane na budowie powinny mieć ustalone parametry techniczne i powinny być ustawione zgodnie z wymaganiami producenta oraz stosowane zgodnie z ich przeznaczeniem. Urządzenia i sprzęt zmechanizowany podlegający przepisom o dozorze technicznym, eksploatowane na budowie, powinny mieć aktualnie ważne dokumenty uprawniające do ich eksploatacji.

4. TRANSPORT

Środki i urządzenia transportowe powinny być odpowiednie przystosowane do transportu materiałów, elementów, konstrukcji urządzeń itp. niezbędnych do wykonania danego rodzaju robót elektrycznych. W czasie transportu należy zabezpieczyć przedmiotowy w sposób zapobiegający ich uszkodzeniu. W czasie transportu, załadunku i wyładunku oraz składowania aparatury elektrycznej i urządzeń rozdzielczych należy przestrzegać zaleceń wytwórców. Zaleca się dostarczenie urządzeń i ich konstrukcji oraz aparatów bezpośrednio przed montażem, w celu uniknięcia dodatkowego transportu wewnętrznego z magazynu budowy.

5. WYKONANIE ROBÓT

5.1. Zasady wykonania głównych robót elektroenergetycznych ujęto w n/w STWIORB:

E.01 Linie kablowe m E.02 Linie kablowe SN E.03
Urządzenia oświetlenia E.04 Demontaż

Przy wykonaniu robót należy uwzględnić w szczególności:
- ochronę przeciwporażeniową

- ochronę przed przepięciami
 - ochronę przeciwporażką
 - Przy wykonywaniu robót elektrycznych każdy wykonawca lub podwykonawca zobowiązany jest do przestrzegania przepisów w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy.
 - Kwalifikacje personelu wykonawcy powinny być potwierdzone przez właściwą komisję egzaminacyjną (zaswiadczenia kwalifikacyjne „E”).
- 5.2. Roboty ziemne związane z wykonaniem robót elektrycznych.**
- Przed rozpoczęciem robót ziemnych do celów robót elektrycznych należy uzyskać zezwolenie na prowadzenie robót ziemnych (od generalnego wykonawcy lub Inżyniera). W przypadku robót ziemnych poza terenem budowy należy uzyskać zezwolenie odpowiednich władz. Wykonanie robót powinno być poprzedzone, przez wykonawcę, wykazem współrzędnych geodezyjnych punktów charakterystycznych obiektów oraz sporządzeniem niezbędnych przekrojów. Przed rozpoczęciem robót ziemnych należy dokładnie zapoznać się z właściwą dokumentacją, jak również z dokumentacją znajdującą się w pobliżu budowli, instalacji itp., aby w czasie wykonania robót ziemnych nie spowodować uszkodzenia istniejących podziemnych instalacji. Wytoczne tyczenia obiektów w terenie przedstawiono w E.01 i E.02. W przypadku skrzyżowania lub znacznego zbliżenia wykopu ziemnego do istniejących podziemnych instalacji elektrycznych (kabili), instalacji sanitarnych i innych urządzeń, sposób wykonania prac zabezpieczających należy uzgodnić z odpowiednim przedstawicielem jednostki eksploatującej te urządzenia i wykonać pod jego nadzorem. Po wykonaniu zasadniczych robót, ułożeniu kabli, ułożeniu rur osłonowych, itp., należy zasypać wykop gruntem pochodzącym z danego wykopu; w miarę zasypywania należy nasypywać grunt ubijając warstwami o grubości do 20 cm ubijakiem mechanicznym (przy małych wykopach ubijakiem ręcznym); warstwę ubijanego gruntu należy nasypać ok. 10 cm powyżej poziomu terenu; pozostały nadmiar gruntu należy usunąć lub równomiernie rozłożyć w pobliżu wykopu.
- Rozebrane nawierzchnie utwardzone w rejonie wykonywanych robót ziemnych należy odbudować i doprowadzić do stanu sprzed przebudowy.

5.4.

- Wprowadzenie przewodów (kabili)**
- Przed przystąpieniem do prac elektromontażowych sprawdzić prawidłowość mocowania i ustawienia aparatów i odbiorników. Wprowadzenie przewodów do urządzeń (aparaty, odbiorniki) należy wykonać zgodnie ze wskazaniami podanymi w instrukcji montażowej wytwórcy i uwzględniając następujące warunki:
- w miejscach narazonych na uszkodzenia mechaniczne przewody doprowadzone muszą być chronione.
 - przewody wychodzące z rur powinny być zabezpieczone przed mechanicznymi uszkodzeniami izolacji, np. przez założenie tulejek izolacyjnych.
 - przewody odbiorników i aparatów nie powinny przenosić napiężeń, a przewód ochronny powinien mieć większy nadmiar długości niż przewody robocze.
 - zewnętrzne warstwy ochronne przyłączonych przewodów wolno usuwać tylko z tych części przewodu, które po podłączeniu będą niedostępne.
- 5.3. Mocowanie indywidualne**
- Montaż pojedynczych aparatów, odbiorników, tablic rozdzielczych i sterowniczych.**
- Aparaty, odbiorniki, tabliczki szpowe, złącza należy mocować zgodnie ze wskazaniami podanymi w instrukcji montażowej wytwórcy i uwzględniając następujące warunki:
- jeżeli urządzenie jest mocowane na konstrukcji, należy ją uprzednio umocować zgodnie z projektem, jeżeli mocowanie tej konstrukcji nie zostało wykonane przy robotach budowlanych.
 - konstrukcję wymienną w pkt jw. należy mocować do podłoża w zależności od jej rodzaju za pomocą wbetonowanych kotew, kołków rozporowych, spawania, śrub lub wkrętów oraz przewidzianych do tego celu elementów konstrukcyjnych.
 - urządzenia (aparaty, odbiorniki) należy mocować śrubami lub wkrętami do stalowych konstrukcji (ewentualnie aparaty w rozdzielnicach przez mocowanie zatrzaskowe na prefabrykowanych listwach montażowych). Śruby należy umieszczać we wszystkich otworach urządzenia służących do ich mocowania.

- przy połączeniu odbiornika lub aparatu z instalacją w rurze stalowej należy wykonać połączenie za pomocą krucca umożliwiającego demontaż aparatu bez demontowania rury.
- w przypadku gdy instalacja jest wykonana przewodami kabelkowymi lub oponowymi, a aparat lub odbiornik jest zaopatrzony w diawik, należy uszczelnić przewód zgodnie z warunkami wykonywania instalacji szczelnich.
- 5.5. Przyłączenie przewodów (kabili)
 Miejsca połączeń żył przewodów z zaciskami odbiorników powinny być dokładnie oczyszczone. Samo połączenie musi być wykonane w sposób pewny pod względem elektrycznym i mechanicznym oraz zabezpieczone przed osłabieniem siły docisku i korozją. Ponadto należy zachować następujące wymagania:
 - żyła przewodu powinna być pozabawiona izolacji tylko na długości niezbędnej dla prawidłowego połączenia z zaciskiem.
 - koniec żyły wielodrutowej należy zabezpieczyć przed możliwością oddzielenia się poszczególnych drutów lub skrętek np. przez kółkówkę lub zaprasowaną tulejkę
 - długość żyły wprowadzonej do odbiornika lub aparatu powinna umożliwiać przyłączenie ich do dowolnego zacisku.
 - końce żył przewodów wprowadzonych do odbiornika, a nie wykorzystanych należy izolować i unieruchomić.
 - na żyły należy założyć oznaczniki (z symbolami zgodnymi ze schematem) z materiału izolacyjnego.
 - żyły ochronne powinny być oznaczone zgodnie z Polską Normą.
- 5.6. Cechowanie odbiorników i aparatów.
 Każdy aparat i odbiornik należy oznakować symbolem zgodnym ze schematem. Aparaty przeznaczone do sterowania i sygnalizacji nie zamontowane na sterowanych urządzeniach należy zaopatrzyć w nazwę i opis funkcjonalny.
6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT
 Kontrolę jakości robót należy przeprowadzić zgodnie z normami i przepisami właściwymi dla danego rodzaju robót (wg pkt 10), a także z dodatkowymi uwagami zawartymi w odpowiedzialnej im STWIORB.
7. OBIAR ROBÓT
 Jednostki obmiarowe dla danego rodzaju robót ujęte zostały w odpowiedzialnym im STWIORB.
8. ODBIÓR ROBÓT
 Ogólne warunki przeprowadzania odbiorów zawarte są w normach i przepisach [1], [3], [7], [8], [20], [21], [22].
- 8.1. Odbiór robót zainstalowanych i ulegających zakryciu
 Odbiór robót ulegających zakryciu umożliwia ocenę prawidłowości montażu. Powinien być przeprowadzony komisyjnie, w obecności przedstawiciela Inżyniera. Z odbioru robót ulegających zakryciu należy sporządzić protokół, którego wyniki należy wpisać do dziennika robót (budowy), podając również ocenę jakości robót. Odbiorowi elementów wykonanych robót przewidzianych do zakrycia podlegają:
 - rury osłonowe i ciągi kanalizacji w rowach - przed zasypaniem
 - kabie ułożone w rowach - przed zasypaniem
 - kabie ułożone w kanałach - przed zakryciem
 - mury przelotowe zamontowane w wykopie - przed zasypaniem
 - ustoje pod słupy, fundamenty - przed zasypaniem
 - uziołmy i instalacje uziołmujące w wykopach - przed zasypaniem
- 8.2. Odbiór częściowe
 Przed odbiorem końcowym dużych oraz skomplikowanych instalacji elektrycznych należy przekazać inwestorowi poszczególne fragmenty instalacji w drodze odbiorów częściowych.

1. Ustawa z dnia 07.07.1994r. "Prawo Budowlane" tekst jednolity Dz. U. z 2006 Nr 156 poz. 1118, Nr 170 poz. 1270 z późniejszymi zmianami.
 2. Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym Dz. U. z 2001 Nr 125 poz. 1371.
 3. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie Dziennik Urzędowy Ustaw Nr 75 poz. 690 z późniejszymi zmianami.

10. PRZEPISY ZWIĄZANE

9. PODSTAWA PŁATNOŚCI Wg STWORB G.00 "Wymagania ogólne"

8.4. **Odbiory ostateczne**
 Przekazanie obiektu do eksploatacji może się odbyć po odbiorze całości robót (w tym i elektrycznych) wykonanych w obiekcie, po odbiorze końcowym i stwierdzeniu usunięcia wad i usterek oraz wykonania zaleceń.

Odbiorowi końcowemu podlegają:
 - zasilanie obiektów
 - oświetlenie uliczne.
 Odbiory ostateczne

- Z odbioru końcowego powinien być spisany protokół podpisany przez upoważnionych przedstawicieli Inżyniera i oddającego wykonany obiekt (lub roboty) i przez osoby biorące udział w czynnościach odbioru. Protokół powinien zawierać ustalenia poczynione w toku odbioru, stwierdzone ewentualne wady i usterek oraz uzgodnione terminy ich usunięcia.

- sprawdzenie jakości wykonania i dokumentowanie jakości materiałów i urządzeń, w tym również wykonanie zleceń i ustaleń zawartych w protokołach prób i odbiorów.
 - w przypadku odbioru całości obiektu, sprawdzić czy odbierany obiekt spełnia warunki zasad prawidłowej eksploatacji i może być użytkowany lub stwierdzić istniejące wady i usterek.

- Przydokonywaniu odbioru końcowego należy
 - sprawdzić zgodność wykonanych robót z umową, dokumentacją projektową, kosztorysową, warunkami technicznymi wykonania, normami i przepisami;
 - sprawdzić udokumentowanie jakości materiałów i urządzeń,
 - sprawdzić udokumentowanie jakości wykonanych robót odpowiednimi protokołami prób montażowych,

- umożliwienia komisji odbioru zapoznanie się z wyżej wymienionymi dokumentami i przedmiotem odbioru.

- Przed przystąpieniem do odbioru końcowego wykonawca robót jest zobowiązany do:
 - przygotowania dokumentów potrzebnych do należytej oceny wykonanych robót będących przedmiotem odbioru a w szczególności: umowy wraz z jej późniejszymi uzupełnieniami i uzgodnieniami, protokołów i zaświadczeń z dokonanych prób montażowych, dziennika robót (budowy), aktualną dokumentację wykonawczą, inwentaryzację geodezyjną, instrukcje eksploatacji urządzeń,
 - umożliwienia komisji odbioru zapoznanie się z wyżej wymienionymi dokumentami i przedmiotem odbioru.

- Odbiór końcowy powinien być poprzedzony technicznymi odbiorami częściowymi.
 - Odbiór końcowy robót wykonanych w obiekcie dokonywany przez Inżyniera może być połączony z odbiorem mających na celu przekazanie obiektu użytkownikowi do eksploatacji.

8.3. **Odbiory końcowe**
 Odbiór końcowy przeprowadza się na podstawie technicznych warunków odbioru robót przy przestrzeganiu ogólnych zasad odbioru obiektów podanych w [1].

W odbiorze częściowym powinien wziąć udział przedstawiciel przyszłego użytkownika instalacji.
 Z przebiegu i wyników odbioru częściowego należy sporządzić protokół. Wynik odbioru częściowego należy ponadto wpisać do dziennika robót (budowy).
 Odbiorowi częściowemu podlegają:
 - linie zasilające do obiektów,
 - wyodrębnione linie oświetleniowe.

4. Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich użytkowanie. Dziennik Ustaw Nr 43 poz. 430.
5. Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 30 maja 2000r w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowie obiekty inżynierskie i ich użytkowanie. Dziennik Ustaw Nr 63 poz. 735.
6. Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 17. 09. 1999r w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy urządzeniach i instalacjach energetycznych. Dziennik Ustaw Nr 80 poz. 912.
7. Przepisy budowy urządzeń elektroenergetycznych. Instytut Energetyki 1997r.
8. PN-IEC 60364 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. (wszystkie zeszyty)
9. PN-86/E-05003/01 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Wymagania ogólne. Grudzień 1986
10. PN-IEC 61024-1 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Zasady ogólne. Kwiecień 2001 [11] PN-89/E-05003/03 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Ochrona obustronna. Marzec 1989
11. PN-92/E-05003/04 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Ochrona specjalna. Wrzesień 1992
12. PN-IEC 61312-1 Ochrona przed piorunowym impulsem elektromagnetycznym. Zasady ogólne.
13. PN-IEC 61643-1 Urządzenia ograniczające przepięcia w sieciach rozdzielczych niskiego napięcia. Wymagania techniczne i metody badań.
14. PN-EN 60099-5 Ograniczniki przepięć. Zalecenia wyboru i stosowania.
15. PN-IEC 99-1 Ograniczniki przepięć. Iskiernikowe zaworowe ograniczniki przepięć do sieci prądu przemiennego.
16. PN-IEC 99-4 Ograniczniki przepięć. Iskiernikowe zaworowe ograniczniki przepięć z tlenków metali do sieci prądu przemiennego.
17. PN-IEC 664-1 Koordynacja izolacji urządzeń elektrycznych w układach niskiego napięcia. Październik 1998
18. PN-76/E-02032 Oświetlenie dróg publicznych
19. PN-E-05100-1 Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa. Linie prądu przemiennego z przewodami roboczymi gołymi. Marzec 1998
20. N SEP-E-003 Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa. Linie prądu przemiennego z przewodami pełnoizolowanymi oraz z przewodami niepełnoizolowanymi. Czerwiec 2003
21. N SEP-E-004 Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Projektowanie i budowa. Październik 2003
22. PN-E-05204 Ochrona przed elektrycznością statyczną. Ochrona obiektów, instalacji i urządzeń. Październik 1994
23. PN-92/E-08106 Stopnie ochrony zapewniane przez obudowy (kod IP). Listopad 1992
24. PN-90/E-05023 Oznaczenia identyfikacyjne przewodów barwami lub cyframi
25. DIN/VDE 0293-308 Oznakowanie żył kabli lub przewodów oraz przewodów giętkich za pomocą kolorów. Styczeń 2003

SPECYFIKACJE TECHNICZNE WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH

E.01. Linie kablowe niskiego napięcia

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot STWORB

Przedmiotem niniejszej STWORB są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z przebudową i budową elektroenergetycznych linii kablowych niskiego napięcia.

1.2. Zakres stosowania STWORB.

STWORB jest stosowana jako dokument przetargowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt 1.1.

- Materiały takie jak kable, rury należy dostarczyć na budowę wraz ze świadectwami jakości, kartami gwarancyjnymi oraz wymaganymi atestami

2.2. Odbiór materiałów na budowie

Do zasypywania rowów kablowych może być użyty grunt wydobyty z tego samego wykopu, nie zamierzony i bez zanieczyszczeń takich jak: kamienie, gruz, odpadki budowlane itp. Dla wykonania podsypki na dnie rowu kablowego oraz nasypiania warstwy piasku na ułożonym w rowie kablu może być użyty piasek zwykły do betonu.

z cienków metali do sieci prądu przemiennego

- Ograniczniki przepięć wg PN-IEC 99-4:1993 Ograniczniki przepięć. Beziskiernikowe zaworowe ograniczniki przepięć projektowej

- Złącze kablowe lub kablowo-pomiarowe o ilości odpywów i wyposażeniu wg. dyspozycji podanych w dokumentacji

- Mury do łączenia kabli do łączenia kabli i w osłonowe.

kabli (Ø 75, 110 mm lub 160 mm) i grubości ścianki odpowiednio 4, 5,3 i 7,7 mm, odporne na działanie UV jako rury

- Rury osłonowe z polietylenu utwardzonego PEH (HDPE) o średnicy zewnętrznej dostosowanej do przekroju i ilości

Ø 32 mm i grubości ścianki 2,9 mm wg PN-74/C-89200 na przepusty kablowe.

- przepusty kablowe, kanalizacje kablowe i rury osłonowe. Rury osłonowe polietylenowe (PE) o średnicy zewnętrznej do przekroju i ilości kabli (Ø 110 mm lub 160 mm) i grubości ścianki odpowiednio 5,3 i 7,7 mm na

- Rury osłonowe z polietylenu utwardzonego PEH (HDPE) (zalecane) lub PVC o średnicy zewnętrznej dostosowanej

- Trasy oznaczniki trasy kabla np. słupki betonowe, opaski kablowe

- Folia z tworzywa sztucznego do oznakowania trasy kabli - barwa, grubość i szerokość zgodna z wymaganiami PN

złymi aluminium lub miedzianymi - jedno lub wielożyłowe - zgodnie z dyspozycją dokumentacji projektowej

Kable elektroenergetyczne na napięcie znamionowe 0,6/1 kV o izolacji i powłoce poliwinitowej wg PN-76/E-90301 z

2. MATERIALY

zmian, uzgodnionych w obowiązującym trybie z Inżynierem.

wymienione w projekcie dopuszczalne jest jedynie pod warunkiem wprowadzenia do dokumentacji projektowej

podany w dokumentacji projektowej. Zastosowanie do budowy linii innych rodzajów kabli i osprzętu niż

Rodzaje (typy) kabli, osprzętu i materiałów zastosowanych do budowy linii powinny być zgodne z

Wykonawca robot jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robot

Określenia podane w niniejszej STWORB są zgodne z określeniami ujętymi w odpowiednich normach i przepisach, których zestawienie podano w p-ście 10 STWORB.

1.4. Określenia podstawowe.

- inwentaryzacja geodezyjna linii kablowych

- badania i pomiary odbiorcze

- próby montażowe

- ułożenie kabli

- zakup niezbędnych materiałów

- wykonanie przepustów kablowych

- wykonanie rowów kablowych

- trasowanie

Zakres robot obejmuje:

- linii oświetleniowych

- linii zasilających

przebudowę elektroenergetycznych linii kablowych, a w szczególności:

Roboty, których dotyczy specyfikacja obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu budowę i

1.3. Zakres robot objętych STWORB.

- Dostarczone na miejsce budowy materiały należy sprawdzić pod względem kompletności i zgodności z danymi wytwórcy. Przeprowadzić oględziny stanu materiału

- W przypadku stwierdzenia wad lub nasuwających się wątpliwości mogących mieć wpływ na jakość wykonania robót, materiały należy przed ich wbudowaniem poddać badaniom określonym przez dozór techniczny robót.

2.3. Składami materiałów na budowie

Składowanie materiałów powinno odbywać się zgodnie z zaleceniami producentów, w warunkach zapobiegających zniszczeniu, uszkodzeniu lub pogorszeniu się właściwości technicznych na skutek wpływu czynników atmosferycznych lub fizykochemicznych. Należy zachować wymaganie w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

3. SPRZĘT

Zaleca się wykonanie robót w sposób ręczny z uwagi na występujące uzbrojenie podziemne. Sposób mechaniczny wykonania robót powinien być zaakceptowany przez Inżyniera.

Przewiduje się użycie następującego sprzętu:

- samochód dostawczy do 0,9 t

- samochód skrzyniowy do 5 t

- samochód samowyładowczy do 5 t

- zuraś samochodowy do 4 t

- ciągnik kołowy 55 - 63 kW

- przyczepa do przewożenia kabli do 4 t

- urządzenie do przecisków pneumatycznych (hydraulicznych) prostoliniowych

- urządzenie puszcząco-wierzące do przewierców sterowanych

- sprężarka powietrzna spalinnowa 10 m³ / min.

- grzewarka do rur termoplastycznych

- zespół prądowców 2,5 kVA

- prasa hydrauliczna do kabli

- urządzenie do cięcia nawierzchni utwardzonych

4. TRANSPORT

Materiały na budowę powinny być przywożone odpowiednimi środkami transportu, zabezpieczone w sposób zapobiegający uszkodzeniu oraz zgodnie z przepisami bhp, ruchu drogowego.

5. WYKONYWANIE ROBÓT

5.1. Zasady ogólne

Wykonawca przedstawia do akceptacji projekt organizacji i harmonogram robót uwzględniający wszystkie warunki, w jakich będą wykonywane roboty związane z budową linii kablowych.

Ogólne zasady wykonywania robót ziemnych i montażowych wg STWIORB E.00.

5.2. Trasowanie

Przed wykopaniem rowów kablowych powinno być dokonane odpowiednimi metodami geodezyjnymi i przez odpowiednią fachową jednostkę trasowanie linii kablowych. Trasowanie linii kablowych powinno być poprzedzone wytyczeniem w terenie lokalizacji szupów oświetleniowych, złącz kablowych.

5.3. Wykopywanie rowów kablowych

Rowy kablowe należy kopać na głębokości minimum 0,8 m. Szerokość rowu zależy od ilości ułożonych kabli, lecz nie powinna być mniejsza niż 0,4 m. Wykopy zaleca się wykonywać ręcznie z uwagi na występujące uzbrojenie podziemne.

5.4. Układanie kabli w rowie kablowym

Kable należy układać na dnie rowu kablowego na podspocy z piasku grubości 0,1 m. Ułożone w rowie kable zasypać warstwą piasku 0,1 m, następnie zasypać gruntem rodzimym grubości 0,15 m, przykryć pasami folii z tworzywa sztucznego koloru niebieskiego i zasypać gruntem. Kable powinny być ułożone w jednej warstwie, faliszcie z zapasem wystarczającym do skompensowania możliwych przesunięć gruntu.

- 5.5. Przepusty kablowe i kanalizacja kablowa
- W miejscach skrzyżowań linii kablowych z projektowanymi drogami należy ułożyć rury Ø 110 mm z HDPE. Pod drogami rury należy układać na głębokości min. 1,0 m. (odległość pionowa od wierzchu rury osłonowej do górnej nawierzchni drogi). Rury pod przebudowywanymi ulicami należy układać w trakcie prowadzenia robót ziemnych związanych z ich budową. Pod istniejącymi drogami przepusty kablowe należy wykonywać metodą mechaniczną (przećiskaniem, przewierceniem).
- Na kablach pozostawić zapasy długości 1,5 m. po obu stronach przepustu.
- W miejscach skrzyżowań linii kablowych z istniejącym lub projektowanym uzbrojeniem terenu, konieczne jest zabezpieczenie w/w kablami rurami i w. o długości minimum 1,5 m. Otwory rur powinny być uszczelnione, a miejsca przepustów po zasypaniu oznaczone.
- 5.6. Montaż osprzętu
- Do łączenia i zakończenia kabli należy stosować osprzęt kablowy spełniający wymagania PN-90/E-06401/01 do 03. Połączenia i zakończenia kabli należy wykonywać w warunkach ograniczających możliwości niekorzystnego oddziaływania czynników zewnętrznych na izolację kabli oraz montowania ich połączeń i zakończeń. Montaż połączeń i zakończeń kabli należy wykonywać nieprzerwanie aż do chwili nalożenia elementów chroniących izolację muf i głowic przed wpływami zewnętrznymi. Przy montażu muf zwrócić uwagę, aby były one umieszczone w takich miejscach, w których nie będzie utrudnione wykonywanie prac montażowych. W miejscach wykonywania muf konieczne jest wykonywanie zapasu kabla po obu stronach mufy, o łącznej długości 3 m.
- 5.7. Oznaczenia tras linii kablowych
- Oznaczenie trasy wykonanej przy pomocy słupków oznaczających, wkopanych w ziemię w taki sposób, aby nie utrudniały komunikacji. Słupki ustawione powinny być na zatamantach trasy linii kablowych, przy przepustach kablowych, w miejscach wykonania muf kablowych, oraz na prostej trasie linii w odstępach około 100 m.
- 5.8. Wprowadzenie kabli do budynków
- Kabel przy wprowadzeniu do budynku należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi rurą ze spadkiem na zewnątrz budynku. Po wciągnięciu kabla do wnętrza pomieszczenia przez rurę oba końce rury należy uszczelnić, aby zapobiec przedostawaniu się wody do wnętrza budynku.
- 5.9. Wprowadzenie kabli na konstrukcje i słupy
- Kabel przy wprowadzeniu na konstrukcje i słupy należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi rurą ochronną z PEH uodpornionego na działanie promieni UV.
- Wciągnięte kable powinny być, ponad górną krawędzią rury osłonowej, przymocowane do konstrukcji wsporczej lub słupa za pomocą uchwytych. Pierwszy uchwyt należy umieścić nie więcej niż 0,5 m ponad krawędzią rury. Otwór rury osłonowej powinien być zabezpieczony przed wnikaniem od góry wody i zanieczyszczeń.
- 5.10. Próby montażowe, badania i pomiary odbiorcze
- Próby montażowe należy przeprowadzić po zakończeniu montażu, a przed zgłoszeniem do odbioru.
- W zakres badań odbiorczych wchodzi następująca czynność:
- Sprawdzenie i skompletowanie dokumentacji powykonawczej
- Sprawdzenie trasy linii kablowej
- oględziny instalacji
- sprawdzenie ciągłości żył oraz zgodności faz
- próby i pomiary parametrów:
- pomiar rezystancji izolacji
- badania ciągłości przewodów ochronnych
- badania ochrony przed dotykiem pośrednim
- sprawdzenie funkcjonalne działania urządzenia lub układu
6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT
- Sprawdzenie i odbiór robót powinno być wykonane zgodnie z normami i przepisami wg STWIORB E.00.
- Sprawdzeniu i kontroli w czasie wykonywania robót oraz po ich zakończeniu powinno podlegać:
- zgodność wykonania robót z dokumentacją projektową,

7. **OBMIAR ROBÓT**
 Jednostką obmiarową dla linii kablowych, kanalizacji kablowej, rowów kablowych, przepustów kablowych i rur ochronnych jest 1 m. Do obliczenia należy się faktyczną ich długość. Jednostką obmiarową dla przepustów próbnych jest 1 m³.
8. **ODBIÓR ROBÓT**
 8.1. **Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu** wg STWIORB E.00
 8.2. **Odbiory częściowe** wg STWIORB E.00
 8.3. **Odbiory końcowe** wg STWIORB E.00
 Nie występuje, gdy linia kablowa jest elementem realizowanego obiektu. Występuje, gdy linia kablowa stanowi odrębny obiekt.
 8.4. **Odbiory ostateczne**
 Nie występuje
9. **PODSTAWA PŁATNOŚCI**
 Podstawę płatności stanowi cena jednostkowa według obmiaru robót jak w punkcie 7.
 Cena obejmuje: zakup materiałów, wykopanie i zasypanie rowów kablowych oraz przekopów próbnych, wykonanie przepustów kablowych, montaż kabli, ułożenie rur ochronnych, wykonanie pomiarów pomontażowych, oczyszczenie terenu z odpadków powstałych z robót montażowych, a także inne czynności związane z doprowadzeniem terenu do stanu przed wykonaniem robót.
10. **PRZEPISY ZWIĄZANE**
 Ujęto w STWIORB E.00, oraz:
 1. PN-76/E-90301. Kable elektroenergetyczne i sygnalizacyjne o izolacji z tworzyw termoplastycznych i powłoce polinitowej na napięcie znamionowe 0,6/1 kV.
 2. PN-76/E-90304. Kable sygnalizacyjne o izolacji z tworzyw termoplastycznych i powłoce polinitowej na napięcie znamionowe 0,6/1 kV.
 3. PN-90/E-06401/01. Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30 kV.
 4. PN-90/E-06401/02. Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30 kV. Połączenia i zakończenia żył.
 5. PN-90/E-06401/03. Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30 kV. Muły przelotowe na napięcie nie przekraczające 0,6/1 kV.
 6. PN-74/C-89200. Rury z nieplastyfikowanego polichlorku winylu
 7. PN-EN 50086 (EN 50086) Systemy rur instalacyjnych do prowadzenia przewodów

SPÉCYFIKACJE TECHNICZNE WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH

E.02. Linie kablowe średniego napięcia

1. WSTĘP
- 1.1. Przedmiot STWORB
- 1.1.1. Przedmiotem niniejszej STWORB są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z przebudową elektroenergetycznych linii kablowych średniego napięcia.
- 1.2. Zakres stosowania STWORB
Specyfikacja jest stosowana jako dokument przetargowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt. 1.1.
- 1.3. Zakres robót objętych STWORB
Roboty, których dotyczy specyfikacja obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu przebudowę linii kablowych średniego napięcia (do 15kV):
- wytyczenie geodezyjne

- wykonanie rowów kablowych
- wykonanie przepustów kablowych
- ułożenie kabli
- próby montażowe
- inwentaryzacje geodezyjne linii kablowych.
- 1.4. Określenia podstawowe**
- Określenia podane w niniejszej STWIORB są zgodne z określeniami ujętymi w odpowiednich normach i przepisach, których zestawienie podano w p-ście 10 STWIORB.
- 1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót**
- Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową. Rodzaje (typy) kabli, osprzętu i materiałów pomniejszych zastosowanych do budowy linii innych rodzajów kabli i osprzętu niż podany w dokumentacji projektowej. Zastosowanie do budowy linii innych rodzajów kabli i osprzętu niż wymienione w projekcie dopuszczalne jest jedynie pod warunkiem wprowadzenia do dokumentacji projektowej zmian, uzgodnionych w obowiązującym trybie z Inżynierem.
- 2. MATERIAŁY**
- Do zasypywania rowów kablowych może być użyty grunt wydobyty z tego samego wykopu, nie zamierzony i bez zanieczyszczeń takich jak: kamienie, gruz, odpadki budowlane itp.
- Dla wykonania podsypki na dnie rowu kablowego oraz nasypiania warstwy piasku na ułożonym w rowie kablu może być użyty piasek zwykły do betonu.
- Folia z tworzywa sztucznego do oznakowania trasy kabli barwy niebieskiej, grubości min. 0,5mm i szerokości dopasowanej do ilości kabli w wykopie, jednak nie mniejszej niż 200mm.
- Trwałe oznaczniki trasy kabla np. słupki betonowe, opaski kablowe.
- Rury osłonowe z tworzywa sztucznego (PEHD) o średnicy zewnętrznej \varnothing 160mm i grubości ścianki zgodnej z dokumentacją projektową wg PN-74/C-89200 na przepusty kablowe.
- Kable elektroenergetyczne o izolacji z polietylenu usieciowanego na napięcie znamionowe od 3,6kV do 18/30kV wg PN-E-90410**
- 3-żyłowe, z żyłami aluminiowymi o przekroju żył wg dyspozycji podanych w dokumentacji projektowej.
- Muły do łączenia kabli energetycznych jednożyłowych o izolacji z tworzyw sztucznych na napięcie 12/20kV, o przekroju żyły roboczej (mm²): 120-240.
- 2.2. Wybór materiałów na budowie**
- Materiały takie jak kable, rury należy dostarczyć na budowę wraz ze świadectwami jakości, kartami gwarancyjnymi oraz wymaganymi atestami.
- Dostarczone na miejsce budowy materiały należy sprawdzić pod względem kompletności i zgodności z danymi wytwórcy. Przeprowadzić oględziny stanu materiału.
- W przypadku stwierdzenia wad lub nasuwających się wątpliwości mogących mieć wpływ na jakość wykonania robót, materiały należy przed ich wbudowaniem poddać badaniom określonym przez dozór techniczny robót.
- 2.3. Składowanie materiałów na budowie**
- Składowanie materiałów powinno odbywać się zgodnie z zaleceniem producentów, w warunkach zapobiegających zniszczeniu, uszkodzeniu lub pogorszeniu się właściwości technicznych na skutek wpływu czynników atmosferycznych lub fizykochemicznych. Należy zachować wymagania w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

- 3. SPRZĘT**
- Zaleca się wykonanie robót w sposób ręczny z uwagi na występujące uzbłojenie podziemne. Sposób mechaniczny wykonania robót powinien być zaakceptowany przez Inżyniera.
- Przewiduje się użycie następującego sprzętu:
- samochód dostawczy do 0,9 t
 - samochód skrzyniowy do 5 t
 - samochód samowyładowczy do 5 t
 - żuraw samochodowy do 4 t
 - ciągnik kołowy 55 - 63 kW
 - przyczepa do przewożenia kabli do 4 t
 - urządzenie do przecisków pneumatycznych (hydraulicznych) prostoliniowych
 - urządzenie pługowo-wierzące do przewiertów sterowanych
 - sprężarka powietrzna spalnowa 10 m³ / min.
 - grzewarka do rur termoplastycznych
 - zespół prądowców 2,5 kVA
 - prasa hydrauliczna do kabli
 - urządzenie do cięcia nawierzchni utwardzonych
- 4. TRANSPORT**
- Materiały na budowę powinny być przywożone odpowiednimi środkami transportu, zabezpieczone w sposób zapobiegający uszkodzeniu oraz zgodnie z przepisami BHP i ruchu drogowego.
- 5. WYKONANIE ROBÓT**
- Wykonawca przedstawi do akceptacji projekt organizacji i harmonogram robót uwzględniający wszystkie warunki, w jakich będą wykonywane roboty związane z budową linii kablowych.
- Ogólne zasady wykonywania robót ziemnych i montażowych wg STWIORB E.00.
- 5.2. Trasowanie**
- Przed wykonaniem rowu kablowego powinno być dokonane wytyczenie geodezyjne przez uprawnioną jednostkę geodezyjną.
- 5.3. Wykonanie rowów kablowych**
- Rowy kablowe należy kopać na głębokości minimum 0,9m. Szerokość rowu zależy od ilości ułożonych kabli, lecz nie powinna być mniejsza niż 0,4m.
- 5.4. Układanie kabli w rowie kablowym**
- Kable należy układać na dnie rowu kablowego na podspocy z piasku grubości 0,1m. Ułożone w rowie kable zasypać warstwą piasku 0,1m, następnie zasypać gruntem rodzimym grubości 0,15m, przykryć pasami folii z tworzywa sztucznego koloru czernonego i zasypać gruntem. Kable powinny być ułożone w jednej warstwie, falisicie z zapasem wystarczającym do skompensowania możliwych przesunięć gruntu.
- 5.5. Przepusty kablowe**
- W miejscach skrzyżowań linii kablowych z przebudowywanymi ulicami należy ułożyć rury Ø 160mm z tworzywa sztucznego.
- Pod drogami rury należy układać na głębokości min. 1,0m (odległość pionowa od wierzchu rury osłonowej do górnej nawierzchni drogi).
- Rury pod przebudowywanymi ulicami należy układać w trakcie prowadzenia robót ziemnych związanych z ich budową.
- Pod istniejącymi drogami przepusty kablowe należy wykonywać metodą przecisku mechanicznego.
- Na kablach pozostawić zapasy długości 1,5m po obu stronach przepustu.
- W miejscach skrzyżowań linii kablowych z istniejącym lub projektowanym uzbłojeniem terenu, konieczne jest zabezpieczenie w/w kabli rurami JW, o długości minimum 1,5m.
- Otworki rur powinny być uszczelnione, a miejsca przepustów po zasypaniu oznaczone słupkami oznacznikowymi.
- 5.6. Montaż osprzętu**

Do łączenia i zakończenia kabli należy stosować osprzęt kablowy spełniający wymagania PN-90/E-	06401/01 do 03PN-90/E-06401.	Połączenia i zakończenia kabli należy wykonywać w warunkach ograniczających możliwości niekorzystnego oddziaływania czynników zewnętrznych na izolację kabli oraz montowanych potąceń i zakończeń. Montaż potąceń i zakończeń kabli należy wykonywać nieprzerwanie aż do chwili nalożenia elementów chroniących izolację muf i głowic przed wpływami zewnętrznymi.
Przy montażu muf zwrócić uwagę, aby były one umieszczone w takich miejscach, w których nie będzie utrudnione wykonywanie prac montażowych. W miejscach wykonywania muf konieczne jest wykonywanie zapasu kabla po obu stronach mufy, o łącznej długości 3m.	5.7. Oznaczenia tras linii kablowych Oznaczenia tras linii kablowych przy wykonaniu słupków oznacznikowych, wkopanych w ziemię w taki sposób, aby nie utrudniały komunikacji. Słupki ustawione powinny być na zatamach tras linii kablowych, przy przepustach kablowych, w miejscach wykonania muf kablowych oraz na prostej trasie linii kablowych w odstępach około 100m.	5.8. Prобы montażowe Prобы montażowe należy przeprowadzić po zakończeniu montażu, a przed zgłoszeniem do odbioru. W zakres prób wchodzi następujące czynności: - sprawdzenie trasy linii kablowej - sprawdzenie ciągłości żył oraz zgodności faz - pomiar rezystancji izolacji - próba napięciowa izolacji - sprawdzenie skuteczności ochrony przeciwporażeniowej.
6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT Sprawdzenie i odbiór robót powinno być wykonane zgodnie z normą [7]	6.2. Sprawdzeniu i kontroli w czasie wykonywania robót oraz po ich zakończeniu powinno podlegać: - zgodność wykonania robót z dokumentacją projektową - ułożenie kabli w rowach kablowych - wykonanie przepustów kablowych - wykonanie muf kablowych przelotowych ziemnych - wykonanie pomiarów rezystancji izolacji i prób napięciowych izolacji z przekazaniem wyników do protokołu odbioru linii przez użytkownika.	7. OBMIAR ROBÓT Jednostką obmiarową jest 1m. Do obliczenia należności przyjmuje się faktyczną długość linii kablowych.
8. ODBIÓR ROBÓT Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu: Odbiór robót wg STWIORB E.00.	8.1. Odbiory częściowe: Odbiory częściowe wg STWIORB E.00.	8.3. Odbiory końcowe: Odbiory końcowe wg STWIORB E.00.
Nie występuje, gdy linia kablowa jest elementem realizowanego obiektu. Występuje, gdy linia kablowa stanowi odrębny obiekt.	8.4. Odbiory ostateczne: Nie występuje.	9. PODSTAWA PŁATNOŚCI
Podstawę płatności stanowi cena jednostkowa za 1m wykonanej linii kablowej SN. Cena obejmuje: wykopanie i zasypanie rowów kablowych, wykonanie przepustów kablowych, montaż kabli, wykonanie pomiarów pomontażowych, a także oczyszczenie terenu z odpadków powstałych z robót montażowych.		

- 1. WSTĘP**
- 1.1. Przedmiot STWIORB**
Przedmiotem niniejszej STWIORB są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót związanych z montażem urządzeń oświetlenia ulicznego.
- 1.2. Zakres stosowania STWIORB.**
STWIORB jest stosowana jako dokument przetargowy przy zlecaniu i realizacji robót wymienionych w pkt 1.1.
- 1.3. Zakres robót objętych STWIORB.**
Roboty, których dotyczy specyfikacja obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu wykonanie oświetlenia ulicznego. Zakres robót obejmuje ustawienie słupów oświetleniowych, montaż wysięgników i opraw oświetleniowych. Roboty związane z układaniem kabli ujęto w E.00.
- 1.4. Określenia podstawowe**
Określenia podane w niniejszej STWIORB są zgodne z odpowiednimi normami i przepisami podanymi w pkt. 10.

E.03. Urządzenia oświetlenia ulicznego

SPECYFIKACJE TECHNICZNE WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH

- 10. PRZEPISY ZWIĄZANE**
1. PN-90/E-06401/01 - Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30kV.
2. PN-90/E-06401/02 - Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30kV. Połączenia i zakończenia żył.
3. PN-90/E-06401/03 - Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Osprzęt do kabli o napięciu znamionowym nie przekraczającym 30kV. Muły przelotowe na napięcie nie przekraczające 0,6/1kV.
4. PN-C-89222 - Rury z nieplastyfikowanego polichlorku winylu
- 5. N SEP-E-004 Elektroenergetyczne i sygnalizacyjne linie kablowe. Projektowanie i budowa.**
6. Przepisy Budowy Urządzeń Elektroenergetycznych. Instytut Energetyki 1997r.

Przewiduje się użycie następującego sprzętu:

- samochód dostawczy do 0,9 t
- samochód skrzyniowy do 5 t
- przyczepa skrzyniowa do 3,5 t
- przyczepa dłużykowa do samochodu do 4,5 t
- żuraw samochodowy do 4 t
- podnośnik montażowy samochodowy PMH
- pompa przeponowa spalinowa do 35 m³/h
- spawarka transformatorowa do 500 A
- ciągnik gąsienicowy 100 KM
- sprężarka powietrzna przewoźna - spalinowa 4-5 m³/min
- wkrętak pneumatyczny
- prasa hydrauliczna do kabli
- wiertarka do wiercenia otworów w szynach
- pogrzązacz uzłomów pionowych

Zaleca się mechaniczny montaż i stawianie słupów oświetleniowych oraz ręczne wykonanie wykopów pod słupy i fundamenty.

3. SPRZĘT

Składowanie materiałów powinno odbywać się zgodnie z zaleceniem producentów, w warunkach zapobiegających zniszczeniu, uszkodzeniu lub pogorszeniu się właściwości technicznych na skutek wpływu czynników atmosferycznych lub fizykochemicznych. Należy zachować wymagania wynikające ze specjalnych właściwości materiałów oraz wymagania w zakresie bezpieczeństwa pożarowego.

2.2. Składowanie materiałów na budowie

Dostarczone na miejsce budowy materiały należy sprawdzić pod względem kompletności i zgodności z danymi wytwórcy. W przypadku stwierdzenia wad lub nasuwających się wątpliwości mogących mieć wpływ na jakość wykonania robót, materiały należy przed ich wbudowaniem poddać badaniom określonym przez dozór techniczny robót.

2.1. Odbiór materiałów na budowie

Materiały takie jak oprawy oświetleniowe, słupy, przewody należy dostarczać na budowę wraz ze świadectwami jakości, wymaganymi atestami, kartami gwarancyjnymi, protokołami odbioru technicznego.

2. MATERIAŁY

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową. Rodzaje (typy) urządzeń, sprzętu i materiałów pomocniczych zastosowanych do wykonania linii powinny być zgodne z podanymi w dokumentacji projektowej. Zastosowanie do wykonania oświetlenia innych rodzajów (typów) urządzeń i sprzętu niż wymienione w projekcie dopuszczalne jest jedynie pod warunkiem wprowadzenia do dokumentacji projektowej zmian, uzgodnionych w obowiązującym trybie z Inżynierem.

Słup oświetleniowy aluminiowy, anodowany naturalny o śr. 146mm, o wysokości 8m.
 Wysięgnik aluminiowy, anodowany naturalny, o dł. 1,0m i kącie nachylenia 5°
 Oprawa oświetleniowa o II kl. ochr. od porażen, z lampą sodową.
 Tabliczki bezpiecznikowe do wnek słupów stosować w wykonaniu II. kl. ochronności z wkładką topikową 2A dla obrotu roboczego lampy.
 Przewody wewnątrz słupów - kabelkowe lub kable, z żyłami Cu z izolacją żył i izolacją powłoką; izolacja na napięcie min. 450 / 750 V.
 Fundament prefabrykowany według dokumentacji projektowej.

4.	TRANSPORT Materiały na budowę powinny być przywiezione odpowiednimi środkami transportu, zabezpieczone w sposób zapobiegający uszkodzeniu oraz zgodnie z przepisami BHP, ruchu drogowego.	8.2.	8.1. ODBIÓR ROBÓT Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu Odbiór robót wg STWIORB E.00	160	
5.	WYKONYWANIE ROBÓT Zasady ogólne Wykonawca przedstawia do akceptacji projekt organizacji i harmonogram robót uwzględniający wszystkie warunki, w jakich będą wykonywane roboty związane z budową oświetlenia ulicznego. Ogólne zasady wykonywania robót ziemnych i montażowych wg STWIORB E.00.	5.2.	Montaż słupów oświetleniowych Słupy oświetleniowe należy posadzić na fundamencie prefabrykowanym zgodnie z dokumentacją projektową oraz instrukcją producenta. Przy wprowadzaniu kabla należy zostawić zapas. Przy ustawianiu słupów zwrócić uwagę by wneka elektryczna usytuowana była od strony przeciwnej do kierunku najazdu, na zewnątrz od ulicy. Zamontować we wnece elektrycznej tabliczkę z zaciskami i zabezpieczeniami dla opraw oświetleniowych. Doprowadzenie kabla do skrzynki przyłączeniowej należy osłonić rurą osłonową. Drzwiczki wneki elektrycznej, nbudowana skrzynkę i rury osłonowe należy zabezpieczyć przed korozją, malując je dwukrotnie farbą antykorozyjną.	5.3.	Montaż wysięgników i przewodów zasilających oprawy Wysięgniki należy montować na słupach w sposób trwały, uniemożliwiający obrót wysięgnika wokół osi słupa. Wykonać podłączenia przewodów do zacisków tabliczki we wnece słupa lub do listwy zaciskowej w nbudowanej skrzynce.
5.4.	Montaż opraw oświetleniowych Oprawy na wysięgnikach mocować w sposób trwały, uniemożliwiający obrót oprawy na wysięgniku, lecz umożliwiający wymianę oprawy. Instalowane oprawy powinny być czyste, sprawdzone pod względem prawidłowości połączeń i działania. Przewody zasilające przyłączyć do odpowiednich zacisków. Zróżnia światła do opraw należy założyć po całkowitym zainstalowaniu opraw oświetleniowych na słupach.	5.5.	Próby montażowe Próby montażowe należy przeprowadzić po zakończeniu montażu, a przed zgłoszeniem do odbioru. W zakres prób wchodzi następujące czynności: - sprawdzenie ciągłości żył oraz zgodności faz - pomiar rezystancji izolacji przewodów - pomiar skuteczności ochrony przeciwporażeniowej - pomiar natężenia oświetlenia	6.	6.1. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT Sprawdzenie i odbiór robót powinno być wykonane zgodnie z normami i przepisami wg STWIORB E.00.
6.2.	Sprawdzeniu i kontroli w czasie wykonywania robót oraz po ich zakończeniu powinno podlegać: - zgodność wykonania robót z dokumentacją projektową, - właściwy montaż opraw oświetleniowych i osprzętu na słupach - wykonanie pomiarów rezystancji uziemienia, izolacji, pomiarów skuteczności ochrony przeciwporażeniowej oraz natężenia oświetlenia z przekazaniem wyników do protokołu odbioru.	7.	OBMIAR ROBÓT Jednostką obmiarową jest 1 szt. (np. w zakresie słupów, wysięgników, opraw oświetleniowych, instalacji oraz pomiarów i prób pomontażowych)	8.	8.1. ODBIÓR ROBÓT Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu Odbiór robót wg STWIORB E.00
8.2.	Odbiory częściowe wg STWIORB E.00	8.2.	Odbiory częściowe	160	

SPECYFIKACJE TECHNICZNE WYKONANIA I ODBIORU ROBÓT BUDOWLANYCH

E.04. Demontaże

8.3.	Odbiory końcowe Odbiory końcowe wg STWIORB E.00
8.4.	Odbiory ostateczne Odbiory ostateczne wg STWIORB E.00
9.	<p>PODSTAWA PŁATNOŚCI</p> <p>Podstawę płatności stanowi cena jednostkowa za 1 szt. wg obmiaru opisanego w p.7. Cena obejmuje zakup i montaż urządzeń, a także oczyszczenie terenu z odpadków powstających z robót montażowych.</p>
10.	<p>PRZEPISY ZWIĄZANE</p> <p>Ujęto w STWIORB E.00, oraz:</p> <p>1. PN-87/E-90056. Przewody elektroenergetyczne ogólnego przeznaczenia do układania na stałe. Przewody o izolacji i powłoce polinitowej, okrągłe.</p> <p>2. PN-87/E-90054. Przewody elektroenergetyczne ogólnego przeznaczenia do układania na stałe. Przewody jednożyłowe o izolacji polinitowej.</p> <p>3. PN-76/E-90301. Kable elektroenergetyczne i sygnalizacyjne o izolacji z tworzyw termoplastycznych i powłoce polinitowej na napięcie znamionowe 0,6/1 kV.</p>

1.	WSTĘP
1.1	Przedmiot STWIORB
	Przedmiotem niniejszej STWIORB są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót demontażowych.
1.2.	Zakres stosowania STWIORB.
	STWIORB jest stosowana jako dokument przetargowy przy zleceniu i realizacji robót wymienionych w pkt 1.1.
1.3.	Zakres robót objętych STWIORB.
	<p>Roboty, których dotyczy specyfikacja obejmują wszystkie czynności umożliwiające i mające na celu demontaż urządzeń elektroenergetycznych.</p> <p>Zakres robót obejmuje:</p> <p>- demontaż linii napowietrznych</p> <p>- demontaż linii kablowych</p> <p>- demontaż osprzętu z słupów</p> <p>- demontaż słupów</p>

1.4.	Określenia podstawowe Nie występuje
1.5.	Ogólne wymagania dotyczące robót Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość ich wykonania oraz za zgodność z dokumentacją projektową. Ogólne wymagania dotyczące robót wg STMIOR B E.00 pkt 1.5
2.	MATERIAŁY Nowe materiały nie wstępują. Wszystkie materiały z demontażu przekazane użytkownikowi za pośrednictwem Inżyniera zgodnie z zasadami postępowania z materiałami z odzysku. Odpady jak gruz ze słupów i fundamentów betonowych wykonawca zagospodaruje we własnym zakresie.
3.	SPRZĘT Zaleca się ręczne wykonanie wykopów i mechaniczny demontaż słupów. Przewiduje się użycie następującego sprzętu: - samochód dostawczy do 0,9 t - samochód skrzyniowy do 5 t - samochód skrzyniowy do 4 t - zuraw samochodowy do 4 t - ciągnik kołowy 55 - 63 kW - przyczepa do przewożenia kabli do 4 t - przyczepa skrzyniowa do 3,5 t - przyczepa dźwiczowa do samochodu do 3,5 t - podnośnik montażowy samochodowy - pompa przeponowa spalinowa.
4.	TRANSPORT Materiały na budowę powinny być przywożone odpowiednimi środkami transportu, zgodnie z przepisami BHP, ruchu drogowego. Zatrudnienie i wyładunek należy do Wykonawcy. Koszty transportu nie obciążają Wykonawcy.
5.	WYKONANIE ROBÓT
5.1.	Zasady ogólne Wykonawca przedstawia do akceptacji projekt organizacji i harmonogram robót uwzględniający wszystkie warunki, w jakich będą wykonywane roboty demontażowe, w tym etapowanie robót montażowych.
5.2.	Demontaż linii napowietrznych Przewody linii napowietrznych zasłajanych i oświetleniowych demontować z izolatorów.
5.3.	Demontaż linii kablowych Kable odkopac i zdemontować wraz z rurami osłonowymi. Wykop zasypać. Teren z odpadków oczyścić.
5.4.	Demontaż osprzętu ze słupów żelbetonowych. Ze słupów linii napowietrznych zdemontować trzony z izolatorami. Ze słupów linii oświetleniowych zdemontować oprawy, wysięgniki, rury osłonowe i skrzynki przyłączeniowe.
5.5.	Demontaż słupów Słupy żelbetonowe odkopac. Wyciągnąć z wykopu. Zdemontować elementy ustojowe. Wykopy zasypać.
6.	KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT Sprawdzeniu i kontroli w czasie wykonywania robót demontażowych oraz po ich zakończeniu powinno podlegać: - zgodność wykonania robót z dokumentacją projektową - oczyszczenie terenu z odpadków powstałych z robót demontażowych.
7.	OBMIAR ROBÓT Dla demontowanych linii napowietrznych i kablowych zasłajających oraz oświetleniowych jednostką obmiarową jest 1 m. Dla demontowanych słupów oraz opraw jednostką obmiarową jest 1 szt.

8.	ODBIÓR ROBÓT	
8.1.	Odbiór robót zanikających i ulegających zakryciu	
8.2.	Nie występuje Odbiory częściowe Odbiory częściowe wg STWORB E.00	
8.3.	Odbiory końcowe Odbiory końcowe wg E.00	
8.4.	Odbiory ostateczne Nie występuje.	
9.	PODSTAWA PŁATNOŚCI Podstawę płatności stanowi cena 1 m (1 szt.) demontażu urządzeń. Cena obejmuje demontaż urządzeń wraz oczyszczeniem terenu z odpadków powstających z robót demontazowych.	
10.	PRZEPISY ZWIĄZANE Ujęto w STWORB E.00.	